

การแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายใต้ภาพเรื่อง “Sex and the City: the Movie”,
“Sex and the City 2”, และ “How To Be Single”

ธนิตกานต์ สุวรรณทอง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายใต้ภาพเรื่อง “Sex and the City: the Movie”,
“Sex and the City 2”, และ “How To Be Single”

.....
ธนิศกานต์ สุวรรณทอง

ธนิศกานต์ สุวรรณทอง

ผู้วิจัย

.....
รองศาสตราจารย์สุจิตลักษณ์ ดีผดุง,

รองศาสตราจารย์สุจิตลักษณ์ ดีผดุง,

Ph.D. (ภาษาศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....
Kanopparat

อาจารย์ชนบพร วงศ์กาฬสินธุ์,

Ph.D. (Creativity Psychology)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....
S.V.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิงหนาท น้อมเนียน,

Ed.D. (TESOL & Applied Linguistics)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....
Khu

ศาสตราจารย์ พัชรีย์ เลิศฤทธิ์,

พ.บ., Ph.D. (Biochemistry)

คณบดี

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
Kanopparat

อาจารย์ชนบพร วงศ์กาฬสินธุ์,

Ph.D. (Creativity Psychology)

ประธานหลักสูตร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและ

วัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

มหาวิทยาลัยมหิดล

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

การแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายใต้ภาพเรื่อง “Sex and the City: the Movie”,
“Sex and the City 2”, และ “How To Be Single”

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

วันที่ 8 ตุลาคม พ.ศ. 2559

.....
ธนิดกานต์ สุวรรณทอง

ธนิดกานต์ สุวรรณทอง

ผู้วิจัย

.....
S. N. S.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สิงหนาท น้อมเนียน,
Ed.D. (TESOL & Applied Linguistics)
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
ศาสตราจารย์วาศนา สมอัจฉริยกุล

อาจารย์วาศนา สมอัจฉริยกุล,
Ph.D. (Linguistics)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
Kanoporn P.

อาจารย์ชนบพร วงศ์กาฬสินธุ์,
Ph.D. (Creativity Psychology)
กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
รองศาสตราจารย์สุจิตต์ลักษณ์ ศีผดุง,

รองศาสตราจารย์สุจิตต์ลักษณ์ ศีผดุง,
Ph.D. (ภาษาศาสตร์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
P. K.

ศาสตราจารย์พัชรีย์ เลิศฤทธิ,
พ.บ., Ph.D. (Biochemistry)
คณบดี
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

.....
รองศาสตราจารย์ขวัญจิต ศศิวงศาโรจน์,

รองศาสตราจารย์ขวัญจิต ศศิวงศาโรจน์,
ปร.ด. (ประชากรศาสตร์)

ผู้อำนวยการ

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
มหาวิทยาลัยมหิดล

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ อ. ดร. วาสนา สมอัจฉริยกุล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้
สละเวลาให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ รศ.ดร. สุจิตต์ลักษณ์ ศิผดุง ที่ให้คำปรึกษา ชี้แนะ และผลักดันให้
ข้าพเจ้าทำวิทยานิพนธ์เล่มนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผศ. ดร. สิงหนาท น้อมเนียน ที่ช่วยชี้แนะแนวทางในการพัฒนาหัวข้อ
งานวิจัย แนะนำความถูกต้องเหมาะสม และการใช้ภาษาของวิทยานิพนธ์เล่มนี้

ขอขอบพระคุณ อ. ดร. ขนบพร วงศ์กาฬสินธุ์ ที่ให้คำแนะนำในการปรับแก้ไขและ
ชี้แนะแนวทางในการจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ อ. กฤตยา อภินิษฐ์ ที่ให้คำแนะนำตั้งแต่เริ่มพัฒนาหัวข้องานวิจัย
จนกระทั่งจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ และยังให้คำปรึกษาในการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย
ตลอดจนแนะนำแนวทางการใช้ชีวิตในอนาคตอีกด้วย

ขอขอบพระคุณ อ. Richard Hiam ที่ช่วยตรวจ ปรับแก้ไขบทคัดย่อและบทสรุปแบบ
สมบูรณ์ภาษาอังกฤษ ตลอดจนให้คำปรึกษาเรื่องการใช้อังกฤษ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์และเจ้าหน้าที่สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
มหาวิทยาลัยมหิดลทุกท่าน ที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้ อำนวยความสะดวกในการเข้าถึงหนังสือและ
บทความต่างๆ ให้คำแนะนำ แจ้งข้อมูลข่าวสาร รวมถึงคอยดูแลประสานงาน และดำเนินการในเรื่อง
การเรียนให้ข้าพเจ้า

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดลที่ร่วม
ทุกข์ร่วมสุข ร่วมฝ่าฟันอุปสรรคมาด้วยกันโดยเฉพาะเพื่อนๆ วิชาเอกการแปลทุกคนที่คอยช่วยเหลือ
ให้คำแนะนำ และเป็นกำลังใจให้กันเสมอมา รวมไปถึงเพื่อนๆ ในระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา
ที่ให้กำลังใจ ให้คำปรึกษา และแบ่งปันประสบการณ์ในการเรียนให้ข้าพเจ้า

สุดท้ายนี้ ขอขอบพระคุณ คุณพ่อจรูญ คุณแม่ระวีวรรณ สุวรรณทอง ที่ให้การ
สนับสนุนและผลักดันให้ข้าพเจ้าได้เข้ามาศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษา ตลอดจนเป็นกำลังใจ
สำคัญให้ข้าพเจ้าตลอดมา

ธนิตกานต์ สุวรรณทอง

การแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายใต้ภาพเรื่อง “Sex and the City: the Movie”, “Sex and the City 2”, และ “How To Be Single”

TRANSLATION OF FEMALE LANGUAGE IN THE SUBTITLES FOR “SEX AND THE CITY: THE MOVIE”, “SEX AND THE CITY 2”, AND “HOW TO BE SINGLE”

ธนิศกานต์ สุวรรณทอง 5437804 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : สุจิตต์ลักษณ์ ศีผดุง, Ph.D., ลิงหนาท น้อมเนียน, Ed.D., ขนบพร วงศ์กาฬสินธุ์, Ph.D.

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นการศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ 3 เรื่อง คือ “*Sex and the City: the Movie*” (2008), “*Sex and the City 2*” (2010) และ “*How To Be Single*” (2016) โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (1975) แมรี ริชชี คีย์ (1996) และจูเลีย ที วูด (2011) ในการคัดเลือกข้อมูล และใช้แนวคิดเรื่องการแปลของยูจิน ไนดา (1964) และสัญญาวิ สายบัว (2553) ในการวิเคราะห์กลวิธีการแปล จากการศึกษาพบลักษณะการใช้ภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ คือ การใช้วงคำศัพท์เฉพาะด้านแฟชั่นและความงาม การใช้การสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) การใช้คำหรือรูปแบบประโยค hedging การใช้รูปแบบประโยคคำถามต่อท้าย (tag question) การใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs) การใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjective) และการใช้อธิพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง นอกจากนี้ ยังพบการสร้างคำใหม่ ในการสนทนาของเพศหญิงอีกด้วย ในด้านกลวิธีที่ใช้ในการถ่ายทอดภาษาเพศหญิงให้เป็นภาษาไทยนั้น พบว่าผู้แปลใช้ทั้งการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป และการแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป โดยใช้กลวิธีการปรับบทแปลทั้งในระดับคำ และระดับประโยค การแปลขยายความ การแปลตีความ และการละไม่แปล

คำสำคัญ : การแปล/ บทบรรยายภาพยนตร์/ เพศและการใช้ภาษา/ ภาษาเพศหญิง

146 หน้า

TRANSLATION OF FEMALE LANGUAGE IN THE SUBTITLES FOR “SEX AND THE CITY: THE MOVIE”, “SEX AND THE CITY 2”, AND “HOW TO BE SINGLE”

THANITKAN SUWANNATHONG 5437804 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D., SINGHANAT NOMNIAN, Ed.D., KANOPPORN WONGGARASIN, Ph.D.

ABSTRACT

This thesis was a study of female language in three English-subtitled films, “*Sex and the City: the Movie*” (2008), “*Sex and the City 2*” (2010), and “*How To Be Single*” (2016) with Thai translations. In terms of data categorization, the theories of Robin Lakoff (1975), Mary Ritchie Key (1996), and Julia T. Wood (2011) were employed while those of Eugene Nida (1964) and Sanchawee Saibua (2010) were used for analyzing the translations. Findings of the study showed that the female language features in the original version included vocabulary related to fashion and beauty, cooperative style and minimal reactions, hedging, tag question sentences, intensifying adverbs, empty adjectives, and hyperbole. Moreover, neologism was evident in these three studied films. As for the translation techniques used in the Thai subtitles, both formal-equivalence translation and dynamic-equivalence translation were found. The translator also used adjustment techniques in words and sentences, descriptive translation, interpretative translation and omission.

KEY WORDS: TRANSLATION/ SUBTITLES/ GENDER AND LANGUAGE/
FEMALE LANGUAGE

146 pages

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
1.3 ประโยชน์ของการวิจัย	4
1.4 ข้อมูลในการวิจัย	4
1.5 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์	5
1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น	6
บทที่ 2 ทบทวนวรรณกรรม	7
2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล	7
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์	10
2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเพศกับการใช้ภาษา	12
2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
2.4.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์	20
2.4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องเพศกับการใช้ภาษา	25
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.1 รูปแบบของการวิจัย	34
3.2 วิธีดำเนินการวิจัย	34
3.2.1 การคัดเลือกภาพยนตร์	34
3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล	35
3.2.3 การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล	35

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	36
3.4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากผลการวิเคราะห์	36
บทที่ 4 กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง	38
4.1 การใช้วงคำศัพท์เฉพาะด้านแฟชั่นและความงาม	38
4.2 การใช้การสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction)	48
4.3 การใช้คำหรือรูปแบบประโยค hedging	61
4.4 การใช้รูปแบบประโยคคำถามต่อท้าย (tag question)	67
4.5 การใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs)	72
4.6 การใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjective)	75
4.7 การใช้ข้อพิพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง	81
4.8 การสร้างคำใหม่	89
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
5.1 สรุปผลการศึกษา	97
5.1.1 ภาษาเพศหญิง	97
5.1.2 การแปลภาษาเพศหญิง	100
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	101
5.3 ข้อเสนอแนะ	104
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาไทย	105
บทสรุปแบบสมบูรณ์ภาษาอังกฤษ	117
บรรณานุกรม	128
ภาคผนวก	133
ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง <i>Sex and the City: the Movie</i> (2008)	
และ <i>Sex and the City 2</i> (2010)	134
ข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง <i>Sex and the City: the Movie</i> (2008)	136
เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง <i>Sex and the City: the Movie</i> (2008)	137

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง <i>Sex and the City 2</i> (2010)	139
เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง <i>Sex and the City 2</i> (2010)	140
ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง <i>How To Be Single</i> (2016)	142
ข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง <i>How To Be Single</i> (2016)	143
เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง <i>How To Be Single</i> (2016)	144
ประวัติผู้วิจัย	146

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

นับตั้งแต่ที่สื่อภาพยนตร์ได้ถือกำเนิดขึ้นมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่าหนึ่งร้อยปี โดยพี่น้องตระกูลลูมิแอร์ได้พัฒนาภาพยนตร์ให้สามารถฉายบนจอภาพขนาดใหญ่ และชมได้พร้อมกัน เรียกเครื่องฉายภาพยนตร์แบบนี้ว่า แบบ "ซีเนมาโตกราฟ" (cinematograph) (จำเริญลักษณ์ ฐนะวังน้อย, 2544, น. 7-23) ภาพยนตร์ต่างประเทศได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยและยังเป็นที่ในการถ่ายทอดความรู้และเรื่องราวต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้รับชมภาพยนตร์ยังสามารถเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมต่างๆ ที่อยู่นอกบทเรียนได้อีกด้วย การแปลจึงเปรียบเสมือนสื่อหลักที่เข้ามามีบทบาทในการเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ระหว่างสังคม การสื่อสาร ภาษา วัฒนธรรม ความคิด และค่านิยมที่แตกต่างไปจากสังคมนั้นๆ ทั้งนี้ เพื่อให้บุคคลที่มีข้อจำกัดในการรับรู้สามารถรับรู้และเข้าใจภาพยนตร์ได้ดี เทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับผู้รับชมภาพยนตร์ต้นฉบับ บทแปลไม่ว่าจะเป็นบทพากย์หรือบทบรรยายได้ภาพ จึงมีส่วนสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้ผู้ชมที่อยู่ในวัฒนธรรมอื่นได้รับความบันเทิงได้อย่างเต็มที่

ในการแปลโดยทั่วไปนั้น ผู้แปลต้องคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งบริบทและการสื่อความหมาย เช่นเดียวกับการแปลภาพยนตร์ แต่การแปลภาพยนตร์นั้นจะมีข้อจำกัดบางประการที่ผู้แปลต้องคำนึงถึง นอกจากความถูกต้องและอรรถรสที่เทียบเท่ากับบทภาพยนตร์ต้นฉบับ เช่นในการแปลบทพากย์ ผู้แปลจะต้องคำนึงถึงบทพากย์ที่ถ่ายทอดออกมาให้สอดคล้องกับการเคลื่อนไหวริมฝีปากของตัวละครที่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ ส่วนการแปลบทบรรยายได้ภาพ ผู้แปลก็ต้องถ่ายทอดบทแปลให้มีจำนวนตัวอักษรที่สอดคล้องกับพื้นที่ของจอภาพยนตร์และเวลาที่มีจำกัด โดยที่ผู้แปลบทบรรยายได้ภาพต้องระมัดระวังในการถ่ายทอดบทแปล เนื่องจากผู้รับชมภาพยนตร์จะได้ยินเสียงของนักแสดงในภาพยนตร์พร้อมกับรับรู้บทบรรยายได้ภาพไปในเวลาเดียวกัน

เนื่องจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นสื่อที่มุ่งเน้นให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม ผู้แปลบทภาพยนตร์จึงต้องถ่ายทอดความหมาย รวมทั้งรักษาอรรถรสของภาพยนตร์ต้นฉบับให้ได้ ดังที่ สิทธิ พินิจภูวดล (2542, น. 99) ได้กล่าวไว้ว่า “บทภาพยนตร์เป็นข้อเขียนที่มีจุดประสงค์นำไป

แสดงและพูดตาม การสลับเปลี่ยนฉากที่รวดเร็ว เพื่อความฉับไวโดยรักษาความต่อเนื่องของภาพและเนื้อเรื่องไว้ให้มีเอกภาพ ผู้แปลจะต้องตระหนักในลักษณะเฉพาะของบทภาพยนตร์ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเข้าใจผิด จนเกิดการแปลผิด” ในการแปลบทภาพยนตร์ ผู้แปลจึงควรเลือกใช้คำให้เหมาะสม ทั้งยังต้องเก็บใจความสำคัญและอรรถรสของภาพยนตร์ไว้ให้มากที่สุด เนื่องจากบทบรรยายใต้ภาพจะช่วยให้ผู้รับชมสามารถเข้าใจเนื้อหาโดยรวมของภาพยนตร์ได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากผู้แปลจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาโดยรวมของบทบรรยายใต้ภาพแล้ว ยังต้องคำนึงถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรม เช่น เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ดังที่ปราณี กุลละวณิชย์ และคณะ (2540, น. 20) กล่าวว่า ปัจจัยความแตกต่างทางสังคมวิทยาของผู้พูดในสังคมส่งผลให้เกิดการแปรของภาษา ผู้พูดภาษาแต่ละคนจะมีสถานภาพแตกต่างกันด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ชาติพันธุ์ ชั้นทางสังคม และถิ่นที่อยู่อาศัย เป็นต้น การที่ผู้พูดภาษาที่มีสถานภาพหรือลักษณะทางสังคมที่ต่างกัน เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการแปรของภาษา กล่าวคือ ด้วยเหตุที่คนในสังคมมีความแตกต่างกัน ภาษาที่แต่ละคนใช้พูดจึงแตกต่างกันด้วย จากการศึกษาเรื่องการแปรของภาษาตามเพศของผู้พูดนั้น พบว่า ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาที่ถูกต้อง เป็นมาตรฐาน หรือภาษาที่เป็นที่ยอมรับมากกว่าผู้ชาย (Lakoff, R. T., 1975, pp. 3-8) นอกจากนี้ การแปรของภาษาในแต่ละเพศนั้น จะมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละสังคม ดังตัวอย่างเช่น ในสังคมญี่ปุ่น ความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงเป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน และทุกคนต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ในขณะที่บางสังคมจะแฝงความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาอยู่ เช่น ในภาษาอังกฤษที่จะพบความแตกต่างว่า ผู้พูดมีแนวโน้มที่จะพูดอย่างไร แต่ไม่มีกฎข้อปฏิบัติที่ตายตัว (ปราณี กุลละวณิชย์ และคณะ, 2540, น. 20)

เรื่องภาษาและเพศนั้น เป็นหัวข้อที่นิยมศึกษากันมากในช่วงที่ผ่านมา ในอดีตได้มีการศึกษาการใช้ภาษาที่แตกต่างกันออกไปตามแต่ละเพศ ดังเช่นงานวิจัยในยุคแรก นักวิชาการจะเริ่มสังเกตเห็นความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิงว่าใช้ภาษากันคนละภาษา แต่เมื่อมีการศึกษาเพิ่มมากขึ้นจึงทราบว่าแท้จริงแล้วเป็นเพียงการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกันเท่านั้น นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการตั้งข้อสังเกตในเรื่องการใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิงในสังคมตะวันตก

การศึกษาเรื่องความแตกต่างของการใช้ภาษาระหว่างเพศชายและเพศหญิงในแต่ละภาษานั้น จะทำให้เราเข้าใจภาษาเหล่านั้นได้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงเข้าใจลักษณะทางสังคมของผู้พูดอีกด้วย ความแตกต่างนี้ทำให้เข้าใจว่าเพราะเหตุใดผู้คนถึงใช้ภาษาที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่แตกต่างกันของภาษาเพศหญิงและภาษาเพศชาย แต่ผู้คนส่วนใหญ่มักไม่ทราบหรือไม่ได้สังเกตถึงความต่างนั้นก็เพราะเราใช้ภาษากันไปตามความเคยชินและการศึกษาเรื่องเพศกับการใช้ภาษาก็มีความน่าสนใจ เนื่องจากเพศของผู้ใช้ภาษานั้นจะส่งผลต่อการใช้ภาษาของมนุษย์

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดเรื่องเพศกับการใช้ภาษานั้น สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการแปลได้ เพราะแนวคิดนี้จะช่วยให้ผู้แปลเลือกใช้การถ่ายทอดภาษาที่แตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายได้อย่างเหมาะสม ซึ่งงานวิจัยที่เกี่ยวกับเพศกับการใช้ภาษานั้นมีผู้ศึกษาไว้บางส่วนแล้ว โดยที่เป็นการศึกษากลวิธีการแปลภาษาของเพศชายและเพศหญิง ซึ่งเป็นการศึกษาถึงลักษณะการใช้ภาษาเพศในนวนิยาย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษากลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ เพื่อที่จะศึกษาว่ากลวิธีในการแปลนั้นเป็นอย่างไร และลักษณะของภาษาเพศหญิงในบทบรรยายฉบับแปลจะแตกต่างหรือเหมือนกับในต้นฉบับหรือไม่ โดยใช้แนวคิด ทฤษฎี และความสำคัญเรื่องการแปล การแปลบทภาพยนตร์และเรื่องเพศกับการใช้ภาษามาเป็นแนวทางในการวิจัย ผู้วิจัยได้เลือกภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเพศหญิง นำเสนอเนื้อเรื่องที่สะท้อนการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนทั่วไป เพื่อที่จะนำการใช้ภาษาของตัวละครมาศึกษากลวิธีการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับภาษาอังกฤษไปเป็นฉบับแปลภาษาไทย ทำให้ผู้วิจัยเลือกภาพยนตร์เรื่อง “Sex and the City: the Movie” (2008), “Sex and the City 2” (2010) และ “How To Be Single” (2016) โดยภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องนี้ เป็นภาพยนตร์ที่สะท้อนชีวิตประจำวันของผู้คนในยุคปัจจุบัน มีเนื้อเรื่องหลักเกี่ยวกับชีวิตของผู้หญิงสมัยใหม่ ภาพยนตร์แต่ละเรื่องนั้นมีตัวละครหลักที่เป็นผู้หญิง โดยภาพยนตร์เรื่อง “Sex and the City: the Movie” (2008) และ “Sex and the City 2” (2010) มีตัวละครหลักเป็นผู้หญิงถึง 4 ตัวละคร ในภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวของแคร์รี่ นักเขียนผู้ประสบความสำเร็จ เป็นต้นแบบด้านแฟชั่น แต่ก็ประสบปัญหาในเรื่องความรัก ซาแมนธา ผู้หญิงที่ให้ความสนใจในเรื่องความงาม เป็นคนสนุกสนานและเปิดเผยในเรื่องเพศมากที่สุด ชาร์ลลอตต์ ผู้หญิงที่ต้องการมีชีวิตที่สมบูรณ์แบบ มีครอบครัวในอุดมคติที่เธอใฝ่ฝัน และมีเรนด้า ผู้หญิงที่มีความคิดสมัยใหม่ เป็นตัวแทนของผู้หญิงที่ต้องทำงานในองค์กรใหญ่ แต่ประสบปัญหาในชีวิตคู่ ส่วนภาพยนตร์เรื่อง “How To Be Single” (2016) นำเสนอเรื่องราวของตัวละครเพศหญิง 4 ตัวละคร โดยการเล่าเรื่องของอลิซ ผู้ช่วยทนายความที่พยายามค้นหาตัวเองจากการใช้ชีวิตโสด โรบิน หญิงสาวรักสนุกกับความสัมพันธ์แบบชั่วคราวไม่ชอบการผูกพัน เม็ก หญิงสาวที่ต้องการมีลูกแต่ไม่ต้องการมีสามี และลูซี่ หญิงสาวที่กำลังตามหาชายหนุ่มในอุดมคติ ตัวละครในภาพยนตร์นี้มีบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกัน โดยภาพยนตร์สามเรื่องนี้มีบทสนทนาที่ใช้ในชีวิตประจำวันที่สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ ตัวอย่างที่พบมีความหลากหลายและเพียงพอที่จะนำมาศึกษาและวิเคราะห์ มีจุดประสงค์เพื่อที่จะนำความรู้และแนวคิดทฤษฎีด้านการแปลที่ได้ศึกษามาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยขั้นตอนในการวิจัยในครั้งนี้เริ่มตั้งแต่การเลือกหัวข้อในการวิจัย การค้นคว้าหาข้อมูลที่จะนำมาวิจัย การศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง การศึกษาภาพยนตร์ต้นฉบับ การศึกษาวิเคราะห์บทแปลในบทบรรยายภาพยนตร์ รวมไปถึงศึกษาเอกสาร ผลงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ

การศึกษาเรื่องการแปลภาพยนตร์และเรื่องเพศกับการใช้ภาษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้การแปลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ เพื่อให้บทบรรยายภาพยนตร์ในฉบับแปลมีความถูกต้องและได้อรรถรสเทียบเท่ากับภาพยนตร์ต้นฉบับ อีกทั้งบทบรรยายภาพยนตร์นั้นสามารถสื่อสารให้ผู้รับชมได้เข้าใจในเรื่องได้ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจได้นำความรู้ไปศึกษาและประยุกต์ใช้ในการแปลบทภาพยนตร์ต่อไปในอนาคต

1.2 วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษากลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

1.3 ประโยชน์ของการวิจัย

เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการแปลภาษาเพศหญิงจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติจริงและนำไปใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงต่อไปในอนาคตได้ เช่น นักวิชาการด้านการแปล และนักแปลนิตยสารเฉพาะกลุ่ม เป็นต้น

1.4 ข้อมูลในการวิจัย

1.4.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากบทบรรยายภาพยนตร์ที่ปรากฏในสื่อวีดิทัศน์ได้แก่

1.4.1.1 ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” ออกวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2551 ความยาว 145 นาที เป็นภาพยนตร์ประเภทสุขนาฏกรรมจินตนิยม (romantic comedy) กำกับการแสดงโดย ไมเคิล แพทริก คิง ผลิตโดยบริษัท นิวไลน์ ซีนีมา จำกัด (New Line Cinema) จัดจำหน่ายโดยบริษัท วอร์เนอร์บราเดอร์ส (Warner Bros.) จัดจำหน่ายสื่อวีดิทัศน์โดยบริษัท แคนททาลิสท์ อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (Catalyst Alliance (Thailand))

1.4.1.2 ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” ออกวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2553 ความยาว 146 นาที เป็นภาพยนตร์ประเภทสุขนาฏกรรมจินตนิยม (romantic comedy) กำกับการแสดงโดย ไมเคิล แพทริก คิง ผลิตโดยบริษัท นิวไลน์ ซีนีมา จำกัด (New Line Cinema)

จัดจำหน่ายโดยบริษัท วอร์เนอร์บราเธอร์ส (Warner Bros.) จัดจำหน่ายสื่อวีดีโดยบริษัท แคททาลิสท์ อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (Catalyst Alliance (Thailand))

1.4.1.3 ภาพยนตร์เรื่อง “How To Be Single” ออกวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2559 ความยาว 110 นาที เป็นภาพยนตร์ประเภทสุขนาฏกรรมจินตนิยม (romantic comedy) กำกับแสดงโดยคริสเตียน ดิตเทอร์ ผลิตโดยบริษัท นิวไลน์ ซีนีมา จำกัด (New Line Cinema) จัดจำหน่ายสื่อวีดีโดยบริษัท แคททาลิสท์ อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (Catalyst Alliance (Thailand))

1.4.2 ศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงโดยวิเคราะห์ควบคู่กับบริบทสถานการณ์ รวมถึงน้ำเสียงและลักษณะท่าทางของนักแสดงที่ปรากฏในภาพยนตร์ด้วย

1.4.3 ผู้วิจัยจะคัดประเภทของภาษาเพศหญิงในต้นฉบับภาษาอังกฤษ โดยใช้แนวคิด ทฤษฎีเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) มาเป็นแนวทางในการคัดเลือกข้อมูลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์

1.5 แนวคิดทฤษฎีที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้แบ่งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยาย ภาพยนตร์ออกเป็น 3 ส่วน คือ

1.5.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล

ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่อง การเทียบเคียง (equivalence) ของยูจิน เอ ไนดา (Nida, E. A., 1964) และกลวิธีการปรับบทแปลของสัญญาวิ สายบัว (2553) มาวิเคราะห์ว่าบทบรรยายภาพยนตร์ในฉบับแปลมีความเทียบเคียงกับต้นฉบับหรือไม่ และผู้แปลสามารถรักษาลักษณะภาษาเพศหญิงได้ เหมือนกับต้นฉบับได้หรือไม่

1.5.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์

ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่อง การแปลบทภาพยนตร์ของฌอร์ฌ เม็ ดีแอซ ซินทาส และ เอไลน์ รามาเอล (Cintas, J. D., & Remael, A., 2007) โดยศึกษาถึงข้อจำกัดและกลวิธีที่ใช้ในการแปลบทภาพยนตร์มาร่วมวิเคราะห์ในการวิจัยในครั้งนี้

1.5.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเพศกับการใช้ภาษา

ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) มาเป็นแนวทางในการคัด

ข้อมูลและวิเคราะห์ภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008), “*Sex and the City 2*” (2010), และ “*How To Be Single*” (2016)

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

1.6.1 การศึกษาเรื่องกลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์นี้ จะศึกษาการถ่ายทอดความหมายของลักษณะภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ ผู้วิจัยศึกษาถ้อยคำในบทบรรยายภาพยนตร์ควบคู่ไปกับบริบท สถานการณ์ เหตุการณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างคู่สนทนา รวมไปถึงอวัจนภาษาที่เกิดขึ้นในเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย เช่น การแสดงสีหน้าของตัวละคร ลักษณะน้ำเสียง ลักษณะท่าทางที่ใช้ประกอบการสนทนา เป็นต้น

1.6.2 ภาษาเพศหญิง (female language) คือ รูปแบบการใช้ภาษาของผู้พูดที่เป็นผู้หญิงครอบคลุมในเรื่องการเลือกใช้คำ สำนวน และลักษณะทางไวยากรณ์

1.6.3 การนำเสนอตัวอย่างประกอบในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยจะเรียงลำดับโดยการกล่าวมาถึงข้อมูลเกี่ยวกับฉาก ตัวละคร เหตุการณ์ในฉากภาพยนตร์ ตามด้วยตัวอย่างภาษาเพศหญิงในต้นฉบับภาษาอังกฤษ และตัวอย่างบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาไทย ตามด้วยการวิเคราะห์กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์

ในบทต่อไป ผู้วิจัยจะนำเสนอการทบทวนแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแปล การแปลภาพยนตร์และเรื่องเพศกับการใช้ภาษา รวมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วยงานวิจัยเกี่ยวกับการแปลบทภาพยนตร์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศกับการใช้ภาษาโดยละเอียด ซึ่งผู้วิจัยจะนำไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ตัวอย่างต่อไป

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

ในบทนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อ การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในบทบรรยายภาพยนตร์ ซึ่งประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ เพื่อให้ทราบถึงวิธีการและแนวคิดที่หลากหลาย โดยมีลำดับดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล
- 2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์
- 2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเพศกับการใช้ภาษา
- 2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล

นักวิชาการทั้งไทยและต่างประเทศ ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับกลวิธีการแปลไว้ ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย พอสรุปได้ดังนี้

ยูจิน เอ ไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 2) กล่าวถึงการแปลว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความหมาย (meaning) และการถ่ายทอดรูปแบบการนำเสนอความหมาย (form) ของข้อความในภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง เมื่อผู้แปลถ่ายทอดความหมายได้ใกล้เคียงกับภาษาต้นฉบับตามขั้นตอนการแปลแล้ว ภาษาในฉบับแปลนั้นอาจจะยังไม่สามารถถ่ายทอดความหมายออกมาได้อย่างเต็มที่ตามที่ต้องการ ดังนั้น ผู้แปลจึงต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการแปลตามความเหมาะสม โดยจะต้องไม่ทำให้ความหมายของภาษาต้นฉบับมีความหมายเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ต้องสื่อความหมายให้ได้ใกล้เคียงมากที่สุด และทำให้ผู้อ่านฉบับแปลนั้นได้รรถรสใกล้เคียงกับผู้อ่านในภาษาต้นฉบับมากที่สุดเท่าที่ผู้แปลจะทำได้

ยูจิน เอ ไนดา (Nida, E. A., 1964, pp. 165-177) ได้แบ่งกลวิธีการแปลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. การแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) เป็นการแปลที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดบทแปลให้เหมือนต้นฉบับมากที่สุด ผู้แปลจะแปลประโยคต่อประโยค ความคิด

ต่อความคิด รวมถึงการคงรูปแบบลักษณะทางไวยากรณ์ การใช้คำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน หรือแม้แต่การย่อหน้าด้วย ซึ่งจุดประสงค์ของการแปลประเภทนี้คือ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหา ข้อความของต้นฉบับและได้อรรถรสเทียบเท่ากับต้นฉบับมากที่สุด

2. การแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) เป็นการแปลแบบอิสระที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านฉบับแปลมีความเข้าใจในต้นฉบับเทียบเท่ากับความเข้าใจของผู้อ่านต้นฉบับ กล่าวคือ การแปลประเภทนี้จะไม่ยึดติดอยู่กับรูปแบบเดิมของต้นฉบับ แต่จะมีการปรับบทแปลทั้งในด้านคำศัพท์และด้านไวยากรณ์ เพื่อให้มีความสอดคล้อง เหมาะสม และถ่ายทอดความหมายของบทแปลให้ได้เทียบเคียงกับต้นฉบับ โดยอาจจะนำโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาฉบับแปลมาใช้ในการแปลแบบเทียบเคียงต่างรูปนี้จะเน้นความเป็นธรรมชาติของฉบับแปลเป็นหลัก

นอกจากนี้ ในคายังกล่าวถึงขั้นตอนในการแปล โดยแบ่งขั้นตอนการแปลดังนี้

ขั้นตอนแรก คือ การวิเคราะห์ภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลในด้าน โครงสร้าง ประโยค ไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ของประโยค ความหมายของคำ รวมไปถึงความหมายในด้าน วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ความหมายแฝงนอกเหนือจากความหมายหลักของคำนั้นๆ ความนิยมในการใช้คำศัพท์ เพื่อที่จะให้ผู้แปลเข้าใจความหมายของต้นฉบับได้อย่างถูกต้องและชัดเจน

ขั้นตอนที่สอง คือ การศึกษาและวิเคราะห์ต้นฉบับ เป็นการวิเคราะห์เพื่อหาความหมาย จากลักษณะของคำและไวยากรณ์ (lexicon-grammatical features) วิเคราะห์บริบทของข้อความที่อยู่ ล้อมรอบ (discourse context) นอกจากนี้ ผู้แปลยังต้องพิจารณาถึงบริบทของการสื่อสารและ วัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลด้วย

ขั้นตอนสุดท้าย คือ การถ่ายทอดบทแปลให้มีความหมายที่เหมาะสมและเทียบเท่ากับ ภาษาต้นฉบับ โดยการเลือกใช้ภาษาที่สละสลวยและเป็นธรรมชาติ

สัญญาวิ สายบัว (2553, น. 21-78) กล่าวว่า การแปลเป็นการถ่ายทอดความหมายของบท ต้นฉบับไปเป็นบทฉบับแปล ความหมายจึงเป็นเป้าหมายสำคัญที่ผู้แปลจะต้องรักษาไว้ แต่การนำ ภาษาหนึ่งมาสื่อความหมายเป็นอีกภาษาหนึ่งจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนบทแปลบ้าง เพื่อที่จะ ทำให้สื่อความหมายออกมาได้ดีที่สุด โดยบางครั้งผู้แปลเองพยายามที่จะรักษาความหมายที่ แปลออกมาไว้ให้ครบถ้วนมากที่สุด จึงมีโอกาที่จะทำให้บทแปลที่แปลออกมานั้นไม่มีความเป็น ธรรมชาติ ขาดลีลาที่สละสลวยและเป็นปัญหาที่ผู้แปลส่วนใหญ่ประสบอยู่ตลอดเวลา ดังนั้น เพื่อที่จะทำให้บทแปลสื่อความหมายออกมาได้ดีที่สุด และมีลีลาที่สละสลวยด้วยนั้น ผู้แปลจึง ต้องนำวิธีการปรับบทแปลมาใช้ควบคู่กับการแปลด้วย โดยการปรับบทแปลนั้นมี 2 ระดับ คือ

1. การปรับระดับคำ เมื่อมีคำหรือสำนวนในภาษาต้นฉบับที่ไม่สามารถเทียบเคียง หรือ มีคำหรือสำนวนในภาษาฉบับแปลอธิบายได้ จึงอาจจะต้องใช้วิธีดังต่อไปนี้

1.1 การเติมคำอธิบายโดยการแทรกคำลงไปในเรื่องหา หรือใส่คำอธิบาย
ในรูปของเชิงอรรถ

1.2 การใช้วลีหรือประโยคแทนคำในการอธิบาย ซึ่งคำนั้นๆ ไม่มีคำศัพท์
ที่เทียบเคียงได้ในภาษาฉบับแปล เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันของผู้อ่านภาษาฉบับแปล

1.3 การใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้น แทนสิ่งที่เฉพาะเจาะจง
นั้นๆ ผู้แปลจะนิยามหาคำที่มีความหมายอ้างอิงถึงสิ่งของหรือกิจกรรมที่มีความหมายกว้างที่สามารถ
ครอบคลุมคำนั้นๆ ได้

1.4 การเติมตัวเชื่อมระหว่างกลุ่มความคิดต่างๆ โดยการใช้คำหรือสำนวน
ที่บ่งบอกถึงความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มความคิดนั้นๆ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายได้ชัดเจน

1.5 การตัดคำหรือสำนวนทิ้งไป กล่าวคือ คำหรือสำนวนที่มีความหมาย
อ้างอิงถึงสิ่งที่ไม่อยู่ในภาษาฉบับแปลและไม่ใช้ความหมายที่สำคัญของต้นฉบับอาจถูกละได้ แต่การ
ละคำนั้นต้องไม่ทำให้สาระสำคัญ บรรยากาศ รสชาติ และอรรถรสของต้นฉบับสูญหายไป

2. การปรับระดับโครงสร้าง เพื่อให้ลักษณะภาษาที่ใช้ในบทแปลเหมาะสมกับบริบท
และทำให้บทแปลมีความเป็นธรรมชาติยิ่งขึ้น โดยการปรับระดับโครงสร้างสามารถทำได้ 4 ระดับ
คือ

2.1 ระดับเสียง เป็นการใช้อักษรในภาษาฉบับแปลในการแทนเสียงที่
ตรงหรือใกล้เคียงกับเสียงในต้นฉบับ เช่น การถ่ายถอดชื่อ หรือการทับศัพท์

2.2 ระดับ โครงสร้างของคำ เนื่องจากในแต่ละภาษามี โครงสร้างที่
แตกต่างกัน

2.3 ระดับประโยค เมื่อพบโครงสร้างประโยคในข้อความต้นฉบับที่ไม่
คุ้นเคยกับผู้อ่านงานแปล และมีข้อความที่ไม่สละสลวยปรากฏในข้อความนั้นๆ ผู้แปลก็ต้องปรับบท
แปล เพื่อให้ภาษาสละสลวย อ่านราบรื่นมากยิ่งขึ้น โดยการปรับระดับประโยคจะเกี่ยวข้องกับ
เรื่องต่อไปนี้

2.3.1 การปรับกรรตุวาจก และกรรมวาจก

2.3.2 การเพิ่มคำ และ การละคำในประโยค

2.3.3 การเรียงลำดับคำใหม่ โดยใช้วิธีการเรียงประโยคใหม่

ในฉบับแปล

2.3.4 การปรับการใช้ปฏิเสธ

2.3.5 การเปลี่ยนวลีเป็นประโยค เปลี่ยนประโยคเป็นวลี

2.4 ระดับสูงกว่าประโยค หน่วยของภาษาที่ประกอบด้วย 2 ประโยคขึ้นไป ส่วนใหญ่จะเป็นประโยคที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกัน เป็นการปรับทำนองการเขียน (style) โดยการเรียงลำดับกลุ่มความคิดในรูปวลีหรือประโยค

เมื่อพบโครงสร้างประโยคในข้อความต้นฉบับที่ไม่คุ้นเคยกับผู้อ่านงานแปล และมีข้อความที่ไม่สละสลวยปรากฏในข้อความนั้นๆ ผู้แปลก็ต้องปรับบทแปล เพื่อให้ภาษาสละสลวยอ่านราบรื่นมากยิ่งขึ้น โดยการปรับระดับประโยคจะเป็นในเรื่องการปรับกรรตุจาก และกรรมจาก การเพิ่มคำ การละคำในประโยค ซึ่งมาจากความแตกต่างทางด้าน โครงสร้างทางภาษา และสุดท้ายคือการเรียงลำดับความคิดใหม่ โดยใช้วิธีการเรียงประโยคใหม่ในข้อความฉบับแปล ไปจนถึงการเรียงลำดับระดับย่อหน้า อาจจะปรับโดยการสลับลำดับย่อหน้า หรือการรวมย่อหน้าหลายๆ ย่อหน้าให้เป็นย่อหน้าเดียวในฉบับแปล

การปรับบทแปลเป็นการปรับเปลี่ยนบทแปล โดยที่จะต้องคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ ควรจะพิจารณาความเป็นธรรมชาติในภาษาฉบับแปล โดยการปรับบทแปลนั้นจะต้องไม่ทำให้เนื้อหาสาระที่ปรากฏในต้นฉบับผิดเพี้ยนไปจากเดิมมากนัก การปรับบทแปลนั้นสามารถทำได้ทั้งในระดับคำและระดับโครงสร้าง เช่น การใช้วิธีการเดิมคำอธิบาย การใช้คำเชื่อม หากคำเทียบเคียงที่เหมาะสม การเรียงลำดับประโยคใหม่ รูปแบบประโยค หรือแม้แต่หลักไวยากรณ์ เป็นต้น

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการแปลภาพยนตร์ โดยงานวิจัยต่างๆ ได้กล่าวถึงปัญหา วิธีการแก้ไขปัญหา ข้อจำกัดในการแปลภาพยนตร์ รวมทั้งกลวิธีที่ใช้ในการแปลภาพยนตร์ ดังนี้

ฆอร์เฆ ดิแอช ซินทาส และเอไลน์ รามาเอล (Cintas, J. D., & Remael, A., 2007, pp. 144-171) กล่าวว่า กล่าวว่า บทบรรยายภาพยนตร์จะใช้การแปลในฐานะการเขียนเรียบเรียงใหม่ โดยในปัจจุบันแนวคิดที่ว่า การแปลจะต้องยึดติดตามต้นฉบับนั้น ไม่ได้ได้รับความนิยมเหมือนสมัยก่อน นักวิชาการในช่วงปี ค.ศ. 1980-1989 ต่างให้ความสนใจกับภาษาฉบับแปลและหน้าที่ของงานแปลนั้นเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งกล่าวได้ว่าจะต้องคำนึงถึงผลงานมากกว่ากระบวนการตั้งแต่ที่ภาพยนตร์และรายการโทรทัศน์ถูกผลิตขึ้น ไปจนถึงกระบวนการแปลและการจัดจำหน่ายไปยังสื่อและกลุ่มผู้รับที่แตกต่างกันออกไป กระบวนการเหล่านี้ทำให้ “ข้อความต้นฉบับ” และ “ผู้ประพันธ์” ถูกลดบทบาทลง เนื่องจากภาษาต้นฉบับถูกถ่ายทอดไปเป็นภาษาฉบับแปล แต่การแปลนั้นก็ยังคงต้องรักษาเรื่องภาษาและวัฒนธรรมควบคู่กันไป อย่างไรก็ตามข้อความที่ถูกแปลหรือเรียบเรียงใหม่

นั้นก็ยังคงเชื่อมโยงกับภาษาต้นฉบับอยู่ หากแต่จะถูกนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมายใหม่ตามลักษณะการรับชมและรับฟัง

นักแปลภาพยนตร์มักจะประสบปัญหาในการแปลข้อความที่มีกฎหรือข้อจำกัด ซึ่งข้อจำกัดของการแปล คือ ข้อจำกัดในเรื่องของ “เวลา” และ “พื้นที่” ผู้แปลบทบรรยายภาพยนตร์จะต้องคำนึงถึงเวลาและพื้นที่ รวมทั้งภาพและเสียงบรรยายเดิมที่ปรากฏในภาพยนตร์ด้วย ซึ่งข้อจำกัดดังกล่าวทำให้ผู้แปลต้องอาศัยกลวิธีการลดจำนวนข้อความ (text reduction) โดยมีสาเหตุมาจาก

- 1) ผู้ชมหรือผู้ฟังสามารถเข้าถึงการพูดได้รวดเร็วกว่าการอ่าน บทบรรยายได้ภาพจะต้องใช้เวลาผู้ชมหรือผู้ฟังในการจดจำและทำความเข้าใจบทบรรยายที่นำเสนอในจอภาพ
- 2) ผู้ชมจะต้องชมภาพบนจอและฟังเสียงบรรยายในฟิล์มไปด้วย ดังนั้นจะต้องใช้เวลาที่เหมาะสมกับผู้ชมภาพยนตร์ในการรวมเอาการอ่าน การชมภาพยนตร์ และการรับฟังเข้าด้วยกัน
- 3) บทบรรยายได้ภาพมีพื้นที่จำกัดเพียง 2 บรรทัด จำนวนตัวอักษรของบทบรรยายจะขึ้นอยู่กับเวลาที่นำเสนอภาพ ซึ่งจะต้องมีความเหมาะสมและทันเวลากับภาพและข้อความต้นฉบับเดิม

การลดจำนวนข้อความมี 2 วิธี คือ การลดบางส่วน เป็นการตัดตอน ย่อข้อความต้นฉบับ และทำให้ข้อความสั้นกระชับขึ้น และวิธีการลดทั้งหมด เป็นการตัด ลบ หรือละข้อความออก โดยทั้ง 2 วิธีนี้นิยมนำมาใช้ควบคู่กัน ซึ่งนำไปสู่การเขียนเรียบเรียงใหม่ ซึ่งเป็นกลวิธีที่นิยมใช้ในการแปลบทบรรยายภาพยนตร์ ผู้แปลจะคำนึงถึงเวลาและพื้นที่ในการนำเสนอบทบรรยายได้ภาพแล้วจึงตัดข้อความหรือถ้อยคำใดที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตีความของผู้ชมและผู้ฟัง และกำหนดข้อความหรือถ้อยคำที่เกี่ยวข้องอย่างกระชับขึ้นมาใหม่

นอกจากนี้ ผู้แปลสามารถใช้วิธีการลดและการปรับเปลี่ยนบทบรรยายได้ภาพ (condensation and reformulation) โดยมีกลวิธีดังนี้

1. ระดับคำ

ผู้แปลสามารถใช้วิธีการลดและการปรับเปลี่ยนบทบรรยายได้ภาพในระดับคำได้ ดังนี้

- 1.1 การทำให้คำพูดที่ซับซ้อนง่ายขึ้น
- 1.2 การกล่าวอย่างกว้างๆ
- 1.3 ใช้คำใกล้เคียงที่สั้นกว่า
- 1.4 ใช้กาลที่ง่าย
- 1.5 เปลี่ยนระดับคำ
- 1.6 ใช้คำที่สั้นและน่าสนใจ

2. ระดับวลีหรือประโยค

ผู้แปลสามารถใช้วิธีการลดและการปรับเปลี่ยนบทบรรยายได้ภาพในระดับวลีหรือประโยคได้ ดังนี้

- 1.1 การเปลี่ยนประโยคปฏิเสธหรือประโยคคำถามเป็นประโยคบอกเล่า และเปลี่ยนประโยคคำถามอ้อมเป็นประโยคคำถามตรง
- 1.2 การเปลี่ยนส่วนขยายหรือกริยาช่วยให้ง่ายขึ้น
- 1.3 การเปลี่ยนประโยค direct speech เป็น indirect speech
- 1.4 การเปลี่ยนประธานของประโยค
- 1.5 การปรับเปลี่ยนสาระสำคัญ
- 1.6 การเปลี่ยนประโยคยาวหรือประโยคความซ้อนเป็นประโยคความเดียว
- 1.7 การเปลี่ยนประโยคกัตตุวาจก (active voice) เป็นประโยคกรรมวาจก (passive voice) หรือเปลี่ยนประโยคกรรมวาจก (passive voice) เป็นประโยคกัตตุวาจก (active voice)
- 1.8 การใช้คำสรรพนามและตัวบ่งบอกอื่นแทนคำนามหรือนามวลี
- 1.9 การรวมประโยคหรือวลี

กลวิธีสุดท้าย คือ การตัด (Omission) เป็นการตัดระดับคำและการตัดระดับวลีหรือประโยค

2.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเพศกับการใช้ภาษา

การศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องเพศกับการใช้ภาษานั้นเริ่มขึ้นประมาณคริสต์ศตวรรษที่ 20 จากการอ้างอิงถึงบันทึกที่ว่าผู้ชายและผู้หญิงของชนเผ่าคาริบพูดกันคนละภาษา ในหนังสือของออตโต เจสเปอร์เซน (Jespersen, O., 1968, p. 237) แต่ภายหลังมีการอธิบายว่าผู้ชายและผู้หญิงในชนเผ่านั้นมีได้พูดกันคนละภาษา เป็นเพียงการใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกันเท่านั้น นับว่าเป็นจุดเริ่มต้นของการตั้งข้อสังเกตในเรื่องการใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิงในสังคมตะวันตกในยุคแรกๆ

ออตโต เจสเปอร์เซน (Jespersen, O., 1968, p. 237) อธิบายแนวคิดเรื่องภาษาเพศชายและเพศหญิงไว้ในหนังสือ “*Language: Its Nature Development and Origin*” ว่า ในทุกวัฒนธรรมผู้ชายและผู้หญิงจะใช้ภาษาที่แตกต่างกัน ทั้งในระดับการเลือกใช้คำ ระดับประโยค และระดับไวยากรณ์มากบ้างน้อยบ้างแตกต่างกันไป เจสเปอร์เซน (1968, p. 237) ได้ยกตัวอย่างความแตกต่าง

ระหว่างการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิง เช่น ในเรื่องการเลือกใช้คำ ผู้หญิงเป็นเพศที่เลือกใช้คำศัพท์เดิมที่มีอยู่ในภาษานั้น มักเลือกใช้คำที่มีความหมายเทียบเคียง เลี่ยงคำหยาบ คำสบถ หรือคำต้องห้ามที่มีความรุนแรง เนื่องจากผู้หญิงเป็นเพศที่ขี้อาย จึงไม่ควรที่จะพูดถึงบางส่วนของร่างกายหรือการกระทำที่เห็นว่าเป็นการไม่สุภาพ ส่วนผู้ชายเป็นเพศที่จะบัญญัติคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาใช้ มีทั้งคำศัพท์ใหม่ คำนวนใหม่ เลือกใช้คำหยาบ คำสบถ หรือคำต้องห้าม และคำสแลง บางครั้งก็จะนำคำศัพท์ที่เก่าหรือล้าสมัยไปแล้วกลับมาใช้อีก จึงทำให้ผู้ชายมีความหลากหลายในการเลือกใช้คำมากกว่าผู้หญิง แต่ผู้หญิงจะนิยมเลือกใช้คำขยายบางคำเพื่อเพิ่มความหมาย เช่น คำว่า nice, pretty, terribly, sweet, หรือ quite บางครั้งยังนิยมใช้คำว่า so และ very กันอย่างแพร่หลาย ในเรื่องการออกเสียงและไวยากรณ์ ผู้หญิงจะออกเสียงได้อย่างถูกต้องตามแบบฉบับและใช้ไวยากรณ์ที่เป็นไปตามแบบแผนมากกว่าผู้ชาย ส่วนรูปแบบประโยค ผู้ชายนิยมใช้ประโยคที่สั้นกระชับ มีใจความครบตามที่ต้องการสื่อความหมาย (hypotaxis) ส่วนผู้หญิงมักพูดไม่จบประโยค หรือใช้ประโยคต่อไปเรื่อยๆ (parataxis)

นักภาษาศาสตร์ชาวอเมริกัน โรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, pp. 45-49) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับเพศของผู้ใช้ งานวิจัยของเลคอฟพิสูจน์ว่าเพศมีผลต่อการใช้ภาษาทั้งด้านรูปแบบการเรียกขาน ความหมายของผู้ฟังและการเลือกใช้คำศัพท์ต่างๆ ระหว่างการสื่อสาร ได้เขียนลงในหนังสือเรื่อง “*Language and Woman's Place*” มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาของผู้หญิงในสังคมอเมริกัน โดยเสนอไว้ว่า ภาษาเป็นกรอบจำกัดที่ทำให้ผู้หญิงไม่สามารถแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นหรือตัวตนได้อย่างเต็มที่ ในช่วงที่เป็นเด็ก เด็กชายและเด็กหญิงจะใช้ภาษาที่มีลักษณะเหมือนกัน แต่เมื่ออายุ 5 ปีไปแล้ว เด็กชายจะเริ่มเปลี่ยนไปใช้ภาษาที่แสดงความเป็นผู้ชายมากขึ้น และเมื่อเข้าสู่วัย 10 ปี จะเห็นความแตกต่างของการใช้ภาษาในกลุ่มเด็กชายและเด็กหญิงได้อย่างชัดเจน เนื่องจากเด็กหญิงจะได้รับการอบรมให้ใช้ภาษาที่ไพเราะและสุภาพตั้งแต่เล็ก เพราะหากเด็กหญิงใช้คำหยาบคายหรือไม่สุภาพ ก็จะไม่ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้างต่างจากเด็กชายที่จะได้รับการอนุโลมให้ใช้ภาษาที่รุนแรงหรือแสดงความรู้สึกได้มากกว่า เนื่องจากเพศหญิงจำเป็นต้องใช้ภาษาที่เหมาะสม สุภาพเพื่อให้ได้รับการยอมรับจากคนรอบข้าง ทำให้เป็นสิ่งที่จำกัดการแสดงความคิดเห็นและแสดงตัวตนที่แท้จริง จึงทำให้เพศหญิงต้องเรียนรู้ภาษา 2 ลักษณะ คือ ภาษาเพศหญิง (women's language) เพื่อใช้ในการสนทนาที่มีความเป็นกันเองและอีกภาษาหนึ่งคือ ภาษาที่ไม่แสดงลักษณะเฉพาะ (neutral language) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสารที่เป็นทางการหรือการติดต่อกิจธุระ ดังนั้นผู้หญิงจึงประสบปัญหาเดียวกับผู้ที่มีภาวะทวิภาษา (bilingual) ก็จะเป็นบุคคลไม่เชี่ยวชาญภาษาใดภาษาหนึ่งอย่างแท้จริง เมื่อมีการสลับการใช้ภาษานั้นจะเกิดความกังวลว่าจะเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องหรือเหมาะสมกับสถานการณ์หรือไม่ และ

อีกปัญหาหนึ่ง คือ ผู้หญิงไม่สามารถแสดงความรู้สึกและตัวตนของตนเอง ได้อย่างชัดเจน เนื่องจากภาษาที่เป็นกรอบในการปิดกั้นการแสดงความเป็นตัวตน และความคาดหวังจากสังคมที่ต้องการให้ผู้หญิงใช้ภาษาที่สุภาพเหมาะสม ไม่ใช่คำพูดที่ก้าวร้าวหยาบคายและแสดงอำนาจ นอกจากนี้ เลคอฟยังเสนออีกว่า สังคมจะอนุโลมการแสดงอารมณ์ การใช้คำสบถ คำหยาบ การใช้เสียงที่ดังแก่เพศชายเท่านั้น ซึ่งโดยธรรมชาติแล้ว ผู้ที่แสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึก ได้อย่างชัดเจนย่อมเป็นที่รับฟังของผู้คนมากกว่า ส่วนการพูดในแบบผู้หญิง ถึงแม้ว่าจะมีผู้รับฟังแต่ก็ไม่มีบุคคลเชื่อถือเป็นจริงเป็นจัง จึงทำให้ผู้หญิงถูกเพิกเฉยและไม่มีโอกาสในการแสดงตัวตน ผู้หญิงจำนวนมากรับเอาลักษณะการใช้ภาษาของผู้ชายมาใช้ในการประกอบอาชีพ ที่เคยสงวนไว้สำหรับผู้ชาย แต่ผู้ชายไม่ได้รับเอาลักษณะภาษาของผู้หญิงมาใช้ เพราะยังไม่นิยมประกอบอาชีพที่สงวนไว้สำหรับผู้หญิง ซึ่งเป็นเพราะกลุ่มที่ด้อยกว่าจะยอมรับเอาลักษณะของกลุ่มที่เด่นกว่ามาประยุกต์ใช้เพื่อให้ได้รับการยอมรับมากขึ้น (Lakoff, R. T., 1975, pp. 45-49)

โรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, pp. 9-64) วิเคราะห์ลักษณะภาษาพูดของเพศหญิงจากการสังเกตการใช้ภาษาของตนเองกับผู้คนรอบข้าง รวมไปถึงการใช้ภาษาของผู้หญิงในสื่อโทรทัศน์และสื่อวิทยุ โดยนำเสนอรูปแบบของการใช้ภาษาที่แตกต่างกันของเพศหญิงและเพศชาย ดังนี้

1) เพศหญิงและเพศชายมีวงคำศัพท์ที่ใช้ต่างกัน เช่น คำศัพท์เรียกสี ผู้หญิงจะมีการแบ่งสีที่ละเอียดกว่าผู้ชาย ทำให้การใช้คำศัพท์เรียกสีของผู้หญิงหลากหลายกว่าผู้ชาย เช่น คำว่า aquamarine, beige, ecru, lavender หรือ mauve เป็นต้น

2) เพศหญิงมักใช้ภาษาที่สุภาพกว่าเพศชาย ไม่นิยมใช้คำอุทาน คำหยาบ คำสบถที่มีความหมายรุนแรง โดยเพศชายจะเลือกใช้คำที่หยาบคายและแสดงถึงความรุนแรงมากกว่า เช่น คำว่า damn, hell, shit เป็นต้น ส่วนเพศหญิงจะเลือกคำที่มีความหมายอ่อน เช่น คำว่า goodness, oh fudge เป็นต้น

3) เพศหญิงนิยมพูดเสียงหรือใช้ภาษาที่อ่อนกว่าเพศชาย โดยจะใช้คำกริยาช่วย เช่น could, may, should เป็นต้น เมื่อเพศหญิงสนทนาในเรื่องที่ทำให้เกิดความอึดอัดก็มักจะใช้คำเช่น like, maybe, perhaps, well, kind of, sort of หรือ you know เป็นต้น และเมื่อเจอสถานการณ์ที่ทำให้ขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจในเรื่องที่สนทนา เพศหญิงมักขึ้นต้นประโยคโดยใช้วลี I think, I wonder หรือ I guess เป็นต้น

4) เพศหญิงนิยมใช้รูปประโยค tag question ในความหมายของประโยคบอกเล่า และใช้น้ำเสียงแสดงคำถาม (เสียงสูง) ในความหมายประโยคบอกเล่า ซึ่งทำให้เห็นว่าเพศหญิงไม่มั่นใจ

ในการแสดงความคิดเห็นอย่างตรงไปตรงมา เพราะเกรงว่าจะเกิดความขัดแย้งกับผู้อื่นหรือ
ไม่ต้องการที่จะผูกมัดความคิดเห็นที่แสดงออกมาของตนเอง

5) เพศหญิงมักใช้ภาษาถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และมีการออกเสียงที่ถูกต้องมากกว่า
เพศชาย เนื่องจากสังคมคาดหวังว่าเพศหญิงจะรักษาแบบแผนของภาษาที่ถูกต้องเพื่อถ่ายทอดไปยัง
คนรุ่นหลัง

6) เพศหญิงนิยมใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มี ความหมาย (empty adjective) เพื่อแสดง
ความชอบหรือพอใจ เช่น adorable, charming, divine, lovely, pretty หรือ sweet ส่วนเพศชายจะ
ไม่นิยมใช้คำคุณศัพท์เช่นนี้ แต่จะใช้คำที่ไม่แสดงลักษณะเฉพาะเพศ (neutral words) เช่น great, nice
หรือ terrific

7) เพศหญิงนิยมอ้างคำพูดผู้อื่นตามที่รับรู้มา (direct quotation) ส่วนเพศชายนิยมกล่าว
ด้วยคำพูดของตนเอง (paraphrase)

8) เพศหญิงมักใช้คำขยายเพื่อเน้นความมากกว่าเพศชาย เช่น คำว่า so, very, quite,
really, terribly, awfully, such, just โดยเฉพาะคำว่า so ที่เพศหญิงนิยมใช้กันมาก

9) เพศหญิงไม่นิยมพูดตลก ไม่ค่อยมีอารมณ์ขัน ไม่ค่อยเข้าใจเรื่องตลก และเล่าเรื่อง
ตลกขำขันได้ไม่ดีเท่าเพศชาย ซึ่งจะตรงข้ามกับเพศชาย

ปีเตอร์ ทรัดกิล (Trudgill, P., 1981, p. 94) ศึกษาเรื่องเพศกับภาษาไว้จากทฤษฎี
covert prestige โดยอธิบายว่าการใช้ภาษาที่แตกต่างของเพศชายและเพศหญิงเกิดขึ้นจากความ
คิดเห็นที่มีต่อการใช้ภาษาเพื่อการแสดงตัวตนทางเพศที่แตกต่างกัน โดยเพศหญิงจะปฏิบัติตาม
ค่านิยมของสังคม เพศหญิงจะต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามมาตรฐาน ซึ่งการใช้ภาษาของเพศหญิงนี้ยัง
สามารถแสดงถึงการศึกษาศึกษาและสถานภาพทางสังคม หากเพศหญิงใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน
หรือใช้ภาษาที่หยาบคาย ก็จะถูกระบุว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่ดี ไม่เป็นที่ยอมรับของคนในสังคม
แต่หากว่าเพศชายใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องตามมาตรฐาน ตัวอย่างเช่น การใช้รูปประโยคปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ
การใช้คำหยาบคาย คำที่มีความหมายรุนแรง กลับแสดงให้เห็นถึงลักษณะความเป็นเพศชายที่สังคม
สามารถยอมรับได้

แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996, pp. 23-135) กล่าวว่าไว้ว่า มนุษย์เราในทั่วทุกมุมโลก
ต่างมีความหลากหลายหลายของการใช้ภาษาตามความแตกต่างทางสังคมและวัฒนธรรม
ความแตกต่างนี้เป็นจุดเริ่มต้นของการศึกษาด้านภาษาศาสตร์สังคม โดยจะเป็นการศึกษาเรื่องของ
ภาษาที่หลากหลายที่ใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน เช่น ความแตกต่างของภาษาที่แบ่งตามลักษณะ
ทางภูมิศาสตร์ เช่นคนทางตอนใต้พูดต่างจากคนทางตอนเหนือ คนอังกฤษพูดต่างจากคนอเมริกา
นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างตามกาลเวลา เช่นคนในสมัยก่อนพูดต่างจากคนในปัจจุบัน

นอกจากขอบเขตด้านพื้นที่และกาลเวลาแล้ว ความแตกต่างของการใช้ภาษายังขึ้นอยู่กับเรื่องสังคมและวัฒนธรรมที่มนุษย์เรานั้นจะเรียนรู้ตั้งแต่แรกเกิดด้วย โดยจะประกอบไปด้วยเรื่องอายุ เพศ และสถานทางสังคมที่มาเกี่ยวข้องกับการสนทนาในแต่ละวัน ตัวอย่างเช่น เมื่อกลับบ้าน ผู้ปกครองจะไม่เข้าใจภาษาลูกของตัวเองที่ใช้ในสถานศึกษา หรือแม้แต่กลุ่มคนแต่ละกลุ่มก็จะมีลักษณะภาษาที่เป็นของกลุ่มนั้นๆ เพื่อแสดงให้เห็นว่าใครอยู่หรือไม่อยู่ในกลุ่ม

แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996, pp. 23-135) ได้รวบรวมแนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงไว้ในหนังสือ *“Male/Female Language”* (1996) โดยแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการใช้ภาษาระหว่างเพศชายและเพศหญิง สามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1. ด้านการเลือกคำหรือสำนวน โดยคีย์อธิบายว่าในอดีตเพศชายและเพศหญิงใช้ภาษาแตกต่างกันเพราะอยู่ในแวดวง บทบาท หน้าที่ และความสนใจที่ต่างกัน เช่น เพศชายจะมีวงคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องยนต์ สงคราม และการเมือง ส่วนเพศหญิงจะมีวงคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องการเลี้ยงดูบุตร การเรียกชื่อสี การเย็บผ้าและการทำอาหาร แม้ว่าในปัจจุบันวงคำศัพท์ของทั้งสองเพศจะใกล้เคียงกันมากเนื่องจากพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่แตกต่างจากอดีต เช่น พ่อครัวเพศชายมีความรู้ในวงคำศัพท์เรื่องอาหาร สุนัขแพทย์ที่เป็นเพศชายมีวงคำศัพท์เรื่องการคลอดบุตร หรือแม้แต่วิศวกรที่เป็นเพศหญิงก็มีวงคำศัพท์เฉพาะในเรื่องนั้น แต่ก็ยังมีความแตกต่างอยู่ เช่น การเลือกใช้คำที่มีความรุนแรง (strong/weak expression) การใช้คำต้องห้าม หรือการใช้คำอุทาน (interjection)

2. ด้านลีลาการพูด จากการศึกษารูปแบบการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงพบว่า

2.1 เพศชายและเพศหญิงจะใช้ลักษณะการพูดแบบ baby talk ซึ่งเป็นลักษณะการพูดเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของกลุ่มสนทนาหรือแสดงอำนาจต่อผู้ฟัง การพูดลักษณะนี้จะไม่นิยมใช้ในที่สาธารณะ และเพศหญิงจะนิยมใช้มากกว่าเพศชาย

2.2 ลักษณะการพูดที่แสดงสถานะของผู้พูดที่สูงกว่าผู้ฟัง เช่น เมื่อผู้พูดพูดกับเด็ก คนต่างชาติ คนที่ด้อยกว่า ผู้ป่วย หรือแม้แต่กับเพศหญิง

2.3 ลักษณะการพูดอธิบายความ (explanations) เพศชายจะใช้มากกว่าเพศหญิง โดยที่เพศชายจะไม่นิยมรับฟังการพูดอธิบายจากเพศหญิง เพศชายจะเป็นผู้ให้ข้อมูลมากกว่าผู้รับข้อมูลเพื่อแสดงความเหนือกว่า

2.4 การกล่าวขอโทษ (apology) เป็นลักษณะเด่นที่พบในลีลาการพูดของเพศหญิง เพศหญิงมักจะกล่าวขอโทษและเรียกร้องการให้อภัยควบคู่กับการแสดงท่าทางอ่อนน้อม ถ่อมตนและการขมึ้น ถึงแม้ว่าเรื่องนั้นจะไม่ใช่ประเด็นที่สำคัญ เหตุผลในการกล่าวขอโทษของเพศหญิงนี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะของเพศหญิงที่กลัวความสำเร็จ กลัวที่จะไม่ได้รับการยอมรับ และการประเมินค่าตัวเองต่ำของเพศหญิง

2.5 การใช้โอริพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง ผู้หญิงนิยมใช้ลักษณะการพูดแบบนี้ควบคู่กับการเน้นย้ำความสำคัญของเรื่องที่พูด เช่น “I’d just die!” “He’ll never forgive me!” หรือ “It was the most extraordinary hat!”

2.6 เพศหญิงมักใช้โทนเสียงสูงและมีจังหวะการพูดที่ดี

3. ด้านการออกเสียง ในบางภาษาเพศชายและเพศหญิงออกเสียงคำบางคำไม่เหมือนกัน เช่นในภาษาอังกฤษ การออกเสียง -ing เพศชายจะออกเสียงเป็น -in ส่วนเรื่องระดับเสียง เพศหญิงมักใช้ระดับเสียงที่หลากหลายกว่าเพศชาย เพื่อแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึก เช่น ความรู้สึกประหลาดใจ ตื่นเต้น หรือแม้แต่อาการไม่มั่นใจ

4. ด้านรูปแบบทางไวยากรณ์ จากการศึกษาพบว่า เพศหญิงใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่ถูกต้องตามแบบแผนมากกว่าเพศชาย เพศหญิงมักใช้คำขยาย เช่นคำว่า so, such, quite, vastly เป็นต้น ส่วนการใช้คำคุณศัพท์พบว่าเพศหญิงมีแนวโน้มที่จะใช้คำซ้ำ เช่นคำว่า teeny-tiny คำที่แสดงความเป็นหญิง เช่นคำว่า cuddly, bubbly, sweet, cute คำที่แสดงการเน้นความ เช่นคำว่า fantastic, startling, horrifying ส่วนเพศชายจะใช้คำที่แสดงความเป็นชาย เช่นคำว่า lusty, barbed, leathery เป็นต้น

นอกจากนี้ เพศหญิงมักใช้คำกริยาหรือคำช่วยต่างๆ (modal class of words) เพื่อแสดงความไม่มั่นใจ และนิยมใช้ประโยคในรูปแบบ tag question และเพศหญิงยังนิยมใช้คำว่า ever ตาม who, what, how, why ด้วย

ในการใช้ประโยคคำสั่ง (imperatives) เพศหญิงนิยมใช้รูปแบบของประโยคคำถามเป็นการออกคำสั่งแบบอ้อม ในขณะที่เพศชายจะออกคำสั่งโดยตรง

หลังจากเกิดแนวคิดเรื่องสตรีนิยม (feminism) ได้มีการศึกษาเรื่องเพศและการใช้ภาษาเพิ่มมากขึ้น เพศเข้ามามีบทบาทในงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านภาษา กลุ่มสตรีนิยมจะไม่เน้นการศึกษาที่เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิง แต่จะมุ่งเน้นไปที่การศึกษาของคนในกลุ่มเดียวกัน เช่น การศึกษาพฤติกรรมกรรมการสนทนาในกลุ่มผู้หญิงที่มีลักษณะถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน หรือการนิทานในกลุ่มเพื่อนเพศหญิง ทำให้มีนักภาษาศาสตร์เสนอแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับภาษาเพศชายและภาษาเพศหญิงในหลากหลายแง่มุม

เดบอราห์ คาเมรอน (Cameron, D., 1992, pp. 45-54) กล่าวว่าแนวคิดทางภาษาศาสตร์สังคมที่มีต่อเพศชายและเพศหญิงเป็นแนวคิดที่มีจุดเริ่มต้นมาจากแบบฉบับและความเชื่อเดิมในสังคม ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ขัดแย้งกับความเป็นจริงและเป็นงานวิจัยที่มีความคิดในแง่ลบต่อเพศหญิง โดยแนวคิดของคาเมรอนยังขัดต่อแนวคิดเกี่ยวกับเพศชายและเพศหญิงเดิม เช่น ในการใช้ประโยค

tag question ของเพศหญิงนั้น มีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้บรรลุเป้าหมายในการสนทนา ไม่ได้แสดงถึงความไม่มั่นใจหรือขาดอำนาจแต่อย่างใด

เจนนิเฟอร์ โคทส์ (Coates, J., 1998, p. 11) เสนอแนวคิดที่ขัดกับแนวคิดเดิมที่ว่า เพศหญิงใช้ภาษาที่ถูกต้องตามแบบแผนมากกว่าเพศชาย และเพศหญิงต้องคำนึงถึงสถานภาพทางสังคมมากกว่าเพศชาย โดยโคทส์เสนอว่าเพศหญิงไม่ได้ใช้ภาษาที่ถูกต้องตามแบบแผนเสมอไป

จูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011, pp. 128-130) กล่าวถึงลักษณะการพูดแบบผู้หญิง (feminine speech) ว่ามีลักษณะดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์หลักของการสนทนาแบบผู้หญิง คือ สร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน ผู้คนที่มีลักษณะแบบผู้หญิงจะใช้ภาษาเพื่อประคับประคองความสัมพันธ์ การสนับสนุนกัน สร้างความใกล้ชิด และความเข้าใจซึ่งกันและกัน

2. การสร้างความเสมอภาคซึ่งกันและกัน (establishing equality) โดยคู่สนทนา มักจะใช้ประสบการณ์ร่วมของตัวเองเพื่อแสดงให้คู่สนทนาอีกฝ่ายหนึ่งรับรู้ในระหว่างการสนทนา

3. เพื่อสนับสนุน (support) ในการแสดงความสนับสนุนหรือให้กำลังใจ คู่สนทนา มักจะแสดงอารมณ์เพื่อแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องราวและความรู้สึกของคู่สนทนา

4. การคงไว้ของการสนทนา (conversational maintenance work) เป็นความพยายามในการประคับประคองการสนทนา โดยการชักจูงให้ผู้อื่นได้เริ่มต้นการสนทนาและกระตุ้นให้คู่สนทนาได้ใช้ความคิด โดยมักจะใช้รูปประโยคคำถาม เช่น “How was your day?” การสื่อสารในลักษณะนี้จะเป็นการคงไว้ซึ่งปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาและยังเป็นการเปิดประเด็นการสนทนาให้กับผู้อื่นอีกด้วย

5. การโต้ตอบ (responsiveness) มักจะใช้การสื่อสารทางสายตา การพยักหน้า หรือกล่าวโต้ตอบสั้นๆ เช่น “Tell me more.” หรือ “That’s interesting.” การโต้ตอบนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความห่วงใยผู้อื่น และยังแสดงถึงการเห็นคุณค่าและการมีตัวตนของผู้อื่น นอกจากนี้ ยังแสดงถึงความสนใจในเรื่องที่ผู้อื่นกำลังพูดอยู่

6. การพูดแบบผู้หญิงจะเป็นเรื่องส่วนบุคคล (personal) มีลักษณะเป็นรูปธรรม ลักษณะการพูดแบบผู้หญิง โดยทั่วไปนั้นจะเป็นเรื่องที่มีรายละเอียด เป็นเรื่องที่เปิดเผยตัวตนของตนเอง และมีเหตุผลที่เป็นรูปธรรม

7. ลักษณะการพูดแบบลังเล (tentativeness) อาจปรากฏในรูปแบบประโยค เช่น การใช้การเลียง (verbal hedges) เช่น “I kind of feel you may be overreacting.” หรือ “I’m probably not the best judge of this, but...” การใช้ประโยคคำถามต่อท้ายเพื่อชักชวนให้

ผู้อื่นตอบโต้การสนทนา (tag question) เช่น “*Mr. and Mrs. Smith was a pretty good movie, wasn't it?*” การสื่อสารในลักษณะนี้จะเปิดโอกาสให้ผู้สนทนาได้มีการตอบโต้และแสดงความคิดเห็นในการสนทนาได้

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปล การแปลบทบรรยายภาพยนตร์ และเรื่องเพศกับการใช้ภาษาไว้ โดยแบ่งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

2.4.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยเอกสารและงานวิจัยทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อให้ทราบถึงวิธีการและแนวคิดที่หลากหลายโดยสรุป ดังต่อไปนี้

ปีเตอร์ นิวมาร์ก (Newmark, P., 1988) เสนอประเภทของการสร้างคำใหม่ (neologism) ซึ่งสามารถเป็นได้ทั้งคำที่สร้างขึ้นใหม่และคำที่ปรากฏใช้อยู่เดิมแล้วนำมาใช้ในความหมายใหม่ โดยแบ่งคำสร้างใหม่เป็นประเภทต่างๆ ได้ ดังนี้

1. old words within new senses คือ คำเก่าในความหมายใหม่ เป็นการสร้างความหมายใหม่จากคำที่ปรากฏใช้อยู่แล้ว เช่น คำว่า “hostess” ความหมายเดิม “a woman who has guests” ความหมายใหม่ “sex-worker”

2. new coinages คือ คำที่สร้างจากหน่วยคำ (morpheme) คำประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อเฉพาะ

3. derived words คือ คำที่มาจากเติมคำเติม (affixes) เช่น คำว่า “screenager” มีความหมายว่า “a young person who spends a lot of time using computers and the Internet”

4. abbreviation คือ คำที่เกิดจากการลดรูปคำ เช่น fab มาจากคำว่า fabulous

5. collocation คือ คำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำคุณศัพท์ ลักษณะการสร้างคำประเภทนี้จะใช้เกี่ยวกับสังคมศาสตร์และภาษาคอมพิวเตอร์ เช่น คำว่า “money laundry” “netbook” “notebook” “e-book” “aggressive-growth fund” เป็นต้น

6. eponyms คือ คำที่สร้างจากชื่อเฉพาะของคน สิ่งของ หรือสถานที่ เช่น คำว่า “Nidjiholic” ซึ่งหมายถึง “Nidji’s fan”

7. phrasal words คือ กริยาวลี เช่น คำว่า “add-on” มีความหมายว่า “something extra that is added to an existing plan, agreement, or law, etc.”

8. transferred words คือ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศโดยยังคงรักษาความหมายเดิมอยู่ หรือคำยืม (loan words) เช่น คำว่า “glasnost” มาจากภาษารัสเซีย มีความหมายว่า “publicity” หรือ “openness”

9. acronyms คือ คำที่เกิดจากการนำอักษรตัวแรกของแต่ละคำมารวมกันจนเกิดเป็นคำ เช่น คำว่า “USB” มาจากคำว่า “Universal Serial Bus” หรือ คำว่า “DSL” มาจากคำว่า “Digital Subscriber Line” เป็นต้น

10. pseudo neologisms คือ คำทั่วไปที่ใช้เป็นคำที่มีความหมายเฉพาะ

ลูเซีย โมลิโน และแอมพาโร เฮอร์ทาโด อัลบีร์ (Molina, L., & Albir, A. H., 2002) ศึกษา วิเคราะห์ และทดสอบกลวิธีการแปลที่พบในการแปลหนังสือเรื่อง “*A Hundred Years of Solitude*” ของ Garcia Marquez เป็นภาษาอารบิก (Arabic) ผลการศึกษาพบว่า กลวิธีการแปล ออกเป็น 18 วิธี คือ

1) adaptation คือ การแทนที่คำศัพท์ทางวัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับด้วยคำศัพท์ที่มีในภาษาฉบับแปล

2) amplification คือ การให้ข้อมูลที่ไม่ปรากฏในภาษาต้นฉบับ การเพิ่มคำอธิบายให้ข้อมูลเพิ่ม หรือการใช้เชิงอรรถ

3) borrowing คือ การยืมคำจากภาษาอื่นมาใช้ โดยแบ่งเป็น 2 แบบ คือ การยืมทั้งหมด โดยไม่มีการเปลี่ยนแปลง และ การยืมแล้วปรับให้เข้ากับภาษาฉบับแปล

4) calque คือ การแปลคำหรือวลีแบบตรงตัว เป็นการแปลโดยคงความหมายหรือโครงสร้างตามต้นฉบับ

5) compensation คือ การคงลักษณะของภาษาต้นฉบับไว้ในภาษาฉบับแปล

6) description คือ การแทนที่คำศัพท์ด้วยคำอธิบาย

7) discursive creation คือ การสร้างคำขึ้นใหม่โดยคำนั้นอาจมีความหมายกำกวมหรือไม่เข้าใจหากไม่ดูบริบท

8) established equivalent คือ การหาคำหรือสำนวนในฉบับแปลที่สามารถเทียบเคียงกับต้นฉบับ

9) generalization คือ การใช้คำที่มีความหมายกว้างกว่าคำในต้นฉบับ

10) linguistic amplification คือ การเติมองค์ประกอบทางภาษา (linguistic elements) โดยเลือกใช้จำนวนคำในฉบับแปลให้เท่ากับคำในต้นฉบับ นิยมใช้ในการแปลแบบล่ามแบบต่อเนื่อง (consecutive interpreting) หรือการทำบทพากย์ (dubbing)

11) linguistic compression คือ การรวมคำหรือวลีในฉบับแปล ทำให้ข้อความในฉบับแปลสั้นลง นิยมใช้ในการแปลแบบล่ามแบบฉับพลัน (simultaneous interpreting) หรือการแปลคำบรรยายใต้ภาพ (subtitling) ทำให้ข้อความมีความกระชับขึ้น

12) literal translation คือ การแปลตรงตัวแบบคำต่อคำ

13) modulation คือ การปรับโครงสร้างทางภาษา

14) particularization คือ การใช้คำที่มีความหมายแคบกว่าคำในต้นฉบับ

15) reduction คือ การตัดคำหรือวลีที่ไม่สำคัญ

16) substitution คือ การแทนที่ภาษาท่าทางในต้นฉบับด้วยคำพูดในฉบับแปล

17) transposition การเปลี่ยนลักษณะทางไวยากรณ์

18) variation คือ การเปลี่ยนแปลงลักษณะทางภาษา

มาแซลลา เดอ มาร์โก (De Marco, M., 2009) นำเสนอบทความเรื่อง “Gender Portrayal in Dubbed and Subtitled Comedies” ได้นำเสนอข้อมูลที่น่าสนใจเกี่ยวกับการปรากฏของลักษณะเฉพาะทางเพศในบทพูดและบทบรรยายภาพยนตร์ ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งคำถามวิจัยไว้ 3 ประเด็น ประเด็นแรก คือ บทพูด (dubbing) และบทบรรยาย (subtitling) ถ่ายทอดและนำเสนอลักษณะเฉพาะทางเพศ (gender stereotypes) ที่ปรากฏในภาพยนตร์ ซึ่งเป็นลักษณะที่มีความแตกต่างกันในแต่ละวัฒนธรรม จากวัฒนธรรมภาษาต้นทาง ไปยังผู้วัฒนธรรมภาษาปลายทางอย่างไร ประเด็นที่สอง คือ บทพูด (dubbing) และบทบรรยายสามารถถ่ายทอดลักษณะเฉพาะทางเพศ (gender stereotypes) ไปสู่ผู้ชมได้หรือไม่ และประเด็นสุดท้าย คือ ลักษณะเฉพาะทางเพศ (gender stereotypes) สามารถสื่อผ่านภาษาปลายทาง (Italian and Spanish) ในบทพูดและบทบรรยายภาพยนตร์ได้หรือไม่ ภาพยนตร์อเมริกันที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ “Working Girl” (1988) “Erin Brockovich” (2000) “Sister Act” (1992) และ “Mrs. Doubtfire” (1993) ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมอเมริกัน อิตาลี และสเปน มีการปรากฏลักษณะเฉพาะทางเพศที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ วลีและสำนวนส่วนใหญ่ที่พบในฉบับแปลภาษาอังกฤษ (อเมริกันอังกฤษ) อิตาลี และสเปน ของบทพูดและบทบรรยาย จะนำเสนอภาพของผู้หญิงเกี่ยวเรื่องทางเพศ (sexist) และค่อนข้างถูกผู้หญิง โดยจะปรากฏอย่างชัดเจนในภาษาสแลง ซึ่งเป็นคำหยาบคาย (vulgar colloquial) สุดท้าย ผู้วิจัยพบว่าทัศนคติเรื่องทางเพศ (sexist attitudes) มักนำมาใช้เพื่อความจำขึ้นและเพื่อเพิ่มรายได้ของภาพยนตร์

นวนิยาย ตระกูลกิจไพลศาล (2541) ศึกษาการถ่ายทอดความหมายของ Oh และ Well จากบทภาพยนตร์ในหนังสือ “Vocabulary street” และ “Today's English” พบว่า คำว่า Oh และ Well สามารถใช้แสดงความรู้สึกหรือทัศนคติต่างๆ ของผู้พูดได้ โดยขึ้นอยู่กับกริยาและน้ำเสียงของผู้พูด คำว่า Oh ใช้แสดงความรู้สึกได้ 12 ประเภท คือ ความรู้สึกไม่พอใจ ความรู้สึกตกใจ ความรู้สึกพอใจ ความรู้สึกไม่สบายใจ ความรู้สึกตื่นเต้น ความรู้สึกประหลาดใจ ความรู้สึกอ่อนนวย ความรู้สึกปลอบใจ ความรู้สึกสงสัย ความรู้สึกสงสาร ความรู้สึกขายหน้า และความรู้สึกเจ็บปวด นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เป็นคำแสดงความต่อเนื่องของผู้พูดได้ 8 ประเภท ส่วนคำว่า Well ใช้แสดงความรู้สึกได้ 6 ประเภท คือ ความรู้สึกพอใจ ความรู้สึกไม่พอใจ ความรู้สึกสงสาร ความรู้สึกประหลาดใจ ความรู้สึกไม่สบายใจ และความรู้สึกขายหน้า และคำว่า Well ยังทำหน้าที่เป็นคำแสดงความต่อเนื่องของคำพูดได้ 21 ประเภท

กฤตยา นาที (2543) ศึกษากลวิธีในการหลีกเลี่ยงภาวะแทรกซ้อนทางภาษาและวัฒนธรรมในการแปลบทภาพยนตร์จากภาษาอังกฤษแบบอเมริกันเป็นภาษาไทย: กรณีศึกษาบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาไทยของจิระนันท์ พิตรปรีชา จากการศึกษาพบว่ากลวิธีที่จิระนันท์ใช้มี 5 กลวิธี คือ การเปลี่ยน โครงสร้างประโยค การเปลี่ยนประเภทประโยค การละคำแสดงบุคคล การเปลี่ยนวาก และการใช้คำเพื่อแสดงกาล ในการหลีกเลี่ยงภาวะแทรกซ้อนทางภาษาของคำศัพท์ มี 3 กลวิธี คือ การสรุปความ การทับศัพท์ และการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบท ผลการศึกษา การหลีกเลี่ยงภาวะแทรกซ้อนทางวัฒนธรรมพบว่ามีกรหลีกเลี่ยงการแปลตามตัวอักษรในการแปลสำนวนและคำบริภาษ มีการใช้คำคล้องจองและคำศัพท์ที่สื่อความตกลงำขันในการแปลเรื่องตลก การทับศัพท์และเทียบเคียงชื่อเฉพาะในภาษาไทย ใช้การละสรรพนามบุรุษที่ 1 และใช้สรรพนามให้เหมาะสมกับบริบทในการแปลคำสรรพนาม

มโนราห์ เพ็ชรสุวรรณ (2550) ศึกษาเทคนิคหลักในการแปลละครชุดทางโทรทัศน์ของอเมริกา 2 เรื่อง คือ “Friends” และ “Desperate Housewives” โดยใช้ทฤษฎีการแปลของลาร์สัน ซึ่งประกอบด้วย การเลือกใช้คำ การเพิ่มคำ และการตัดคำ จากการศึกษาพบว่า ละครทั้งสองเรื่องใช้เทคนิคการเลือกใช้คำกับคำที่มีนัยของความหมาย (connotative meaning) คำทับศัพท์ คำสรรพนาม อ่างอุ้ง และคำพรรณนา (word description) เทคนิคการเพิ่มคำใช้กับกลุ่มคำและคำลงท้าย ส่วนเทคนิคการตัดคำใช้กับคำสรรพนาม คำที่ไม่มีมีความหมาย (dummy words) อนุประโยค (main clauses) และคำนำหน้าการทักทาย (term of addressees)

ปรณีย์ กฤษประจันต์ (2551) ศึกษาเรื่อง การแปลภาพยนตร์เรื่อง “The Rainmaker” ของ จอห์น กริชแฮม เป็นภาษาไทย ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่มีการใช้คำศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับกฎหมายและการประกันภัย พบกลวิธีที่ใช้ในการแปล คือ การทับศัพท์และการถอดเสียง การแปลตรงตัว

การแปลเอาความ การเทียบเคียงกับสำนวนในภาษาไทย การเพิ่มข้อความอธิบาย ด้านปัญหาที่พบได้แก่ ปัญหาด้านเทคนิคในการจำกัดความยาวของบทแปล โดยผู้วิจัยได้แก้ไขโดยการปรับบทแปล การละ การเลือกใช้คำสั้นและอักษรย่อ และการแปลเอาความ ปัญหาต่อมาคือ ปัญหาด้านเนื้อหา เช่น ด้านกฎหมาย สำนวน มุกตลก และด้านวัฒนธรรม ผู้วิจัยใช้กลวิธีในการแปลด้านกฎหมาย คือ การแปลแบบเทียบเคียงข้อมูลและคำศัพท์เกี่ยวกับกฎหมายของไทยและกลวิธีการแปลโดยการลดความซับซ้อนของเนื้อหาด้านกฎหมายโดยที่ไม่ทำให้กระทบต่อใจความสำคัญของต้นฉบับ ส่วนการแปลสำนวน มุกตลก และเนื้อหาด้านวัฒนธรรม ผู้วิจัยใช้วิธีการหาสำนวนเทียบเคียง การตีความ การเพิ่มคำอธิบาย การลดรายละเอียด และการแปลตรงตัว ซึ่งจะทำให้ได้บทแปลที่กระชับและสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน

สุภรดา เอกอิน และนภาศรี ทิมแย้ม (Eak-in, S. & Timyam, N., 2009) ศึกษาวิธีการแปลภาพยนตร์ประวัติศาสตร์เรื่อง สุริโยทัย พบว่ามีการใช้กลวิธีในการถ่ายถอดบทแปล 8 กลวิธี คือ การเพิ่มคำอธิบาย การใช้วลีหรือประโยคแทนคำ การใช้คำอ้างอิงที่มีความหมายกว้างขึ้น การเติมตัวเชื่อม การตัดคำ การถ่ายตัวอักษร การสร้างคำ การสร้างวลีและประโยค และมีปัจจัยด้านภาษาที่ส่งผลต่อการแปลจำนวน 24 แบบ เช่น คำนำหน้านาม ลักษณะนาม คำสรรพนาม คำเชื่อม การใช้กรรมจาก การแบ่งประโยค การเรียงลำดับคำและประโยค การละคำ เป็นต้น ปัจจัยด้านวัฒนธรรม 16 แบบ เช่น คำราชาศัพท์ คำเรียกขาน ชื่อเฉพาะ มาตรการวัด การบอกเวลา สำนวน อุปมาอุปไมย เป็นต้น

ศิริวรรณ ไยยะธรรม (2553) ศึกษาเรื่อง การแปลถ้อยคำสื่ออารมณ์ในบทบรรยายภาษาอังกฤษของภาพยนตร์ไทยแนวตลก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถ้อยคำที่ใช้สื่ออารมณ์ ศึกษาวิธีการแปลถ้อยคำสื่ออารมณ์ และศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาในการแปลถ้อยคำสื่ออารมณ์ โดยศึกษาจากภาพยนตร์ไทยจำนวน 4 เรื่อง จากผลการศึกษา พบการใช้ถ้อยคำสื่ออารมณ์ต่างๆ ทั้งหมด 20 ประเภท คือ 1) คำหยาบคาย 2) คำอุทาน 3) คำถาม 4) มุกตลก 5) คำสั่ง 6) บอกอารมณ์โดยตรง 7) ปฏิเสธ 8) ชักชวน 9) ประชด 10) ยุติบทสนทนา 11) ห้ามปราม 12) ขอร้อง 13) ชมเชย 14) เปรียบเทียบ 15) คำสั่งสอน 16) ชมชู้ 17) ขอบคุณ 18) มั่นใจ 19) ยินยอม และ 20) คำสาปแช่ง ในส่วนของกลวิธีการแปลถ้อยคำสื่ออารมณ์ พบว่ามีการใช้กลวิธีถึง 13 กลวิธี ได้แก่ 1) ใช้คำเทียบเคียงความหมาย 2) ใช้โครงสร้างตามต้นฉบับ 3) ละไม่แปล 4) รวบรวมประโยค 5) เลือกใช้ถ้อยคำแบบอื่น 6) เพิ่มถ้อยคำ 7) เปลี่ยนโครงสร้างประโยค 8) เปลี่ยนวลีเป็นประโยค 9) เปลี่ยนวลีเป็นคำ 10) เรียงลำดับประโยคใหม่ 11) ใช้คำที่มีความหมายกว้าง 12) ใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกัน และ 13) เปลี่ยนประโยคเป็นวลี นอกจากนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบปัญหาในการแปล 3 ประการ คือ

1) ปัญหาในการถ่ายทอดความหมาย 2) ปัญหาทางด้านวัฒนธรรม และ 3) ปัญหาของผู้แปลหรือคณะผู้จัดทำบทบรรยาย

ภรณ์ ภูศรี (2555) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการแปลวัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจในภาพยนตร์ไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประเภทวัฒนธรรมและกลวิธีการแปลวัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจในบทภาพยนตร์ และวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องในการแปลวัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจในบทภาพยนตร์ไทย โดยใช้แนวคิดความสุภาพของบราวน์และเลอวินสัน พบว่า วัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ วัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจด้วยถ้อยคำตรงประเด็น และวัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจด้วยถ้อยคำไม่ตรงประเด็น โดยกลวิธีการแปลวัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจที่ผู้วิจัยพบ มี 5 กลวิธีดังนี้ การแปลตรงตัว การแปลปรับบท การแปลเอาความ การแปลผสม และการละไม่แปล โดยกลวิธีที่ผู้แปลใช้ในการแปลวัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจมากที่สุด คือ กลวิธีการแปลเอาความ และกลวิธีการแปลตรงตัวตามลำดับ ซึ่งการเลือกใช้กลวิธีการแปลวัฒนธรรมการแสดงความไม่พอใจแต่ละกลวิธีประกอบด้วย ปัจจัยด้านการใช้ภาษาและวัฒนธรรม อวัจนภาษา สถานการณ์แวดล้อม รวมถึงข้อจำกัดด้านเวลาและตัวอักษรของบทบรรยาย นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบปัญหาการแปลผิด ซึ่งเกิดจากภูมิหลังทางด้านความรู้ของผู้แปล และคณะผู้จัดทำบทบรรยาย

จากแนวคิดทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการแปลภาพยนตร์ดังที่ได้กล่าวมานี้ นั้น สามารถสรุปได้ว่า การแปลภาพยนตร์นั้นจะมีข้อจำกัดบางประการที่ผู้แปลต้องคำนึงถึง นอกจากความถูกต้องและอรรถรสที่เทียบเท่ากับบทภาพยนตร์ต้นฉบับ เช่น ในการแปลบทพากย์ ผู้แปลจะต้องคำนึงถึงบทพากย์ที่ถ่ายทอดออกมาให้สอดคล้องกับการเคลื่อนไหวริมฝีปากของตัวละครที่ปรากฏให้เห็นในภาพยนตร์ ส่วนการแปลบทบรรยายได้ภาพ ผู้แปลก็ต้องถ่ายทอดบทแปลให้มีจำนวนตัวอักษรที่สอดคล้องกับพื้นที่ของจอภาพยนตร์และเวลาที่มีจำกัด โดยผู้แปลบทบรรยายได้ภาพต้องระมัดระวังในการถ่ายทอดบทแปล เนื่องจากผู้รับชมภาพยนตร์จะได้ยินเสียงของนักแสดงในภาพยนตร์พร้อมกับรับรู้บทบรรยายได้ภาพไปในเวลาเดียวกัน

เนื่องจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นสื่อที่มุ่งเน้นให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม ผู้แปลบทภาพยนตร์จึงต้องถ่ายทอดความหมาย รวมทั้งรักษาอรรถรสของภาพยนตร์ต้นฉบับให้ได้ ในการแปลบทภาพยนตร์ ผู้แปลจึงควรเลือกใช้คำให้เหมาะสม ทั้งยังต้องเก็บใจความสำคัญและอรรถรสของภาพยนตร์ไว้ให้มากที่สุด เนื่องจากบทบรรยายได้ภาพจะช่วยให้ผู้รับชมสามารถเข้าใจเนื้อหาโดยรวมของภาพยนตร์ได้ดียิ่งขึ้น

2.4.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับเรื่องเพศกับการใช้ภาษา

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งประกอบด้วยเอกสารและงานวิจัยทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อให้ทราบถึงวิธีการและแนวคิดที่หลากหลายโดยสรุป ดังต่อไปนี้

เซอร์ริส คราเมอร์ (Kramer, C., 1974 อ้างถึงใน Smith, P. M., 1985, p. 151) ได้สำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาว่าการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงมีลักษณะแตกต่างกันอย่างไร พบว่า นักศึกษาเพศชายคิดว่า ภาษาเพศชายจะสั้น กระชับ มีการอ้างเหตุผล และเป็นในรูปแบบธุรกิจ ในขณะที่เพศหญิงจะใช้ภาษาที่ยืดยาว ใช้คำฟุ่มเฟือย และเน้นการแสดงอารมณ์และความรู้สึกของผู้พูด และในปี 1978 คราเมอร์ยังศึกษาเกี่ยวกับภาษาเพศชายและเพศหญิง โดยพบว่า ภาษาเพศชายสามารถดึงดูดความสนใจได้มากกว่าเพศหญิง เพราะเป็นภาษาที่ก้าวร้าว มีลักษณะบ่งบอกถึงการแสดงอำนาจ เปิดเผย การโอ้อวด การบังคับ รวมถึงจะใช้น้ำเสียงที่ดัง ซึ่งต่างจากภาษาเพศหญิงที่จะมีลักษณะบ่งบอกถึงความเป็นมิตร ความอ่อนโยน และใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง

เดบอราห์ เทนเนน (Tennen, D., 1990) ศึกษาการใช้ภาษาจากปัจจัยเรื่องเพศ ซึ่งสรุปลักษณะการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงไว้ดังนี้

1. การแสดงสถานภาพ (status) กับการสนับสนุน (support)

ภาษาของผู้ชายแสดงถึงการแข่งขันและความต้องการที่จะแสดงสถานภาพที่เหนือกว่าคู่สนทนา แต่ภาษาของผู้หญิงจะแสดงการสนับสนุนซึ่งกันและกันของคู่สนทนา

2. การแสดงความเป็นอิสระ (independence) กับการแสดงความคุ้นเคย (intimacy)

ผู้ชายจะใช้ภาษาที่แสดงความเป็นตัวของตัวเองโดยไม่สนใจคู่สนทนา แต่ผู้หญิงมักใช้ภาษาที่ทำให้เกิดความรู้สึกใกล้ชิด และพยายามสร้างความคุ้นเคย และหาประสบการณ์ร่วมที่คล้ายคลึงกันเพื่อทำให้การสนทนาราบรื่น

3. การให้คำแนะนำ (advice) และการแสดงความเข้าใจ (understanding)

ผู้ชายจะใช้ภาษาที่แสดงถึงการแนะนำและหาทางออกให้ ส่วนผู้หญิงจะใช้ภาษาเพื่อแสดงความเข้าใจอกเข้าใจและความเห็นใจต่อคู่สนทนา เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่คู่สนทนาประสบปัญหาต่างๆ

4. การบอกข้อมูล (information) และการแสดงความรู้สึก (feeling)

ผู้ชายจะใช้ภาษาที่สั้น กระชับ ตรงประเด็นและได้ใจความสำคัญ ส่วนผู้หญิงจะให้ข้อมูลในลักษณะการถามตอบ แสดงความคิดเห็น และความรู้สึก เมื่อมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลของคู่สนทนา

5. การออกคำสั่ง (order) และการเสนอ (proposals)

ผู้ชายจะขอใช้และฟังคำแนะนำอย่างตรงไปตรงมา ส่วนผู้หญิงจะให้การเสนอแนะโดยอ้อม เช่น ใช้คำว่า let's หรือ Why don't we?

6. การขัดแย้ง (conflict) และการประนีประนอม (compromise)

ผู้ชายจะใช้คำพูดที่แสดงความไม่พอใจอย่างเปิดเผย เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่สร้างความไม่พอใจหรือมีความขัดแย้งเกิดขึ้น ส่วนผู้หญิงจะพยายามประนีประนอมก่อน ถึงแม้ว่าจะรู้สึกไม่พอใจ แล้วจึงค่อยๆ แสดงออกมภายหลังว่าไม่พอใจ

ความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิงนี้ จะก่อให้เกิดช่องว่างในการสื่อสารได้ โดยการเรียนรู้ความแตกต่างซึ่งกันและกันจะทำให้คู่สนทนาสามารถก้าวข้ามช่องว่างนี้ได้ และจะทำให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

ลิลเลียน กลาส (Glass, L., 1992) อธิบายถึงความแตกต่างของเพศชายและเพศหญิงในเรื่องการสื่อสาร อวัจนภาษา และรูปแบบของภาษา โดยเพศชายมักใช้ระดับเสียงที่ราบเรียบ ควบคุมไปกับเสียงที่ดังและเพศชายมักพูดตรงๆ ไม่อ้อมค้อม ต่างจากเพศหญิงที่จะใช้ระดับเสียงสูงต่ำพูดโดยใช้น้ำเสียงที่เบาและมักใช้ประโยคคำถามในการสื่อสารมากกว่าเพศชาย

เจนนิเฟอร์ โคทส์ (Coates, J., 1993) ศึกษาการใช้ภาษาในการสนทนาระหว่างกลุ่มที่เป็นเพศเดียวกัน (single sex group) และกลุ่มคละเพศ (mixed sex group) พบว่ากลุ่มที่มีเพศชายล้วนจะมีหัวข้อการสนทนาและลักษณะการใช้ภาษาที่แตกต่างจากกลุ่มที่มีเพศหญิงล้วน และยังต่างจากกลุ่มคละเพศด้วย เช่น กลุ่มเพศชายล้วนจะใช้คำสบถ คำหยาบ และคำต้องห้ามมากกว่าในกลุ่มคละเพศ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่าเพศชายมักใช้ประโยคคำสั่งมากกว่าเพศหญิง ส่วนเพศหญิงนิยมใช้ประโยคคำถามและ tag question มากกว่าเพศชาย ส่วนหัวข้อในการสนทนา นั้น กลุ่มเพศหญิงนิยมสนทนาเรื่องชีวิตส่วนตัวและจะสนทนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นเวลานาน โดยจะรอให้ผู้ที่กำลังสนทนาอยู่กล่าวจบ ซึ่งจะต่างจากกลุ่มเพศชายที่มักเปลี่ยนหัวข้อสนทนาบ่อยๆ และมักจะแข่งกันพูดเพื่อแสดงความรู้ที่ตนมีว่าดีกว่าผู้อื่น

ปราณี กุลละวณิช และคณะ (2540, น. 20) กล่าวว่า ปัจจัยความแตกต่างทางสังคมวิทยาของผู้พูดในสังคมส่งผลให้เกิดการแปรของภาษา ผู้พูดภาษาแต่ละคนจะมีสถานภาพแตกต่างกันด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ชาติพันธุ์ ชั้นทางสังคม และถิ่นที่อยู่อาศัย เป็นต้น การที่ผู้พูดภาษามีสถานภาพหรือลักษณะทางสังคมที่ต่างต่างกัน เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการแปรของภาษา กล่าวคือ ด้วยเหตุที่คนในสังคมมีความแตกต่างกัน ภาษาที่แต่ละคนใช้พูดจึงแตกต่างกันด้วย

เพศเป็นสิ่งที่หนึ่งที่ทำให้คนมีสถานภาพทางสังคมต่างกัน และการใช้ภาษาอาจแปรไปตามเพศของผู้พูด ซึ่งหมายความว่าในการสื่อความหมายอย่างเดียวกัน ผู้ชายอาจใช้ภาษาแบบหนึ่ง

ส่วนผู้หญิงใช้อีกแบบหนึ่ง ความแตกต่างระหว่างภาษาของผู้ชายและผู้หญิงจะมีมากหรือน้อย ชับซ้อนหรือไม่ขึ้นอยู่กับภาษานั้นๆ ซึ่งยังสอดคล้องกับวัฒนธรรมของผู้พูดด้วย ตัวอย่างเช่น ในภาษาญี่ปุ่น แบบแผนการใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิงจะแตกต่างกันอย่างชัดเจน ตั้งแต่การใช้ทำนองเสียง การเลือกใช้คำ ไปจนถึงรูปแบบประโยค บรรทัดฐานทั่วไปในสังคมญี่ปุ่น คือผู้หญิงจะใช้ภาษาที่สุภาพเสมอ โดยเฉพาะเวลาพูดกับเพศตรงข้าม ส่วนผู้ชายสามารถใช้ภาษาที่ไม่สุภาพได้ ถือเป็นเรื่องปกติ แต่สังคมญี่ปุ่นจะไม่ยอมรับหากผู้หญิงใช้ภาษาของผู้ชาย

โกลด์สไตน์ และ ทามูระ (Goldstein, B. Z., & Tamura, K., 1975 อ้างถึงใน ปรานี กุลละวณิช และคณะ (2540, น. 21)) อธิบายถึงความแตกต่างระหว่างภาษาของผู้ชายและผู้หญิงในญี่ปุ่น โดยผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาที่เป็นทางการมากกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ ผู้ชายยังมีรูปแบบการใช้ภาษาที่ไม่สุภาพหรือไม่เป็นทางการ ซึ่งผู้หญิงจะไม่มีใช้อีกด้วย ยกตัวอย่างเช่น การใช้คำเรียกขานระหว่างสามีและภรรยา ดังนี้

สามีเรียกภรรยา	ภรรยาเรียกสามี
เรียกชื่อ (ไม่ใช่ san)	เรียกชื่อ (โดยใช้ san)
Oi (แปลว่า hey you)	Anata (แปลว่า ท่าน)
Omae (you)	Omaesan (you แบบสุภาพ)
Okasan (เรียกเมื่ออยู่กับลูก)	Otosan (เรียกเมื่ออยู่กับลูก)

ภาษาไทยก็เป็นอีกหนึ่งภาษาที่มีความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิง ซึ่งจะสังเกตได้จากการใช้คำสรรพนามแทนตัวเอง โดยผู้หญิงจะมีคำเรียกแทนตัวเองมากกว่า และหลากหลายกว่าผู้ชาย เช่น ผู้หญิงมักใช้คำแทนตัวเองว่า ดิฉัน เดียน ฉันทัน หนู เค้า และ การใช้ชื่อเล่น ส่วนผู้ชายมักใช้คำเรียกแทนตัวเองว่า กระผม ผม กู อ้าว เป็นต้น นอกจากสรรพนามแทนตัวเองแล้ว การใช้คำลงท้ายก็แตกต่างกันตามเพศของผู้พูด เช่น ครับ แทนผู้ชายค่ะ/คะ แทนผู้หญิง นอกจากนี้ การใช้คำซ้ำเพื่อแสดงอารมณ์ เช่น ดีดี ซื่อซอบ เกลี่ยดเกลี่ยด ก็ถือว่าเป็นภาษาผู้หญิงในภาษาไทยอีกด้วย

ในภาษาอังกฤษ คำคุณศัพท์บางคำ เช่น cute, adorable, charming, lovely, sweet, divine นั้นเป็นคำที่ผู้หญิงนิยมใช้มากกว่าผู้ชาย ในส่วนของการออกเสียงพบว่า จำนวนผู้ชายและผู้หญิงออกเสียงบางเสียงไม่เท่ากัน เช่น การออกเสียง r ของผู้ชายและผู้หญิงผิวสีในเมืองดีทรอยต์ ผู้หญิงจะออกเสียง r หลังสระมากกว่าผู้ชายที่ออกเสียงในคำเดียวกัน และยังมีการศึกษาอื่นๆ อีก เช่น การออกเสียง -ng ในคำว่า walking ผู้หญิงจะออกเสียง -ing ส่วนผู้ชายมักออกเสียงเป็น -in

จากการศึกษาเรื่องการแปรของภาษาตามเพศของผู้พูดนั้นพบว่า ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาที่ถูกต้อง เป็นมาตรฐาน หรือภาษาที่เป็นที่ยอมรับมากกว่าผู้ชาย นอกจากนี้ การแปรของ

ภาษาในแต่ละเพศนั้นจะมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละสังคม ดังตัวอย่างเช่น ในสังคมญี่ปุ่น ความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิงเป็นสิ่งที่เห็นได้อย่างชัดเจน และทุกคนต้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ในขณะที่บางสังคมจะแฝงความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาอยู่ เช่น ในภาษาอังกฤษที่จะพบความแตกต่างว่า ผู้พูดมีแนวโน้มที่จะพูดอย่างไร แต่ไม่มีกฎข้อปฏิบัติที่ตายตัว

เรื่องภาษาและเพศนั้น นับเป็นหัวข้อที่นิยมศึกษากันมากในช่วงที่ผ่านมา ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างของการใช้ภาษาระหว่างเพศชายและเพศหญิงในแต่ละภาษานั้น จะทำให้เราเข้าใจภาษาเหล่านั้น ได้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงเข้าใจในลักษณะทางสังคมของผู้พูดอีกด้วย (ปราณี กุลละวณิชย์ และคณะ, 2540, น. 20)

ศุกานดา ทองบุญรอด (2545) ศึกษาเรื่อง กลวิธีการแปลภาษาเพศชาย เป็นการศึกษาถึงลักษณะการใช้ภาษาเพศชายในนวนิยายภาษาอังกฤษและคู่ฉบับแปลจำนวน 3 คู่ ได้แก่ “*The Bourne Identity*” ฉบับแปล คือ “*กู้อิ๋อเจสัน บอร์น*” เรื่อง “*Timothy’s Game*” ฉบับแปล คือ “*เกมถึงเลือด*” และเล่มสุดท้าย “*Without Remorse*” ฉบับแปล คือ “*เหลือเพียงความแค้น*” โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับภาษาเพศชาย พบลักษณะการใช้ภาษาเพศชายในนวนิยายต้นฉบับ ได้แก่ การใช้คำไม่สุภาพ การสร้างศัพท์ใหม่ การใช้คำศัพท์เฉพาะเพศชาย การใช้ประโยคไม่สมบูรณ์ การใช้เครื่องหมายยัติภังค์สร้างวลีเพื่อขยายหน้าคำนามแทนการใช้อนุประโยค ส่วนกลวิธีในการแปลภาษาเพศชายนั้น ผู้แปลใช้หน่วยไวยากรณ์ในโครงสร้างประโยคภาษาไทยตั้งแต่ประธาน ไปจนถึงคำลงท้ายของประโยค ได้แก่ การใช้สรรพนามบุรุษที่ 1 บุรุษที่ 2 และบุรุษที่ 3 คำเรียกขาน คำไม่สุภาพ การใช้คำสแลง คำศัพท์เกี่ยวกับเรื่องเพศ คำศัพท์ที่ใช้บรรยายการต่อสู้ และการใช้คำลงท้าย โดยผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึงลักษณะเพศชายในฉบับแปลมีความสอดคล้องกับภาษาเพศชายในต้นฉบับและแนวคิดเรื่องภาษาเพศชาย

เฟรดเดอริก บราวน์ (Braun, F., 2004 อ้างถึงใน Voegeli, F., 2005, pp. 5-6) กล่าวถึงลักษณะที่แตกต่างกันของความถี่ในการใช้ภาษาของแต่ละเพศโดยพบว่า เพศหญิงมักใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs) เช่น very หรือ really รูปแบบประโยคของผู้หญิงมักจะใช้รูปประโยคคำถามต่อท้าย รูปประโยคคำถาม และ ประโยคแสดงความไม่มั่นใจ (Braun, F., 2004, p. 15) ผู้หญิงนิยมใช้รูปแบบการสนทนาที่สุภาพและใช้คำสั่งอ้อมมากกว่าประโยคคำสั่ง ผู้หญิงไม่นิยมขัดจังหวะการสนทนาของผู้อื่น และมักจะสนทนาน้อยกว่าผู้ชาย ผู้หญิงมีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) โดยใช้การตอบสนองกับเรื่องที่สนทนาอยู่ (minimal reaction) เพื่อแสดงความสนใจในเรื่องที่สนทนาอยู่ โดยใช้คำว่า “yes” หรือ “mhm”

ในเรื่องโครงสร้างประโยค ผู้หญิงจะใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานมากกว่าผู้ชาย และผู้หญิงจะใช้รูปแบบการสนทนาที่เน้นอารมณ์ความรู้สึกและความเป็นกันเองมากกว่าผู้ชาย

อมรสิริ บุญญสิทธิ (2548) ศึกษาคำชมและการตอบคำชมในภาษาไทยที่ใช้โดยเพศชาย เพศหญิง และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง โดยวิเคราะห์ประเด็นในการชม คำศัพท์และโครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของถ้อยคำที่ใช้ในการชม กลวิธีในการชมและกลวิธีในการตอบคำชมของผู้ชาย ผู้หญิง และผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิง โดยวิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บจากกลุ่มตัวอย่างคนไทยผู้ชาย ผู้หญิงและผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิงโดยใช้แบบสอบถามเพิ่มเติม การบันทึกเทปเพื่อเก็บข้อมูลคำชมและการตอบรับคำชมที่ปรากฏระหว่างการสนทนาของกลุ่มตัวอย่าง การจดบันทึกคำชมและการตอบคำชมในชีวิตประจำวันจากสถานการณ์ที่มีความหลากหลาย จำนวน 32 สถานการณ์ รวมทั้งการสังเกตการณ์ การชมและการตอบคำชมในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า การชมและการตอบคำชมของคนไทยแปรไปตามเพศ แม้ว่าผู้พูดทุกกลุ่มจะมีประเด็นการชมไม่แตกต่างกัน ได้แก่ รูปลักษณ์ภายนอก ความสามารถในการทำงานและการครอบครองสิ่งต่างๆ อัจฉริยะดีและสุภาพที่ดี กล่าวคือผู้ชายจะกล่าวชมน้อยกว่าผู้พูดกลุ่มอื่น แต่ผู้หญิงจะกล่าวชมทั้งในการทักทายและในการสนทนา ในขณะที่ผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิงไม่นิยมกล่าวชมเรื่องสุขภาพและจะกล่าวชมผู้มีอัจฉริยะดี ประเด็นในการชมของคนไทยจึงสะท้อนค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ ความสามารถ การมีอัจฉริยะดีและมีสุขภาพดี ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ที่ใช้ในการชมสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ประเด็นในการชม เนื่องจากพบคำศัพท์ที่ใช้ชมในประเด็นเดียวกัน ผลการวิเคราะห์โครงสร้างทางวากยสัมพันธ์ของถ้อยคำที่ใช้ในการชมพบว่า คำชมภาษาไทยมีไม่กี่แบบซึ่งให้ผลสนับสนุนว่า คำชมเป็นถ้อยคำที่เป็นสูตรแต่มีการใช้แปรไปตามเพศ ผู้ชายและผู้หญิงนิยมกล่าวชมโดยกล่าวถึงสิ่งที่ชมและไม่นิยมใช้คำแสดงอารมณ์ในคำชม ในขณะที่ผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิงนิยมใช้คำชมที่สั้นห้วน ใช้คำแสดงอารมณ์ในคำชมและนิยมเน้นย้ำน้ำเสียงเวลากล่าวชม ผู้พูดภาษาไทยใช้กลวิธีในการชมทั้งแบบตรงและแบบอ้อม และใช้กลวิธีในการชมและการตอบคำชมคล้ายคลึงกันที่ใช้มากที่สุด ได้แก่ กลวิธีชมแบบตรงและกลวิธีตอบยอมรับคำชม รวมทั้งการใช้กลวิธีขอข้อมูลและความเห็น ผู้พูดทุกกลุ่มนิยมชมผู้ชายแบบอ้อมแต่นิยมชมผู้หญิงและผู้ชายที่มีจิตใจเป็นหญิงแบบตรง นอกจากนี้ ผู้พูดไม่กล่าวชมในสถานการณ์ที่เอื้อให้มีการชมเนื่องจากไม่มีความเห็นด้านบวกต่อผู้ฟังหรือเห็นว่าไม่เหมาะสมที่จะกล่าวชม ผลการวิจัยยังพบการชมในบริบทที่ผู้พูดผู้ฟังไม่รู้จักกันและเป็นเพศตรงข้าม และประเด็นที่ทำให้ผู้ฟังรู้สึกเงินอาย ในกรณีนี้คือประเด็นเรื่องรูปลักษณ์ภายนอกในสถานการณ์ที่มีผู้ร่วมในเหตุการณ์จำนวนมาก ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาคำชมและการตอบคำชมในภาษาอังกฤษและภาษาจีนคุณหมิงที่พบการชมในกรณีเดียวกัน

มาแซลลา เดอ มาร์โก (De Marco, M., 2006) ศึกษาลักษณะเฉพาะทางภาษาเพศ (linguistic stereotypes about gender) ในบทพากย์และบทบรรยายภาพยนตร์จำนวนสามเรื่อง คือ “East is East” (1999) “Bend it like Beckham” (2002) และ “Calendar Girls” (2003) พบข้อสังเกตที่น่าสนใจในประเด็นภาษาเพศหญิงเพศชายไว้ว่า ลักษณะภาษาเพศหญิงตามที่ Cameron (1992) เสนอไว้ นั้น อาจไม่ใช่ภาษาเฉพาะของเพศชายหรือเพศหญิง เพศใดเพศหนึ่งเสมอไป เนื่องจากการใช้ภาษามักขึ้นอยู่กับสถานการณ์ คู่สนทนา สถานภาพทางสังคม และบริบท นอกจากนี้ ในบทความยังมีประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับการแปลภาษาเพศในภาพยนตร์ ดังนี้ ประเด็นแรกคือ เนื่องจากการแปลมีผลสำคัญต่อการรับรู้ประเด็นทางเพศ การถ่ายทอดบทแปลที่ไม่ตรงตามต้นฉบับ จึงอาจทำให้ผู้อ่านบทแปลรับรู้ประเด็นดังกล่าวอย่างไม่ถูกต้องได้ ดังนั้น จึงควรศึกษาเรื่องการแปลควบคู่ไปกับการศึกษาเรื่องเพศ (the notion of gender) ประเด็นที่สอง ในทางภาษาศาสตร์ การแปลบทพากย์และบทบรรยาย อาจทำให้ค่านิยม (values) ความเชื่อ (ideologies) และลักษณะเฉพาะ (stereotypes) ในภาพยนตร์ต้นฉบับเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ประเด็นเหล่านี้ของผู้ชมภาพยนตร์ โดยอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดว่าสิ่งที่ได้รับชมในบทแปลของบทพากย์และบทบรรยายเป็นภาษาสากลที่ใช้กันทั่วไปในทุกสังคมและวัฒนธรรม

กชมน ทองสร้อย (2549) ศึกษาเรื่อง กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง: กรณีศึกษานวนิยายแปลเรื่อง คำสารภาพของสาวนักช้อปฯ และ สาวนักช้อปฯ ตะลุยนิวยอร์ก ของ พลอย จริยะเวช เป็นการศึกษากลวิธีที่นักแปลใช้ในการถ่ายทอดภาษาเพศหญิง รวมทั้งศึกษาลักษณะการใช้ภาษาเพศหญิงในนวนิยายต้นฉบับ โดยผู้วิจัยนำแนวคิดด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม เรื่องภาษาเพศหญิงและเรื่องเพศกับการใช้ภาษามาใช้ในการวิเคราะห์ จากการศึกษาพบลักษณะการใช้ภาษาเพศหญิงในต้นฉบับ ได้แก่ การจำแนกสี การใช้คำศัพท์ที่แสดงลักษณะเพศหญิง คำคุณศัพท์ คำอุทาน การใช้ประโยคคำถามต่อท้าย การใช้คำหรือวลีเสียง และยังพบการใช้คำแสดงอารมณ์ และคำหยาบด้วย ในฉบับแปลพบที่มีการแสดงภาษาเพศหญิง โดยการใช้คำสรรพนาม คำเรียกขานและคำอ้างถึง การใช้คำลงท้ายเพื่อแสดงเพศ สถานภาพและความสัมพันธ์ของผู้ใช้ภาษา คำศัพท์ที่แสดงลักษณะเพศหญิง และยังพบการใช้คำใหม่ การใช้คำสแลง และภาษาปากเพื่อสร้างอารมณ์ในการอ่านด้วยการศึกษาพบว่า ผู้แปลสามารถถ่ายทอดลักษณะเพศหญิง โดยการเลือกใช้คำศัพท์ที่เพศหญิงนิยมใช้ มีการใช้ภาษาสแลง การสร้างคำใหม่ ภาษาปากที่จะทำให้ระดับภาษาในบทแปลมีความแตกต่าง แต่สามารถสร้างในอารมณ์และคุณค่าทางวรรณกรรมให้แก่ผู้อ่านได้เท่าเทียมกับการอ่านต้นฉบับ

เรดา บารานาอูสกี และวีลีจา อัดมีนี (Baranauskienė, R. & Adminienė, V., 2012) ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างการสื่อสารของเพศหญิงและเพศชาย ในนวนิยายของเฮมิงเวย์และเพื่อศึกษาถึงกลวิธีทางภาษาศาสตร์ในการนำเสนอการครอบงำและการไร้อำนาจของเพศหญิงและ

เพศชายในบริบททางสังคมที่แตกต่างกัน ผู้วิจัยได้นำเรื่องการใช้รูปประโยคต่อท้าย (tag question) และรูปประโยคแสดงความลังเล (hedge) โดยการศึกษาพบว่า การใช้รูปประโยคต่อท้ายของผู้ชายมีจุดประสงค์เพื่อยืนยันความคิด ในขณะที่เพศหญิงใช้รูปประโยคแสดงความลังเลมากกว่าเพศชาย แสดงให้เห็นถึงทัศนคติที่นักเขียนเพศชายมีต่อเพศหญิง ความแตกต่างในการใช้ภาษาของแต่ละเพศ เกิดจากการตระหนักรู้ของสถานะในสังคม ความแตกต่างของวัฒนธรรม การตีความเจตนาของเพศอื่นที่ผิดพลาด สถานะที่เหนือกว่าของเพศชายในสังคม และกลวิธีทางภาษาที่ใช้ต่างกันของเพศชายและหญิงในสังคม ในศึกษานี้แสดงให้เห็นถึงลักษณะความแตกต่างกันของการใช้ภาษาของแต่ละเพศที่เหมือนกับงานวิจัยอื่นๆ คือ เพศหญิงใช้รูปประโยคต่อท้าย (tag question) และรูปประโยคแสดงความลังเล (hedge) การเลือกหัวข้อการสนทนาที่แตกต่าง การเลือกใช้คำศัพท์ การตีความที่แตกต่างกัน และระดับความสุภาพของผู้หญิงในการสนทนา

ยูริสทียา วีรา โชลีฟาห์, เฮอร์ยัน โด, และอัลวี ชิตราเรสมานา (Cholifah, Y. W., Heriyanto., & Citraresmana, E., 2013) ศึกษาการใช้ภาษาของผู้ชายและผู้หญิง โดยศึกษาใน 3 ประเด็น คือ การใช้คำหยาบคำสบถ (expletives) การใช้คำคุณศัพท์ (empty adjectives) และการใช้รูปประโยคคำถามต่อท้าย (tag questions) โดยใช้แนวคิดเรื่องการใช้ภาษาที่ต่างกันของชายและหญิงของเลคอฟ (1975) และ โสมส์ (2001) จากการศึกษาพบการใช้คำหยาบคำสบถที่มีความหมายรุนแรง (strong expletives) เพื่อแสดงอารมณ์โกรธ ความหวาดกลัว ความผิดหวัง และยังใช้เพื่อแสดงอารมณ์ขัน ในการใช้คำคุณศัพท์ (empty adjectives) ใช้เพื่อแสดงความรู้สึกพึงพอใจ ความสนใจ ความขอบคุณและการยินยอมตอบรับของผู้พูด ในการใช้รูปประโยคคำถามต่อท้าย (tag questions) เพื่อการขอข้อมูลจากผู้ฟัง และเพื่อให้ผู้ฟังตอบรับในสิ่งที่ผู้พูดกล่าวออกมา จากการศึกษายังพบอีกว่าเพศชายและเพศหญิงไม่ได้ใช้ภาษาที่แตกต่างกัน แต่จะแสดงอารมณ์ในแนวทางที่ต่างกันผ่านลักษณะทางภาษาที่ต่างกัน

ซื่อฟาง เซีย (Xia, X., 2013) ศึกษาเรื่องความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิง งานวิจัยนี้จะศึกษาถึงความแตกต่างในเรื่องการออกเสียง (pronunciation) น้ำเสียง (intonation) คำศัพท์ (vocabulary) โครงสร้างประโยค (syntax) ลักษณะท่าทาง (manner) ทัศนคติ (attitude) และความแตกต่างของอวัจนภาษา (non-verbal) ระหว่างเพศหญิงและเพศชาย นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในความแตกต่างนั้นๆ ด้วย จากการศึกษาพบว่า ความแตกต่างในการออกเสียง (pronunciation) ของเพศชายและเพศหญิงในหลายภาษา ผู้หญิงมักจะออกเสียงได้ดีกว่าผู้ชาย เช่น ในการออกเสียง -ing นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนภาษาที่สองของเด็กชายและหญิง เด็กหญิงมักจะออกเสียงได้ถูกต้องกว่านักเรียนชาย จึงเป็นเหตุผลว่าทำไมเด็กหญิงเลือกเรียนภาษามากกว่าเด็กชาย ความแตกต่างด้านน้ำเสียง (intonation) พบว่าเพศหญิงจะ

ใช้โทนเสียงสูง (high-pitch voice) และใช้การเน้นเสียงด้วย ซึ่งการใช้น้ำเสียงเช่นนี้แสดงถึงความสุภาพและความอ่อนน้อม ความแตกต่างด้านคำศัพท์ (vocabulary) ผู้ชายและผู้หญิงเลือกใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกันเพื่อแสดงความรู้สึกของแต่ละคน เช่น คำเรียกสี คำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ คำขยายคำสบล คำแสดงความหมายของสิ่งเล็กๆ และคำสรรพนาม ความแตกต่างด้านโครงสร้างประโยค (syntax) พบว่าเพศหญิงมักใช้รูปแบบประโยคที่แสดงถึงความคิดเห็นที่เปิดกว้าง เช่น “well, you know..., I think..., I suppose...kind of... เป็นต้น นอกจากนี้เพศหญิงยังใช้รูปประโยคคำถามมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงใช้รูปประโยคคำถามเพื่อต้องการสนทนาที่ราบรื่น ในรูปประโยคคำสั่ง เพศหญิงมักใช้รูปประโยคการเชิญชวนมากกว่ารูปประโยคคำสั่งโดยตรง นอกจากนี้ยังใช้คำกริยาช่วย เช่น can, could, may, maybe, perhaps, probably ด้วย และเพศหญิงยังใช้รูปแบบไวยากรณ์ที่ถูกต้องมากกว่าเพศชาย ความแตกต่างด้านทัศนคติต่อภาษา โดยเพศหญิงจะให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐานมากกว่าผู้ชาย ความแตกต่างด้านอวัจนภาษา นอกจากความสุภาพในการสนทนาแล้ว เรื่องการขัดจังหวะการพูดก็ยังเป็นสิ่งที่ผู้หญิงให้ความสำคัญในระหว่างการสนทนา โดยผู้หญิงจะขัดจังหวะการพูดน้อยกว่าผู้ชาย ซึ่งเป็นแสดงถึงการมีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา ผู้หญิงจะเป็นผู้ฟังที่ดี ความแตกต่างในการเลือกหัวข้อการสนทนา ผู้ชายและผู้หญิงมีความสนใจที่ต่างกัน ผู้ชายจะเลือกสนทนาในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ หุ่น กีฬา หรือข่าวปัจจุบัน ในขณะที่ผู้หญิงจะให้ความสนใจกับเรื่องครอบครัว การศึกษาของบุตร การทำอาหาร เสื้อผ้าและแฟชั่น ความแตกต่างที่เกิดขึ้นระหว่างเพศชายและเพศหญิงนี้ ส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากความแตกต่างด้านกายภาพที่ทำให้เพศมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้สังคมยังเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายด้วย โดยเกิดจากความแตกต่างด้านสังคมทั้ง 3 ด้าน คือ ความแตกต่างด้านจิตวิทยา (psychology) ความแตกต่างด้านสถานภาพทางสังคม (social status) และความแตกต่างของภูมิหลังทางสังคม (cultural background)

สุวจิ จันทารักษ์ (2556) ศึกษาเรื่อง ภาษากับเพศสภาพในการแปล: กลวิธีการแปลของนักแปลเพศหญิงและเพศชายจากบทประพันธ์เรื่อง “*Windmills of the Gods*” โดย Sidney Sheldon เป็นการศึกษาวิธีการแปล กลวิธีทางภาษาของนักแปลเพศหญิงและเพศชายที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการแปล จากการศึกษาพบว่า นักแปลเพศชายจะใช้ภาษาที่ไม่สุภาพ และไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ส่วนนักแปลเพศหญิงจะใช้ภาษาที่สุภาพกว่า และถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ นักแปลเพศชายยังสามารถรักษาเอกลักษณ์ในการใช้ภาษาของต้นฉบับไว้ได้มากกว่าเพศหญิง แต่ถึงแม้ว่านักแปลเพศหญิงจะไม่สามารถรักษาเอกลักษณ์ของต้นฉบับไว้ได้ เนื่องจากใช้ภาษาที่สุภาพกว่า ไม่ใช่คำแสดง และใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ แต่ก็ไม่ทำให้สาระสำคัญและอรรถรสของต้นฉบับสูญเสียไป

จากแนวคิดทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น สามารถสรุปลักษณะเด่นการใช้ภาษาของเพศหญิงได้ ดังนี้

1. เพศหญิงมักใช้ภาษาที่มีความสุภาพ เลือกใช้คำอุทานที่มีความหมายไม่รุนแรง หลีกเลี่ยงคำหยาบ
2. เพศหญิงมักใช้รูปแบบประโยคคำถามต่อท้าย (tag question)
3. เพศหญิงมักใช้รูปแบบประโยค hedging
4. เพศหญิงมักใช้รูปประโยคการเชิญชวนมากกว่ารูปประโยคคำสั่งโดยตรง
5. เพศหญิงมักใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs)
6. ผู้หญิงมีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) มีการตอบสนองสั้นๆ กับเรื่องที่สนทนาอยู่ตลอดการสนทนา (minimal reaction)
7. ผู้หญิงนิยมใช้น้ำเสียงที่หลากหลายในการสนทนา
8. ผู้หญิงนิยมใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjective)
9. ผู้หญิงนิยมใช้อธิพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง
10. ผู้หญิงมีวงคำศัพท์เฉพาะตามความสนใจ

ผู้วิจัยจะนำแนวคิดเรื่อง การเทียบเคียง (equivalence) ของยูจิน เอ. ไนดา (Nida, E. A., 1964) และกลวิธีการปรับบทแปลของสัญฉวี สายบัว (2553) มาวิเคราะห์ว่าบทบรรยายภาพยนตร์ในฉบับแปลมีความเท่าเทียมกับต้นฉบับหรือไม่ และผู้แปลจะสามารถรักษาลักษณะภาษาเพศหญิงไว้ได้อย่างไร ในส่วนของแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการแปลบทภาพยนตร์นั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดของฌอร์ฌ เดอแอซ ซินทาส และเอไลน์ รามาเอล (Cintas, J. D., & Rymael, A., 2007) สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับงานวิจัยนี้ได้ ซึ่งในการแปลบทบรรยายภาพยนตร์จะมีข้อจำกัดในเรื่องของเวลาและพื้นที่ในการนำเสนอบทบรรยายภาพยนตร์ ทำให้ผู้แปลต้องตระหนักถึงข้อจำกัดนี้ด้วย และฌอร์ฌ เดอแอซ ซินทาส และเอไลน์ รามาเอล (Cintas, J. D., & Rymael, A., 2007) ยังนำเสนอกลวิธีในการแปลบทบรรยายภาพยนตร์ไว้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำมาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์บทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลได้ด้วย สุดท้ายจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่องเพศและการใช้ภาษามาทั้งหมดนี้ ผู้วิจัยจะนำรูปแบบของการใช้ภาษาที่แตกต่างกันของเพศหญิงและเพศชาย ที่ได้ศึกษามานี้มาเป็นแนวทางในการคัดเลือกข้อมูลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์

ในบทที่ 3 ผู้วิจัยจะนำเสนอระเบียบวิธีวิจัย ซึ่งประกอบด้วยรูปแบบของการวิจัย การคัดเลือกข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปและอภิปรายผลการศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยที่ผู้วิจัยนำเสนอในบทนี้เป็นการกล่าวถึงลักษณะรูปแบบและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

3.1 รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ที่รวบรวมและศึกษาถ้อยคำการถ่ายทอดภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยใช้แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแปล การแปลภาพยนตร์ แนวคิดเรื่องเพศกับการใช้ภาษามาวิเคราะห์ถึงลักษณะของภาษาเพศหญิงที่พบในบทบรรยายภาพยนตร์ การวิจัยนี้เป็นการอธิบายข้อมูลแบบการวิเคราะห์เชิงพรรณนา (descriptive analysis)

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 การคัดเลือกภาพยนตร์

ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อมูลจากภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีบทบรรยายได้ภาพภาษาไทย ศึกษาบทบรรยายภาษาไทยในภาพยนตร์ต่างประเทศที่จัดทำเป็นแผ่นวีดิทัศน์ระบบดิจิทัล (DVD) หลังจากฉายในโรงภาพยนตร์อย่างเป็นทางการและจัดจำหน่ายเป็นแผ่นวีดิทัศน์ โดยจำกัดภาพยนตร์ที่จัดจำหน่ายในช่วงปี พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบัน ภาพยนตร์ที่เลือกมาต้องมีภาษาร่วมสมัยกัน ใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สะท้อนวิถีชีวิตคนทั่วไป ไม่เป็นเรื่องแนวจินตนิมิต เป็นภาพยนตร์ที่สะท้อนเรื่องราวเกี่ยวกับเพศหญิง มีการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและเพศ และจะต้องมีจำนวนตัวอย่างปรากฏมากและหลากหลาย โดยผู้วิจัยได้สืบค้นข้อมูลภาพยนตร์จากเว็บไซต์ www.imdb.com ในขั้นตอนแรก เพื่อคัดกรองภาพยนตร์ที่จะนำมาศึกษา

ผู้วิจัยได้หาซื้อแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ (DVD) ที่มีบทบรรยายได้ภาษาภาษาไทยจากร้านแมงป่องและร้านบูมเมอแรง ซึ่งเป็นร้านค้าขนาดใหญ่ และมีหลากหลายสาขา จำกัดพื้นที่ในห้างสรรพสินค้าฟิวเจอร์ปาร์ค รังสิต เช่นทรลพลาซ่าปิ่นเกล้า และเซ็นทรัลพลาซ่าเวสต์เกต ผู้วิจัยซื้อดีวีดีภาพยนตร์ที่ระบุว่ามีบทบรรยายได้ภาษาภาษาไทย โดยผู้วิจัยใช้แนวคิดเรื่องเพศกับการใช้ภาษา มาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกข้อมูล จากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008), “*Sex and the City 2*” (2010) และ “*How To Be Single*” (2016) เนื่องจากภาพยนตร์ 3 เรื่องนี้มีผู้หญิงเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง มีประโยชน์สนทนาที่น่าสนใจ ตัวละครมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไป เหมาะสำหรับนำมาศึกษาประเด็นภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์

3.2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.2.1 ชมภาพยนตร์ที่นำมาศึกษา เพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาโดยรวมของเรื่อง

3.2.2.2 จัดทำบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเป็นลายลักษณ์อักษร โดยการถอดเสียงถ้อยคำสนทนาและคำบรรยายภาพ (voice over) ภาษาอังกฤษของตัวละครในภาพยนตร์ แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้องกับคำบรรยายภาพแบบปิด (closed caption) ที่ปรากฏอยู่ในสื่อวีดี และจดบันทึกบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาไทยที่ปรากฏในสื่อวีดี

3.2.2.3 คัดเลือกและเก็บรวบรวมภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในภาพยนตร์ตามแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของ โรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) โดยผู้วิจัยจะพิจารณาภาษาเพศหญิงควบคู่กับบริบทสถานการณ์ และลักษณะท่าทางของนักแสดงที่ปรากฏในภาพยนตร์ด้วย

3.2.3 การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลโดยแบ่งออก 2 ประเด็น คือ เรื่องภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ และเรื่องกลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอรวมอยู่ในส่วนเดียวกัน โดยเริ่มต้นผู้วิจัยจะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ปรากฏในฉากภาพยนตร์ที่มีภาษาเพศหญิงปรากฏอยู่ ตามมาด้วยตัวอย่างภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับ (ภาษาอังกฤษ) เทียบเคียงกับฉบับแปลในบทบรรยายภาพยนตร์ และสุดท้ายคือ การวิเคราะห์ถึงกลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงที่ผู้แปลใช้ในการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลควบคู่ไปกับการชมภาพยนตร์ เพื่อให้เห็นภาพ ลักษณะท่าทาง น้ำเสียง และองค์ประกอบแวดล้อมของภาพยนตร์ด้วย

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลตามแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูล 2 ประเด็น คือ เรื่องภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ และเรื่องกลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอรวมอยู่ในส่วนเดียวกัน โดยใช้แนวคิดทฤษฎี ดังต่อไปนี้

3.3.1 ทฤษฎีการแปลของยูจีน เอ ไนดา (Nida, E. A., 1964) และสัญวิ สายบัว (2553) ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่อง การเทียบเคียง (equivalence) ของยูจีน เอ ไนดา (Nida, E. A., 1964) และกลวิธีการปรับบทแปลของสัญวิ สายบัว (2553) มาวิเคราะห์ว่าบทบรรยายภาพยนตร์ในฉบับแปลมีความเท่าเทียมกับต้นฉบับหรือไม่ และผู้แปลสามารถรักษาลักษณะภาษาเพศหญิงได้เหมือนกับต้นฉบับได้หรือไม่

3.3.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์ ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่อง การแปลบทภาพยนตร์ของฌอร์ฌ ดีแอส ซินทาส และเอไลน์ รามาเอล (Cintas, J. D., & Remael, A., 2007) โดยศึกษาถึงข้อจำกัดและกลวิธีที่ใช้ในการแปลบทภาพยนตร์มาร่วมวิเคราะห์ในการวิจัยในครั้งนี้

3.3.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเพศกับการใช้ภาษา ผู้วิจัยนำแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของ โรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) มาเป็นแนวทางในการวิเคราะห์ภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008), ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010), และ ภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) มารวบรวมและวิเคราะห์ลักษณะภาษาพูดของเพศหญิง โดยนำเสนอรูปแบบของการใช้ภาษาที่แตกต่างกันของเพศหญิงและเพศชาย ตามที่ได้ทบทวนไว้ในบทที่ 2

3.4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากผลการวิเคราะห์

ในขั้นตอนการสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์และนำเสนอเป็นผลการวิจัยเพื่อสรุปให้เห็นถึงกลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ในสถานการณ์ต่างๆ ตามแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำเสนอปัญหาที่พบในการศึกษาและแนวทางแก้ไขปัญหา

ในบทที่ 4 ผู้วิจัยจะนำเสนอบทวิเคราะห์การแปลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008), ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010), และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) เป็นลำดับต่อไป

บทที่ 4 การแปลภาษาเพศหญิง

ผู้วิจัยวิเคราะห์กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) โดยใช้หลักแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และ จูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) จากข้อมูลสามารถแบ่งหัวข้อตามประเด็นต่อไปนี้

4.1 การใช้วงคำศัพท์เฉพาะด้านแฟชั่นและความงาม

4.2 การใช้การสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction)

4.3 การใช้คำหรือรูปแบบประโยค hedging

4.4 การใช้รูปแบบประโยคคำถามต่อท้าย (tag question)

4.5 การใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs)

4.6 การใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjective)

4.7 การใช้โอริพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง

4.8 การสร้างคำใหม่

ตัวอย่างการวิเคราะห์ภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) มีดังนี้

4.1 การใช้คำศัพท์ด้านแฟชั่นและความงาม

ในการเลือกใช้คำและสำนวนในการสื่อสารนั้น พบว่าเพศชายและเพศหญิงจะมีวงคำศัพท์เฉพาะ ดังที่คีย์ (Key, 1996, pp. 25-27) ได้อธิบายไว้ว่า ในอดีตเพศชายและเพศหญิงใช้ภาษาแตกต่างกันเพราะอยู่ในแวดวง บทบาท หน้าที่ และความสนใจที่ต่างกัน เช่น เพศชายจะมีวงคำศัพท์เกี่ยวกับรถยนต์ สงคราม และการเมือง ส่วนเพศหญิงจะมีวงคำศัพท์เกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร การเรียกชื่อสี การเย็บผ้าและการทำอาหาร แม้ว่าในปัจจุบันวงคำศัพท์ของทั้งสองเพศจะใกล้เคียงกัน

มากเนื่องจากพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่แตกต่างจากอดีต เช่น พ่อครัวเพศชายมีความรู้ในวงคำศัพท์เรื่องอาหาร สุนัขแพทย์ที่เป็นเพศชายมีวงคำศัพท์เรื่องการคลอดบุตร หรือแม่แต่วิศวกรที่เป็นเพศหญิงก็มีวงคำศัพท์เฉพาะในเรื่องนั้น แต่ก็ยังมีความแตกต่างอยู่

ภาพยนตร์มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับวงการแฟชั่นและความงามนี้ จึงมีตัวอย่างการใช้ภาษาของตัวละครเพศหญิงในต้นฉบับที่เกี่ยวข้องกับวงการดังกล่าวเป็นจำนวนมาก ในที่นี้ ผู้วิจัยจึงขอจัดคำศัพท์ด้านแฟชั่นและความงามเป็นภาษาเพศหญิงตามแนวคิดของคีย์ที่แสดงไว้ข้างต้น เพื่อศึกษากลวิธีการแปล ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

สถานการณ์: แครร์รี่ปรับทุกข์ปัญหาความรักกับหลุยส์ ซึ่งเป็นผู้ช่วยที่เธอว่าจ้างมาให้จัดการชีวิตและธุระต่างๆ ของเธอ หลังจากคุยกันไปสักพัก หลุยส์ก็เล่าให้แครร์รี่ฟังว่า ตัวเธอเองก็เพิ่งถูกคนรักสมัยมหาวิทยาลัยบอกเลิกมาเมื่อปีก่อน แครร์รี่ได้ฟังก็เกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจหลุยส์ ซึ่งกำลังผิดหวังจากความรักเช่นเดียวกับเธอ เธอจึงชวนหลุยส์ออกไปดื่มเพื่อดับทุกข์

ต้นฉบับ: Louise : Yeah, I know how you feel. Because my St. Louise boyfriend broke up with me last year... and I miss him all the time.

Carrie : Suddenly, it dawned on me. There were two broken hearts in my walk-in.

Louise, we need a cocktail. Grab your rental.

ฉบับแปล: หลุยส์ : ฉันรู้ว่าคุณรู้สึกอย่างไร ฉันถูกแฟนสมัยมหา'ลัยบอกเลิกเมื่อปีก่อน ฉันคิดถึงเขาตลอดเวลา

แครร์รี่ : ทันใดนั้น ฉันก็รู้ทันที มีผู้หญิงอกหักสองคนในห้องเสื้อผ้านั้น หลุยส์ เราต้องมา หยิบกระเป๋ามา

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 1.24.25 - 1.24.43)

แครร์รี่เล่าปัญหาความรักของเธอให้หลุยส์ฟัง ขณะที่ทั้งสองกำลังช่วยกันจัดเก็บสิ่งของเครื่องใช้ของแครร์รี่ จากนั้นหลุยส์ก็เล่าเรื่องที่เธออกหักให้แครร์รี่ฟังบ้าง แครร์รี่เห็นว่าหลุยส์ก็อกหักเช่นเดียวกับเธอ แครร์รี่จึงชวนหลุยส์ออกไปหาอะไรดื่ม โดยแครร์รี่เอ่ยถ้อยคำเชิญชวนว่า “Louise, we need a cocktail. Grab your rental.” เมื่อพิจารณาจากบริบทก่อนหน้าซึ่งปรากฏอยู่ในภาพยนตร์เรื่องนี้จะพบว่า หลุยส์เคยเช่ากระเป๋า แบรנדเนมมาใช้งาน ดังนั้น “Grab your rental.” จึงเป็นคำสั่งที่แครร์รี่บอกให้หลุยส์หยิบกระเป๋า ซึ่งเป็นกระเป๋าแบรนด์เนมเช่า คิดตัวออกมาด้วย

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้แปลบทสนทนานี้ได้ถ่ายทอดบทแปลภาษาไทยที่มีความสุภาพมากกว่าบทบรรยายต้นฉบับ ซึ่งในต้นฉบับ แครรี่จะจงกล่าวถึงกระเป๋าเช่าของหลุยส์ แต่ในบทแปล ผู้แปลถ่ายทอดออกมาแค่เพียงว่าเป็นกระเป๋าที่ซื้อมาใช้ตามปกติทั่วไปเท่านั้น โดยไม่ได้ระบุว่า เป็นกระเป๋าที่เช่ามาใช้งานแค่เพียงชั่วคราว การแปล “Grab your rental.” เป็น “หยิบกระเป๋าตามมา” จึงเป็นการแปลเก็บความ ที่ไม่ทำลายเนื้อความสำคัญของบทบรรยายต้นฉบับ อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่า บทแปลนี้ ยังขาดใจความรองที่ว่า หลุยส์มีพฤติกรรมเช่ากระเป๋าแบรนด์เนมมาใช้งาน

นอกจากนี้ ในถ้อยคำก่อนหน้าที่ว่า “Louise, we need a cocktail.” ผู้แปลก็ใช้วิธีแปลเก็บความ ถ่ายทอดออกมาเป็นบทแปลภาษาไทยว่า “หลุยส์ เราต้องมา” ผู้วิจัยเห็นว่าบทแปลนี้ สามารถสื่อความ ได้ตรงตามบทบรรยายต้นฉบับ และผู้แปลก็ยังใช้ภาษาไทยได้อย่างสละสลวยอีกด้วย ผู้ชมภาพยนตร์ที่อ่านบทบรรยายนี้จึงได้รับบรรยากาศเช่นเดียวกับการชมภาพยนตร์ต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 2

สถานการณ์: แครรี่พยายามชวน บิ๊ก ไปรับประทานอาหารมือค่านอกบ้าน แต่บิ๊กอยากรับประทานอาหารอยู่ที่บ้านมากกว่า บิ๊กจึงถามแครรี่ว่าที่บ้านไม่มีของรับประทานเลยหรือ แครรี่มองหน้าบิ๊กแต่ไม่ตอบคำถามพร้อมกับใช้สายตาแสดงคำตอบว่าใช่ ทำให้บิ๊กทราบทันทีว่าที่บ้านไม่มีสิ่งใดให้รับประทานเลย

ต้นฉบับ:	Carrie :	It's 4:30. Where should I make reservations? Any cravings?
	Big :	Don't we have anything to eat here?
		Nothing?
	Carrie :	Come on. You knew when you married me
		I was more Coco Chanel than coq au vin.
	Big :	Let's just order in.
	Carrie :	We ordered in two nights last week.
	Big :	Well, we've been out all weekend. Let's just stay home.
	Carrie :	Okay.
ฉบับแปล:	แครรี่ :	4 โมงครึ่ง ฉันจะโทรจองโต๊ะ ทานอะไรดีคะ
	บิ๊ก :	ในบ้านไม่มีของกินหรือ
		ไม่มีเลยหรือ
	แครรี่ :	คุณก็รู้ ฉันเป็น โค โค่ ชาแนล ไม่ใช่สาวติดบ้าน
	บิ๊ก :	สั่งมากินเถอะ

แคร์รี่ : อาทิตย์ก่อนเราสั่งมากิน 2 ชิ้น
 บิ๊ก : เสาร์อาทิตย์เราไปนอกบ้านตลอด เราอยู่บ้านเยอะ
 แคร์รี่ : โอเค
 (*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 26.40 – 27.06)

สถานการณ์นี้ แคร์รี่ซึ่งเป็นภรรยาพยายามชวนสามี คือบิ๊ก ออกไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารนอกบ้าน เธอถามบิ๊กว่าอยากรับประทานอาหารอะไร เธอจะได้โทรศัพท์ไปจองโต๊ะไว้ล่วงหน้า แต่บิ๊กบอกเธอว่าให้โทรศัพท์สั่งอาหารมารับประทานที่บ้าน แคร์รี่ได้ยินอย่างนั้นก็ตอบกลับสามีไปอย่างอ้อมๆ ว่า ตัวเธอเป็นสาวสังคม มิใช่สาวที่ชอบอยู่บ้าน

ภาษาเพศหญิงในบทบรรยายต้นฉบับ มีการใช้ความเปรียบ โดยการเปรียบเทียบให้ผู้หญิงที่ชอบเข้าสังคม เป็น “Coco Chanel” สตรีชาวฝรั่งเศสผู้ก่อตั้งแบรนด์สินค้าแฟชั่น “Chanel” และเปรียบผู้หญิงที่ชอบอยู่บ้านเป็น “coq au vin” ซึ่งมีความหมายตามพจนานุกรมว่า “chicken sautéed and then stewed in red wine with onions, mushrooms, and seasoning” (Webster’s New World College Dictionary, 2005, p. 332) ซึ่งอาจถ่ายทอดเป็นภาษาไทยได้ว่า ไก่ทอดด้วยเนยหรือน้ำมันเล็กน้อยแล้วนำไปตุ๋นด้วยไวน์แดงพร้อมกับหัวหอม เห็ดและเครื่องปรุง ผู้วิจัยตีความ “coq au vin” อันเป็นคำศัพท์ประเภทอาหารนี้ว่ามีความเชื่อมโยงกับลักษณะความเป็นแม่บ้านของผู้หญิง ที่มักจะอยู่บ้านทำกับข้าวให้ลูกและสามีรับประทาน และผู้วิจัยเห็นว่าต้นฉบับใช้ชื่ออาหารประเภทนี้เนื่องจากต้องการเล่นเสียงคำว่า “Coco Chanel” กับคำว่า “coq au vin” ซึ่งออกเสียงว่า “kōk-ō-van” (Webster’s New World College Dictionary, 2005, p. 332)

การแปลภาษาเพศหญิงในสถานการณ์นี้เป็นการปรับบทแปลระดับเสียง (สัญญาวิ สายบัว, 2553, น. 71) โดยผู้แปลใช้การทับศัพท์ถ่ายทอดคำว่า “Coco Chanel” ออกมาเป็น “โคโค ชาแนล” กรณีนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้แปลสามารถรักษาความหมายของบทบรรยายต้นฉบับไว้ได้ แต่บทแปลอาจจะไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้ชมบางกลุ่มที่ไม่รู้จัก “Coco Chanel” ว่าเป็นผู้ก่อตั้งแบรนด์สินค้าแฟชั่น “Chanel” ให้เข้าใจได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้แปลอาจจะเติมคำเพื่อขยายความไว้ด้านหน้าคำว่า “โคโค ชาแนล” เช่นคำว่า “สาวโคโค ชาแนล” หรือ “สาวกชาแนล” ส่วนคำว่า “coq au vin” ซึ่งใช้เปรียบถึงผู้หญิงที่อยู่ติดบ้านนั้น ผู้แปลปรับบทแปลระดับคำ โดยใช้การแปลแบบเก็บความ (free translation) เป็นบทบรรยายภาษาไทยว่า “สาวติดบ้าน” กรณีหลังนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แม้ผู้แปลจะไม่สามารถรักษาความหมายของคำตามต้นฉบับไว้ได้ แต่ผู้แปลก็สามารถถ่ายทอดทั้งความหมายและอารมณ์ของบทสนทนาในฉากนี้ไว้ได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์สามารถตีความได้ว่า “coq au vin” หมายถึง ลักษณะความเป็นแม่บ้านแม่เรือน นิยมอยู่แต่ในบ้าน ไม่ชอบ

การสังสรรค์นอกบ้าน แต่เมื่อผู้แปลใช้การปรับบทแปลคำว่า “coq au vin” เป็น “สาวติดบ้าน” แล้วจะทำให้การเล่นเสียงในบทบรรยายต้นฉบับนั้นหายไป

ตัวอย่างที่ 3

สถานการณ์: ขณะร่วมโต๊ะอาหาร แครี่เห็นซาแมนธากำลังสาละวนจืดวิตามินร่วมสี่สิบเม็ดใส่กล่องยา ก่อนจะกลืนลงคอพร้อมกันทั้งหมด แครี่ทักซาแมนธาว่า รับประทานวิตามินเยอะไปหรือไม่ ซาแมนธาจึงอธิบายให้เพื่อนๆ ฟังถึงเหตุผลว่าทำไมเธอจึงต้องรับประทานวิตามินจำนวนมากขนาดนี้

ต้นฉบับ: Samantha : Women our age shouldn't joke about vitamins.
 Carrie : Women who are not our age shouldn't say "women our age".
 Samantha : Well, one day very soon you will thank me.
 I am leading the way through the menopause maze.
 With my vitamins, my melatonin sleep patches,
 my bioidentical estrogen cream, progesterone cream,
 a touch of testosterone.
 Carrie : She's the hormone whisperer.
 Samantha : I am. I've tricked my body into thinking it's younger.
 Miranda : I've tricked my body into thinking it's thinner. Spanx.
 Samantha : And I'm telling you, no hot flashes, no mood swings
 and my sex drive, it's right back to where it was.
 ฉบับแปล: ซาแมนธา: ผู้หญิงวัยเราไม่ควรเห็นวิตามินเป็นเรื่องขำ
 แครี่: อายุไม่เท่ากัน ไม่ใช่ผู้หญิงวัยเดียวกันจะ
 ซาแมนธา: สักวัน อีกไม่นานหรอก เธอจะขอบใจฉัน
 ฉันกำลังรู้สึกพอใจพิชิตวัยทอง ด้วยวิตามิน แผ่นเมลาโตนิน
 ครีมเอสโตรเจน ครีมโปรเจสเตอโรน สัมผัสแห่งเทสโทสเตอโรน
 แครี่: เธอเป็นครูเรื่องฮอร์โมน
 ซาแมนธา: ถูกต้อง ฉันหลอกตัวเองว่าฉันยังสาวอยู่
 มิแรนด้า: ฉันหลอกตัวเองว่าฉันผอม โอนามิ!

ซาแมนธา : บอกให้เลยไม่ร้อนวูบวาบ อารมณ์ไม่แกว่ง
พลังทางเพศยังแรงส์เหมือนเดิม
(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 22.06 - 22.16)

ฉากนี้เป็นภาพของซาแมนธาและเพื่อนๆ ทั้งสามคนกำลังร่วมโต๊ะอาหารกันอยู่ จะเห็นว่าตรงหน้าซาแมนธามีคัลเลอร์สไลซ์ซึ่งแบ่งออกเป็นช่องๆ ภายในบรรจุเม็ดยาจำนวนหลายเม็ด ขณะเดียวกันนั้น แครีก็กำลังมองดูพฤติกรรมของซาแมนธา โดยในบทบรรยายต้นฉบับ ซาแมนธา พูดว่า “I am leading the way through the menopause maze. With my vitamins, my melatonin sleep patches, my bioidentical estrogen cream...Progesterone cream, a touch of testosterone” ถ้อยคำของซาแมนธาที่ยกมานี้ ผู้วิจัยตีความว่า ซาแมนธากำลังอยู่ในช่วงวัยทอง ซึ่งเป็นภาวะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงฮอร์โมนที่มักจะเกิดขึ้นกับผู้หญิงอายุประมาณ 45 ปีขึ้นไป เธอกำลังรับประทานวิตามินอาหารเสริม รวมถึงใช้ผลิตภัณฑ์ที่ช่วยเสริมสร้างฮอร์โมนทางเพศ เพื่อชะลอภาวะวัยทองของเธอ โดยบทบรรยายต้นฉบับใช้อุปมาอุปไมย (metaphor) เปรียบให้ภาวะวัยทอง (the menopause) เป็นเขาวงกต (maze) ส่วนซาแมนธานั้น ก็เปรียบตนเองว่าเป็นผู้ที่กำลังหาทางออกจากเขาวงกต โดยการใช้วิตามินและอาหารเสริมต่างๆ เพื่อชะลออาการวัยทอง

เมื่อพิจารณาบทแปลจะเห็นว่า ผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายต้นฉบับซึ่งเป็นภาษาภาพพจน์ โดยใช้วิธีแปลแบบเก็บความเฉพาะเนื้อความหลัก คือ การที่ซาแมนธาใช้วิตามินและผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก บรรเทาอาการวัยทอง นอกจากนี้ ผู้แปลก็ยังใช้คำวิเศษณ์ (adverb) คือคำว่า “สุดใจ” มาขยายกริยา “สู้” เพื่อถ่ายทอดลักษณะการใช้อุปมาอุปไมยในบทบรรยายต้นฉบับ โดยคำว่า “สู้” นั้น เพื่อที่จะบรรยายว่าซาแมนธาได้หาวิธีการอย่างมากที่จะทำให้เธอสามารถชะลอวัยได้โดยการใช้วิตามินจำนวนกว่าสี่สิบเม็ดในการบรรเทาอาการวัยทองของเธอ ส่วนบรรดาวิตามินและผลิตภัณฑ์ชะลอวัยนั้น ผู้แปลใช้การปรับบทแปลระดับเสียง (สัญลัษณ์ สายบัว, 2553, น. 71) โดยผู้แปลใช้การทับศัพท์ควบคู่กับการละเนื้อหาส่วนที่ไม่สำคัญบางส่วนออกไป โดยคำว่า “melatonin sleep patches” ซึ่งคำนี้มีความหมายว่าเป็นแผ่นแปะเมลาโตนินที่ใช้สำหรับนอน ผู้แปลถ่ายทอดบทแปลออกมาว่า “แผ่นเมลาโตนิน” โดยคงไว้เพียงความหมายหลักของคำว่า “melatonin patches” เช่นเดียวกับคำว่า “my bioidentical estrogen cream” ก็เหลือเพียงคำว่า “ครีมเอสโตรเจน” ส่วนคำว่า “progesterone cream” และ “a touch of testosterone” ผู้แปลใช้การทับศัพท์ (transcription) โดยคำว่า “progesterone cream” แปลเป็น “ครีมโปรเจสเตอโรน” และคำว่า “a touch of testosterone” แปลออกมาเป็น “สัมผัสแห่งเทสโทสเตอโรน”

นอกจากนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในฉากนี้ บทบรรยายต้นฉบับกับบทแปลก็ยังคงกล่าวถึงภาวะวัยทองเช่นเดียวกัน แต่ใช้วิธีการเล่าเรื่องแตกต่างกัน โดยต้นฉบับใช้ภาษาภาพพจน์ในการเล่าเรื่อง แต่บทแปลใช้วิธีเล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมา อย่างไรก็ตาม แม้ว่าผู้แปลจะใช้วิธีแปลเก็บความ แต่ผู้แปลก็ยังสามารถถ่ายทอดบทแปลภาษาไทยที่บรรยายภาพการรับประทานวิตามินจำนวนมากของซาแมนธาได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างที่ 4

สถานการณ์: มิแรนด้าได้ศึกษาวัฒนธรรมตะวันออกกลางมาบ้าง โดยที่เธอได้ซื้อหนังสือมาอ่านก่อนที่จะมาอาบูดาบี เธอจึงบรรยายลักษณะเครื่องแต่งกายของผู้หญิงในอาบูดาบีให้เพื่อนๆ ฟัง

ต้นฉบับ: Miranda : The robes are called abayas and the veil that covers everything except the eyes is a niqab

ฉบับแปล: มิแรนด้า : ชุดคลุมยาวสีดำเรียก อบาญา และผ้าปิดหน้าเหลือแต่ลูกตาคือ นิกวับ

(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 1.10.05 - 1.10.12)

ฉากนี้เป็นฉากที่ตัวละครเอกทั้งสี่คน ได้แก่ มิแรนด้า ซาแมนธา ชาร์ลลอต และแคร์รีกำลังนั่งรับประทานอาหารอยู่ที่โรงแรมในอาบูดาบี มิแรนด้าเห็นผู้หญิงอาบูดาบีแต่งกายในชุดคลุมสีดำ เธอจึงอธิบายให้เพื่อนๆ ได้รู้จักชื่อเรียกเครื่องแต่งกายของหญิงอาบูดาบี จากบทสนทนาของตัวละครหญิงที่มีความสนใจเกี่ยวกับเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายในสถานการณ์นี้ ผู้แปลได้ถ่ายทอดให้เป็นภาษาไทย โดยใช้วิธีการแปลตรงตัว และได้เพิ่มรายละเอียดเล็กน้อยเพื่อให้ผู้ชมภาพยนตร์ทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น โดยในบทแปลมีการระบุชื่อชุดคลุมยาวของหญิงชาวอาบูดาบีว่ามีสีดำ ซึ่งผู้แปลก็สามารถให้รายละเอียดได้ถูกต้องตามลักษณะของชุด “abaya” อันหมายถึง “a loose, usually black robe worn by Muslim women, especially in Arabic-speaking regions, covering the body from head to toe and often worn with a headscarf an veil.” (The American Heritage Dictionary of the English Language, 2000, p.2) นอกจากนี้ ผู้แปลยังได้ใช้การแปลเก็บความอีกด้วย กล่าวคือ ผู้แปลถ่ายทอดบทสนทนาต้นฉบับ “...the veil that covers everything except the eyes is a niqab...” เป็นบทแปลที่ยังคงมีความหมายเช่นเดียวกันว่า “ผ้าปิดหน้าเหลือแต่ลูกตาคือ นิกวับ” สรุปได้ว่าการแปลบทสนทนาฉากนี้ ผู้แปลให้ความสำคัญกับบทบรรยายต้นฉบับ ดังนั้นจึงใช้วิธีแปลตรงตัว เพื่อที่จะถ่ายทอดบทบรรยายฉบับแปลให้มีเนื้อความที่ครบถ้วน และสามารถถ่ายทอดความหมายได้เท่าเทียมกับบทบรรยายต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 5

สถานการณ์: หลังจากที่แครี่ มิแรนด้า ชาร์ล็อต และซาแมนธา หลบชายชาวมุสลิมเข้าไปในตึกร้านดอกไม้โดยไม่ได้รับการช่วยเหลือจากกลุ่มหญิงสาวชาวมุสลิมที่ชื่นชอบแฟชั่นเช่นเดียวกับพวกเธอ เนื่องจากกลุ่มชายมุสลิมตามตัวเพราะซาแมนธาประพฤติตัวผิดธรรมเนียม เธอได้พุดคุยและขอตัวกลับเนื่องจากต้องเดินทางไปสนามบิน โดยกลุ่มหญิงสาวชาวมุสลิมให้เธอทิ้งส้นเข็มขัดที่คลุมตั้งแต่ศีรษะจนถึงข้อเท้า เพื่อจะได้ไม่มีใครจับได้ เมื่อออกมาจากตึก ชาร์ล็อตหายไป แครี่จึงให้เพื่อนอีกสองคนที่เหลือพยายามมองหารองเท้าที่ชาร์ล็อตใส่

ต้นฉบับ: Carrie : Hey, where's Charlotte?
 Samantha : She was behind you.
 Carrie : No, I know.
 Samantha : I'm gonna fucking kill her.
 If we miss that flight, we're flying home coach.
 Carrie : Shoes, the shoes. Look for her shoes.
 She was wearing purple peep-toe platforms.
 Samantha : Got it.
 Miranda : Right.
 ฉบับแปล: แครี่ : ชาร์ล็อตอยู่ไหน
 ซาแมนธา : เมื่อกี้อยู่ข้างหลังเธอ
 แครี่ : ใช่ ฉันรู้
 ซาแมนธา : จะฆ่าให้ตายเลย! ถ้าพลาดเที่ยวนี้เราต้องนั่งเครื่องโค้ช
 แครี่ : รองเท้าๆ หาจอรองเท้า เธอใส่ส้นสูงสีม่วง
 ซาแมนธา : เข้าใจละ
 มิแรนด้า : ได้

(*Sex and the City 2* (2010) หน้าที่ที่ 2.10.25 – 2.10.32)

จากตัวอย่างนี้ แสดงให้เห็นถึงคำศัพท์เฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่น คือ การบรรยายถึงลักษณะของรองเท้าที่ชาร์ล็อตสวมใส่ โดยในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับนั้น แครี่ได้บอกเพื่อนๆ ว่า “She was wearing purple peep-toe platforms.” ซึ่งในภาพยนตร์นั้นแสดงให้เห็นถึงภาพของชาร์ล็อตที่สวมใส่รองเท้าส้นสูงสีม่วงเปิดนิ้วเท้าเสริมความสูงด้านหน้ารองเท้า ซึ่งเป็นลักษณะประเภทหนึ่งของรองเท้าสตรี

จากตัวอย่างนี้ ผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์จาก “She was wearing purple peep-toe platforms.” ออกมาเป็น “เธอใส่ส้นสูงสีม่วง” โดยการให้ข้อมูลแบบกว้าง เป็นการแปลแบบเก็บเนื้อความสำคัญไว้ โดยที่ไม่ทำลายเนื้อความสำคัญของบทบรรยายต้นฉบับ โดยผู้แปลคงลักษณะของรองเท้าส้นสูง และสีของรองเท้าไว้เท่านั้น ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะการใช้คำศัพท์ด้านแฟชั่นที่เพศหญิงนิยมเรียกลักษณะประเภทรองเท้าที่แตกต่างกันในแต่ละแบบออกมาในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลได้ แต่ก็ไม่ทำให้เนื้อหาของภาพยนตร์เปลี่ยนไป เนื่องจากภาพยนตร์ได้นำเสนอฉากที่มีภาพของรองเท้าประเภทนี้ประกอบไว้แล้ว

ตัวอย่างที่ 6

สถานการณ์ หลังจากที่ถูกขี้ถูกบอกเลิกความสัมพันธ์กับพอล ชายหนุ่มที่เธอคิดว่าเขาจะจริงจังกับเธอและต้องการสานความสัมพันธ์ให้ยาวนาน เธอได้มาอ่านนิทานให้เด็กๆ ฟัง เมื่อถึงช่วงหนึ่งมีเด็กชายถามว่าพอลเป็นใคร ซึ่งพอลเป็นชื่อของเจ้าชายในนิทานเรื่องนี้ เมื่อลูซี่ได้ยินชื่อเจ้าชายพอลซึ่งเหมือนกับชื่อของชายที่เพิ่งบอกเลิกเธอไป ก็ทำให้เธอนึกถึงเหตุการณ์นั้นอีกครั้ง เมื่อถึงตอนจบของนิทาน หน้าหนังสือนิทานได้ถูกฉีกออกไป จึงทำให้เด็กๆ ถามว่าตอนจบ นิทานจะเป็นอย่างไร ลูซี่จึงเล่าให้เด็กๆ ฟัง โดยนำประสบการณ์ของตนที่เคยทำให้ตัวเองคูตีในสายตาของผู้ชายมาเล่าอย่างใสอารมณ์ จนทำให้เด็กๆ รู้สึกหวาดกลัว

ต้นฉบับ :   Lucy :   And now, you know, she's fixating on all her mistakes and all the money she spent on makeup and blow-outs, and the heels! The heels! Walking around on these. And I'm not supposed to have any hair here. No hair here, but tons of it here. I'm supposed to have a ton, a ton of it here. You think this is all real? You think that it's all real?

                          Boy :   No.

                          Lucy :   And Spanx! Girls. Never wear Spanx.

ฉบับแปล :   ลูซี่:   และตอนนี้ รู้ไหม เธอก็หมกมุ่นกับข้อเสียทุกอย่างของตัวเอง กับเงินทั้งหมดที่เธอผลาญไปกับเครื่องสำอาง และทรงผม และรองเท้าส้นสูง รองเท้าส้นสูง ลองใส่เดินคูตี และฉันไม่ควรจะมีตรงนี้ ไม่ควรมีตรงนี้ แต่ควรมีตรงนี้เยอะๆ ฉันควรมีตรงนี้เยอะๆ เยอะๆ เลยตรงนี้

พวกเธอคิดว่านี่ของจริงทั้งหมดหรือ

คิดว่าเป็นของจริงทั้งหมดหรือ

เด็กชาย : ไม่นะ

ลูซี่ : แล้วก็ชุดชั้นในรัดทรง สาวๆ อย่าสวมมันเด็ดขาด

(*How To Be Single* (2016) นาทีที่ 52.51 – 53.18)

จากตัวอย่างนี้ เมื่อลูซี่เล่านิทานให้เด็กๆ ฟัง แต่หลังจากที่เธอได้ยินเด็กๆ ถามว่าพอลคือใคร ซึ่งพอลนั้นเป็นชื่อของเจ้าชายที่เป็นชื่อเดียวกับชายที่เพิ่งบอกเลิกเธอ ลูซี่ก็นึกถึงเหตุการณ์ที่ตนเพิ่งประสบมาทำให้รู้สึกคับแค้นใจที่ว่าเธอพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อให้เป็นที่พอใจของชายคนไหน เธอต้องการสานสัมพันธ์ด้วย ทั้งการเสียเงินไปกับการดูแลความสวยความงาม และการแต่งตัวเพื่อใช้ผู้ชายพึงพอใจ โดยในตัวอย่างบทสนทนาี้ ลูซี่กล่าวถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในเรื่องความงามและแฟชั่นของผู้หญิง ทั้งคำว่า “makeup” “blow-outs” และคำว่า “the heels” และนอกจากนี้ ลูซี่ยังกล่าวถึงคำว่า “Spanx” ซึ่งเป็นยี่ห้อของชุดชั้นในกระชับสัดส่วนของผู้หญิงอีกด้วย

ในการถ่ายทอดคำศัพท์ด้านความงามและแฟชั่นในตัวอย่างนี้ ผู้แปลได้ใช้วิธีการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์โดยใช้วิธีแปลเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) ในคำว่า “makeup” และคำว่า “the heels” โดยถ่ายทอดออกมาเป็นคำว่า “เครื่องสำอาง” และ “รองเท้าส้นสูง” และผู้แปลยังใช้วิธีการปรับบทแปลของสัญลวิสายบัว (2553, น. 68) โดยใช้การปรับระดับคำ ใช้คำที่อ้างอิงถึงความหมายที่กว้างขึ้น แทนสิ่งที่เฉพาะเจาะจงนั้นๆ ในการถ่ายทอดคำว่า “blow-outs” และคำว่า “Spanx” โดยคำว่า “blow-outs” นั้น ผู้แปลถ่ายทอดออกมาเป็น “ทรงผม” ซึ่งมีความหมายกว้างกว่าคำในบทบรรยายต้นฉบับ ซึ่งคำว่า “blow-outs” นั้น เป็นหนึ่งในขั้นตอนการเป่าลมจัดแต่งทรงผม ส่วนคำว่า “Spanx” นั้น เป็นชื่อยี่ห้อของชุดชั้นในกระชับสัดส่วนของผู้หญิง ผู้แปลได้ถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ออกมาเป็นคำว่า “ชุดชั้นในรัดทรง” โดยที่ผู้แปลเลือกใช้คำที่มีความหมายอ้างอิงถึงที่กว้างขึ้นแทนการถ่ายเสียงชื่อยี่ห้อออกมาโดยตรง เนื่องจากจะทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจในสิ่งที่ไม่ปรากฏหรือไม่เป็นที่รู้จักในสังคมได้ดียิ่งขึ้น และในภาพยนตร์ก็นำเสนอภาพของตัวละครลูซี่ที่นำมือจับไปที่ผม และพยายามตัดชุดชั้นในกระชับสัดส่วนของตัวเองประกอบไว้อีกด้วย

4.2 การสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction)

ในการศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) พบว่า เพศหญิงมีการใช้การสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) อยู่บ่อยครั้ง จากแนวคิดทฤษฎีเรื่องภาษาและเพศของจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011, pp. 128-130) กล่าวถึงลักษณะการพูดแบบผู้หญิง (feminine speech) ว่ามีจุดประสงค์หลักเพื่อสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน ผู้หญิงจะใช้ภาษาเพื่อประคับประคองความสัมพันธ์ ให้การสนับสนุนกัน สร้างความใกล้ชิด ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และให้กำลังใจกัน คู่สนทนามักจะแสดงอารมณ์เพื่อแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องราวและความรู้สึกของคู่สนทนา ใช้วิธีการคงไว้ของการสนทนา (conversational maintenance work) มีความพยายามในการประคับประคองการสนทนาไว้ โดยการชักจูงให้ผู้อื่นได้เริ่มต้นการสนทนาและกระตุ้นให้คู่สนทนาได้ใช้ความคิด โดยมักจะใช้รูปประโยคคำถาม เช่น “How was your day?” การสื่อสารในลักษณะนี้จะเป็นการคงไว้ซึ่งปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาและยังเป็นการเปิดประเด็นการสนทนาให้กับผู้อื่นอีกด้วยและในการสนทนายังมีการโต้ตอบ (responsiveness) โดยมักจะกล่าวโต้ตอบสั้นๆ เช่น “Tell me more.” หรือ “That’s interesting.” หรือใช้การสื่อสารทางสายตา การพยักหน้า โดยการโต้ตอบนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความห่วงใยผู้อื่น และยังแสดงถึงการเห็นคุณค่าและการมีตัวตนของผู้อื่น นอกจากนี้ยังแสดงถึงความสนใจในเรื่องที่ผู้อื่นกำลังพูดอยู่

ตัวอย่างที่ 7

สถานการณ์: หลังจากที่แครีและบิกไปเลือกชมอพาร์ทเมนต์ที่ทั้งสองคนตั้งใจซื้อไว้เพื่อเป็นห้องสำหรับพักอาศัยด้วยกัน แต่ราคาของห้องที่แครีชื่นชอบนั้นสูงกว่าราคาที่ทั้งคู่ตั้งไว้มาก ซึ่ง บิกบอกกับแครีว่าเขาสามารถซื้อห้องพักนี้ได้ เนื่องจากแครีชื่นชอบห้องนี้มากกว่าห้องอื่นๆ ที่ผ่านมา แครีนำเรื่องที่ทั้งคู่ไปเลือกชมอพาร์ทเมนต์มาแล้วให้ชาร์ลอตต์และมิแรนด้าฟัง โดยแครียกคำพูดของบิกมาเล่าต่อให้เพื่อนทั้งสองคนฟัง ในระหว่างการสนทนา แครีนั้นมึนหน้าและน้ำเสียงชื่นชมบิกตลอดการสนทนา

ต้นฉบับ: Carrie : "I got it." Just like that. Like he was picking up a check for coffee or something.

Charlotte : It sounds perfect.

- Carrie : Except for the closet, which Big says he can redo. And he says the kitchen needs work. Of course, I don't know about that because I keep sweaters in my stove.
- Miranda : So he bought it and you'll live there with him.
- Carrie : Yes, together. That's right.
- ฉบับแปล: แครี่ : "ผมจ่ายเอง" เขาพูดยังกับจ่ายค่ากาแฟ
- ชาร์ลอตต์ : มันฟังดูเพอร์เฟ็ค
- แครี่ : ยกเว้นตู้เสื้อผ้า บิ๊กบอกว่าจะสั่งทำตู้ใหม่ แต่งครัวใหม่ ฉันไม่รู้ไม่ชี้ เพราะฉันใช้เตาไว้เก็บเสื้อผ้า
- มิเรนด้า : เขาซื้อบ้าน เธอย้ายไปอยู่กับเขา
- แครี่ : ใช่ อยู่ด้วยกัน

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 06.53 – 7.16)

ในการสนทนาของแครี่ ชาร์ลอตต์ และมิเรนด้า เมื่อแครี่เล่าถึงเหตุการณ์ที่เธอและบิกไปดูพาร์ทเมนต์ด้วยกัน และบิกก็บอกกับเธอว่าเขาจะเป็นคนซื้อห้องนั้นเอง โดยแครี่ได้ยกคำพูดของบิกมาเล่าให้เพื่อนทั้งสองคนฟัง โดยที่แครี่ใช้น้ำเสียงที่ชื่นชม และยิ้มแสดงความพอใจอย่างมาก เมื่อ แครี่เล่าให้ฟัง ชาร์ลอตต์และมิเรนด้าที่กำลังฟังอย่างตั้งใจอยู่ ต่างก็แสดงสีหน้าชื่นชมไปพร้อมกัน แล้วชาร์ลอตต์ก็เอ่ยออกมาว่า “It sounds perfect.” ซึ่งประโยคนี้แสดงถึงการตอบสนองในการสนทนาของแครี่และชาร์ลอตต์ เพื่อให้ผู้สนทนาทราบว่าตนกำลังรับฟังเรื่องที่คุณพูดกล่าวอยู่ในขณะนี้ ชาร์ลอตต์ได้ฟังเรื่องที่แครี่เล่าเหตุการณ์ให้ฟัง เธอก็รู้สึกยินดีไปกับแครี่ด้วย เมื่อแครี่เล่าต่อว่าบิกจะสั่งทำตู้เสื้อผ้าใหม่เพราะตู้เสื้อผ้าเดิมในห้องนั้นเล็กและเธอไม่ชอบ แครี่ยังเล่าให้ฟังต่ออีกว่าบิกก็จะตกแต่งห้องครัวใหม่เช่นเดียวกัน แต่แครี่บอกกับเพื่อนทั้งสองคนว่า เธอไม่มีความเชี่ยวชาญเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำอาหาร พร้อมกับพูดติดตลกว่าเธอนั้นเก็บเสื้อผ้าไว้ในเตาประกอบอาหาร ทำให้เพื่อนทั้งสองคนนั้นต่างหัวเราะไปกับมุขตลกของแครี่ หลังจากนั้นมิเรนด้าก็ทวนเรื่องที่แครี่เล่าให้ฟังว่า “So he bought it and you'll live there with him.” เป็นการพูดซ้ำเรื่องที่คู่สนทนาได้กล่าวออกมาก่อนแล้ว แสดงถึงความสนใจของมิเรนด้าในเรื่องที่แครี่กำลังพูดอยู่และยังเป็นการเปิดประเด็นการสนทนาอีกด้วย ในขณะนี้ มิเรนด้าต้องการถามแครี่ทางอ้อมว่าบิกเป็นคนซื้อห้องพักนั้น และแครี่ก็ไปอยู่ด้วยกันกับบิก ซึ่งในทางกฎหมายแล้วแครี่จะไม่มีสิทธิ์ในการถือครองห้องพักที่บิกซื้อเนื่องจากทั้งคู่ยังไม่แต่งงานกัน เมื่อมิเรนด้าพูดจบแครี่ก็ตอบกลับไปว่าใช่ตามความเข้าใจของมิเรนด้า

ในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปล ผู้แปลใช้วิธีแปลเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับ “It sounds perfect.” ออกมาเป็น “มันฟังดูเพอร์เฟ็ค” และผู้แปลยังใช้การทับศัพท์คำว่า “perfect” ออกมาเป็น “เพอร์เฟ็ค” ทำให้ผู้ชมรับทราบว่าซาร์ลีนี่กำลังรับฟังการเล่าของแครีอยู่ แต่ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า หากผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ออกมาเป็น “ฟังดูเพอร์เฟ็ค” อาจจะทำให้บทสนทนาเป็นภาษาพูดและมีความเป็นธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น และในบทสนทนาของมิแรนด้าที่ว่า “So he bought it and you'll live there with him.” ผู้แปลก็ถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลออกมาเป็น “เขาซื้อบ้าน เธอย้ายไปอยู่กับเขา” และการตอบรับของแครีในบทบรรยายต้นฉบับ “Yes, together. That's right” ผู้แปลก็ถ่ายทอดออกมาเป็น “ใช่ อยู่ด้วยกัน” แสดงถึงการตอบรับบทสนทนาที่มิแรนด้าพูดกับแครี ซึ่งบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลนี้ สามารถคงรูปแบบการโต้ตอบระหว่างคู่สนทนาในบทบรรยายต้นฉบับไว้ได้

ตัวอย่างที่ 8

สถานการณ์: หลังจากที่แครีและบิกตัดสินใจที่จะแต่งงานกัน แครีได้โทรศัพท์ไปบอกให้ซาแมนธารับรู้เรื่องการแต่งงานของเธอ ในตอนที่ซาแมนธาได้รับโทรศัพท์ แครีได้บอกกับเธอว่าเธอตัดสินใจบางอย่างไปและหวังว่าซาแมนธาจะยินดีด้วย ซาแมนธาพูดกับแครีด้วยน้ำเสียงที่ตื่นเต้น โดยเธอคิดว่าแครีจะตัดสินใจไปฉีดโบท็อกซ์ เนื่องจากซาแมนธานั้นเป็นคนที่ให้ความสำคัญกับเรื่องรูปร่างและความงามเป็นอย่างมาก แต่เมื่อแครีบอกไปว่าเธอตัดสินใจที่จะแต่งงานกับบิก น้ำเสียงความตื่นเต้นที่ซาแมนธาใช้นั้น น้อยลงกว่าตอนแรก ซึ่งสำหรับซาแมนธาแล้ว เธอไม่คิดว่าการแต่งงานเป็นเรื่องที่ดี และคิดว่าแครีจะไม่แต่งงานเลยตลอดชีวิตนี้ หลังจากที่แครีเลิกรักบอดีคนรักเก่าไป

ต้นฉบับ: Carrie : Well, I made a little decision I hope you'll be happy about.
Samantha : Oh, honey, you finally got Botox.
Carrie : No, I did not get Botox.
Samantha : I'm telling you, Carrie, you're gonna love it.
Carrie : I did not call to talk about Botox.
Samantha : Well, I'm just saying.
Carrie : So last week... after the auction,
I started thinking about my options.
Samantha : Right.

	Carrie :	And, um... Well, Big and I decided to get married.
	Samantha :	Really?
	Carrie :	Yeah.
	Samantha :	Wow, that's great.
	Carrie :	You sounded more excited about the Botox.
	Samantha :	Honey, I am excited for you, but you know me. I don't really believe in marriage. Now, Botox, on the other hand, that works every time.
ฉบับแปล:	แครี่ :	นี่ ฉันเพิ่งตัดสินใจเรื่องหนึ่ง หวังว่าเธอจะยินดีด้วย
	ซาแมนธา :	โธ่ ที่รัก ในที่สุดเธอก็ทำโบท็อกซ์
	แครี่ :	เปล่า ฉันไม่ได้ทำโบท็อกซ์
	ซาแมนธา :	บอกให้นะ แครี่ ทำแล้วเธอจะรักมัน
	แครี่ :	ฉันไม่ได้โทรมาพูดเรื่องโบท็อกซ์
	ซาแมนธา :	ฉันแค่พูดให้ฟัง
	แครี่ :	เอ่อ อาทิตย์ที่แล้วหลังงานประมูล ฉันเริ่มคิดถึงทางเลือกของตัวเอง
	ซาแมนธา :	แล้ว
	แครี่ :	และ... คือว่า บิ๊กกับฉัน ตัดสินใจแต่งงานกัน
	ซาแมนธา :	จริงหรือ
	แครี่ :	ใช่
	ซาแมนธา :	อืม เยี่ยมไปเลย
	แครี่ :	พูดถึงโบท็อกซ์เธอยังตื่นเต้นมากกว่า
	ซาแมนธา :	ที่รัก ฉันตื่นเต้นกับเธอ แต่เธอก็รู้ว่าฉันไม่เคยศรัทธาเรื่องการแต่งงาน แต่โบท็อกซ์สิ ขอบอกได้ผลทุกครั้ง

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 13.21 – 14.16)

หลังจากที่แครี่และบิ๊กตัดสินใจที่จะแต่งงานกัน แครี่ได้โทรศัพท์ติดต่อไปหาซาแมนธาบอกให้เธอรับรู้เรื่องการแต่งงานของเธอ ในตอนแรกที่ซาแมนธาได้รับโทรศัพท์ แครี่ได้บอกกับเธอว่าเธอตัดสินใจบางอย่างไปและหวังว่าซาแมนธาจะยินดีด้วย ซาแมนธาพูดกับแครี่ด้วย

น้ำเสียงที่ตื่นเต้นคาดเดาว่าแครีตัดสินใจที่จะฉีดโบท็อกซ์ เมื่อแครีเริ่มเกริ่นออกมาว่าหลังจากที่ไปงานประมูลของกับเพื่อนๆ เธอได้เริ่มคิดถึงชีวิตของเธอ โดยในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับเมื่อแครีพูดว่า “So last week... after the auction, I started thinking about my options.” ซาแมนธาก็ใช้การโต้ตอบสั้นๆ โดยพูดคำว่า “Right” เพื่อแสดงถึงความสนใจในเรื่องที่แครีกำลังพูดอยู่ และหลังจากที่แครีกล่าวว่าเธอตัดสินใจที่จะแต่งงานกับบ๊ิก ซาแมนธาใช้การโต้ตอบสั้นๆ แสดงการถามกลับไปอีกว่า “Really?” โดยซาแมนธานั้นหยุดเว้นช่วงในการสนทนาสักครู่ และใช้น้ำเสียงที่ตื่นเต้นน้อยกว่าตอนที่เธอคาดเดาว่าแครีจะเข้ารับการฉีดโบท็อกซ์ ทำให้แครีรับรู้ได้ว่าซาแมนธานั้นไม่ค่อยตื่นเต้นกับเรื่องการตัดสินใจแต่งงานของเธอเท่ากับเรื่องความงามที่ซาแมนธาเคยพูดไว้ แล้วแครีก็ตอบกลับสั้นๆ ว่า “Yeah” หลังจากนั้นซาแมนธาก็พูดกลับไปว่า “Wow, that's great.” เพื่อแสดงความยินดีกับแครี แต่ซาแมนธาใช้น้ำเสียงที่ราบเรียบจนทำให้แครีกล่าวตอบไปว่า “You sounded more excited about the Botox.” จนทำให้ซาแมนธาต้องอธิบายถึงความรู้สึกที่ตนเองมีต่อการแต่งงานเพื่อรักษาความสัมพันธ์ในการสนทนาไว้

ในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปล ผู้แปลได้ใช้การแปลเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยถ่ายทอดการโต้ตอบสั้นๆ ของแครีและซาแมนธา โดยเมื่อแครีเกริ่นนำเรื่องโดยพูดว่า “เออ อาทิตย์ที่แล้วหลังงานประมูล ฉันเริ่มคิดถึงทางเลือกของตัวเอง” ซาแมนธาที่เป็นผู้รับฟังอยู่ ก็โต้ตอบสั้นๆ โดยผู้แปลถ่ายทอดต้นฉบับคำว่า “Right” ออกมาเป็น “แล้ว” ซึ่งเป็นการแสดงถึงการรับฟังเรื่องและผู้พูดกำลังพูดอยู่ โดยพูดขึ้นมาเพื่อให้ผู้ที่กำลังพูดอยู่นั้นพูดเรื่องที่จะพูดต่อไป หลังจากนั้น เมื่อแครีเล่าว่าเธอตัดสินใจที่จะแต่งงาน ซาแมนธาก็ถามกลับสั้นๆ ว่า “Really?” โดยผู้แปลถ่ายทอดออกมาเป็น “จริงหรือ” แทนคำถามของซาแมนธา และแครีก็ได้ตอบกลับสั้นๆ อีกว่า “Yeah” โดยผู้แปลถ่ายทอดออกมาเป็น “ใช่” เป็นการตอบรับคำถามของซาแมนธา และหลังจากนั้นซาแมนธาก็แสดงความยินดีกับแครี โดยใช้ประโยคสั้นๆ ว่า “Wow, that's great.” ซึ่งผู้แปลได้ถ่ายทอดออกมาเป็น “อืม เยี่ยมไปเลย” ซึ่งถึงแม้ว่าซาแมนธาจะเลือกใช้คำว่า “wow” ซึ่งแสดงถึงลักษณะอาการยินดี หรือ ดีใจ แต่เมื่อพิจารณาน้ำเสียงและสีหน้าของซาแมนธาแล้ว เธอไม่ค่อยมีความรู้สึกยินดีสักเท่าไรกับเรื่องการแต่งงานของแครี หลังจากนั้นเธอจึงอธิบายความรู้สึกของเธอว่าเธอไม่ศรัทธาในการแต่งงาน เพื่อที่จะไม่ทำให้แครีรู้สึกไม่ดี และยังเป็นการประคับประคองความสัมพันธ์ในการสนทนาระหว่างแครีและ ซาแมนธาไว้อีกด้วย เนื่องจากความคิดเห็นของซาแมนธานั้นไม่ตรงกับแครี ดังนั้นซาแมนธาจึงต้องอธิบายความคิดของเธอให้แครีได้รับทราบ เพื่อที่จะไม่ให้คำตอบของเธอนั้นทำลายความสัมพันธ์อันดีที่มีต่อกัน

ตัวอย่างที่ 9

สถานการณ์: หลังจากจบงานประมูลที่ซาแมนธาต้องการไปเพื่อประมูลแหวนเพชรรูปดอกไม้ที่เธอต้องการ แต่เธอก็ประมูลแหวนวงนั้นไม่ได้ เนื่องจากมีคนให้ราคาสูงกว่า เธอจึงกลับไปบ้านที่ฮอลลีวูด ในระหว่างที่เธอพักผ่อนอยู่บนเตียงนอนอาบแดด สมิท เจอร์รี่อด ดาราและนายแบบหนุ่มคนรักของซาแมนธา ก็นำแหวนวงที่ซาแมนธาต้องการประมูลมาให้เป็นของขวัญวันครบรอบ 5 ปีที่รู้จักกัน โดยสมิทให้หญิงคนหนึ่งเป็นตัวแทนของเขาในการเข้าประมูลในวันนั้น เมื่อซาแมนธาเห็นเธอก็พอใจเป็นอย่างมาก แต่ก็กล่าวว่าเธอก็มีของขวัญให้เขาเช่นเดียวกันโดยที่ซาแมนธาต้องการที่จะร่วมรักกับสมิทตามลักษณะนิสัยของเธอ แต่เขาก็กลับปฏิเสธเธอ เพราะต้องการพักผ่อนและออกกำลังกาย

ต้นฉบับ: Samantha : Well, just to be clear, this is a ring with diamonds...
it's not a diamond ring, right?
Smith : Yeah.
Samantha : Well, in that case, I love it. It's my second favorite thing I've ever found in there. Now, my gift is a little bit more oral.
Smith : Babe, I have to go to bed.
Samantha : Bed? It's 7:30.
Smith : I have to be at the studio by 6 a.m. and I need to get a workout in before that.

ฉบับแปล: ซาแมนธา : เคลียร์กันก่อน นี่แหวนเพชร ไม่ใช่แหวนหมั้นนะ
สมิท : จ๊ะ
ซาแมนธา : ถ้าอย่างนั้น ฉันรักมันค่ะ ของรักชิ้นที่ 2 ที่ฉันเจอในนั้น ที่นี้ของขวัญจากฉัน จะมาด้วยปาก
สมิท : ที่รัก ผมต้องเข้านอนแล้ว
ซาแมนธา : นอน นี่เพิ่งทุ่มครึ่ง
สมิท : ผมต้องไปสตูดิโอ 6 โมง ต้องฟิตกล้ามเนื้อด้วย
(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 29.22 – 29.49)

ในระหว่างที่ซาแมนธาพักผ่อนอยู่บนเตียงนอนอาบแดด สมิทก็นำแหวนวงที่ซาแมนธาต้องการประมูลมาให้เป็นของขวัญวันครบรอบ 5 ปีที่รู้จักกัน โดยสมิทให้หญิงคนหนึ่งเป็นตัวแทนของเขาในการเข้าประมูลในวันนั้น เมื่อซาแมนธาเห็น เธอก็พอใจเป็นอย่างมาก แต่ก็

กล่าวว่าเธอก็มีของขวัญให้เขาเช่นเดียวกัน โดยที่ซาแมนธาต้องการที่จะร่วมรักกับสมิทตามลักษณะนิสัยของเธอ แต่เขากลับปฏิเสธเธอ เพราะต้องการพักผ่อนและออกกำลังกาย เมื่อสมิทพูดขึ้นมาว่า “Babe, I have to go to bed.” ซาแมนธาก็ได้ตอบกลับสั้นๆ โดยใช้การซ้ำคำพูดของสมิท โดยพูดว่า “bed” โดยใช้น้ำเสียงสูงแทนคำถามว่าเหตุใดสมิทจึงรีบเข้านอน เพราะเนื่องจากเวลาตอนนั้นเป็นเวลา 19.30 น. พร้อมทั้งแสดงสีหน้าแปลกใจ

ในการถ่ายทอบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปล ผู้แปลได้ใช้การปรับบทแปลในระดับคำของสัญวิ สายบัว (2553, น. 69) โดยถ่ายทอบทคำว่า “bed” เป็น “นอน” โดยถ่ายทอบทต้นฉบับที่ทำหน้าที่เป็นค่านามปรับเปลี่ยนให้เป็นคำกริยา เพื่อให้สอดคล้องกับคำพูดของนักแสดงให้ภาพยนตร์ ซึ่งใช้คำพยางค์เดียว โดยที่หลังจากสมิทกล่าวว่า “Babe, I have to go to bed.” ซึ่งนักแปลถ่ายทอบทบรรยายภาพยนตร์ส่วนนี้ออกมาเป็น “ที่รัก ผมต้องเข้านอนแล้ว” ส่วนซาแมนธาก็ได้ตอบกลับไปว่า “Bed?” ซึ่งนักแปลนั้นถ่ายทอบทออกมาเป็น “นอน” ซึ่งเป็นการโต้ตอบอย่างสั้น พร้อมน้ำเสียงสูงแสดงให้ผู้รับฟังรู้ว่าผู้พูดนั้นประหลาดใจ แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของซาแมนธาที่รู้สึกแปลกใจในคำตอบของสมิท เนื่องจากคำตอบของสมิทนั้นไม่ได้เป็นไปตามที่เธอคาดหวัง

ตัวอย่างที่ 10

สถานการณ์: แครรี่เล่าให้มิแรนด้าฟังว่า บิ๊ก คนรักของเธอพยายามขอคืนดี โดยการส่งอีเมลหาเธอ และอีเมลทุกฉบับยังมีเนื้อหาเหมือนกัน นั่นคือ “I’m sorry”

ต้นฉบับ: Carrie : I got an e-mail from Big. "I don't know what to say."
 Uh, then don't send an e-mail.
 Miranda : What were you expecting?
 Carrie : And in the subject box, two words: "I'm sorry."
 Miranda : Ugh. Steve is all about the "I'm sorry."
 "I'm sorry" e-mails, "I'm sorry" voice mails...
 "I'm sorry" flowers, "I'm sorry" cards.
 How about, don't do anything to be "I'm sorry" for?
 Carrie : Well, maybe he's sorry.
 Miranda : Well, maybe so is Big.
 ฉบับแปล: แครรี่ : ฉันได้อีเมลจากบิ๊ก “ผมไม่รู้จะพูดยังไง”
 เอ่อ.... งั้นก็อย่าส่งมาสิ

- มิแรนด้า : แล้วเธอหวังว่าเขาจะพูดอะไร
 แครีรี่ : และในช่องหัวข้อ มีสองคำ “ผมขอโทษ”
 มิแรนด้า : สตีฟก็ใช้คำนี้ตลอด “ขอโทษ” อีเมลล์ขอโทษ วอยซ์เมลล์ขอโทษ
 ดอกไม้ขอโทษ การ์ดขอโทษ
 แล้วทำไมไม่ทำตัวดีๆ จะได้ไม่ต้องขอโทษ
 แครีรี่ : บางทีเขาอาจเสียใจจริงๆ
 มิแรนด้า : บิ๊กก็อาจเสียใจจริงๆ

Sex and the City: the Movie (2008) นาทีที่ 1.17.51 - 1.21.16)

ในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับ หลังจากแครีรี่เล่าเรื่องที่บิ๊กส่งอีเมลล์มาหาเธอให้ มิแรนด้าฟัง มิแรนด้าก็พูดขึ้นด้วยคำว่า “Ugh!” ตามพจนานุกรมหมายถึง “the written form of the sound people sometimes use to express a strong feeling of disgust at something very unpleasant” (Cambridge Dictionaries Online) หรือใช้เพื่อแสดงอารมณ์รังเกียจบางสิ่งบางอย่างที่ไม่พอใจอย่างมาก โดยมิแรนด้าเปล่งเสียง “Ugh” พร้อมทั้งแสดงสีหน้าไม่พอใจ พร้อมกับเล่าถึงการขอโทษของ สตีฟ สามี่ที่เคยขอกโทษให้แครีรี่ฟังบ้าง การสนทนาเล่าถึงประสบการณ์ของตัวเองที่มีเช่นเดียวกับ แครีรี่ เพื่อแสดงถึงความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจต่อแครีรี่ เนื่องจากมิแรนด้าเองนั้นก็เคยได้รับทั้ง ดอกไม้ จดหมาย และอีเมลล์ขอโทษจากสตีฟเช่นเดียวกัน แสดงถึงความเข้าใจในเรื่องราวและความรู้สึกของมิแรนด้าที่มีต่อแครีรี่ โดยการนำประสบการณ์ร่วมที่ตนเองเคยมีมาเล่าให้อีกฝ่ายรับฟัง ซึ่งเป็นลักษณะการสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) ของผู้หญิง

ในการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปล ผู้แปลเลือกใช้วิธีการละคำแสดง อารมณ์ “Ugh” อาจเนื่องมาจากในภาพยนตร์มีการแสดงท่าทางทั้งส่ายหัว และสีหน้าของผู้พูด พร้อมเปล่งเสียง “Ugh” ซึ่งมีข้อมูลที่เพียงพอสำหรับผู้ชมภาพยนตร์ในการรับรู้อารมณ์ของตัวละครแล้ว การละไม่แปลนี้สอดคล้องกับแนวคิดการปรับบทแปลในระดับคำ โดยการตัดคำหรือสำนวน ทิ้งไปของ ศัญฉวี สายบัว (2553, น. 69) และผู้แปลใช้การแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยแปลคำว่า Steve is all about the "I'm sorry." "I'm sorry" e-mails, "I'm sorry" voice mails... "I'm sorry" flowers, "I'm sorry" cards. โดยถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลออกมาเป็น “สตีฟก็ใช้คำนี้ตลอด “ขอโทษ” อีเมลล์ขอโทษ วอยซ์เมลล์ขอโทษ ดอกไม้ขอโทษ การ์ดขอโทษ” ในการถ่ายทอด ประสบการณ์ร่วมของแครีรี่และมิแรนด้า ตามแนวคิดเรื่องลักษณะการพูดแบบผู้หญิง (feminine speech) ของวูด (Wood, J. T., 2011, pp. 128) โดยจุดประสงค์หลักของการสนทนาแบบ

ผู้หญิง คือ เพื่อสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน ผู้หญิงจะใช้ภาษาเพื่อประทับประคองความสัมพันธ์ ให้การสนับสนุนกัน สร้างความใกล้ชิด และความเข้าใจซึ่งกันและกัน และจะสร้างความเสมอภาคซึ่งกันและกัน (establishing equality) โดยคู่สนทนามักจะใช้ประสบการณ์ร่วมของตัวเองเพื่อแสดงให้คู่สนทนาอีกฝ่ายหนึ่งรับรู้ในระหว่างการสนทนา

ตัวอย่างที่ 11

สถานการณ์: บิ๊กพาแครรี่เข้ามาชมอพาร์ทเมนต์ที่เขาได้ตกแต่งปรับปรุงห้องแต่งตัวใหม่ให้แครรี่ โดยที่บิกให้แครรี่เดินหลับตาเพื่อต้องการทำให้เธอประหลาดใจกับห้องแต่งตัวใหม่ที่เข้าทำขึ้น

ต้นฉบับ:	Big :	Keep going.
	Carrie :	Okay.
	Big :	Keep them closed.
	Carrie :	Okay.
	Big :	Okay. Open them.
	Carrie :	Double doors. So far, so good. Oh, my God. Oh, you did me proud, mister.
	Big :	You like it?
	Carrie :	"Like it?" It's love at first sight. Oh, my. Here. Wait. Hold this. Now I believe this is all really happening.
ฉบับแปล:	บิก :	เดินไปเรื่อยๆ นะ
	แครรี่ :	ค่ะ
	บิก :	หลับตานะ
	แครรี่ :	โอเค
	บิก :	โอเค ส้มตาได้
	แครรี่ :	อ้อ... ประตูปานคู่ ดีขึ้นเรื่อยๆ แล้ว อ้อ พระเจ้า อ้อ... คุณทำให้ฉันภูมิใจมากค่ะ
	บิก :	ชอบมั๊ย?

แคร์รี่ : แค่ชอบเหรอ มันเป็นรักแรกพบ โอ้... เยี่ยมเลย นี้... เดี่ยว
ฝากถือก่อน ทีนี้ฉันเชื่อแล้วว่ามันไม่ใช่ความฝัน
(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 30.42 – 31.46)

จากสถานการณ์นี้บีกต้องการทำให้แคร์รี่ประหลาดใจโดยการพาเธอไปชมห้องแต่งตัว
ที่ได้ปรับปรุงใหม่ตามคำขอของแคร์รี่ โดยบีกให้แคร์รี่เดินหลับตาโดยที่เข้าเป็นคนนำทางไป
เมื่อเขาบอกให้แคร์รี่เดินไปเรื่อยๆ โดยในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับบีกพูดว่า “Keep going.”
แคร์รี่ก็ตอบกลับมาสั้นๆ ว่า “Okay.” และเมื่อบีกให้แคร์รี่ลืมตาได้ เธอก็พบกับบานประตูห้อง
แต่งตัวที่เมื่อเปิดเข้าไปแล้วเป็นห้องแต่งตัวที่ตกแต่งอย่างสวยงาม ทำให้แคร์รี่รู้สึกพอใจมาก
ยิ้มให้กับบีกพร้อมกับกล่าวชมเขา หลังจากนั้นบีกจึงถามแคร์รี่ว่า “You like it?” แคร์รี่ใช้การโต้ตอบ
โดยการทวนคำถามของบีกซ้ำ “Like it?” เพื่อแสดงถึงการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา
(minimal reaction) ระหว่างบีกและแคร์รี่

ในการถ่ายถอดบทบรรยายฉบับแปล ผู้แปลใช้การถ่ายถอดความหมายโดยการแปล
แบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165)
โดยแปลการตอบรับสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) ของแคร์รี่จาก “Okay.” เป็น “ค่ะ”
และ “โอเค” ตามลำดับ และในการถ่ายถอดความหมายของคำถามของบีก “You like it?”
ผู้แปลถ่ายถอดออกมาเป็น “ชอบมั๊ย?” ซึ่งเมื่อแคร์รี่ได้ยินดังนั้น เธอจึงใช้การโต้ตอบโดยการทวน
คำถามของบีกซ้ำ “Like it?” เพื่อแสดงถึงการตอบสนองในการสนทนา (minimal reaction) โดย
ผู้แปลถ่ายถอดออกมาเป็น “แค่ชอบเหรอ” ซึ่งการถ่ายถอดความหมายของผู้แปลนั้น ไม่สามารถ
รักษาลักษณะการใช้คำพูดซ้ำของตัวละครได้ ผู้วิจัยเห็นว่า หากใช้การถ่ายถอดโดยการซ้ำคำพูด
ของบีกออกมาเป็นคำพูดของ แคร์รี่เลย จะทำให้ลักษณะของภาษาเพศหญิงที่ใช้การตอบรับการ
สนทนาโดยการพูดซ้ำได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 12

สถานการณ์: ในขณะที่สาว ๆ กำลังร่วมงานแต่งงานของแอน โทนีและสแตนฟอร์ดอยู่นั้น
มิเรนด้าก็ได้รับโทรศัพท์จากผู้บริหารคนใหม่ของสำนักกฎหมายที่มิเรนด้าทำงานอยู่ มิเรนด้าเล่า
ให้เพื่อนๆ ฟังถึงชายคนนั้นที่แสดงว่าเขาเกลียดเธอมาก เขาจะไม่ยอมฟังเธอพูดอะไรเลย บางครั้ง
ถึงกับยกมือขึ้นเพื่อให้เธอหยุดพูด พร้อมทำท่าทางประกอบ ทันทีที่มิเรนด้าเล่าจบ แคร์รี่และ
ชาร์ลีสก็พร้อมใจกันพูดว่า “Ew!”

ต้นฉบับ: Miranda : Did I mention that he hates me?
 Carrie : Who would dare hate you?
 Steve : The new senior law partner at her firm. He rides her ass nonstop.
 Charlotte : Why?
 Miranda : No idea. It's like he can't stand the sound of my voice.
 Every time I open my mouth, he shuts me down.
 Sometimes he holds his hand up like this.
 Carrie/Charlotte : Ew!
 Miranda : Yeah. He hates me less over e-mail.

ฉบับแปล: มิเร็นด้า : ฉันบอกแล้วนี่ว่าเขาเกลียดฉัน
 แครรี่ : ใครกล้าเกลียดเธอ
 สตีฟ : ผู้บริหารคนใหม่ที่สำนักกฎหมาย เขาได้บีเธอเป็นเบียดเลย
 ชาร์ลลอต : ทำไม
 มิเร็นด้า : ฉันไม่รู้ เหมือนเขาจะทนเสียงฉันไม่ได้
 ทุกครั้งที่ฉันอ้าปาก เขาจะสั่งให้ฉันเงียบ
 บางทีนะ เขายกมือขึ้นแบบเนี่ย
 แครรี่/ชาร์ลลอต : อี๊ย
 มิเร็นด้า : ถ้าผ่านอีเมลล์ เขาจะเกลียดฉันน้อยลง
 (*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 15.20 - 15.45)

จากตัวอย่างนี้ แสดงให้เห็นถึงลักษณะการสนทนาแบบผู้หญิง คือ สร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน โดยการชักจูงให้ผู้อื่นได้เริ่มต้นการสนทนาและกระตุ้นให้คู่สนทนาได้ใช้ความคิด โดยแครรี่เปิดประเด็นการสนทนาโดยใช้รูปประโยคคำถาม “Who would dare hate you?” เป็นการเปิดประเด็นการสนทนากับมิเร็นด้า เพื่อให้มิเร็นด้าเล่าเรื่องที่ตนเองพบเจอมา เมื่อสตีฟพูดถึงผู้บริหารของมิเร็นด้าจบแล้ว ชาร์ลลอต ก็ถามมิเร็นด้ากลับไปอีกว่า “Why?” เพื่อคงการสนทนาไว้ และยังพบการโต้ตอบสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) คือการใช้ คำว่า “Ew” หรือ “Eww” ตามพจนานุกรม หมายถึง “an expression of disgust (disapproval and dislike)” (Cambridge Dictionaries Online) มีความหมายว่า “การแสดงออกถึงความรังเกียจซึ่งรวมไปถึงความไม่พอใจและไม่ถูกใจ” แครรี่และชาร์ลลอตดูทันทันพร้อมกันว่า “Ew” เพื่อแสดงถึงความรังเกียจในการกระทำของผู้บริหารบริษัทที่มิเร็นด้าทำงานอยู่

ลูซี่ : แล้วคุณอยากทำอะไรบ้างคะ
 ผู้ชาย : ก็เรื่องทั่วไปครับ ลงเสาเข็ม
 ลูซี่ : ...
 ผู้ชาย : ขยม โลมา
 ลูซี่ : โอ้ ดายจริง ฉันชอบโลมามากค่ะ ชอบมาแต่ไหนแต่ไร
 ผู้ชาย : ไม่ๆ แบบว่า อะไรที่ธรรมดาๆ ผมก็ทำมาแล้ว
 ลูซี่ : ...
 ผู้ชาย : อย่างกว้างเหลือवलหลัง ถึงอุ้มแดง
 ลูซี่ : ไซ่ นันมัน...
 ผู้ชาย : หนุมานขยมตอ ทำนั่น
 ลูซี่ : ...
 ผู้ชาย : ผมทำไปโดยไม่ได้ตั้งใจ ต้องขอบคุณงานพรอม

(How To Be Single (2016) นาทีที่ 11.00 – 11.34)

จากตัวอย่างนี้ แสดงให้เห็นถึงการให้การสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) อยู่บ่อยครั้งของลูซี่ โดยเริ่มจากเมื่อฝ่ายชาย กล่าวออกมาว่า “Cross off some things on the bucket list.” ลูซี่จึงถามผู้ชายกลับไปโดยใช้ถ้อยคำในเชิงเดียวกันว่า “So, what is on your bucket list?” เป็นการใช่วิธีการคงไว้ของการสนทนา มีความพยายามในการประคับประคองการสนทนาไว้ โดยการชักจูงให้ฝ่ายชายได้เริ่มต้นการสนทนา และกระตุ้นให้คู่สนทนาได้ใช้ความคิด โดยมักจะใช้รูปประโยคคำถาม การสื่อสารในลักษณะนี้จะเป็นการคงไว้ซึ่งปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาและยังเป็นการเปิดประเด็นการสนทนาให้กับผู้อื่นอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีเรื่องภาษาและเพศของจูเลีย ที่ วูด (Wood, J. T., 2011, pp. 128- 130) เมื่อฝ่ายชายตอบกลับมาลูซี่ใช้วิธีการโต้ตอบแบบสั้นๆ โดยใช้คำว่า “Mmm.” พร้อมกับใช้การสื่อสารทางสายตาและการพยักหน้า เพื่อแสดงถึงความสนใจในเรื่องที่ฝ่ายชายกำลังพูดอยู่

หลังจากนั้น เมื่อชายคนดังกล่าวบรรยายความคิดของตัวเองกลับมาว่า “Dolphin Trainer.” โดยที่ลูซี่นั้นเข้าใจผิดคิดว่าชายคนนั้นพูดถึงเป้าหมายในชีวิตในเรื่องการทำงาน แต่แท้จริงแล้ว เขากำลังพูดถึงท่าทางที่ใช้ในการมีเพศสัมพันธ์ เธอใช้โต้ตอบโดยการสร้างความเสมอภาคซึ่งกันและกัน (establishing equality) โดยลูซี่ใช้การประคับประคองความสัมพันธ์ โดยที่ไม่รู้ว่าเธอและเขานั้นสื่อสารคนละเรื่องกันอยู่ ลูซี่แสดงให้ชายผู้พูดเห็นถึงความสนใจที่มี เช่นเดียวกันด้วยประโยค “Oh, my God. I love dolphins. Loved, since forever.” เป็นการแสดงให้เห็น

ผู้พูดรับรู้ถึงความสนใจร่วมของตัวเอง เพื่อแสดงให้คู่สนทนาอีกฝ่ายหนึ่งรับรู้ในระหว่างการสนทนา และเมื่อชายผู้นั้นพูดต่อมาเรื่อยๆ ลูซี่ก็ยังคงใช้การตอบโต้สั้นๆ ด้วยการใช้คำว่า “Mmm-hmm.” “Yeah, that's...” และ “Oh.” แทรกกระหว่างที่ชายผู้นั้นกำลังพูดอยู่

จากตัวอย่างนี้ ผู้แปลได้ใช้การถ่ายถอดบทบรรยายภาพยนตร์โดยการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) ในการถ่ายถอดการเปิดประเด็นการสนทนาของลูซี่หญิงสาวในภาพยนตร์ในประโยคคำถาม “So, what is on your bucket list?” และการโต้ตอบโดยการสร้างความเสมอภาคซึ่งกันและกัน โดยลูซี่ใช้การประคับประคองความสัมพันธ์ในประโยค “Oh, my God. I love dolphins. Loved, since forever.” และการโต้ตอบสั้นๆ ในถ้อยคำ “Yeah, that's...” ซึ่งเป็นการโต้ตอบที่แสดงให้เห็นว่าลูซี่หญิงสาวในภาพยนตร์เริ่มรับรู้แล้วว่าตนกับชายหนุ่มผู้นั้นกำลังสนทนากันคนละประเด็นพร้อมกับทำทางที่แสดงให้เห็นถึงอาการสงสัยของลูซี่ กับคำตอบของผู้ชายคนนั้น

แต่ในส่วนการถ่ายถอดการตอบรับสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) คำว่า “Mmm.” “Mmm-hmm.” และ “Oh.” ในบทบรรยายฉบับแปลนั้น ผู้แปลใช้วิธีการละไม่แปลคำตอบสั้นๆ ของตัวละครลูซี่หญิงไป ซึ่งทำให้บทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลนั้นไม่สามารถถ่ายทอดลักษณะการใช้การโต้ตอบสั้นๆ ของเพศหญิงเอาไว้ได้ แต่ในภาพยนตร์ที่ได้นำเสนอทำทางของตัวละครที่พยักหน้าแสดงให้เห็นถึงการสนใจรับฟังคำพูดของผู้ชายที่กำลังสนทนาอยู่ด้วย

4.3 การใช้คำหรือรูปแบบประโยค hedging

จากแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, p. 17) ที่เสนอว่า เพศหญิงนิยมพูดเลียงหรือใช้ภาษาที่อ่อนกว่าเพศชาย โดยจะใช้คำกริยาช่วย เช่น could, may, should เป็นต้น เมื่อเพศหญิงสนทนาในเรื่องที่ทำให้เกิดความอึดอัด ก็มักจะใช้คำ เช่น like, maybe, perhaps, well, kind of, sort of หรือ you know เป็นต้น และเมื่อเจอสถานการณ์ที่ทำให้ขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจในเรื่องที่สนทนา เพศหญิงมักขึ้นต้นประโยคโดยใช้วลี I think, I wonder หรือ I guess เป็นต้น ผู้วิจัยพบลักษณะการใช้คำหรือวลีเพื่อเลียงในบทบรรยายภาพยนตร์ ดังที่ปรากฏในตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 14

สถานการณ์: มิแรนด้าและสติฟกำลังตกลงกันอยู่ถึงเรื่องที่ต้องทำในวันถัดไปที่บ้านของเขาทั้งคู่ในระหว่างที่มิแรนด้ากำลังเก็บอาหารที่ซื้อมาในห้องครัว โดยมีสติฟนั่งอยู่ตรงข้าม

- ต้นฉบับ: Miranda : While I run over to see your mother tomorrow...
 maybe you could take Brady by the first birthday party alone.
 And then I'll meet you at the twins' party, and you can leave and
 be at the bar by 6.
- ฉบับแปล: มิเร็นด้า : ช่วงฉันแวะไปเยี่ยมแม่คุณพรุ่งนี้
 คุณพาเบรดีไปวันเกิดงานแรก
 ฉันจะ ไปเจอที่วันเกิดคู่แฝด คุณจะ ได้ไปถึงบาร์ 6 โมง
 (*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 34.28 – 34.32)

จากสถานการณ์นี้ เมื่อมิเร็นด้าพูดกับสติฟถึงเรื่องที่ต้องทำในวันพรุ่งนี้ โดยที่มิเร็นด้าพูดว่า “While I run over to see your mother tomorrow... maybe you could take Brady by the first birthday party alone.” แสดงถึงการคาดคะเนเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นล่วงหน้าของมิเร็นด้า ซึ่งเหตุการณ์นั้นยังไม่เกิดขึ้น โดยใช้คำว่า “maybe” และ “could” เพื่อแสดงถึงความไม่แน่ใจในเรื่องที่สนทนา ตามแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, p. 17) ที่เสนอว่า เพศหญิงนิยมพูดเลียงหรือใช้ภาษาที่อ่อนกว่าเพศชาย โดยจะใช้คำกริยาช่วย เช่น could, may, should เป็นต้น และมักจะใช้คำเช่น like, maybe, perhaps, well, kind of, sort of หรือ you know เป็นต้น เมื่อเจอสถานการณ์ที่ทำให้ขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจในเรื่องที่สนทนา

ในการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปล ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ตามแนวคิดของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยถ่ายทอดบทบรรยายฉบับแปลออกมาเป็น “ช่วงฉันแวะไปเยี่ยมแม่คุณพรุ่งนี้ คุณพาเบรดีไปวันเกิดงานแรก” แต่ผู้แปลไม่ได้รักษาลักษณะการใช้คำเพื่อแสดงความไม่มั่นใจในเรื่องที่ผู้พูดในคาดคะเนไว้ล่วงหน้า โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายออกมาเป็น “ช่วงฉันแวะไปเยี่ยมแม่คุณพรุ่งนี้ คุณอาจจะต้องพาเบรดีไปวันเกิดงานแรก” เพื่อช่วยในการถ่ายทอดความหมายของประโยคให้มีความเท่าเทียมกับต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 15

สถานการณ์: ในวันแต่งงานของสแตนฟอร์ด แบลทซ์ และแอนโทนี มาเรดิโนซึ่งเป็นเพื่อนสนิทของแคร์รี่และชาร์ลีสต ระหว่างที่แคร์รี่และบ็ีกกำลังแต่งตัวอยู่นั้น บ็ีกก็ถามแคร์รี่ว่างานแต่งงานของชายรักชายจะมีพิธีการเหมือนกับงานปกติไหม

- ต้นฉบับ: Big : So is a gay wedding shorter or longer than a straight wedding?
 Carrie : Why?
 Big : Just wanna know what I'm in for.
 Carrie : Well, I think the marriage ceremony is about the same but I have no idea how long the sacrificing of the straight men will take.
- ฉบับแปล: บิ๊ก : งานแต่งงานจะเร็วหรือช้ากว่างานปกติ
 แครี่ : ทำไม?
 บิ๊ก : ผมอยากเตรียมใจไว้ก่อน
 แครี่ : ฉันว่าพิธีการคงคล้ายๆ กัน
 แต่ไม่รู้ว่าช่วงจับผู้ชายบุญจะนานแค่ไหน
 (*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 04.50 - 05.05)

จากสถานการณ์ที่บิกถามแครี่ว่างานแต่งงานของคู่รักจะใช้เวลานานไหม แครี่ตอบกลับไปอย่างไม่แน่ใจว่า Well, I think the marriage ceremony is about the same...but I have no idea how long the sacrificing of the straight men will take. จากบทสนทนาี้ ภาษาเพศหญิงในบทบรรยายต้นฉบับ มีการใช้คำว่า “I think...” แสดงถึงความไม่แน่ใจของตัวแครี่เองที่ตอบบิก และยังใช้คำอุทาน “Well” เพื่อแสดงการเกริ่นนำถึงความไม่แน่ใจในคำตอบอีกด้วย

การแปลภาษาเพศหญิงในสถานการณ์นี้เป็นการแปลโดยใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ตามแนวคิดของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับ “I think the marriage ceremony is about the same” ออกมาเป็น “ฉันว่าพิธีการคงคล้ายๆ กัน” โดยส่วนของวลี “I think” นั้น ผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์โดยการใช้คำว่า “ว่า” ซึ่งเป็นลักษณะภาษาพูดแสดงถึงความคิดเห็นของตัวผู้พูด และผู้แปลยังใช้การแปลโดยเติมคำว่า “คง” ในประโยคด้วย ซึ่งคำว่า “คง” มีความหมายว่าเป็นคำบอกลักษณะการคาดคะเน (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2554, น. 223) โดยในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลนี้สามารถรักษาลักษณะของการคาดเดาเหตุการณ์ของตัวละครแครี่ไว้ได้

ตัวอย่างที่ 16

สถานการณ์: เมื่อแครี่และบิกเดินเข้ามาในงานแต่งงานของกลุ่มสมรสที่ชื่อ แอนโทนีและสแตนฟอร์ด ซึ่งเป็นชายรักชาย บรรยากาศงานแต่งงานมีการประดับตกแต่งสถานที่ด้วยของประดับสีขาว ต้นไม้สีขาว ผูกผ้าตกแต่งงานสีขาว นักร้องประสานเสียงแต่งกายด้วยชุดสีขาว มีหงส์ตัวจริงว่ายน้ำเล่นอยู่ เมื่อแครี่เดินไปพบเพื่อนๆ คือ มิเรนด้าและชาร์ลีสก็อต พร้อมด้วยครอบครัวของทั้งคู่ เธอจึงเอ่ยปากคุยกับเพื่อนๆ และถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศของงานแต่งงานนี้

ต้นฉบับ: Carrie : White enough for you?
 Miranda : This is what it looks like when you stare directly into the sun.
 Charlotte : Well, I think it's beautiful.
 ฉบับแปล: แครี่ : ขาวสะอาดใจยัง
 มิเรนด้า : เหมือนจ้องมองดวงอาทิตย์ยัง ใจยังงั้น
 ชาร์ลีสก็อต : ฉันทว่างานนี้สวยมาก

(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 06.30 - 06.36)

จากสถานการณ์นี้ เมื่อแครี่ถามเพื่อนๆ ว่า “White enough for you?” หลังจากนั้น มิเรนด้าก็ตอบกลับไปว่า “This is what it looks like when you stare directly into the sun.” คำตอบของมิเรนด้าได้เปรียบบรรยากาศงานแต่งงานของแอนโทนีและสแตนฟอร์ดเหมือนกับการจ้องมองพระอาทิตย์ด้วยตาเปล่า ซึ่งสามารถตีความได้ว่ามิเรนด้าไม่ค่อยชอบการตกแต่งสถานที่ของงานแต่งงานนี้ เพราะการมองพระอาทิตย์ด้วยตาเปล่านั้นจะทำให้รู้สึกแสบตา แต่ในฉากนี้ แครี่ มิเรนด้า และชาร์ลีสก็อตต่างหัวเราะชอบใจคำตอบของมิเรนด้า ส่วนชาร์ลีสก็อตตอบแครี่ว่า “Well, I think it's beautiful.”

คำว่า Well เป็นคำอุทาน ตามพจนานุกรมหมายถึง “Exclamation. Used to introduce something you are going to say, often to show surprise, doubt, slight disagreement, or anger, or to continue a story.” (Cambridge Dictionaries Online) หมายความว่า คำนี้ถูกนำมาใช้เพื่อเกริ่นนำสิ่งที่กำลังจะพูด อาจเพื่อแสดงความประหลาดใจ ความสงสัย ความโกรธ หรือเพื่อให้บทสนทนาดำเนินต่อไป ในบทสนทนาที่ ชาร์ลีสก็อตใช้คำว่า Well เพื่อเกริ่นนำการตอบคำถามที่แครี่ถามมา ซึ่งคำตอบของชาร์ลีสก็อตกับมิเรนด้า นั้นแสดงถึงความคิดเห็นที่ตรงข้ามกัน โดยชาร์ลีสก็อตรู้สึกชื่นชอบบรรยากาศของงานแต่งงานนี้

ในการแปลประโยค Well, I think it's beautiful. เป็นภาษาไทย ผู้แปลได้ตัดคำว่า “Well” ที่ สอดคล้องกับแนวคิดการปรับบทแปลในระดับคำของสัญฉวี สายบัว (2553, น. 69)

เนื่องจากคำว่า “Well” นี้ แสดงถึงการเกริ่นนำของสิ่งที่จะพูดตามมา แต่ผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากสามารถถ่ายทอดคำว่า “Well” คำนี้ออกมาได้ บทสนทนาที่จะสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้แปลอาจจะใช้คำว่า “เอ่อ” แทนการเกริ่นนำสิ่งที่ผู้พูดจะพูดออกมาในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลได้ และในประโยคต่อมา ผู้แปลได้ถ่ายทอดบทแปลออกมาเป็น “ฉันว่างานนี้สวยมาก” โดยใช้คำว่า “ว่า” แทนคำว่า “คิดว่า” เพื่อแสดงถึงความคิดเห็นส่วนตัวของชาร์ลีสื่อที่มีต่องานบรรยายกาสิโน แต่งานนี้ ซึ่งจะทำให้บทบรรยายภาษาไทยนี้สามารถถ่ายทอดลักษณะการใช้คำหรือรูปประโยค hedging ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของลักษณะภาษาเพศหญิงให้ตรงตามบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับไว้ได้

ตัวอย่างที่ 17

สถานการณ์: หลังจากที่แครีพบกับเอแดนอดีตคนรักโดยบังเอิญที่ตลาดในอาบูดาบี แครีจึงชวนเอแดนไปรับประทานอาหารง่ายๆ ด้วยกัน เพื่อพูดคุยถึงอดีตที่ผ่านมาของแต่ละคน แต่เนื่องจากว่าเอแดนมีนัดไว้แล้วล่วงหน้ากับผู้ร่วมทุนในการทำธุรกิจและจะต้องเดินทางไปทำธุรกิจค้าขายของเขาในต่างเมืองด้วย เขาจึงต้องปฏิเสธแครีไป แต่เอแดนก็ได้ชวนแครีกลับว่าให้ไปรับประทานอาหารด้วยกันในตอนเย็นของวันต่อมา เนื่องจากเอแดนจะกลับมาจากการติดต่อธุรกิจ ในต่างเมือง แต่เนื่องจากแครีมาท่องเที่ยวเกี่ยวกับเพื่อนๆ เธอจึงไม่สามารถรับปากได้ว่าจะสามารถมาร่วมรับประทานอาหารเย็นตามคำเชิญของเอแดนได้หรือไม่ เอแดนจึงให้นามบัตรแก่แครี เพื่อที่จะให้เธอติดต่อกลับไป

ต้นฉบับ: Aiden : We're going to a different city after lunch. I'll be back tomorrow.
Can I take you out to dinner, just you and me?

Carrie : Oh. Uh... Well, I don't really know what the girls have planned.
You know, Miranda's got us scheduled pretty...

Aiden : It's okay. Look, if you have the time...
the locals say that the restaurant at my hotel has
the best muhammara in town.

ฉบับแปล: แอเดน : เราจะไปเมืองอื่นหลังกินข้าวเสร็จ แต่ผมจะกลับมาพรุ่งนี้
เราไปกินเนอร์กันมัย แค่คุณกับผม

แครี : ฉันไม่รู้ว่าเพื่อนๆ มีโปรแกรมยังไง คือว่ามีเรนด้าวางตารางไว้
ค่อนข้างจะ...

แอดเดน : ไม่เป็นไร ฟังนะ ถ้าคุณมีเวลา...
 ร้านอาหารในโรงแรมผม “มะฮัมมาระ” อร่อยที่สุด
 (*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 1.21.57 - 1.22.18)

จากสถานการณ์นี้ เมื่อแคร์รี่ได้รับคำชวนจากแอดเดนซึ่งเป็นอดีตแฟนให้ไปรับประทานอาหารมื้อค่ำด้วยกัน ซึ่งแคร์รี่ไม่ทราบว่าวันต่อมาเธอและเพื่อนๆ จะต้องมามีกิจกรรมหรือต้องเดินทางไปไหนหรือไม่ ทำให้แคร์รี่ไม่มั่นใจว่าจะตอบรับคำชวนหรือจะปฏิเสธคำชวนนี้ โดยแคร์รี่ใช้คำว่า “Uh” เพื่อเกริ่นนำคำตอบของเธอ ซึ่งคำว่า “Uh” มีความหมาย “exclamation used in writing to represent the sound that peoples sometimes make when they are thinking what to say next” (Cambridge Dictionary Online) หรือใช้เพื่อแสดงอาการที่กำลังคิดอยู่และเมื่อจบประโยคแรก แคร์รี่ได้พูดโดยใช้คำว่า “You know” อีก ซึ่งตรงกับแนวคิดของเลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, p. 53) ที่ว่า เมื่อเพศหญิงสนทนาในเรื่องที่ทำให้เกิดความอึดอัด มักจะใช้คำว่า “You know” ในสถานการณ์นี้ แคร์รี่กำลังรู้สึกแล้วว่าควรจะไปหรือไม่ไปรับประทานอาหารกับแอดเดน

ในด้านการแปล ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ตามแนวคิดของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยถ่ายทอดบทบรรยายต้นฉบับซึ่งเป็น คำพูดของแคร์รี่ที่ว่า “Well, I don't really know what the girls have planned. You know, Miranda's got us scheduled pretty...” ออกมาเป็น “ฉันไม่รู้ว่าเพื่อนๆ มีโปรแกรมยังไง คือว่ามีแรนด้าวางตารางไว้ค่อนข้างจะ...” ซึ่งในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลนี้ ไม่สามารถรักษาความหมายของลักษณะการพูดของผู้หญิงที่ใช้พูดเพื่อเลียงเมื่อเจอสถานการณ์ที่ไม่แน่ใจในเรื่องที่สนทนา และผู้แปลยังถ่ายทอดบทแปลโดยการละคำว่า “Uh...” และ “Well” ซึ่งทำหน้าที่เกริ่นนำเรื่องที่จะพูดต่ออีกด้วย การละการใช้คำอุทานด้านหน้าประโยคนี้ ทำให้การสื่อความหมายของความไม่มั่นใจในบทบรรยายต้นฉบับนั้นไม่สามารถถ่ายทอดออกมาในบทบรรยายฉบับแปลได้ โดยผู้วิจัยมีความเห็นว่า หากผู้แปลถ่ายทอดคำว่า “Uh” ออกมาเป็น “เอ่อ” ก็จะทำให้บทบรรยายฉบับแปลสามารถสื่อถึงความไม่มั่นใจได้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 18

สถานการณ์ : อลิซคุยกับจอยแฟนหนุ่มของเธอ เรื่องที่เธอจะขอใช้ชีวิตโสด โดยที่ทั้งคู่ยังรู้สึกดีต่อกันอยู่ เนื่องจากเธอมีความคิดที่ว่าต้องการใช้ชีวิตอยู่คนเดียว เพื่อทำกิจกรรมต่างๆ ที่ตนเองต้องการ หรือแม้แต่การดำเนินชีวิตในแบบของเธอเอง

ต้นฉบับ :	Alice :	But this story isn't about relationships. It's about all those times in between when maybe, just maybe, our real life is happening. This isn't a break-up. Okay? We're just taking some time apart. It's temporary. Like, it's... You know, it's like a break.
ฉบับแปล	อลิซ :	แต่เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ มันเป็นเรื่องของช่วงเวลา ระหว่างนั้น ตอนที่บางที แค่ว่าบางที ชีวิตจริงของเรากำลังเกิดขึ้น นี่ไม่ใช่การเลิกกัน เข้าใจไหม เราแค่แยกกันสักพัก แค่ชั่วคราว เหมือน...แบบว่า การหยุดพักนะ
	จosh :	เหลวไหล

(*How To Be Single* (2016) นาทีที่ 03.00 - 03.21)

จากตัวอย่างนี้ อลิซพยายามพูดให้จoshเข้าใจว่าเธอและเขาไม่ได้เลิกกัน โดยอลิซใช้คำว่า “maybe” ในถ้อยคำบรรยาย “But this story isn't about relationships. It's about all those times in between when maybe, just maybe, our real life is happening.” เพื่อแสดงความคิดที่ตนเองคิดขึ้นมา โดยที่ผู้อื่นอาจไม่เห็นด้วยกับความคิดของเธอ นอกจากนี้ในบทบรรยายต้นฉบับยังใช้ “It's temporary. Like, it's... You know, it's like a break.” โดยคำว่า like และ you know ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงการผูกมัดความคิดของตัวเอง

ในการถ่ายทอดบทบรรยายภาษาไทย ผู้แปลได้ใช้การแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ตามแนวคิดของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยถ่ายทอดบทบรรยายต้นฉบับ ออกมาเป็น “แค่ชั่วคราว เหมือน...แบบว่า การหยุดพักนะ” ซึ่งเมื่ออลิซใช้คำว่า “แบบว่า” แล้วทำให้ถ้อยคำที่แสดงถึงความลังเลใจได้เทียบเท่ากับในต้นฉบับ

4.4 การใช้รูปแบบประโยคคำถามต่อท้าย (tag question)

เพศหญิงนิยมใช้รูปประโยค tag question ในความหมายของประโยคบอกเล่า และใช้น้ำเสียงแสดงคำถาม (เสียงสูง) ในความหมายประโยคบอกเล่า ซึ่งทำให้เห็นว่าเพศหญิงไม่มั่นใจใน

หลังจากที่มิเรนด้าเล่าเรื่องประสบการณ์ห้างเซ็กซ์ของเธอจบ เธอพูดทิ้งท้ายว่า “It comes and goes, right?” ในต้นฉบับ มีการใช้รูปประโยค tag question ตามแนวคิดของเลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, pp. 15-16) เป็นลักษณะของภาษาเพศหญิงที่แสดงให้เห็นถึงการไม่มั่นใจในความคิดของตนเอง หรือเพื่อต้องการยืนยันข้อมูลของตนเองว่าถูกต้อง อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความเห็น คำว่า “Right?” ในภาษาอังกฤษเมื่อใช้เสียงสูงลงท้ายประโยคหรือคำ ประโยคหรือคำนั้นๆ จะกลายเป็นรูปแบบคำถาม คำว่า “right” หมายถึง “correct” (Cambridge Dictionaries Online) ซึ่งแปลว่า “ถูกต้อง”

ในที่นี้ ผู้แปลใช้การแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยแปลคำว่า “right” เป็น “ใช่มี๊ย” เพื่อแสดงการตั้งคำถาม ซึ่งเป็นภาษาพูดซึ่งมาจากคำว่า “ใช่ไหม” และมักใช้ในประโยคคำถามเช่นเดียวกับจุดมุ่งหมายต้นฉบับ แต่ในตัวอย่างนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในประโยค “It comes and goes, right?” น่าจะมีความหมายในแง่ที่มิเรนด้าคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเพียงสั้นๆ ชั่วครู่ชั่วคราว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้แปลน่าจะถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ออกมาเป็น “มันก็แค่เรื่องที่เกิดขึ้นแล้วก็จบไป ใช่มี๊ย” หากผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ออกมาให้มีความหมายในแง่ดังกล่าว จะทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้ถึงความคิดของมิเรนด้าได้ดียิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 20

สถานการณ์: แครรี่ ชาร์ลลอต มิเรนด้า และซาแมนธา ไปร่วมงานประมูลของมีค่าของหญิงสาวสังคมนคนหนึ่งในนิวยอร์กหลังจากเธอถูกสามีมหาเศรษฐีทิ้ง เธอแก้แค้นด้วยการนำของทุกอย่างที่เขาให้ออกประมูล หญิงสาวคนหนึ่งที่มาร่วมงานประมูลอ้างตัวว่ารู้จักกับเจ้าของงานประมูล และเธอให้ความเห็นว่าจริงๆ แล้วงานนี้เป็นอนุสรณ์แสดงถึงความรักที่ดับสลายและแฝงด้วยความเศร้าของเจ้าของงาน เธอจึงคิดว่างานนี้ไม่ใช่งานประมูลที่สนุกอย่างที่คนอื่นๆ คิด

ต้นฉบับ: Charlotte : I thought this auction would be more fun, but it's kind of sad.

Woman : Isn't it? I thought it was just sad for me because I know her.

But it really is sad, huh?

And it's funny because they were so happy.

Samantha : Yeah, till they weren't.

Woman : I know, right?

ฉบับแปล: ชาร์ลลอต : ฉันนึกว่าประมูลครั้งนี้จะสนุก กลับเศร้าซะได้

ผู้หญิง : ใช่มี๊ยคะ ฉันนึกว่าฉันเศร้าเพราะฉันรู้จักเจ้าของงาน

แต่มันเศร้าจริงๆ ใจม้วย
 แปลกที่คนอื่นๆ แสบปี่มาก

ซาแมนธา : ไม่เจอกับตัวไม่รู้หรอก

ผู้หญิง : นั่นสินะคะ

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 10.07 – 10.25)

จากตัวอย่างนี้ แสดงให้เห็นถึงลักษณะการใช้รูปประโยค tag question ในความหมายของประโยคบอกเล่า และใช้น้ำเสียงแสดงคำถาม (เสียงสูง) ในความหมายประโยคบอกเล่า โดยผู้หญิงที่เป็นเพื่อนกับเจ้าของงานพูดว่า “But it really is sad, huh?” การใช้ “Huh” ในสถานการณ์นี้หมายถึง “exclamation used at the end of a question or statement, especially when you want someone to agree with what you have said.” (Cambridge Dictionaries Online) หรือใช้เมื่อจบประโยคคำถาม โดยเฉพาะเมื่อต้องการให้ผู้ฟังเห็นด้วยกับสิ่งที่ตนพูด โดยในสถานการณ์นี้หญิงคนที่พูดต้องการพูดเพื่อให้แครี ชาร์ลส์ และซาแมนธา เห็นด้วยกับเรื่องที่ตนเองพูด

จากตัวอย่างนี้ ผู้แปลใช้การแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) แปลคำว่า “huh” เป็น “ใจ” และเติมคำแสดงคำถามต่อท้าย ซึ่งตรงกับแนวคิดการปรับบทแปลในระดับคำของ สัจฉริวิ สายบัว (2553, น. 64) เพื่อแสดงการตั้งคำถาม คือ คำว่า “ม้วย” เป็น “ใจม้วย” ซึ่งในบริบทนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้แปลอาจใช้คำอื่นๆ นอกเหนือจาก “ใจม้วย” ได้ เช่น “วาม้วย” หรือ “เนอะ” ในกรณีที่ต้องการให้ผู้ฟังเห็นด้วยกับสิ่งที่ตนเองพูด

ตัวอย่างที่ 21

สถานการณ์: หลังจากที่ยึกและแครีกลับจากงานแต่งงานของเพื่อน บิ๊กนอนอ่านหนังสือพิมพ์อยู่บนโซฟา โดยที่เขาสวมรองเท้าอยู่ด้วย เมื่อแครีเดินเข้ามาเห็นจึงทักบิ๊ก พยายามทำให้เขารู้ตัวว่าไม่ควรใส่รองเท้าแล้วนั่งพาดบนโซฟา

ต้นฉบับ: Carrie : That couch is good, right?
 Big : Worth the year and a half wait.
 Carrie : All we need is a piece for that corner and we're done.
 Big : You did good, kid.
 Carrie : You know you have your shoes on the couch, right?
 Year and a half, I'm just saying.

ฉบับแปล : แครี่ : โซฟานั่งสบายใช้มัยยะ
 บิ๊ก : คุ่มกั๊บที่รอปี้ครั่ง
 แครี่ : รอซันห้วมมมากี้ครบชุดแล้ว
 บิ๊ก : ทำดีมากหนู
 แครี่ : คุณรู้มัย คุณวางเท้าบนโซฟา
 ปี้ครั่งนะ ฉันแค่พูดเฉยๆ

(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 27.10 – 27.45)

จากสถานการณ์นี้ แครี่พูดกับบิ๊กว่า “That couch is good, right?” ตามแนวคิดของ คาเมรอน (Cameron, D., 1992, pp. 41-54) ที่กล่าวว่า การใช้ประโยค tag question ของเพศหญิงนั้นมีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้บรรลุเป้าหมายในการสนทนา ในสถานการณ์นี้ แครี่ต้องการพูดให้บิ๊กรู้ว่าไม่ควรสวมรองเท้าแล้วนอนพาดบนโซฟา แต่เมื่อแครี่พูดออกมาแล้วบิ๊กก็ยังไม่เข้าใจว่าเธอต้องการให้เขานำเท้าลงจากโซฟา บิ๊กตอบกลับไปอย่างเห็นด้วยว่า “Worth the year and a half wait.” และยังคงถกเถียงกับแครี่ว่าหาโซฟามาได้อย่างดี โดยไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริงของคำพูดของแครี่ เมื่อเป็นเช่นนั้น แครี่จึงกล่าวต่อโดยใช้ประโยคคำถามต่อท้ายอีกว่า “You know you have your shoes on the couch, right?” เป็นประโยคที่ต้องการทำให้บิ๊กทราบว่า เขาไม่ควรใส่รองเท้าแล้ววางเท้าพาดบนโซฟาโดยสีหน้าและน้ำเสียงของแครี่นั้นแสดงถึงการตักเตือน เมื่อได้ยินเช่นนั้น บิ๊กจึงนำเท้าลงจากโซฟาโดยทันที

จากตัวอย่างนี้ ผู้แปลใช้การแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) แปลประโยคคำถามต่อท้าย “That couch is good, right?” ออกมาว่า “โซฟานั่งสบายใช้มัยยะ” และประโยค “You know you have your shoes on the couch, right?” ผู้แปลถ่ายทอดออกมาเป็น “คุณรู้มัย คุณวางเท้าบนโซฟา” ซึ่งสามารถถ่ายทอดลักษณะของภาษาเพศหญิงเรื่องการใช้คำถามต่อท้ายออกมาได้เท่าเทียมกับต้นฉบับ แต่ในตัวอย่างนี้ ผู้แปลเลือกที่จะถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์จากต้นฉบับที่ว่า “You know you have your shoes on the couch, right?” ออกมาเป็น “คุณรู้มัย คุณวางเท้าบนโซฟา” โดยผู้แปลถ่ายทอดลักษณะท่าทางของบิ๊กที่เขาสวมรองเท้าแล้วนอนเหยียดขาอยู่บนโซฟาออกมาเพียง “วางเท้า” เนื่องจากในภาพยนตร์นั้น แสดงให้ผู้ชมได้เห็นถึงภาพของบิ๊กที่นอนสวมรองเท้าอยู่แล้ว แต่หากผู้แปลนั้นถ่ายทอดบทบรรยายออกมาได้เทียบเท่ากับในต้นฉบับ ก็จะทำให้บทบรรยายภาพยนตร์สามารถถ่ายทอดเจตนาของแครี่ที่ต้องการเน้นย้ำที่จะตักเตือนบิ๊กถึงการใส่รองเท้าแล้ววางเท้าบนโซฟา

ซึ่งเธอหวงแหน โซฟานี้มาก เนื่องจากเธอได้คัดสรร โซฟาชุดนี้มาเป็นเวลายาวนานกว่าหนึ่งปีครึ่งกว่าจะหาตัวที่ถูกใจได้

4.5 การใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs)

เพศหญิงมักใช้คำขยายเพื่อเน้นความมากกว่าเพศชาย เช่น คำว่า so, very, quite, really, terribly, awfully, such, just โดยเฉพาะคำว่า so ที่เพศหญิงนิยมใช้กันมาก โดยเฟรดเดอริก บราวน์ (Braun, F., 2004 อ้างถึงใน Voegeli, F., 2005, pp. 5-6) กล่าวถึงลักษณะที่แตกต่างกันของการใช้ภาษาของแต่ละเพศโดยพบว่า เพศหญิงมักใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs) เช่น very หรือ really มากกว่าเพศชาย โดยผู้วิจัยได้ยกตัวอย่างการใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs) ดังนี้

ตัวอย่างที่ 22

สถานการณ์ แครร์รี่และบิกกำลังคุยกันถึงเรื่องอนาคตของพวกเขาทั้งคู่ โดยแครร์รี่เอ่ยขึ้นมาว่าเธอจะขายอพาร์ทเมนต์ของเธอเพื่อนำเงินที่ได้จากการขายมาช่วยจ่ายห้องที่เขาซื้อใหม่ เพื่อที่จะมาอยู่ด้วยกัน แต่แครร์รี่ก็บอกกับบิกว่า เพราะเขาเป็นคนออกค่าใช้จ่ายในการซื้อห้องนี้ เธอจะไม่มีสิทธิ์ในห้อง บิกจึงถามแครร์รี่ว่าต้องการที่จะแต่งงานกับเขาไหม ช่วงแรกแครร์รี่ลงเลตตอบกลับไปว่าเธอไม่ได้ต้องการที่จะบังคับเขา โดยถามความสมัครใจของบิก ซึ่งบิกตอบว่าเขาไม่ได้รังเกียจอะไร และถามแครร์รี่กลับเนื่องจากบิกเคยแต่งงานมาแล้วถึง 2 ครั้ง แครร์รี่ตอบตกลงที่จะแต่งงานกับบิก

ต้นฉบับ	Carrie :	Really? We're...? We're getting married?
	Big :	We're getting married. Should we get you a diamond?
	Carrie :	No, no. Just get me a really big closet.
ฉบับแปล	แครร์รี่ :	จริงหรือเราจะแต่งงานกัน
	บิก :	เราจะแต่งงานกัน ผมซื้อแหวนให้คุณมั้ย
	แครร์รี่ :	ไม่ ไม่ เปลี่ยนเป็นตู้เสื้อผ้าไปใหญ่ๆ ดีกว่า

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 12.19 – 12.27)

จากสถานการณ์ที่บิกและแครร์รี่ตกลงที่จะแต่งงานกัน บิกถามแครร์รี่ว่าเธอต้องการแหวนแต่งงานหรือไม่ แครร์รี่จึงปฏิเสธกลับไปว่า “No, no. Just get me a really big closet.” พร้อมทั้งส่ายหัวและโบกมือแสดงอาการปฏิเสธ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะของแครร์รี่ที่ให้ความสำคัญกับ

เรื่องแพ้น้ำการแต่งกายมากกว่าของมีค่า เนื่องจากเมื่อครั้งที่แครีและบิกได้เข้าไปชมอพาร์ทเมนต์ที่ทั้งคู่จะซื้อไว้สำหรับใช้ชีวิตร่วมกัน แครีไม่ค่อยชอบตู้เสื้อผ้าของที่นั่น บิกจึงบอกเธอว่าเขาจะทำห้องแต่งตัวให้เธอใหม่ โดยใช้คำวิเศษณ์ “really” ช่วยเพิ่มความ (intensifying adverbs)

ในการถ่ายถอดบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาไทย ผู้แปลใช้การกลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 166) เป็นการแปลแบบอิสระที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านฉบับแปลมีความเข้าใจในคตินัยเทียบเท่ากับความเข้าใจของผู้อ่านต้นฉบับ จะไม่ยึดติดอยู่กับรูปแบบเดิมของต้นฉบับ มีการปรับบทแปลทั้งในด้านคำศัพท์และด้านไวยากรณ์ เพื่อให้มีความสอดคล้องเหมาะสม และถ่ายถอดความหมายของบทแปลให้ได้เทียบเคียงกับต้นฉบับ โดยถ่ายถอดบทบรรยายต้นฉบับ “Just get me a really big closet.” ออกมาเป็น “เปลี่ยนเป็นตู้เสื้อผ้าใบใหญ่ๆ ดีกว่า” ซึ่งผู้แปลได้ถ่ายถอดความหมายที่ว่าแครีต้องการแค่ตู้เสื้อผ้าใบใหญ่ๆ เท่านั้นก็พอ โดยในบทบรรยายฉบับแปล สามารถถ่ายทอดลักษณะการใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มความเอาไว้ได้ ประกอบกับในภาพยนตร์แครียังทำมือแสดงถึงความใหญ่ของตู้เสื้อผ้าในระหว่างที่พูดด้วย

ตัวอย่างที่ 23

สถานการณ์: อีเน็ดชักชวนให้แครีเขียนบทความในนิตยสารเกี่ยวกับการเป็นเจ้าสาวในวัย 40 พร้อมกับถ่ายแบบให้กับนิตยสารไว้ด้วย ซึ่งเธอจะได้ทำงานร่วมกับห้องเสื้อที่โด่งดังมากมาย ได้สวมใส่ชุดแต่งงานแบรนด์ดังในการถ่ายแบบ ซึ่งถือเป็นโอกาสที่ดีสำหรับแครี ในตอนแรกแครีก็ลังเลใจ แต่เมื่ออีเน็ดพยายามเกลี้ยกล่อมเธอก็ตกลง

ต้นฉบับ:	Enid :	I want you to be featured in the magazine as the 40-year-old... And here's the brilliant twist. Bride.
	Carrie :	Wait, I'm... I would be in the magazine?
	Enid :	In bridal couture. It's a once-in-a-lifetime opportunity... so spare me a week of faux soul-searching and just say yes.
	Carrie :	Enid, I am so very flattered, but honestly, I...
ฉบับแปล:	อีเน็ด :	ฉันอยากให้คุณเขียนคอลัมน์ในฐานะผู้หญิง 40 เจ้าสาวที่หักคานทองได้อย่างฉลาด
	แครี :	โอ้ เดียว คือ.. ฉันจะได้ลงในหนังสือไว้คหรือ
	อีเน็ด :	ในชุดเจ้าสาว มันเป็นโอกาสครั้งเดียวในชีวิต อย่าฮึดเอื้อให้ฉันต้องรอ เซย์เยสมาเลย

แครี่: อีนีค ฉันรู้สึกเป็นเกียรติ แต่ฉัน...

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 17.47 – 18.08)

ใน ประโยคที่ แครี่พูดกับอีนีค ซึ่งเป็นบรรณาธิการนิตยสารไว้คำว่า “I am so very flattered” ในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับ มีการใช้คำวิเศษณ์เพื่อเพิ่มความถึง 2 คำ คือ คำว่า “so” และ “very” ซึ่งผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ออกมาว่า “ฉันรู้สึกเป็นเกียรติ” ผู้วิจัยเห็นว่าบทบรรยายฉบับแปลนี้ไม่สามารถถ่ายทอดความหมายของการใช้คำวิเศษณ์เพื่อเพิ่มความให้ได้เทียบเท่ากับต้นฉบับได้ เนื่องจากไม่มีคำขยายใดที่แสดงถึงการเพิ่มความ มีแต่ใจความหลักของบทบรรยายที่ว่าแครี่รู้สึกเป็นเกียรติเพียงเท่านั้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าควรเพิ่มคำว่า “มาก” หรือ “อย่างยิ่ง” เพื่อแสดงถึงความหมายของคำวิเศษณ์ที่ใช้ในการเพิ่มความ จะทำให้บทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลมีความเท่าเทียมกับต้นฉบับมากขึ้น

ตัวอย่างที่ 24

สถานการณ์: แครี่ไปตลาดเก่าในเมืองอาบูดาบีกับมิแรนด้า เธอเดินไปคูรองเท้า ส่วนมิแรนด้าไปซื้อเครื่องเทศ

ต้นฉบับ: Carrie : These are very pretty.
Do you speak English?
Man : Yes.
Carrie : May I try this? Thank you. Let me just get them...
Oh, thank you. So, yes, yes. I'll take them. Thank you.
So pretty.

ฉบับแปล : แครี่ : รองเท้าสวยนะคะ ลุงพูดภาษาอังกฤษได้มั๊ย
ชายแก่ : ได้ครับ
แครี่ : ฉันขอลองคู่นี้ได้มั๊ย ขอขอบคุณค่ะ ฉันจะลอง... ขอขอบคุณ ได้ค่ะ ได้
ฉันซื้อคู่นี้ ขอคุณ
น่ารักดี

(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 1.18.33 - 1.19.11)

4.6 การใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjective)

จากแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, p. 11-14) ที่เสนอไว้ว่า เพศหญิงนิยมใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjective) เพื่อแสดงความชอบหรือพอใจ เช่น adorable, charming, divine, lovely, pretty หรือ sweet ส่วนเพศชายจะไม่นิยมใช้คำคุณศัพท์เช่นนี้ แต่จะใช้คำที่ไม่แสดงลักษณะเฉพาะเพศ (neutral words) เช่น great, nice หรือ terrific

ตัวอย่างที่ 25

สถานการณ์: สี่สาวเพื่อนรัก แครรี่ ชาร์ลอตต์ มิแรนด้า และซาแมนธา นัดรับประทานอาหารกัน ทั้งสามคนกำลังรอชาร์ลอตต์อยู่ ทันใดนั้นเอง ชาร์ลอตต์ก็โผล่มาพร้อมลูกน้อยสองคน คือ ลิลลี่และโรส เธออุ้มโรสและจูงลิลลี่ ซาแมนธาเห็นอย่างนั้นก็รู้สึกหงุดหงิดที่เพื่อนพาลูกน้อยวัยกำลังร้องไห้ งอแงมาด้วย แครรี่จึงพูดขึ้นว่า:

ต้นฉบับ: Charlotte : Don't worry, the nanny will be here.
Harry's just not back from playing golf.
Carrie : Let me hold that pretty little morning Rose.
Rose : No. No.
Carrie : Okay, no sale.
Charlotte : She just learned the word "no".
Carrie : Good for her.
We're hoping Samantha learns it one of these days.

ฉบับแปล: ชาร์ลอตต์ : อย่าหงิกน่า พี่เลี้ยงกำลังมา
แฮร์รี่ยังไม่กลับมาจากตีกอล์ฟ
แครรี่ : ฉันช่วยอุ้มหนูโรส
โรส : ไม่ ไม่
แครรี่ : โอเค ไม่อุ้ม
ชาร์ลอตต์ : โรสเพิ่งหัดพูด "ไม่"
แครรี่ : โรสเก่ง ซาแมนธายังพูดคำนี้ไม่เป็นเลย
(Sex and the City 2 (2010) นาทีที่ 23.04 - 23.06)

ในฉากนี้ เมื่อชาร์ล็อตเห็นซาแมนธามีสีหน้าไม่พอใจที่เธอพาลูกน้อยมาด้วย เธอก็รีบชี้แจงว่า อีกประเดี๋ยวพี่เลี้ยงเด็กจะมาดูแลลูกๆ ของเธอ แครี่รีเห็นชาร์ล็อตอุ้มลูกน้อย คือ โรส ก็อยากจะช่วยอุ้ม เธอจึงกล่าวว่า “Let me hold that pretty little morning Rose.” ซึ่งเห็นได้อย่างชัดเจนว่า วลีที่แครี่รีใช้เรียก โรส ซึ่งก็คือ “that pretty little morning Rose” นั้น เป็นถ้อยคำที่แสดงให้เห็นถึงความรัก ความเอ็นดูที่แครี่รีมีต่อโรส แต่เมื่อพิจารณาบทแปล จะพบว่าผู้แปลถ่ายทอดวลี “that pretty little morning Rose” เป็น “หนูโรส” ซึ่งไม่สามารถรักษาคำคุณศัพท์แสดงความชื่นชอบของบทบรรยายต้นฉบับไว้ได้ กรณีนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้คำแปลเพียงคำว่า “หนูโรส” แล้วตัดคำคุณศัพท์ที่แสดงความชอบ คือ คำว่า “pretty little morning” ออกไป ซึ่งถือว่าเป็นการปรับบทแปลโดยการตัดเนื้อความส่วนที่ไม่สำคัญต่อเนื้อเรื่องนั้น อาจทำให้บทแปลไม่สื่อถึงความน่ารักน่าเอ็นดูของโรส แม้ว่าจะไม่ส่งผลต่อการทำความเข้าใจเนื้อหาภาพยนตร์ แต่ก็ทำให้ผู้ชมภาพยนตร์ไม่ได้รับอรรถรสที่เทียบเท่ากับบทบรรยายในต้นฉบับ

ตัวอย่างที่ 26

สถานการณ์: เมื่อทั้งสี่สาว แครี่รี ชาร์ล็อต มิแรนด้า และซาแมนธา เข้ามาในห้องโดยสารชั้นธุรกิจ ของสายการบินอัฟตาลแอร์ ที่ยิวบินปลายทางอาบูดาบี พวกเขาต่างก็ประหลาดใจกับความหรูหรามีระดับ และความเป็นส่วนตัวของที่นั่งโดยสาร

ต้นฉบับ: Miranda : Oh, my God. This is bigger than my first apartment.

Charlotte : And everything is so beautiful.

Samantha : Just like I promised: the best of the best.

ฉบับแปล: มิแรนด้า : โอ้โห กว้างกว่าอพาร์ทเมนต์ห้องแรกของฉันอีก

ชาร์ล็อต : สวยเลิศเลอเพอร์เฟกต์

ซาแมนธา : ตามคำสัญญา สุดยอดเหนือสุดยอด

(*Sex and the City 2* (2010) หน้าที่ 58.24 - 58.46)

ซาแมนธา ได้รับคำเชิญจากผู้ผลิตภาพยนตร์ที่สตูดิโอ เจอร์รี่รูดนำแสดงให้ไปเยี่ยมชมโรงแรมของเขาในอาบูดาบี เพื่อที่เธอจะได้ช่วยประชาสัมพันธ์ให้โรงแรมของเขาโด่งดังเหมือนครั้งที่เธอเคยเป็นผู้จัดการโรงแรมให้สตูดิโอ เธอได้สิทธิ์ท่องเที่ยวและเดินทางในชั้นธุรกิจโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย กับสายการบินของสตูดิโอ เธอจึงชวนเพื่อนๆ ทั้งสามคนมาเที่ยวด้วย และแล้วเมื่อถึงวันเดินทาง พวกสาว ๆ ก็ไม่ผิดหวัง เพราะที่นั่งโดยสารชั้นธุรกิจของสายการบินนี้ มีระดับ และมีความเป็นส่วนตัวสูง ซาแมนธาเองก็ไม่รู้สึกผิดหวัง ที่ชวนเพื่อนๆ มาเที่ยวด้วย โดยซาแมนธาเอย

ว่า “Just like I promised: the best of the best.” จะเห็นว่าถ้อยคำ “the best of the best” ของซาแมนธาแสดงถึงความชื่นชมเรื่องความหรูหราในระดับของห้องโดยสารและบริการที่ประทับใจ และแสดงถึงความพึงพอใจอย่างมากต่อสายการบินนี้

ผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์โดยผู้แปลใช้วิธีแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 166) โดยผู้แปลถ่ายทอดบทสนทนาที่เป็นคำพูดของชาร์ลอตต์ที่ว่า “And everything is so beautiful.” ออกมาเป็น “สวยเลิศเลอเพอร์เฟกต์” เป็นการแสดงความชื่นชมสายการบินนี้ว่ามีความสวยงาม โดยผู้แปลใช้วิธีการเก็บรักษาความหมายหลักของอาการที่แสดงการชื่นชม ความพอใจเป็นอย่างมากของตัวละครชาร์ลอตต์ และในประโยคคำพูดของซาแมนธา “Just like I promised: the best of the best.” ผู้แปลใช้วิธีแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) เป็นภาษาไทยว่า “ตามคำสัญญา สุดยอดเหนือสุดยอด” ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าบทบรรยายภาพยนตร์นี้สามารถถ่ายทอดความหมายของการใช้คำคุณศัพท์เพื่อแสดงการชื่นชมความหรูหราของสายการบินนี้ได้เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 27

สถานการณ์: แครรี่ มิแรนด้า ชาร์ลอตต์ พร้อมทั้งสามีของพวกเธอ อยู่ในงานแต่งงานของกลุ่มแอน โธนี่กับสแตนฟอร์ด ทั้งหมดต่างตื่นตากับบรรยากาศงานแต่งงานที่สวยงาม

ต้นฉบับ:	Carrie :	White enough for you?
	Miranda :	This is what it looks like when you stare directly into the sun.
	Charlotte :	Well, I think it's beautiful.
	Carrie :	Oh, this wedding is way more than beautiful. It's Lady Di.
ฉบับแปล:	แครรี่ :	ขาวสะอาดใจยัง
	มิแรนด้า :	เหมือนจ้องมองดวงอาทิตย์ยัง ใจยังงั้น
	ชาร์ลอตต์ :	ฉันว่างานนี้สวยมาก
	แครรี่ :	โห้ย งานนี้ล้ำกว่าคำว่าสวยไปเยอะ ศัพท์วัยรุ่นเรียกว่า เจ็ด

(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 06.35 - 06.40)

ทั้งชาร์ลอตต์และแครรี่ต่างก็เอ่ยชื่นชมงานแต่งงานของแอน โธนี่กับสแตนฟอร์ด จากการสนทนาของทั้งคู่พบว่ามีการใช้ทั้งคำว่า “beautiful” และ “more than beautiful” แสดงการเน้นย้ำถึงความชื่นชมและชื่นชอบงานแต่งงานนี้ โดยที่ชาร์ลอตต์แสดงความคิดเห็นว่าตนเองชอบการ

จัดตกแต่งงานแต่งงานของเพื่อนชายรักชายก่อน โดยใช้คำว่า “beautiful” และแคร์รี่ก็พูดเสริมขึ้นมาว่า “Oh, this wedding is way more than beautiful.” โดยใช้คำอุทานเสริมขึ้นมาก่อนที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองเพื่อแสดงความชื่นชม

ในด้านการแปล ผู้แปลใช้วิธีการถ่ายทอดความหมายโดยการการแปลเอาความเนื่องจากในต้นฉบับภาษาอังกฤษนั้นมีแค่คำแสดงความชื่นชม ไม่ได้ปรากฏคำแสดงการเน้นย้ำ เช่น คำว่า “very” ผู้แปลจึงถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลออกมาเป็น “ฉันว่างานนี้สวยมาก” แต่หากดูจากสีหน้าและน้ำเสียงของตัวละครประกอบแล้ว ตัวละครซึ่งก็คือชาร์ลีสตั้นใช้น้ำเสียงเน้นย้ำตรงคำว่า “beautiful” ซึ่งสามารถตีความได้ว่า ชาร์ลีสตั้นชื่นชอบงานแต่งงานนี้มาก ส่วนบทสนทนาของแคร์รี่นั้นก็ใช้กลวิธีการแปลแบบตรงตัว แต่ผู้แปลใช้การปรับประโยคให้มีความเป็นธรรมชาติของบทสนทนามากขึ้น

ตัวอย่างที่ 28

สถานการณ์: แอน โรนีย์กับสแตนฟอร์ดกำลังกล่าวคำปฏิญาณในพิธีแต่งงาน โดยมีไลซ่า มินเนลลี นักร้องและนักแสดงละครเวทีชื่อดังชาวอเมริกัน เป็นผู้ประกอบพิธี

ต้นฉบับ :	Liza Minnelli :	And now, the brooms have written their own v... "Brooms"?
	Stanford :	Bride, groom. Broom.
	Liza Minnelli :	Oh, broom. Oh, that's marvelous.
ฉบับแปล :	ไลซ่า มินเนลลี :	และบัดนี้ เดอะบrooms ได้เขียนคำปฏิ... บrooms?
	สแตนฟอร์ด :	ไบรด์, กรูม = บrooms
	ไลซ่า มินเนลลี :	อ้อ บrooms อู๊ เก๋สู้ตายอะ

(*Sex and the City 2* (2010) หน้าที่ 11.41 - 11.49)

ฉากนี้เป็นการกล่าวคำปฏิญาณในพิธีแต่งงานระหว่างแอน โรนีย์กับสแตนฟอร์ด ประเด็นที่น่าสนใจในคำปฏิญาณ คือ ผู้ปฏิญาณได้ผสมคำสองคำ คือ คำว่า ‘bride’ กับ ‘groom’ เป็นคำว่า ‘broom’ เพื่อใช้เป็นคำแทนตนเอง ซึ่งมีสถานะเป็นคู่รักชายรักชาย แทนที่จะใช้คำว่า ‘เจ้าบ่าว’ กับ ‘เจ้าสาว’ เมื่อ ไลซ่า มินเนลลี ซึ่งเป็นผู้นำในการประกอบพิธีได้ยินคำว่า ‘broom’ เป็นครั้งแรก ก็รู้สึกประหลาดใจและสงสัยว่าคำนี้หมายความว่าอะไร แต่สักพักเธอก็เข้าใจเองว่าเป็นคำผสมระหว่างคำว่า ‘bride’ กับ ‘groom’ จากนั้น เธอก็กล่าวชื่นชมความคิดสร้างสรรค์ในการคิดคำ

ใหม่ของ สแตนดีฟอร์ด โดยการเอ่ยถ้อยคำว่า “Oh, that's marvelous.” ในที่นี้ คำว่า ‘marvelous’ มีความหมายว่า “causing great wonder, admiration, or pleasure, especially because extremely good” (Longman Dictionary of English Language and Culture, 2005, p. 861)

เมื่อเปรียบเทียบบทบรรยายต้นฉบับกับฉบับแปลภาษาไทย ซึ่งผู้แปลถ่ายทอดถ้อยคำของไลซ่า มินเนลลีที่กล่าวว่า “Oh, that's marvelous.” เป็นภาษาไทยว่า “อื้อ เก๋สู้ตายอะ” นั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า บทบรรยายฉบับแปลสามารถถ่ายทอดลักษณะการใช้ภาษาของเพศหญิงออกมาได้ โดยที่คำว่า “marvelous” ถ่ายทอดออกมาเป็น “เก๋” และยังใช้คำอุทานว่า “อื้อ” แทนคำอุทานในบทบรรยายต้นฉบับ “Oh” ช่วยในการแสดงความเป็นผู้หญิงอีกด้วย และนอกจากนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าผู้แปลแปลเกินกว่าบทบรรยายต้นฉบับ โดยเพิ่มถ้อยคำว่า “สู้ตายอะ” เข้ามาด้วย โดยใช้คำลงท้ายว่า “อะ” แสดงความเป็นผู้หญิงในบทสนทนา แต่ทั้งนี้ ผู้วิจัยเห็นว่า การแปลเกินในกรณีนี้ ไม่ทำให้บทแปลมีความหมายผิดเพี้ยนไปจากเดิม แต่กลับทำให้ผู้ชมที่อ่านบทบรรยายภาษาไทยเกิดความสนุกในการชมภาพยนตร์มากยิ่งขึ้น

ตัวอย่างที่ 29

สถานการณ์: ขณะที่กลุ่มสี่สาวกำลังนั่งดื่มกันอยู่ที่บาร์ของโรงแรม ก็มีสถาปนิกหนุ่มใหญ่มาขอนัดชาแมนธาออกเดท แต่ชาแมนธาเป็นคนให้ความสำคัญกับเพื่อนๆ ของเธอก่อนเสมอ เธอจึงตอบเขาไปว่า คินนี่เป็นคินสำหรับเพื่อนๆ แต่คินพรงี้เธอว่าง และจะเตรียมตัวรอเขา

ต้นฉบับ: Carrie : It was the perfect end to a perfect day.

ฉบับแปล: แครรี่ : มันคือตอนจบที่เพอร์เฟกต์ ของวันที่เพอร์เฟกต์

(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 1.35.53 - 1.35.57)

การที่ชาแมนธาปฏิเสธนัดเดทกับหนุ่มสถาปนิกที่เธอหมายปอง เพราะเธอมีนัดกับเพื่อนๆ ทั้งสามในคินนี่ ทำให้แครรี่และเพื่อนๆ อีกสองคน รู้สึกชื่นชมในตัวละครชาแมนธา ว่าเธอให้ความสำคัญกับเพื่อนก่อนผู้ชายเสมอ ไม่ว่าจะลูกหรือสามี เธอเห็นเพื่อนสำคัญกว่าเสมอ ต่อจากนั้นเสียงบรรยาย (voice over) ของแครรี่ก็ดังขึ้นว่า “It was the perfect end to a perfect day.” จะเห็นว่าเสียงบรรยายนี้มีความเป็นภาษาเพศหญิงค่อนข้างชัดเจน เนื่องจากการเน้นคำว่า “perfect” ซึ่งเป็นการใช้คำคุณศัพท์เพื่อแสดงความชอบหรือพอใจ

ในบทแปล ผู้แปลได้ถ่ายทอดเสียงบรรยายซึ่งเป็นภาษาเพศหญิงนี้ เป็นบทแปลภาษาไทยว่า “มันคือตอนจบที่เพอร์เฟกต์ ของวันที่เพอร์เฟกต์” การที่ผู้แปลใช้วิธีแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) (Nida, E. A., 1964, p. 165) และการทับศัพท์ ในกรณีนี้ ผู้วิจัย

มีความเห็นว่า ผู้แปลถ่ายทอดบทแปลภาษาไทยได้เหมาะสมดี โดยที่ยังเก็บรักษาทั้งความหมายและเอกลักษณ์ของบทบรรยายต้นฉบับไว้ได้

ตัวอย่างที่ 30

สถานการณ์: แครีรี่บังเอิญพบกับเอเดน ซึ่งเป็นอดีตคนรักของเธอ ที่ตลาดในอาบูดาบี เขาจึงชวนเธอไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหารใน โรงแรมของเขา แครีรี่ตกลงไปตามนัด และได้รับประทานอาหารร่วมกัน

ต้นฉบับ: Aiden : Did you enjoy the muhammara?
 Carrie : That is the best muhammara I've ever had.
 ฉบับแปล: แอเดน : มะฮัมมาระที่นี้อร่อยมั๊ย
 แครีรี่ : มะฮัมมาระที่นี้อร่อยที่สุดเลย

(*Sex and the City 2* (2010) นาทีที่ 1.47.03 - 1.47.06)

ฉากนี้เป็นฉากที่เอเดน อดีตคนรัก และแครีรี่กำลังนั่งคุยกันในร้านอาหารแห่งหนึ่งในอาบูดาบี ทั้งคู่ได้ถามถึงความเป็นไปและเรื่องครอบครัวของแต่ละคน ปรากฏว่าทั้งสองต่างก็แต่งงานมีครอบครัวแล้ว แต่ด้วยความที่เคยคบหากันมาก่อน ในฉากนี้ ทั้งคู่จึงแลดูมีเสน่ห์ซึ่งกันและกัน ในตอนท้าย เอเดนถามแครีรี่ว่า “Did you enjoy the muhammara ?” แครีรี่ก็ตอบว่า “That is the best muhammara I've ever had.” ผู้วิจัยเห็นว่า ถ้อยคำการตอบคำถามของแครีรี่เป็นถ้อยคำที่มีการเน้นย้ำว่า ตัวเธอนั้นประทับใจมะฮัมมาระที่เอเดนแนะนำเป็นอย่างมาก สังเกตได้จากการใช้ถ้อยคำเน้นย้ำถึงสองครั้ง ครั้งแรกเธอย้ำว่า มะฮัมมาระนี้เป็นมะฮัมมาระที่อร่อยที่สุด ส่วนครั้งที่สอง เธอก็เน้นอีกว่า นี่เป็นมะฮัมมาระที่ดีที่สุดในที่ที่เธอเคยลิ้มลอง

เมื่อเปรียบเทียบถ้อยคำในต้นฉบับ คือ “That is the best muhammara I've ever had.” กับ ฉบับแปลภาษาไทย “มะฮัมมาระที่นี้อร่อยที่สุดเลย” ผู้วิจัยพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้ ผู้แปลใช้วิธีการแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) ของ ไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 166) โดยเก็บความความหมายของประโยคแล้วนำมาเรียบเรียงใหม่แต่น่าเสียดายว่า วิธีนี้จะทำให้ลักษณะการเน้นย้ำถึงความชอบ อันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของภาษาเพศหญิงขาดหายไปจากบทแปล ดังนั้น บทแปลนี้จึงไม่อาจเทียบเท่ากับบทบรรยายต้นฉบับในแง่ของอรรถรส แต่มีความหมายเดียวกัน คือ “มะฮัมมาระนี้เป็นมะฮัมมาระที่อร่อยที่สุดเท่าที่ผู้พูดได้เคยรับประทานมา”

4.7 การใช้ยิปน (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง

เพศหญิงนิยมใช้ลักษณะการพูดแบบยิปน (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริงนี้ควบคู่กับการเน้นย้ำความสำคัญของเรื่องที่พูด เช่น “I’d just die!” “He’ll never forgive me!” หรือ “It was the most extraordinary hat!” ตามแนวความคิดของแมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996, pp. 29-30)

ตัวอย่างที่ 31

สถานการณ์: แครรี่กับบิกวางแผนจะซื้อบ้านใหม่ พวกเขาจึงพากันตระเวนดูที่พักในย่านแมนฮัตตันในครั้งแรก พนักงานพาพวกเขาไปดูห้องพักที่ชั้น 33 แต่ทั้งคู่ยังไม่ถูกใจ พนักงานจึงเสนอห้องพักประเภทเพนท์เฮาส์ ซึ่งมีราคาสูงกว่างบประมาณที่แครรี่และบิกตั้งไว้และเมื่อทั้งคู่ได้เข้าไปดูห้องเพนท์เฮาส์ดังกล่าว แครรี่ได้พูดขึ้นว่า:

ต้นฉบับ:	Big :	So this is where they keep the light.
	Carrie :	Oh, my God. I have died and gone to real-estate heaven. ... Just a simple home for two.
	Man :	And across the rooftop terrace...
	Carrie :	What, nirvana?
ฉบับแปล:	บิก :	แสงถูกเก็บไว้ชั้นนี้ชั้นเดียวนั่นเอง
	แครรี่ :	โอ้ พระเจ้า นี่ฉันตายแล้วขึ้นมาอยู่บนสวรรค์หรือคะ บ้านเรียบง่ายสำหรับคนสองคน
	ผู้ชาย :	และตรงข้ามกับเทอเรซหลังคากระจก
	แครรี่ :	อะไร ชั้นนิพพานหรือ

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 05.29 - 05.44)

สถานการณ์นี้เกิดขึ้นขณะที่แครรี่กับบิกขึ้นมาดูห้องพักที่จะใช้เป็นเรือนหอของทั้งคู่ในตึกย่านแมนฮัตตัน หลังจากที่ทั้งคู่ไปชมห้องที่อยู่ชั้น 33 มาแล้ว แต่ยังไม่ชอบห้องนั้น พนักงานจึงเสนอว่ายังมีห้องที่ยังไม่ประกาศขายอยู่บนชั้นที่ 34 ทันทีที่เห็นบรรยากาศในห้อง แครรี่ก็รู้สึกถูกใจห้องนี้ทันที เนื่องจากห้องนี้เป็นห้องที่มีหน้าต่างค่อนข้างมาก แสงจึงส่องเข้ามาจนทำให้ห้องดูสว่างไสว นอกจากนี้ ห้องก็ยังอยู่ชั้นเดียวกับสวนหย่อมลอยฟ้าของตึก เพียงเปิดประตูห้องออกมาก็จะพบกับสวนหย่อมทันที แครรี่ชอบห้องนี้มาก จนถึงกับเอ่ยขึ้นว่า “I have died and gone to real-estate heaven. ... What, nirvana?”

ถ้อยคำที่แครร์รี่เอ่ยขึ้นมานี้ เป็นถ้อยคำที่เธอพูดล้อเล่นกับพนักงานขายและบิก เพื่อแสดงให้เห็นว่าเธอชอบห้องพักรูห้องนี้เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ หากพิจารณาลักษณะการใช้ภาษาจะพบว่า ถ้อยคำดังกล่าว เป็นถ้อยคำที่กล่าวเกินจริง (hyperbole) เพื่อเน้นให้พนักงานขายและบิกเห็นว่า เธอถูกใจห้องพักรูนี้จริงๆ

ในการแปลถ้อยคำกล่าวเกินจริง ซึ่งถือเป็นลักษณะหนึ่งของภาษาเพศหญิงนี้ ผู้แปลใช้วิธีแปลเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) ว่า “นี่ฉันตายแล้วขึ้นมาอยู่บนสวรรค์หรือคะ...” และปรับบทแปลให้มีลักษณะเป็นภาษาพูดของผู้หญิงไทย โดยการเติมคำลงท้าย (final particle) ว่า “หรือคะ” ทำให้บทแปลนี้เป็นภาษาพูดที่สละสลวย รื่นหู เป็นธรรมชาติในภาษาไทย ทั้งยังรักษาความหมายเดิมของต้นฉบับไว้ได้อย่างครบถ้วนด้วย

ตัวอย่างที่ 32

สถานการณ์: แครร์รี่ตัดสินใจประกาศขายอพาร์ทเมนต์ของเธอ ต่อมาอีกไม่นาน เธอก็ขายห้องได้สำเร็จ และเตรียมตัวย้ายเข้าไปอยู่เพนท์เฮาส์ใหม่ที่เธอและบิกตัดสินใจซื้อ ดังนั้น เธอจึงต้องรีบเก็บสิ่งของเครื่องใช้ทั้งหมดออกจากห้อง ซึ่งเธออาศัยอยู่มานานถึง 20 ปี เธอได้พูดกับเพื่อนๆ ถึงเรื่องการเก็บของทั้งหมดว่า:

ต้นฉบับ: Carrie: Hey, that's the food. Will you buzz them in?
And money's on the table.
I'm gonna started on the closet.
I should be done in about 17 years.

ฉบับแปล: แครร์รี่: เฮ้ ของกินมาส่ง เปิดรับที... เงินอยู่บนโต๊ะ
ฉันจะรีบอู้ คิดว่า 17 ปีก็เสร็จแล้วละ

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 31.36 - 31.39)

ฉากนี้เป็นเหตุการณ์ที่เพื่อนๆ มาที่ห้องแครร์รี่ เพื่อช่วยเก็บของทุกอย่างออกจากห้อง ก่อนที่เจ้าของห้องรายใหม่จะย้ายเข้ามาอยู่ เนื่องจากแครร์รี่อาศัยอยู่ในห้องนี้มาเป็นเวลานาน จึงมีสิ่งของต่างๆ เป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการเก็บของลงกล่องเพื่อรอการขนย้ายไปยังห้องพักรูใหม่

จากถ้อยคำที่เธอกล่าวกับเพื่อนๆ คือ “I should be done in about 17 years.” จะสังเกตได้ว่า แครร์รี่กล่าวเกินจริงเรื่องระยะเวลาในการเก็บของที่อยู่ในตู้เสื้อผ้าว่าใช้เวลาถึง 17 ปี ส่วนใน

บทแปลภาษาไทย ผู้แปลใช้วิธีแปลเก็บความ โดยประโยค “I should be done in about 17 years.” มีความหมายโดยตรงว่า “ฉันจะทำเสร็จอีกประมาณ 17 ปี” แต่ผู้แปลได้ปรับประโยคให้เป็นภาษาพูดมากยิ่งขึ้น ไม่ทำให้ความหมายของต้นฉบับเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม และยังคงรักษาความหมายโดยนัยของประโยคนี้ได้ ซึ่งมีความหมายว่าของที่อยู่ในตู้เสื้อผ้านั้นมีจำนวนมากจนต้องใช้เวลาาน ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลนี้สามารถถ่ายทอดความหมายได้เทียบเท่ากับบทบรรยายต้นฉบับ แสดงให้เห็นถึงการกล่าวเกินจริงในเรื่องระยะเวลาที่แท้จริงจะใช้ในการเก็บของ

ตัวอย่างที่ 33

สถานการณ์: มิเรन्द्र้า ปรับทุกข์ให้เพื่อนๆ ฟัง ว่า สตีฟ สามีของเธอ นอกใจเธอหนึ่งครั้ง โดยสตีฟอ้างว่าเขาไม่ได้มีความรู้สึกอะไรกับผู้หญิงคนนั้นเลย และรู้สึกผิดต่อมิเรन्द्र้า มิเรन्द्र้ารับไม่ได้ที่สามีนอกใจและทำลายความไว้วางใจที่เธอมีให้แก่เขา เธอจึงขอแยกทางกับสามี และสลัดกันดูแลลูกชายวัยห้าขวบ

ต้นฉบับ: Samantha : Miranda, honey, are you sure you wanna do this?

It's just one time. Anyone can have a slip.

Miranda : Even if I could get my mind around that justification, it's the cheating part.

The behind-my-back part, the violation of the trust.

That's what's killing me.

ฉบับแปล: ซาแมนธา : มิเรन्द्र้า แน่ใจหรือว่าเธออยากทำอย่างนี้
ก็แค่ครั้งเดียว คนเราพลอกกันได้

มิเรन्द्र้า : ต่อให้ฉันเข้าใจข้อนั้น ฉันก็รับการนอกใจไม่ได้
แอบทำลับหลัง ทรมานความไว้วางใจ ฉันทนไม่ได้

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 36.30 – 36.48)

หลังจากได้ฟังปัญหาของมิเรन्द्र้า เพื่อนๆ ก็ช่วยกันประนีประนอมความขัดแย้งระหว่าง มิเรन्द्र้ากับสตีฟ พวกเขาต้องการให้มิเรन्द्र้าให้อภัยแก่สตีฟ เพราะเห็นว่าเป็นความผิดที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว และความผิดนี้ก็เป็นความผิดที่อาจเกิดขึ้นได้ อีกทั้ง สตีฟก็สำนึกผิด และเพียรพยายามขอโทษมิเรन्द्र้าอยู่หลายต่อหลายครั้ง แต่มิเรन्द्र้าก็ยังไม่ยอมให้อภัย ยืนกรานจะแยกทางกับสตีฟอย่างเดียว อย่างไรก็ตาม มิเรन्द्र้าก็ไม่อาจทำตามที่เพื่อนๆ แนะนำได้ เธอให้เหตุผลว่า

เธอรับไม่ได้กับการมีฐู แม้ว่าจะเป็นความคิดครั้งแรกก็ตาม มิเรन्द्रาคำกล่าวว่า “The behind-my-back part, the violation of the trust. That’s what’s killing me.”

จากคำกล่าวของมิเรन्द्रาจะเห็นว่า เธอใช้การพูดเกินจริงในวลี “That’s what’s killing me.” ซึ่งผู้แปลได้ถ่ายทอดด้วยคำกล่าวเกินจริงนี้เป็นภาษาไทยว่า “ฉันทนไม่ได้” การแปลการใช้ถ้อยคำเกินจริงในฉากนี้ ผู้แปลใช้การแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 166) ซึ่งส่งผลให้ผู้แปลถ่ายทอดได้เฉพาะความหมายของต้นฉบับ แต่ไม่สามารถถ่ายทอดการใช้ภาษาเกินจริง (hyperbole) มาสู่ฉบับแปลภาษาไทยได้ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ควรใช้วิธีการแปลเพื่อคงรูปแบบการใช้โวหารไว้ โดยผู้แปลอาจจะถ่ายทอดบทแปลออกมาว่า “เหมือนฉันถูกฆ่าตาย” หรืออาจจะถ่ายทอดออกมาตามต้นฉบับเลยว่า “นั่นคือสิ่งที่ฆ่าฉัน” เพื่อรักษารูปแบบการใช้โวหารในบทบรรยายต้นฉบับไว้

ตัวอย่างที่ 34

สถานการณ์: แม้งานแต่งงานของแครี่จะล้ม ซาแมนธาจึงจัดการจองตัวเครื่องบินสำหรับตัวเธอ และเพื่อนอีกสองคนได้บินไปเที่ยวเม็กซิโกกับแครี่ด้วย เพื่อที่จะได้ช่วยปลอบใจแครี่ให้คลายจากทุกข์ ในระหว่างที่แครี่ ซาแมนธา และมิเรन्द्रานั่งพักผ่อนอยู่ด้วยกันในบริเวณ โรงแรม มิเรन्द्रาก็ได้รับอีเมลตอบกลับมาเรื่องการการติดต่อขอซื้อห้องคืนจากผู้ซื้อบ้านของแครี่ไป โดยบุคคลนั้นยินดีจะขายห้องคืนให้กับแครี่ และพร้อมย้ายออกทันทีที่แครี่ต้องการ

ต้นฉบับ: Miranda :   Hey, good news. I got an e-mail from your buyer's attorney. They're willing to sell you back your old apartment at the escalated price... and "are willing to vacate by the time you return... pending an additional financial offer."

                          Carrie :   Well, apparently you can go home again, but it'll cost you.

                          Samantha :   Let's work on getting your things there.

                          Carrie :   Wow...You two could rule the world.

ฉบับแปล: มิเรन्द्रา :   เฮ้ ข่าวดี ฉันได้อีเมลจากทนายของคนซื้อห้องเธอ เขาจะขายห้องเก่าเธอคืน ในราคาที่ขยับขึ้น และจะย้ายออก เมื่อเธอกลับไปถึง ...รอกูว่าเธอจะตกลงมั๊ย

                          แครี่ :   แสดงว่าเรากลับบ้านได้ เพียงแต่ต้องจ่ายแพง

                          ซาแมนธา :   เราจะจ้างคนขนของเธอกลับไป

แครี : ว้าว...เธอสองคนครองโลกได้เลย

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 1.06.55 - 1.07.16)

ฉากนี้เป็นฉากที่แครี ชาแมนธา และมิเรนด้านั่งรับประทานอาหารเช้าอยู่ในโรงแรม ขณะที่กำลังรับประทานอาหารเช้ากันอยู่นั้น มิเรนด้าก็ได้เช็คอีเมลที่ส่งเข้ามา และพบว่าเจ้าของอพาร์ทเมนต์รายใหม่ที่มาซื้อห้องต่อจากแครี ยินดีที่จะขายห้องให้เธอคืน และจะย้ายของออกให้เรียบร้อยก่อนเธอกลับไป แต่มีข้อตกลงว่าเธอจะต้องจ่ายแพงกว่าราคาที่ตกลงซื้อขายกันไปเล็กน้อย ชาแมนธารีบเสนอว่า เธอจะจ้างคนช่วยขนของทั้งหมดของแครีกลับไปยังอพาร์ทเมนต์ด้วย แครีได้ฟังข่าวดีทั้งสองเรื่อง ก็รู้สึกซาบซึ้งใจ ที่เพื่อนทั้งสองคนต่างยินดีให้ความช่วยเหลือเธอเป็นอย่างดี เธอกล่าวชมเพื่อนทั้งสองว่า “Wow... You two could rule the world.”

ถ้อยคำของแครีที่กล่าวไว้ว่า “Wow... You two could rule the world.” นั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าเป็นภาษาเพศหญิงที่เป็นถ้อยคำเกินจริง (hyperbole) เพื่อยกย่องความดีที่เพื่อนทั้งสองได้ช่วยเหลือตนในยามที่กำลังประสบทุกข์แสนสาหัสเช่นนี้ เมื่อพิจารณาบทแปลภาษาไทย ผู้วิจัยก็พบว่าผู้แปลใช้วิธีแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของยูจิน ไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) ถ่ายทอดบทแปลภาษาไทยได้ว่า “ว้าว...เธอสองคนครองโลกได้เลย” ซึ่งผู้วิจัยมองว่าบทแปลนี้เป็นบทแปลที่ดี สามารถอ่านเข้าใจได้ง่าย และสื่อถึงการใช้ภาษาเกินจริงได้ด้วย

ตัวอย่างที่ 35

สถานการณ์: หลังงานแต่งงานล้ม แครีได้ย้ายกลับมาอยู่ที่อพาร์ทเมนต์เดิมของเธอ และได้จ้างผู้ช่วยชื่อหลุยส์ ให้มาช่วยจัดการเก็บข้าวของเครื่องใช้ที่อยู่ในบ้านและทำธุระต่างๆ ให้เธอ ระหว่างที่ทั้งสองกำลังจัดของในบ้านอยู่นั้น แครีได้เปิดกล่องใบหนึ่ง ซึ่งบรรจุชุดแต่งงานแบรนด์วิเวียน เวสต์วูด ซึ่งทางแบรนด์ได้ส่งมาให้เป็นของขวัญแก่แครีสำหรับใส่ในวันแต่งงาน

ต้นฉบับ: Carrie : I'll just bury it deep in the back... like I did my feelings.

Louise : Do you miss him?

Carrie : Every day. It's weird... I haven't cried very much at all.

I don't know, maybe... maybe you're only allotted a certain

amount of tears per man and I used mine up.

ฉบับแปล: แครี: ฉันจะแ่... ฝังมันไว้ ในส่วนที่ลึกที่สุด

เหมือนที่ฉันทำกับความรู้สึกฉัน

หลุยส์ : คุณคิดถึงเขามั้ย
 แครี : ทุกวัน รุ้มั๊ยก็แปลกนะ ฉันไม่ได้ร้องไห้มากเท่าไร
 ไม่รู้สิ บางที ผู้หญิงอาจมีบ่อน้ำตาจำกัดสำหรับผู้ชาย
 และฉันใช้มันหมดไปแล้ว

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 1.24.03 - 1.24.25)

หลุยส์รู้ว่าในกล่องมีชุดแต่งงาน เธอจึงพยายามห้ามไม่ให้แครีเปิดกล่อง แต่ไม่ทัน หลุยส์เห็นดังนั้น จึงอาสาจะนำชุดไปทิ้งให้ แต่แครีไม่ยอมทิ้งชุดสวยๆ เช่นนี้ไป เธอบอกหลุยส์ว่า เธอไม่ทิ้งชุด แต่เธอจะเก็บชุดนี้ไว้ หลุยส์ถามแครีว่าทุกวันนี้เธอยังคิดถึงบิกอยู่ไหม แครีตอบว่า เธอยังคิดถึงเขาอยู่ทุกวัน แต่เธอไม่ค่อยร้องไห้ เธอให้เหตุผลว่า “I don't know, maybe... maybe you're only allotted a certain amount of tears per man and I used mine up.” ซึ่งถ้อยคำนี้ ผู้แปลถ่ายทอดเป็นบทแปลภาษาไทยว่า “ไม่รู้สิ บางทีผู้หญิงอาจมีบ่อน้ำตาจำกัดสำหรับผู้ชาย ไซ้ และฉันใช้มันหมดไปแล้ว”

แครีกล่าวถ้อยคำเพื่อบอกเหตุผลที่เธอไม่ร้องไห้เรื่องแต่งงานล้มเพราะเจ้าบ่าวหนี โดยบางส่วนของถ้อยคำนี้ ผู้วิจัยตีความว่าเป็นการเอ่ยถ้อยคำเกินจริง คือ ส่วนที่กล่าวว่า “I used mine up.” ซึ่งหมายความว่า ฉันใช้น้ำตาไปจนหมดแล้ว แต่ในความเป็นจริง ต่อม้ำตาของมนุษย์จะผลิตน้ำตาไปจนตลอดชีวิต ไม่มีทางที่น้ำตาจะหมด แต่ถ้าพิจารณาความหมายของถ้อยคำทั้งหมด ผู้วิจัยตีความว่า แครีได้เสียน้ำตาให้แก่ผู้ชายคนนี้นามากพอแล้ว และเธอจะไม่ยอมร้องไห้เสียใจเรื่องของเขาอีกต่อไป

ในการถ่ายทอดบทบรรยายนี้เป็นบทแปลภาษาไทยนั้น ผู้แปลใช้วิธีแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) และเพิ่มคำว่า “ไซ้” ในบทแปลเพื่อยืนยันว่า เธอจะไม่ร้องไห้เสียน้ำตาให้แก่บิกอีกแล้ว อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยเห็นว่า ผู้แปลถ่ายทอดเนื้อความของบทบรรยายต้นฉบับได้ไม่ครบถ้วน โดยขาดเนื้อหาเกี่ยวกับจำนวนผู้ชายซึ่งในต้นฉบับระบุไว้ว่า “per man” คือ สำหรับผู้ชายครั้งละหนึ่งคน ทำให้ผู้อ่านบทบรรยายฉบับแปล อาจเข้าใจผิดได้ว่า แครีจะไม่ยอมเสียน้ำตาให้แก่ผู้ชายทุกคนในโลกอีกแล้ว แทนที่จะเข้าใจว่า แครีจะไม่คร่ำครวญเสียน้ำตาให้ผู้ชายคนใดคนหนึ่งไปจนตลอดชีวิตของเธอ

ตัวอย่างที่ 36

สถานการณ์: ซาแมนธาต้องไปเจรจาธุรกิจที่อาบูดาบี เธอได้สิทธิ์บินฟรีโดยสารการบินส่วนตัวชั้นเฟิร์สคลาส นอกจากนี้ยังได้รับเชิญให้ไปพักผ่อนในโรงแรมหรูระดับห้าดาวโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ ซาแมนธาจึงชวนเพื่อนๆ ทั้งสามของเธอไปเที่ยวอาบูดาบีด้วยกัน

ต้นฉบับ: Samantha : Charlotte, how's three weeks from now?
 Charlotte : Oh, I don't know. I...
 Samantha : We have to go this month.
 Next month, it gets so hot, you burst into flames.
 Carrie : I bet that's not on their website.
 Charlotte : I mean, I don't know if I can go at all. I have two children.

ฉบับแปล: ซาแมนธา : ชาร์ล็อตต์... ถ้าสามอาทิตย์จากนี้
 ชาร์ล็อตต์ : เออ...ฉันไม่รู้สิ ฉัน
 ซาแมนธา : เราต้องไปเดือนนี้ เพราะเดือนหน้าร้อนไฟลุก
 แครรี่ : ถึงเว็บไซต์จะไม่ได้บอก
 ชาร์ล็อตต์ : ฉันหมายถึงฉันอาจไปไม่ได้เลย ฉันมีลูกเล็กๆ สองคน
 (*Sex and the City 2* (2010) หน้าที่ 52.12 - 52.25)

แครรี่ และมิแรนด้า ตอบตกลงที่จะไปเที่ยวอาบูดาบีกับซาแมนธาทันทีที่เธอชวน แต่ชาร์ล็อตต์ยังคงให้คำตอบไม่ได้ เพราะเธอห่วงลูกน้อยทั้งสองคนของเธอ ซาแมนธาจึงพยายามชวนชาร์ล็อตต์ให้ไปเที่ยวด้วยกัน โดยเธอกล่าวชวนชาร์ล็อตต์ว่า “We have to go this month. Next month, it gets so hot, you burst into flames.” เมื่อพิจารณาคำเชิญชวนของซาแมนธาจะพบการกล่าวถ้อยคำเกินจริงในส่วนที่บอกว่า “Next month, it gets so hot, you burst into flames.” โดยซาแมนธาต้องการกระตุ้นให้เพื่อนรีบตัดสินใจ เพราะหากตัดสินใจช้า สภาพอากาศจะร้อนจนไม่สามารถท่องเที่ยวได้

ผู้แปลถ่ายทอดถ้อยคำกล่าวเกินจริงของซาแมนธาเป็นบทแปลว่า “เราต้องไปเดือนนี้ เพราะเดือนหน้าร้อนไฟลุก” โดยใช้วิธีการแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 166) เป็นการเก็บเนื้อหาส่วนที่สำคัญไว้ โดยความหมายของถ้อยคำนี้คือ เดือนหน้า อากาศจะร้อนมาก จนทำให้เธอระเบิดเป็นไฟ โดยเมื่อพิจารณาความหมายในบทบรรยายฉบับแปลที่ว่า “เราต้องไปเดือนนี้ เพราะเดือนหน้าร้อนไฟลุก” แล้ว ผู้วิจัยเห็นว่าบทบรรยายฉบับแปลนั้น จะให้ความหมายไปในเชิงสภาพอากาศมากกว่า ส่วนใน

that kid whatever it wants. Forever.” ซึ่งมีความหมายว่า เธอจะเป็นน้ำที่ดีที่สุด จะแล้วหลังจากนั้น อลิซก็ใช้ลักษณะการกล่าวเกินจริงเพื่อเน้นย้ำสิ่งที่ตนเองพูดก่อนหน้านี้ โดยการพูดว่า “All the sugar in the world.” ซึ่งเป็นความรู้สึกหรือความคิดของอลิซที่ต้องการย้ำความหมายให้เม็กรู้สึกว่าตนเองนั้นหนักแน่นจริงจังและจะทำหน้าที่น้ำอย่างดีที่สุด และต้องการให้เม็กลด้อยตามสิ่งที่ตนเองพูด โดยใช้การกล่าวเกินจริงที่จะจัดหาขนม ซึ่งเป็นสิ่งที่เด็กๆ ชอบ มาให้ลูกของเม็กรินได้ทั้งโลกใบนี้ ซึ่งความเป็นจริงแล้วอาจจะเป็นไปได้

ในด้านการถ่ายถอดบทบรรยายฉบับแปล ผู้แปลใช้การถ่ายถอดบทบรรยายภาพยนตร์ โดยการแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) ของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยการถ่ายถอดอรรถิพนธ์หรือการกล่าวเกินจริง ในประโยค “All the sugar in the world.” ออกมาเป็น “ให้กินขนมทั้งโลกเลย” เป็นการรักษาใจความสำคัญของประโยคที่แสดงถึงการใช้อรรถิพนธ์หรือการกล่าวเกินจริงไว้ ซึ่งคือ การที่อลิซจะตามใจลูกของเม็กร โดยการให้รับประทานขนมที่มีในโลกนี้ทุกอย่าง โดยที่ลักษณะของการใช้อรรถิพนธ์หรือการกล่าวเกินจริงก็ยังสามารถถ่ายถอดออกมาในบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลได้

4.8 การสร้างคำใหม่

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบการสร้างคำใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง กลวิธีการแปลภาษาเพศชายของศุภกานดา ทองบุญรอด (2545, น.19, 38-42) ซึ่งได้นำเสนอลักษณะการใช้ภาษาแบบเพศชายที่จะนิยมใช้คำศัพท์ที่สร้างขึ้นใหม่ ตามแนวคิดทฤษฎีของออกโต เจสเปอร์เซน (Jespersen, O., 1968, p. 237) ที่กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการใช้ภาษาของเพศชายและเพศหญิง เช่น ในเรื่องการเลือกใช้คำ ผู้หญิงเป็นเพศที่เลือกใช้คำศัพท์เดิมที่มีอยู่ในภาษานั้น มักเลือกใช้คำที่มีความหมายเทียบเคียง เลี่ยงคำหยาบ คำสบถ หรือคำต้องห้ามที่มีความรุนแรง เนื่องจากผู้หญิงเป็นเพศที่ขี้อาย จึงไม่ควรที่จะพูดถึงบางส่วนของร่างกายหรือการกระทำที่เห็นว่าเป็นการไม่สุภาพ ส่วนผู้ชายเป็นเพศที่จะบัญญัติคำศัพท์ใหม่ขึ้นมาใช้ มีทั้งคำศัพท์ใหม่ สำนวนใหม่ เลือกใช้คำหยาบ คำสบถ หรือคำต้องห้าม และคำสแลง บางครั้งก็จะนำคำศัพท์ที่เก่าหรือล้าสมัยไปแล้วกลับมาใช้อีก

การศึกษาภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ ผู้วิจัยพบลักษณะการสร้างคำใหม่ในการใช้ภาษาของเพศหญิงในภาพยนตร์ ซึ่งลักษณะการสร้างคำใหม่นี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีการสร้างคำใหม่ (neologism) ของปีเตอร์ นิวมาร์ก (Newmark, P., 1988, pp.33, 140) มาใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งการสร้างคำใหม่ตามแนวคิดของนิวมาร์ก (Newmark, P., 1988) นั้น

สามารถเป็นได้ทั้งคำที่สร้างขึ้นใหม่และคำที่ปรากฏใ้ช้ยู่เดิมแล้วนำมาใช้ในความหมายใหม่ โดยแบ่งคำสร้างใหม่เป็นประเภทต่างๆ ได้ ดังนี้

1. old words within new senses คือ คำเก่าในความหมายใหม่ เป็นการสร้างความหมายใหม่จากคำที่ปรากฏใ้ช้ยู่แล้ว เช่น คำว่า “hostess” ความหมายเดิม “a woman who has guests” ความหมายใหม่ “sex-worker”

2. new coinages คือ คำที่สร้างจากหน่วยคำ (morpheme) คำประเภทนี้ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อเฉพาะ

3. derived words คือ คำที่มาจากเติมคำเติม (affixes) เช่น คำว่า “screenager” มีความหมายว่า “a young person who spends a lot of time using computers and the Internet”

4. abbreviation คือ คำที่เกิดจากการลดรูปคำ เช่น fab มาจากคำว่า fabulous

5. collocation คือ คำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำคุณศัพท์ ลักษณะการสร้างคำประเภทนี้จะใช้เกี่ยวกับสังคมศาสตร์และภาษาคอมพิวเตอร์ เช่น คำว่า “money laundry” “netbook” “notebook” “e-book” “aggressive-growth fund” เป็นต้น

6. eponyms คือ คำที่สร้างจากชื่อเฉพาะของคน สิ่งของ หรือสถานที่ เช่น คำว่า “Nidjiholic” ซึ่งหมายถึง “Nidji’s fan”

7. phrasal words คือ กริยาวลี เช่น คำว่า “add-on” มีความหมายว่า “something extra that is added to an existing plan, agreement, or law, etc.”

8. transferred words คือ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศโดยยังคงรักษาความหมายเดิมอยู่ หรือคำยืม (loan words) เช่น คำว่า “glasnost” มาจากภาษารัสเซีย มีความหมายว่า “publicity” หรือ “openness”

9. acronyms คือ คำที่เกิดจากการนำอักษรตัวแรกของแต่ละคำมารวมกันจนเกิดเป็นคำ เช่น คำว่า “USB” มาจากคำว่า “Universal Serial Bus” หรือ คำว่า “DSL” มาจากคำว่า “Digital Subscriber Line” เป็นต้น

10. pseudo neologisms คือ คำทั่วไปที่ใช้เป็นคำที่มีความหมายเฉพาะ

จากการศึกษาภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ ผู้วิจัยพบลักษณะการสร้างคำใหม่ในการใช้ภาษาของเพศหญิงในภาพยนตร์ทั้งหมด 3 ประเภท คือ old words within new senses (คำเก่าในความหมายใหม่) collocation (คำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำคุณศัพท์) และ eponyms (คำที่สร้างจากชื่อเฉพาะของคน สิ่งของ หรือสถานที่) ตัวอย่างเช่น

ตัวอย่างที่ 38

สถานการณ์: มิแรนด้าคุยกับแครี่ ชาร์ลีส และซาแมนธา เกี่ยวกับการที่เธอทะเลาะกับสามีเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ชาร์ลีสตพาติลู่สาวของเธอมาด้วย ชาร์ลีสตจึงบอกเพื่อนๆ ให้เลี่ยงการพูดคำที่ไม่เหมาะสม เนื่องจากลิตี้อยู่ในช่วงวัยที่กำลังพูดตามสิ่งที่ได้ยิน

ต้นฉบับ: Miranda: Fine. How often do you guys...?
 Carrie: Color.
 Miranda : Thank you.
 Samantha : Well, I can't color enough. I could color all day every day.
 If I had my way, I would use every crayon in my box.
 Carrie : We get it. You love to color. Why are you asking?
 Miranda : Well, last night Steve and I were coloring,
 and I was just about to...
 Samantha : Come. I'm sorry, there's no crayon equivalent.
 ฉบับแปล: มิแรนด้า: ได้ บ่อยแค่ไหนที่พวกเธอ...
 แครี่: ระบายสีขอบคุณ
 มิแรนด้า: ขอขอบคุณ
 ซาแมนธา: ฉันระบายได้ตลอด ฉันระบายได้ทั้งวันทุกวัน ถ้าทำได้นะ
 ฉันจะใช้สีทุกแท่งที่มีอยู่ในกล่อง
 แครี่: เข้าใจแล้ว เธอรักการระบายสี เธอถามทำไม
 มิแรนด้า: คือ... เมื่อคืนสติฟกับฉันระบายสีกัน ฉันกำลังจะ...
 ซาแมนธา: ถึง...ขอโทษ แต่วิหะระบายสีไม่มีคำเทียบ

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 26.30 - 26.58)

จากสถานการณ์ในภาพยนตร์ มิแรนด้ามาปรึกษาปัญหาเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างเธอกับสามี ซึ่งเมื่อคืนทั้งคู่ได้มีเพศสัมพันธ์กัน และสามีของเธอต้องการให้เธอเปลี่ยนตำแหน่งไปอยู่ด้านบน แต่เธอปฏิเสธ จึงทำให้สามีของเธอไม่พอใจและทะเลาะกัน ในที่สุด มิแรนด้าจึงมาปรึกษาเพื่อนๆ ทั้งสามคน โดยมีลิตี่ลูกสาวของชาร์ลีสตมาด้วย เมื่อมิแรนด้าถามเพื่อนๆ ว่า “How often do you guys have sex?” ลิตี่ก็พูดตามมิแรนด้าว่า “sex” จนชาร์ลีสตต้องขอให้เพื่อนๆ เลี่ยงคำดังกล่าว เพราะลิตี่จะพูดตามสิ่งที่ไม่รู้ความหมาย มิแรนด้าตกลง แล้วถามเพื่อนๆ ใหม่อีกรอบว่า “How often do you guys...?” แต่ยังไม่ทันที่มิแรนด้าจะพูดจบ แครี่ก็คิดคำขึ้นมาแทนคำว่า “have sex”

โดยใช้คำว่า “color” ซึ่งในระหว่างที่ปรึกษากันอยู่นั้น แครร์รี่และลิลี่กำลังระบายสีในสมุดระบายสีของลิลี่กันอยู่ เป็นการสร้างคำใหม่ประเภท old words within new senses (คำเก่าในความหมายใหม่) โดยคำว่า “color” นั้น มีความหมายประจำคำว่า “ระบายสี” ซึ่งในบริบทนี้ แครร์รี่และเพื่อนๆ นำมาใช้ในความหมายของการมีเพศสัมพันธ์

ในการแปลถ้อยคำที่ยกมาเป็นตัวอย่างนี้ ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ตามแนวคิดของ ไนดา (Nida, E. A., 1964, p.165) โดยแปลคำว่า “color” เป็น “ระบายสี” ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า บทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลนั้น สามารถถ่ายทอดความหมาย อรรถรสและเจตนารมณ์ของบทบรรยายต้นฉบับไว้ได้อย่างครบถ้วน และยังสะท้อนถึงลักษณะของภาษาเพศหญิงตามแนวคิดโรบิน เลคอฟ (Lakoff, 1975, pp. 10-11) ซึ่งเสนอไว้ว่า เพศหญิงจะสนทนาโดยใช้ภาษาที่สุภาพเหมาะสม ไม่ใช้คำพูดที่ก้าวร้าวหยาบคาย และแสดงอำนาจ

ตัวอย่างที่ 39

สถานการณ์: ในระหว่างที่แครร์รี่ ชาร์ลลอต ซาแมนธา นอนอาบแดดกันอยู่ที่โรงแรมในเม็กซิโก แครร์รี่ก็เอ่ยปากชวนเพื่อนทั้งสองคนไปรับประทานอาหารเย็น หลังจากที่แครร์รี่หมกตัวอยู่แต่ในห้อง ไม่ยอมออกมาทำอะไรเลย

ต้นฉบับ:	Carrie :	Hey, let's go down to the hotel for dinner tonight.
	Charlotte :	Really?
	Carrie :	Yeah. I gotta do something to pull me out of my "Mexi-coma."
	Samantha :	Oh, honey, you made a little joke. Good for you.
	Charlotte :	Yeah.
ฉบับแปล:	แครร์รี่:	เฮ้ คีนนี่ไปดินเนอร์ ที่โรงแรมกันม๊ย
	ชาร์ลลอต :	จริงหรือ
	แครร์รี่ :	ใช่ ฉันต้องหาอะไรทำแก้โรคเม็กซิโกมา
	ซาแมนธา :	ไอ้ ที่รัก เธอพูดตลกได้แล้ว ดีแล้วละ
	ชาร์ลลอต :	ใช่เลย

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 1.03.08 - 1.03.23)

จากสถานการณ์นี้ ในระหว่างที่แครร์รี่ ชาร์ลลอต ซาแมนธา นอนอาบแดดกันอยู่ที่โรงแรมในเม็กซิโก แครร์รี่จมอยู่กับความเศร้าเรื่องเจ้าบ่าวไม่ยอมเข้าพิธีแต่งงาน ตั้งแต่วันที่มาถึงเม็กซิโก ไม่ยอมรับประทานอาหาร และไม่ยอมออกไปไหน นอนอยู่แต่ในห้องพัก จนเวลาผ่านไป

แครร์รี่เริ่มรู้สึกดีขึ้น จึงชวนเพื่อนไปรับประทานอาหารที่ห้องอาหารของโรงแรม ทำให้ชาร์ลีสต์และซาแมนธารู้สึกแปลกใจ แครร์รี่จึงบอกเพื่อนว่าต้องการที่จะทำอะไรให้รู้สึกดีขึ้นบ้าง แครร์รี่กล่าวว่า “I gotta do something to pull me out of my "Mexi-coma.”” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการสร้างคำใหม่ประเภท Collocation คือ คำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำคุณศัพท์ขึ้นมาใช้ในสถานการณ์ที่แครร์รี่มีอาการเศร้าเสียใจดังที่ได้กล่าวไว้

ผู้วิจัยพิจารณาว่าคำว่า “Mexi-coma” เป็นคำที่ประสมระหว่างคำว่า “Mexico” หรือประเทศเม็กซิโก ซึ่งเป็นสถานที่ที่แครร์รี่กล่าวถ้อยคำนี้ กับคำว่า “coma” ซึ่งเป็นคำศัพท์ตามพจนานุกรม มีความหมายว่า a state of long unnatural deep unconsciousness, from which it is difficult to wake up, caused by disease, poison, a severe blow to the head (Longman Dictionary of English Language and Culture, 2005, p.268) ซึ่งเป็นคำศัพท์ทางการแพทย์ หมายถึงอาการที่ไม่ได้สติเป็นเวลานาน ซึ่งในบริบทนี้ แครร์รี่ใช้คำว่า “Mexi-coma” เปรียบกับชีวิตของเธอที่อยู่ในขั้นวิกฤติต้องเศร้าเสียใจจากการกระทำของว่าที่เจ้าบ่าว

ในด้านการแปล ผู้แปลใช้การทับศัพท์เพื่อถ่ายทอดคำว่า “Mexi-coma” และผู้แปลยังใช้กลวิธีการปรับบทแปลระดับคำ (สัจฉริวิ สายบัว, 2553) โดยการเติมลักษณะนามข้างหน้า โดยถ่ายทอดคำว่า “Mexi-coma” ออกมาเป็น “โรคเม็กซิโคมา” ทำให้ผู้ชมสามารถตีความได้ว่าแครร์รี่ป่วย แต่มิใช่การเจ็บป่วยทางด้านร่างกายจากโรคภัยไข้เจ็บ แต่เธอป่วยทางด้านจิตใจจากการกระทำของคนรัก ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า การเติมคุณลักษณะว่า “โรค” นั้น จะทำให้การสื่อความหมายชัดเจนมากยิ่งขึ้น ซึ่งจะเป็นที่เข้าใจสำหรับผู้ชมภาพยนตร์ซึ่งอาจไม่คุ้นเคยกับคำที่ทับศัพท์มาจากภาษาอังกฤษ เช่นนี้

ตัวอย่างที่ 40

สถานการณ์: หลังจากที่แครร์รี่วางโทรศัพท์ของตัวเองทิ้งไปในระหว่างการเดินทางไปเที่ยวประเทศเม็กซิโก เธอก็ไม่มีโทรศัพท์ใช้ จนกระทั่งหลุยส์ ผู้ช่วยของเธอ ซื้อโทรศัพท์เครื่องใหม่มาให้พร้อมกับหมายเลขโทรศัพท์ใหม่ ที่ขึ้นต้นด้วยหมายเลข 347

ต้นฉบับ: Louise : Here. Time to rejoin the world.
 Carrie : Already?
 Louise : Your new number, area code 347-85...
 Carrie : Ho... Ho... Hold it. 347?
 Oh, no. No, I'm a 917 gal, always have been.
 Louise : I tried. It's no longer available. Now you're 347.

ฉบับแปล: หุยยส์ :   นี่คะ ได้เวลากลับสู่โลกแล้ว
                   แครร์รี่ :   แล้วหรือ
                   หุยยส์ :   เบอร์ใหม่คุณ ขึ้นต้นด้วย 347 – 85...
                   แครร์รี่ :   โ๊ะะ หุยยส์ๆ 347 โ๊ะ ไม่ๆ ฉันเป็นสาว 917 มาตลอด
                   หุยยส์ :   ฉันพยายามแล้ว แต่หาเบอร์ไม่ได้ ตอนนี่คุณเป็น 347
                                   (*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 1.20.35 - 1.20.53)

ในสถานการณ์นี้ แครร์รี่สนทนากับหุยยส์เรื่องที่เพิ่งจะซื้อโทรศัพท์พร้อมหมายเลขโทรศัพท์ใหม่ให้แครร์รี่ หมายเลขโทรศัพท์ใหม่ขึ้นต้นด้วยเลข 347 แต่เนื่องจากเดิม แครร์รี่ใช้หมายเลขที่ขึ้นต้นด้วย 917 มาตลอด จึงทำให้เธอไม่ต้องการที่จะเปลี่ยนไปใช้หมายเลขอื่น แต่หุยยส์ตอบกลับไปว่า ได้พยายามหาหมายเลข 917 แล้ว แต่ไม่ได้เลย ดังนั้น แครร์รี่จึงควรที่จะใช้เลขหมายนี้เพื่อใช้ติดต่อกับผู้อื่น และดำเนินชีวิตประจำวันต่อไป

จากเว็บไซต์ <http://www.bloomberg.com/news/articles/2013-04-01/bragging-rights-to-212-won-t-be-a-new-york-state-of-mind> เป็นเว็บไซต์ที่นำเสนอบทความเรื่องหมายเลขรหัสพื้นที่ของประเทศสหรัฐอเมริกา โดยในบทความนำเสนอว่า หมายเลข 917 เป็นรหัสพื้นที่ที่เก่าที่สุดของมลรัฐนิวยอร์ก จากสถานการณ์นี้ การที่แครร์รี่พูดกับหุยยส์ว่า “I’m a 917 gal...” เป็นการสร้างคำใหม่ประเภท Collocation คือ คำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำคุณศัพท์ โดยการนำหมายเลขรหัสพื้นที่มาใช้แทนคำคุณศัพท์มาประสมกับคำว่า “gal” ซึ่งเป็นคำนาม ทำให้สามารถอธิบายย่นย่อได้ว่า แครร์รี่เป็นคนที่ไม่เคยเปลี่ยน โทรศัพท์ ยังคงใช้หมายเลขเดิมมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องบางฉากในภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ได้ โดยในฉากนั้น มีการนำเสนอให้เห็นตอนที่แครร์รี่ขอยืมโทรศัพท์ของเพื่อนใช้ แต่กลับบอกว่าตนเองใช้ไม่เป็น เนื่องจากโทรศัพท์รุ่นนั้นเป็นรุ่นใหม่ นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังมีความคิดเห็นว่าบริบทนี้ยังสามารถสื่อความหมายโดยนัยได้อีกว่า แครร์รี่ควรเปลี่ยนไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ ไม่ควรยึดติดกับเรื่องในอดีตอีกต่อไป

ในการแปลถ้อยคำของแครร์รี่นี้ ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) ตามแนวคิดของไนดา (Nida, E. A., 1964, p. 165) โดยแปล “917 gal” เป็น “สาว 917” ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า บทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลนั้น สามารถถ่ายทอดความหมาย อรรถรสและเจตนารมณ์ของบทบรรยายต้นฉบับไว้ได้เป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเห็นว่า คำนี้มีข้อจำกัดในด้านวัฒนธรรม เนื่องจากหากผู้ชมภาพยนตร์ไม่ได้อยู่ในสังคมอเมริกา ก็จะไม่สามารถรับรู้ได้ว่าหมายเลข 917 เป็นรหัสพื้นที่ที่ของมลรัฐนิวยอร์ก

ตัวอย่างที่ 41

สถานการณ์: หลังจากที่ชาร์ลอตต์ออกกำลังกายและอาบน้ำทำความสะอาดร่างกาย ชาร์ลอตต์ได้นึกถึงชีวิตคู่ที่มีความสุขของเธอและเปลือยปากก๊สน้ำจากฝักบัวเข้าไป แต่เธอก็บ้วนออกมาทันที ระหว่างเดินกลับห้อง ชาร์ลอตต์ก็เริ่มปวดท้อง เมื่อมาถึงหน้าห้องพัก พนักงานโรงแรมกำลังทำความสะอาดห้องอยู่ จึงล็อกห้องไว้ ทำให้ชาร์ลอตต์เข้าห้องไม่ได้

ต้นฉบับ: Carrie : And just like that... Charlotte "Poughkeepsied" in her pants.

ฉบับแปล: แครี่ : และตรงนั้นเอง ชาร์ลอตต์ “โพห์คีปซี่” ไล่กางเกง

(*Sex and the City: the Movie* (2008) นาทีที่ 1.08.28 - 1.08.32)

จากสถานการณ์นี้ ตั้งแต่เดินทางมาถึงโรงแรมในเม็กซิโก ชาร์ลอตต์ไม่กล้าจะรับประทานอาหารเช้าของโรงแรม เพราะคิดว่าเม็กซิโกเป็นเมืองที่สกปรก ถึงแม้ว่าเพื่อนๆ จะพยายามชวนให้รับประทาน โดยบอกว่าโรงแรมนี้เป็นโรงแรมระดับ 5 ดาวก็ตาม เธอก็รับประทานเพียงพุดding ที่เธอเน้นย้ำว่า มีการผลิตจากเมืองโพห์คีปซี่ ในสหรัฐอเมริกา เพราะเธอคิดว่าปลอดภัย แต่ระหว่างที่ชาร์ลอตต์อาบน้ำหลังจากออกกำลังกายอยู่นั้น เธอก็เปลือยปากก๊สน้ำเข้าไปในปาก แต่ก็บ้วนออกมาทันที หลังอาบน้ำเสร็จ ชาร์ลอตต์ก็เดินกลับห้องและเธอก็ปวดอุจจาระขึ้นมากะทันหัน เธอจึงรีบเดินกลับห้องอย่างรวดเร็ว เป็นจังหวะที่มีพนักงานของโรงแรมกำลังทำความสะอาดห้องอยู่ จึงล็อกห้องเอาไว้ ชาร์ลอตต์ปวดอุจจาระมากจนก๊สน้ำไม่อยู่ จึงถ่ายรดกางเกง

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในบทบรรยายต้นฉบับใช้การสร้างคำใหม่ประเภท eponyms คือ คำที่สร้างจากชื่อเฉพาะของคน สิ่งของ หรือสถานที่ โดยนำคำว่า “Poughkeepsie” ซึ่งเป็นชื่อเมืองใน มลรัฐนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา มาใช้เป็นคำกริยาแทนอาการถ่ายอุจจาระของชาร์ลอตต์ในสถานการณ์นั้น เป็นการโยงถึงเหตุการณ์ก่อนหน้าที่ชาร์ลอตต์บอกว่า พุดding ที่เธอรับประทานนั้นผลิตจากเมือง โพห์คีปซี่ เพราะคิดว่าอาจจะไม่ปลอดภัยหากรับประทานอาหารอื่นๆ ในเม็กซิโก ทั้งที่เพื่อนๆ คนอื่นก็รับประทานกัน ผู้วิจัยยังเห็นว่า พยางค์แรกของคำว่า “Poughkeepsie” ยังออกเสียงคล้ายคำว่า “poo” ที่มีความหมายว่า “solid waste from the bowels” (Longman Dictionary of English Language and Culture, 2005, p.1072) หรืออุจจาระ และนอกจากนี้ การใช้คำว่า “โพห์คีปซี่” นั้น มีจุดประสงค์เพื่อล้อเลียนความมีอนามย์อย่างมากในการรับประทานอาหารของชาร์ลอตต์ โดยเปรียบอุจจาระกับลักษณะของพุดding ที่ชาร์ลอตต์ย้ำว่าผลิตจากเมืองโพห์คีปซี่ ที่มีลักษณะนุ่มเต่ง และเหลวเหมือนกัน

เมื่อพิจารณาบทบรรยายภาพยนตร์ฉบับแปลจะเห็นว่า ผู้แปลถ่ายทอดบทบรรยายต้นฉบับโดยใช้การปรับบทแปลระดับโครงสร้าง (สัจฉริวิ สายบัว, 2553, น. 71) โดยผู้แปลใช้การทับศัพท์ในการถ่ายทอด “Poughkeepsied” ออกมาเป็น “โพห์คีปซี่” ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่า ผู้แปลสามารถรักษาความหมาย อรรถรสและเจตนารมณ์ของบทบรรยายต้นฉบับไว้ได้อย่างครบถ้วน

ในบทที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอบทวิเคราะห์กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) โดยใช้หลักแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) โดยแบ่งออกเป็นภาษาเพศหญิงในแต่ละประเภท ภาษาเพศหญิงที่พบในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) ใช้กลวิธีการแปลแบบเทียบเคียงตามรูป (formal-equivalence translation) การแปลแบบเทียบเคียงต่างรูป (dynamic-equivalence translation) และผู้แปลยังนำวิธีการปรับบทแปลมาใช้ควบคู่กับการแปลด้วย

ต่อไปในบทที่ 5 ผู้วิจัยจะสรุปผลการศึกษากลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) พร้อมทั้งอภิปรายผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทที่ 5 เป็นผลการศึกษาทั้งหมดของ การแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) รวมถึงการอภิปรายผลถึงข้อสังเกตและปัญหาที่พบจากการศึกษานี้ นอกจากนี้ ยังนำเสนอข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการแปลบทภาพยนตร์ต่อไป เนื้อหาในบทที่ 5 มีดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.1 ภาษาเพศหญิง

ในการศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของ โรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และ จูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) มาเป็นกรอบในการศึกษา ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

5.1.1.1 การใช้คำศัพท์ด้านแฟชั่นและความงาม

ในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับมีการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับแฟชั่นและความงาม ตามที่แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996, pp. 25-27) ได้อธิบายไว้ว่า ในอดีตเพศชายและเพศหญิงใช้ภาษาแตกต่างกันเพราะอยู่ในแวดวง บทบาท หน้าที่ และความสนใจที่ต่างกัน เช่น เพศชายจะมีวงคำศัพท์เกี่ยวกับเครื่องดนตรี สงคราม และการเมือง ส่วนเพศหญิงจะมีวงคำศัพท์เกี่ยวกับเรื่อง

การเลี้ยงดูบุตร การเรียกชื่อสิ การเย็บผ้าและการทำอาหาร แม้ว่าในปัจจุบัน วงคำศัพท์ของทั้งสองเพศจะใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่แตกต่างจากอดีต เช่น พ่อครัวเพศชายมีความรู้ในวงคำศัพท์เรื่องอาหาร สตรีแพทย์ที่เป็นเพศชายมีวงคำศัพท์เรื่องการคลอดบุตร หรือแม้แต่วิศวกรที่เป็นเพศหญิงก็มีวงคำศัพท์เฉพาะในเรื่องนั้น แต่ก็ยังมีความแตกต่างอยู่ ซึ่งภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของเพศหญิง วงการแฟชั่นและความงาม จึงมีตัวอย่างการใช้ภาษาของตัวละครเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับที่เกี่ยวข้องกับวงการดังกล่าวเป็นจำนวนมาก โดยคำศัพท์ส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยพบนั้นจะเป็นลักษณะของการใช้ชื่อแบรนด์สินค้า

5.1.1.2 การใช้การสนทนาแบบเกือหนุน และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา

ในการศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) พบว่า เพศหญิงมีการใช้การสนทนาแบบเกือหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) อยู่บ่อยครั้ง จากแนวคิดทฤษฎีเรื่องภาษาและเพศของจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011, pp. 128-130) กล่าวถึงลักษณะการพูดแบบผู้หญิง (feminine speech) ว่ามีจุดประสงค์หลักเพื่อสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน ผู้หญิงจะใช้ภาษาเพื่อประคับประคองความสัมพันธ์ ให้การสนทนากัน สร้างความใกล้ชิด ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และให้กำลังใจกัน คู่สนทนามักจะแสดงอารมณ์เพื่อแสดงถึงความเข้าใจในเรื่องราวและความรู้สึกของคู่สนทนา ใช้วิธีการคงไว้ของการสนทนา (conversational maintenance work) มีความพยายามในการประคับประคองการสนทนาไว้ โดยการชักจูงให้ผู้อื่นได้เริ่มต้นการสนทนา และกระตุ้นให้คู่สนทนาได้ใช้ความคิด โดยมักจะใช้รูปประโยคคำถาม เช่น “How was your day?” การสื่อสารในลักษณะนี้จะเป็นการคงไว้ซึ่งปฏิสัมพันธ์ในการสนทนาและยังเป็นการเปิดประเด็นการสนทนาให้กับผู้อื่นอีกด้วยและในการสนทนามักจะมีการโต้ตอบ (responsiveness) โดยมักจะกล่าวโต้ตอบสั้นๆ เช่น “Tell me more.” หรือ “That’s interesting.” หรือใช้การสื่อสารทางสายตา การพยักหน้า โดยการโต้ตอบนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความห่วงใยผู้อื่น และยังแสดงถึงการเห็นคุณค่าและการมีตัวตนของผู้อื่น นอกจากนี้ยังแสดงถึงความสนใจในเรื่องที่ผู้อื่นกำลังพูดคุย

5.1.1.3 การใช้คำหรือรูปแบบประโยค hedging

จากการศึกษาพบการใช้คำหรือวลีเพื่อเลี่ยงหรือแสดงความไม่แน่ใจอย่างหลากหลาย ทั้งระดับคำ ซึ่งใช้ทั้งคำเดี่ยวและคำซ้อน และระดับวลี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975, p. 17) ที่ว่า เพศหญิงนิยมพูดเลี่ยงหรือใช้ภาษาที่อ่อนกว่าเพศชาย โดยจะใช้คำกริยาช่วย เช่น could, may, should เมื่อเพศหญิงสนทนาในเรื่องที่ทำให้เกิดความอึดอัดก็มักจะใช้คำเช่น like, maybe, perhaps, well, kind of, sort of หรือ you know นอกจากนี้ เมื่อเจอสถานการณ์ที่ทำให้ขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจในเรื่องที่สนทนา เพศหญิงมักขึ้นต้นประโยคโดยใช้วลี I think, I wonder หรือ I guess

5.1.1.4 การใช้รูปประโยคคำถามต่อท้าย tag question

จากการศึกษาพบลักษณะการใช้ประโยคคำถามต่อท้ายประโยค 5 แบบ คือ เพื่อยืนยันข้อมูล เพื่อสอบถามความคิดเห็น เพื่อให้การสนทนาราบรื่น เพื่อขอร้อง และเพื่อเสนอแนะ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการใช้รูปประโยค tag question ของเดบอราห์ คาเมรอน (Cameron, D., 1992, pp. 41-54) ที่เสนอว่า การใช้ประโยค tag question ของเพศหญิงนั้นมีจุดประสงค์เพื่อต้องการให้บรรลุเป้าหมายในการสนทนา ไม่ได้แสดงถึงความไม่มั่นใจหรือขาดอำนาจแต่อย่างใด

5.1.1.5 การใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs)

เพศหญิงมักใช้คำขยายเพื่อเน้นความมากกว่าเพศชาย เช่น คำว่า so, very, quite, really, terribly, awfully, such, just โดยเฉพาะคำว่า “so” “very” และ “really” ที่ปรากฏในบทบรรยายต้นฉบับจากภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) เป็นจำนวนมาก

5.1.1.6 การใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมาย (empty adjective)

จากการศึกษาบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับพบว่า มีการใช้คำคุณศัพท์แสดงความรู้สึกชอบพอทั้งคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะเพศหญิง (sex-exclusive language) และคำคุณศัพท์ที่ไม่แสดงลักษณะเฉพาะเพศ (neutral language) ผู้วิจัยพบการใช้คำว่า “fabulous” และ “gorgeous” เป็นจำนวนมาก เนื่องจากในภาพยนตร์นำเสนอถึงความหรูหราในการดำเนินชีวิตของตัวละคร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบคำคุณศัพท์ที่ไม่แสดงลักษณะเฉพาะเพศ (neutral words) ได้แก่ คำว่า “good” “great” และ “nice” เป็นจำนวนมากตามลำดับอีกด้วย ซึ่งการใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มี

ความหมายนี้ ผู้วิจัยพบว่าจะใช้แสดงความชอบหรือความพอใจของตัวละครที่มีต่อบุคคล หรือ การบรรยายถึงสภาพแวดล้อมมากที่สุด

5.1.1.7 การใช้โอธิพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง

จากการศึกษาพบว่า การใช้โอธิพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง โดยเพศหญิงนิยมใช้ลักษณะการพูดแบบนี้ควบคู่กับการเน้นย้ำความสำคัญของเรื่องที่พูด เพื่อสร้างอารมณ์และความรู้สึกที่รุนแรงเกินจริง ทำให้ผู้ฟังเกิดมโนภาพ เกิดจินตนาการ ถ่ายทอดอารมณ์ ทำให้มีความรู้สึกตรงตามความปรารถนาของผู้พูด

5.1.1.8 การสร้างคำใหม่

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบการสร้างคำใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง กลวิธีการแปลภาษาเพศชายของศุภกานดา ทองบุญรอด (2545, น. 19, 38-42) ซึ่งได้นำเสนอลักษณะการใช้ภาษาแบบเพศชายที่จะนิยมใช้คำศัพท์ที่สร้างขึ้นใหม่ จากการศึกษาภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ ผู้วิจัยพบลักษณะการสร้างคำใหม่ ทั้งหมด 3 ประเภท คือ old words within new senses (คำเก่าในความหมายใหม่) collocation (คำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำคุณศัพท์) และ eponyms (คำที่สร้างจากชื่อเฉพาะของคน สิ่งของ หรือสถานที่) โดยลักษณะของการสร้างคำใหม่เพื่อนำมาใช้ของเพศหญิงนั้น จะใช้คำศัพท์เพื่อสร้างความสุภาพ และมีความหมายในเชิงบวก

5.1.2 การแปลภาษาเพศหญิง

จากการศึกษาแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) ผู้วิจัยสามารถสรุปกลวิธีการแปลได้ดังนี้

ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง 2 ประเภทคือ การแปลแบบตรงตัว และการแปลแบบเอาความ

(1) การแปลแบบตรงตัว

การแปลแบบตรงตัวเป็นการแปลที่พยายามรักษาความหมายและโครงสร้างของต้นฉบับไว้มากที่สุด มุ่งความถูกต้องแม่นยำเป็นหลัก แต่อาจมีการเปลี่ยนแปลงด้าน โครงสร้าง (structure) และการใช้คำเพื่อให้เป็นไปตามหลักการใช้ภาษาของภาษาฉบับแปล ผู้วิจัยพบว่าผู้แปล

ใช้การแปลประเภทนี้ในการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ในระดับคำ เช่น การแปลคำศัพท์เกี่ยวกับวงการแฟชั่นและความงาม และยังใช้ในการถ่ายทอดคำที่ใช้เพื่อการโต้ตอบแบบสั้นๆ อีกด้วย

(2) การแปลแบบเอาความ

ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลเลือกใช้การแปลแบบเอาความเป็นหลักในการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ โดยผู้แปลถ่ายทอดบทแปลโดยไม่ยึดติดกับ โครงสร้างประโยค แต่จะถ่ายทอดความหมายของบทบรรยายต้นฉบับให้ออกมาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุดในภาษาไทย ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

(2.1) การปรับระดับคำ ผู้แปลใช้การปรับคำศัพท์ในฉบับแปล เช่น การเปลี่ยนหน้าที่ของคำ การเติมคำอธิบาย

(2.2) การปรับระดับโครงสร้าง เนื่องจากโครงสร้างในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกัน ผู้แปลจึงใช้การปรับโครงสร้างให้มีความเป็นธรรมชาติ เข้ากับบริบทของภาษาไทย เช่น การปรับระดับเสียง การทับศัพท์ การสลับตำแหน่งของคำในประโยค

(2.3) การแปลแบบขยายความ ผู้แปลใช้การแปลขยายความเพื่อให้ถ้อยคำในฉบับแปลมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

(2.4) การแปลแบบตีความ ผู้แปลใช้การแปลแบบตีความในการถ่ายทอดการใช้คำสร้างใหม่เพื่อตีความหมายของคำ

(2.5) การละไม่แปล ผู้แปลใช้การละการแปลถ้อยคำหรือไวยากรณ์บางส่วนในถ้อยคำนั้นๆ เช่น การละคำอุทาน หรือถ้อยคำเชื่อมความคิด และคำที่ใช้เพื่อการโต้ตอบแบบสั้นๆ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) ผู้วิจัยพบว่าผลการศึกษาที่ได้มีทั้งส่วนที่สอดคล้องและแตกต่างไปจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาเพศหญิงของผู้ที่ได้เคยศึกษาไว้ก่อนหน้านี้ โดยส่วนที่พบว่าสอดคล้องกัน ได้แก่ ในการสื่อสารของเพศหญิงมักจะใช้รูปประโยคคำถามต่อท้าย (tag question) และหัวข้อในการสนทนาของเพศหญิงจะเกี่ยวข้องกับเรื่องส่วนตัว รวมไปถึงการใช้คำคุณศัพท์บางคำที่เพศหญิงนิยมใช้มากกว่าเพศชายเช่น cute, adorable, charming, lovely, sweet, divine เป็นต้น และในส่วนที่ต่างกัน ได้แก่ ลักษณะการใช้โอริพจน์ (hyperbole) ในการสนทนาของเพศหญิง กล่าวคือ เพศหญิง

จะใช้อิทธิพลหรือการใช้โวหารเกินจริงในการเน้นย้ำถึงความสำคัญของเรื่องที่กำลังสนทนา ซึ่งไม่พบภาษาเพศหญิงลักษณะนี้ในงานวิจัยภาษาเพศหญิงที่มีผู้ที่ศึกษามาก่อนแล้ว ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแนวคิดที่ใช้ในการคัดเลือกข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล แหล่งข้อมูลที่นำมาศึกษา วิธีการคัดข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยนั้นๆ มีความแตกต่างกันก็เป็นได้

เนื่องด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จึงอาจทำให้ภาษาที่ผู้หญิงใช้ในปัจจุบันนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตด้วยเช่นเดียวกัน จากตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในการใช้คำบริภาษของเพศหญิง กล่าวคือ เพศหญิงมีการใช้คำสบถ คำหยาบที่มีความหมายรุนแรงเช่นเดียวกับเพศชาย นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำศัพท์ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง กลวิธีการแปลภาษาเพศชายของศุภกานดา ทองบุญรอด (2545, น. 19, 38-42) ซึ่งได้นำเสนอลักษณะการใช้ภาษาแบบเพศชายที่จะนิยมใช้คำศัพท์ที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ลักษณะการใช้คำศัพท์ใหม่ของเพศหญิงจะใช้เพื่อสร้างความสุภาพและมีความหมายในเชิงบวก นอกจากนี้ การใช้ภาษาของเพศหญิงอาจขึ้นอยู่กับสถานการณ์ คู่สนทนา สถานภาพทางสังคม และบริบท ดังนั้น การศึกษาภาษาเพศหญิง จึงควรนำบริบททางสังคมข้างต้นมาพิจารณาร่วมด้วย เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า บริบทดังกล่าวเชื่อมโยงกับการศึกษาด้านสังคม เมื่อทราบว่ามีการวิจัยมากมายที่ส่งผลต่อการใช้ภาษา เช่น อายุ เพศ อาชีพ เชื้อชาติ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เราสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากขึ้น ตัวอย่างเช่น เมื่อทราบถึงระดับของภาษาที่จะสามารถเลือกได้ว่าควรใช้ภาษาระดับใด หรือสามารถเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบทมากขึ้น เป็นต้น

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ความแตกต่างด้านภาษาและวัฒนธรรมเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับ เมื่อถูกถ่ายทอดเป็นภาษาฉบับแปล อาจไม่หลงเหลือแก่นยะของความเป็นภาษาเพศหญิงอีกต่อไป หรืออาจกล่าวได้ว่านักแปลไม่สามารถรักษาความหมายหรือเจตนาของภาษาเพศหญิงในต้นฉบับไว้ได้ แม้ว่านักแปลจะรู้และเข้าใจข้อความในต้นฉบับเป็นอย่างดี และการใช้กลวิธีการแปลแบบตรงตัวเพื่อรักษาถ้อยคำภาษาเพศหญิงในต้นฉบับเอาไว้ก็อาจทำให้ได้ภาษาฉบับแปลที่ไม่เป็นธรรมชาติและไม่เข้ากับบริบทของวัฒนธรรมปลายทาง หรืออาจเป็นเพราะลักษณะความแตกต่างกันในด้านไวยากรณ์ในภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปล ทำให้ลักษณะความเป็นภาษาเพศหญิงถูกลดหรือตัดทอนออกไป

จากการศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงนั้น ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ในการแปลจากภาษาหนึ่ง ไปสู่อีกภาษาหนึ่ง ผู้แปลจะประสบปัญหามากมาย เช่น ในด้านการถ่ายทอดความหมายหลักไวยากรณ์ นอกจากนี้ ปัญหาหนึ่งที่ผู้แปลมักประสบคือ ปัญหาด้านวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของทั้งสองภาษา จากผลการศึกษาด้านการแปลภาษาเพศหญิงนั้น ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงลักษณะความแตกต่างของสังคมตะวันตกและตะวันออก โดยที่สังคมตะวันออกนั้น ยังมีข้อจำกัดในการใช้ภาษา

ที่มีความสุภาพกว่าสังคมตะวันตก ซึ่งสังเกตได้จากการแปลคำบริภาษที่ในความหมายรุนแรงในฉบับแปลนั้นถูกลดทอนออกไป

ในสภาพสังคมปัจจุบันที่ผู้หญิงถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาดของผลิตภัณฑ์และสินค้าานาชนิด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ความงาม เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เครื่องใช้ในครัว ผลิตภัณฑ์สำหรับเด็ก ฯลฯ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบของธุรกิจนำเข้าหรือส่งออก ดังนั้น หากนักแปลที่ทำงานอยู่ในวงการดังกล่าวมีความตระหนักในเรื่องของภาษาเพศหญิงแล้ว ก็จะทำให้การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของสินค้าต่างๆ นั้น มีประสิทธิภาพได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งอาจเป็นไปได้ว่า หากผู้แปลที่เป็นเพศหญิงจะสามารถทำงานแปลในด้านนี้ได้ง่ายกว่าผู้แปลเพศชาย เนื่องจากนักแปลเพศหญิงจะมีวงคำศัพท์หรือมีความรู้ความสนใจที่แตกต่างจากนักแปลเพศชาย และข้อสำคัญอีกประการก็คือ นักแปลเพศหญิงจะเป็นผู้ใช้ลักษณะภาษานั้นๆ อยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แต่เดิมแล้ว ก็จะทำให้สามารถเลือกใช้คำในการถ่ายทอดข้อความในฉบับแปลได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงกับเป้าหมายของสินค้านั้นๆ ได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม วงการธุรกิจการค้าและการพาณิชย์นั้นมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา นักแปลจึงต้องเพิ่มพูนวงความรู้ของตนอยู่เสมอให้เท่าทันกับกระแสต่างๆ ของโลก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาษาเพศหญิง เพศชายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

นอกจากวงการธุรกิจการค้าและการพาณิชย์แล้ว ภาษาเพศหญิงก็ยังคงมีความสำคัญต่อวงการสื่อสิ่งพิมพ์เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ในวงการธุรกิจนิตยสารต่างประเทศที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิง เมื่อนิตยสารจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อการจัดจำหน่ายในประเทศไทย การแปลจะเข้าไปมีส่วนในการส่งผ่านความรู้หรือความบันเทิงในนิตยสารนั้นๆ โดยวิธีการถ่ายทอดภาษาหนึ่งไปยังอีกภาษาหนึ่ง ในกรณีนี้ หากนักแปลสามารถถ่ายทอดความรู้หรือความบันเทิงนั้นๆ ได้อย่างครบถ้วนหรือตรงตามจุดประสงค์ของนิตยสารนั้นๆ ได้ก็จะทำให้นิตยสารนั้นสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี หรือแม้แต่วงการวรรณกรรมเองก็ต่างต้องคำนึงถึงลักษณะภาษาเพศหญิงด้วยเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น การแปลนวนิยายที่มีตัวละครเป็นผู้หญิง ผู้แปลก็ควรเลือกใช้คำที่แสดงความเป็นเพศหญิง เพื่อให้บทแปลนั้นมีความถูกต้อง เป็นธรรมชาติ และได้รรถรสตรงตามต้นฉบับ

ส่วนในด้านวิชาการนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ความรู้และความตระหนักเรื่องภาษาเพศหญิงจะสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนด้านการแปลได้อีกด้วย เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมให้กับนักแปลสามารถถ่ายทอดบทแปลได้อย่างถูกต้องทั้งด้านความหมายของคำ และเรื่องของอรรถรสที่ปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับด้วย ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติเด่นของนักแปลในการถ่ายทอด

ความหมายของภาษาที่จะต้องคำนึงถึงบริบทด้านสังคมและวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการถ่ายทอดความหมายของภาษาตามความหมายที่แท้จริง

5.3 ข้อเสนอแนะ

หลังจากศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยแล้ว ผู้วิจัยมีความเห็นว่ายังมีประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจนำมาศึกษาเพิ่มเติมได้ ดังนี้

5.3.1 การศึกษาการแปลภาษาเพศในบทพากย์ (dubbed version) เปรียบเทียบกับการแปลภาษาเพศในบทบรรยายภาพยนตร์ (subtitles) เป็นประเด็นที่น่าสนใจ โดยผู้ศึกษาอาจตั้งคำถามวิจัยว่า ภาษาเพศในบทแปลบทพากย์ กับ ภาษาเพศในบทแปล บทบรรยายภาพยนตร์ มีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และผู้แปลถ่ายทอดภาษาเพศในบทพากย์และบทบรรยายภาพยนตร์อย่างไร

5.3.2 ผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับการถ่ายทอดภาษาเพศหญิง อาจศึกษาวิจัยในเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะของภาษาเพศหญิงในแต่ละประเด็น เช่น การใช้คำหรือวลีเพื่อเล็งหรือแสดงความไม่แน่ใจ ลักษณะการใช้คำอุทานของเพศหญิง เป็นต้น เนื่องจากลักษณะการใช้ภาษาเช่นนี้เป็นลักษณะเด่นของภาษาเพศหญิงในภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นแนวทางให้นักแปลทราบว่าควรเลือกใช้กลวิธีแปลใดในการถ่ายทอดภาษาเพศหญิงลักษณะนี้

5.3.3 ผู้ที่สนใจอาจจะศึกษาลักษณะภาษาเพศหญิงจากผลงานในยุคก่อนเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับลักษณะภาษาเพศหญิงที่ใช้ในปัจจุบันว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร เช่น การศึกษาลักษณะการใช้ภาษาเพศหญิงในสื่อภาพยนตร์ หรือนวนิยาย เป็นต้น

5.3.4 ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาเรื่องลักษณะการใช้ภาษาของแต่ละเพศมีความน่าสนใจที่จะนำมาศึกษาต่อ เช่น การศึกษาการใช้ภาษาของกลุ่มเพศทางเลือก การใช้ภาษาระหว่างกลุ่มเพศเดียวกัน หรือแม้แต่มูลนิธิการใช้ภาษาระหว่างกลุ่มกะโหลกเพศ เป็นต้น หรือแม้แต่มูลนิธิการศึกษาเกี่ยวกับลักษณะการใช้ภาษาของแต่ละเพศจากสื่อประเภทอื่นๆ เช่น ศึกษานิตยสารที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเพศหญิงหรือเพศชาย เป็นต้น

การแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายใต้ภาพเรื่อง “Sex and the City: the Movie”, “Sex and the City 2”, และ “How To Be Single”

TRANSLATION OF FEMALE LANGUAGE IN THE SUBTITLES FOR “SEX AND THE CITY: THE MOVIE”, “SEX AND THE CITY 2”, AND “HOW TO BE SINGLE”

ธนิศกานต์ สุวรรณทอง 5437804 LCCD/M

ศศ.ม. (ภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : สุจริตลักษณ์ ดีผดุง, Ph.D., สิงหนาท น้อมเนียน, Ed.D.,
ชนบพร วงศ์กาฬสินธุ์, Ph.D.

บทสรุปแบบสมบูรณ์

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

นับตั้งแต่ที่สื่อภาพยนตร์ได้ถือกำเนิดขึ้นมาจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่าหนึ่งร้อยปี ภาพยนตร์ต่างประเทศได้เข้ามาเผยแพร่ในประเทศไทยและยังเป็นสื่อในการถ่ายทอดความรู้และเรื่องราวต่างๆ ได้เป็นอย่างดี อีกทั้งผู้รับชมภาพยนตร์ยังสามารถเรียนรู้ภาษาและวัฒนธรรมต่างๆ ที่อยู่นอกบทเรียนได้อีกด้วย การแปลจึงเปรียบเสมือนสื่อหลักที่เข้ามามีบทบาทในการเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ระหว่างสังคม การสื่อสาร ภาษา วัฒนธรรม ความคิด และค่านิยมที่แตกต่างไปจากสังคมนั้นๆ เพื่อให้บุคคลที่มีข้อจำกัดในการรับรู้สามารถรับรู้และเข้าใจภาพยนตร์ได้ดีเทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับผู้รับชมภาพยนตร์ต้นฉบับ บทแปลไม่ว่าจะเป็นบทพากย์หรือบทบรรยายใต้ภาพจึงมีส่วนสำคัญในการอำนวยความสะดวกให้ผู้ชมที่อยู่ในวัฒนธรรมอื่นได้รับความบันเทิงได้อย่างเต็มที่

เนื่องจากภาพยนตร์ส่วนใหญ่เป็นสื่อที่มุ่งเน้นให้ความบันเทิงแก่ผู้ชม ผู้แปลบทภาพยนตร์จึงต้องถ่ายทอดความหมาย รวมทั้งรักษาอรรถรสของภาพยนตร์ต้นฉบับให้ได้ ในการแปลบทภาพยนตร์ ผู้แปลจึงควรเลือกใช้คำให้เหมาะสม ทั้งยังต้องเก็บใจความสำคัญและอรรถรสของภาพยนตร์ไว้ให้มากที่สุด เนื่องจากบทบรรยายใต้ภาพจะช่วยให้ผู้รับชมสามารถเข้าใจเนื้อหาโดยรวมของภาพยนตร์ได้ดียิ่งขึ้น

นอกจากผู้แปลจะต้องคำนึงถึงเนื้อหาโดยรวมของบทบรรยายได้ภาพแล้ว ยังต้องคำนึงถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรม เช่น เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ดังที่ปราณี กุลละวณิช และคณะ (2540, น. 20) กล่าวว่า ปัจจัยความแตกต่างทางสังคมวิทยาของผู้พูดในสังคมส่งผลให้เกิดการแปรของภาษา ผู้พูดภาษาแต่ละคนจะมีสถานภาพแตกต่างกันด้วยปัจจัยต่างๆ เช่น เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ชาติพันธุ์ ชั้นทางสังคม และถิ่นที่อยู่อาศัย เป็นต้น การที่ผู้พูดภาษาที่มีสถานภาพหรือลักษณะทางสังคมที่แตกต่างกัน เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการแปรของภาษา จากการศึกษาเรื่องการแปรของภาษาตามเพศของผู้พูดนั้น พบว่า ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะใช้ภาษาที่ถูกต้อง เป็นมาตรฐาน หรือภาษาที่เป็นที่ยอมรับมากกว่าผู้ชาย (Lakoff, R. T., 1975, pp. 3-8) นอกจากนี้ การแปรของภาษาในแต่ละเพศนั้น จะมีลักษณะที่แตกต่างกันในแต่ละสังคม

การศึกษาเรื่องความแตกต่างของการใช้ภาษาระหว่างเพศชายและเพศหญิงในแต่ละภาษานั้น จะทำให้เราเข้าใจภาษาเหล่านั้น ได้ดียิ่งขึ้น รวมไปถึงเข้าใจลักษณะทางสังคมของผู้พูดอีกด้วย ความแตกต่างนี้ทำให้เข้าใจว่าเพราะเหตุใดผู้คนถึงใช้ภาษาที่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นถึงลักษณะที่แตกต่างกันของภาษาเพศหญิงและภาษาเพศชาย แต่ผู้คนส่วนใหญ่มักไม่ทราบหรือไม่ได้สังเกตถึงความต่างนั้นก็เพราะเราใช้ภาษากันไปตามความเคยชินและการศึกษาเรื่องเพศกับการใช้ภาษาก็มีความน่าสนใจ เนื่องจากเพศของผู้ใช้ภาษานั้นจะส่งผลต่อการใช้ภาษาของมนุษย์

ดังนั้น ผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดเรื่องเพศกับการใช้ภาษานั้น สามารถนำมาเชื่อมโยงกับการแปลได้ เพราะแนวคิดนี้จะช่วยให้ผู้แปลเลือกใช้การถ่ายทอดภาษาที่แตกต่างระหว่างเพศหญิงและเพศชายได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษากลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ เพื่อที่จะศึกษาว่ากลวิธีในการแปลนั้นเป็นอย่างไร และลักษณะของภาษาเพศหญิงในบทบรรยายฉบับแปลจะแตกต่างหรือเหมือนกับในต้นฉบับหรือไม่ ผู้วิจัยได้เลือกภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเพศหญิง ตัวละครหลักที่เป็นผู้หญิง นำเสนอเนื้อเรื่องที่สะท้อนการใช้ชีวิตประจำวันของผู้คนในยุคปัจจุบัน ตัวละครมีบุคลิกลักษณะที่หลากหลายและแตกต่างกัน โดยผู้วิจัยจะศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีที่ใช้การแปลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ เพื่อให้บทบรรยายภาพยนตร์ในฉบับแปลมีความถูกต้องและได้รสชาติเทียบเท่ากับภาพยนตร์ต้นฉบับ อีกทั้งบทบรรยายภาพยนตร์นั้นสามารถสื่อสารให้ผู้รับชมได้เข้าใจในเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น และเป็นแนวทางให้แก่ผู้ที่สนใจได้นำความรู้ไปศึกษาและประยุกต์ใช้ในการแปลภาพยนตร์ต่อไปในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

เพื่อศึกษากลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย

3. ขอบเขตในการศึกษา

3.1 การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาข้อมูลจากบทบรรยายภาพยนตร์ที่ปรากฏในสื่อวีดิทัศน์ภาพยนตร์ ได้แก่

3.1.1 ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” ออกวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2551 ความยาว 145 นาที เป็นภาพยนตร์ประเภทสุขนาฏกรรมจินตนิยม (romantic comedy) กำกับแสดงโดย ไมเคิล แพทริก คิง ผลิตโดยบริษัท นิวไลน์ ซีเนม่า จำกัด (New Line Cinema) จัดจำหน่ายโดยบริษัท วอร์เนอร์บราเดอร์ส (Warner Bros.) จัดจำหน่ายสื่อวีดิทัศน์โดยบริษัท แคททาลิสท์ อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (Catalyst Alliance (Thailand))

3.1.2 ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” ออกวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2553 ความยาว 146 นาที เป็นภาพยนตร์ประเภทสุขนาฏกรรมจินตนิยม (romantic comedy) กำกับแสดงโดย ไมเคิล แพทริก คิง ผลิตโดยบริษัท นิวไลน์ ซีเนม่า จำกัด (New Line Cinema) จัดจำหน่ายโดยบริษัท วอร์เนอร์บราเดอร์ส (Warner Bros.) จัดจำหน่ายสื่อวีดิทัศน์โดยบริษัท แคททาลิสท์ อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (Catalyst Alliance (Thailand))

3.1.3 ภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” ออกวางจำหน่ายในปี พ.ศ. 2559 ความยาว 110 นาที เป็นภาพยนตร์ประเภทสุขนาฏกรรมจินตนิยม (romantic comedy) กำกับแสดงโดยคริสเตียน ดิทเทอร์ ผลิตโดยบริษัท นิวไลน์ ซีเนม่า จำกัด (New Line Cinema) จัดจำหน่ายสื่อวีดิทัศน์โดยบริษัท แคททาลิสท์ อัลลายแอนซ์ (ประเทศไทย) จำกัด (Catalyst Alliance (Thailand))

3.2 ศึกษาและวิเคราะห์กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงโดยวิเคราะห์ควบคู่กับบริบทสถานการณ์ รวมถึงน้ำเสียงและลักษณะท่าทางของนักแสดงที่ปรากฏในภาพยนตร์

3.3 ผู้วิจัยจะคัดประเภทของภาษาเพศหญิงในต้นฉบับภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดทฤษฎีเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และจูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) มาเป็นแนวทางในการคัดเลือกข้อมูลภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์

4. วิธีดำเนินการวิจัย

4.1 รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) ที่รวบรวมและศึกษาถ้อยคำที่ถ่ายทอดภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์จากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย โดยใช้แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแปล การแปลภาพยนตร์ แนวคิดเรื่องเพศกับการใช้ภาษามาวิเคราะห์ถึงลักษณะของภาษาเพศหญิงที่พบในบทบรรยายภาพยนตร์

4.2 การคัดเลือกข้อมูล

ผู้วิจัยได้คัดเลือกข้อมูลจากภาพยนตร์ต่างประเทศที่มีบทบรรยายได้ภาพภาษาไทย ศึกษาบทบรรยายภาษาไทยในภาพยนตร์ต่างประเทศที่จัดทำเป็นแผ่นวีดิทัศน์ระบบดิจิทัล (DVD) โดยจำกัดภาพยนตร์ที่จัดจำหน่ายในช่วงตั้งแต่ปีพ.ศ. 2551 จนถึงปีพ.ศ. 2559 ผู้วิจัยได้หาซื้อแผ่นดีวีดีภาพยนตร์ที่มีบทบรรยายได้ภาพภาษาไทยจากร้านแมงป่องและร้านบูมเมอแรง ภาพยนตร์ที่เลือกมาต้องมีภาษาร่วมสมัยกัน ใช้ภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน สะท้อนวิถีชีวิตคนทั่วไป เป็นภาพยนตร์ที่สะท้อนเรื่องราวเกี่ยวกับเพศหญิง มีการนำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างภาษาและเพศ และจะต้องมีจำนวนตัวอย่างปรากฏมากและหลากหลาย จากเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008) ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010) และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016)

4.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยชมภาพยนตร์ที่นำมาศึกษา เพื่อทำความเข้าใจในเนื้อหาโดยรวมของเรื่องแล้วจึงจัดทำบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเป็นลายลักษณ์อักษร และจดบันทึกบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาไทยที่ปรากฏในสื่อดีวีดี หลังจากนั้นจึงคัดเลือกและเก็บรวบรวมภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในภาพยนตร์ตามแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และจูเลีย ทู๊ด (Wood, J. T., 2011) โดยผู้วิจัยจะพิจารณาภาษาเพศหญิงควบคู่กับบริบท สถานการณ์ และลักษณะท่าทางของนักแสดงที่ปรากฏในภาพยนตร์ด้วย

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูล โดยแบ่งออก 2 ประเด็น คือ เรื่องภาษา เพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์ และเรื่องกลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง ซึ่งผู้วิจัยจะนำเสนอรวมอยู่ในส่วนเดียวกัน โดยเริ่มต้นผู้วิจัยจะกล่าวถึงเหตุการณ์ที่ปรากฏในฉากภาพยนตร์ ที่มีภาษาเพศหญิงปรากฏอยู่ ตามมาด้วยตัวอย่างภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับ (ภาษาอังกฤษ) เทียบเคียงกับฉบับแปลในบทบรรยายภาพยนตร์ และสุดท้ายคือ การวิเคราะห์ถึง กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิงที่ผู้แปลใช้ในการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยจะวิเคราะห์ข้อมูลควบคู่ไปกับการชมภาพยนตร์ เพื่อให้เห็นภาพ ลักษณะท่าทาง น้ำเสียง และองค์ประกอบแวดล้อมของภาพยนตร์ด้วย

5. แนวคิดที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยได้แบ่งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยาย ภาพยนตร์ออกเป็น 3 ส่วน คือ

5.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปล

ทฤษฎีการแปล เรื่องการเทียบเคียง (equivalence) ของยูจิน เอ ไนดา (Nida, E. A., 1964) และกลวิธีการปรับบทแปลของสัญญาวิ สายบัว (2553) มาวิเคราะห์ว่าบทบรรยายภาพยนตร์ ในฉบับแปลมีความเท่าเทียมกับต้นฉบับหรือไม่ และผู้แปลสามารถรักษาลักษณะภาษาเพศหญิง ได้เหมือนกับต้นฉบับได้หรือไม่

5.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการแปลภาพยนตร์

แนวคิดทฤษฎีเรื่อง การแปลบทภาพยนตร์ของฌอร์ฌ เดอแอซ ซินทาส และ เอไลน์ รามาเอล (Cintas, J. D., & Remael, A., 2007) โดยศึกษาถึงข้อจำกัดและกลวิธีที่ใช้ในการ แปลบทภาพยนตร์มาร่วมวิเคราะห์ในการวิจัยในครั้งนี้

5.3 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับเพศกับการใช้ภาษา

แนวคิดทฤษฎีเรื่องภาษาเพศหญิงของโรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และ จูเลีย ที วูด (Wood, J. T., 2011) มาเป็นแนวทางในการคิด

ข้อมูลและวิเคราะห์ภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008), “*Sex and the City 2*” (2010), และ “*How To Be Single*” (2016)

6. ผลการศึกษา

ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์โดยแบ่งหัวข้อการศึกษาเป็น 2 เรื่อง คือ การศึกษาภาษาเพศหญิงในต้นฉบับ และการศึกษากลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง

6.1 ภาษาเพศหญิง

ในการศึกษาการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องภาษาเพศหญิงของ โรบิน เลคอฟ (Lakoff, R. T., 1975) แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996) และ จูเลีย ทูด (Wood, J. T., 2011) มาเป็นกรอบในการศึกษา ซึ่งพบลักษณะของภาษาเพศหญิง ดังนี้

6.1.1 การใช้คำศัพท์ด้านแฟชั่นและความงาม

ในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับมีการใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวกับแฟชั่นและความงาม ตามที่แมรี ริชชี คีย์ (Key, M. R., 1996, pp. 25-27) ได้อธิบายไว้ว่า เพศชายและเพศหญิงใช้ภาษาแตกต่างกันเพราะอยู่ในแวดวง บทบาท หน้าที่ และความสนใจที่ต่างกัน แม้ว่าในปัจจุบันวงคำศัพท์ของทั้งสองเพศจะใกล้เคียงกันมาก เนื่องจากพฤติกรรมการดำรงชีวิตที่แตกต่างจากอดีต แต่ก็ยังมีความแตกต่างอยู่ ซึ่งภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่อง มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของเพศหญิง วงการแฟชั่นและความงาม จึงมีตัวอย่างการใช้ภาษาของตัวละครเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับที่เกี่ยวข้องกับวงการดังกล่าวเป็นจำนวนมาก โดยคำศัพท์ส่วนใหญ่ที่ผู้วิจัยพบนั้นจะเป็นลักษณะของการใช้ชื่อแบรนด์สินค้า

6.1.2 การใช้การสนทนาแบบเกื้อหนุน และการตอบสนองในการสนทนา

ในการศึกษาพบว่า เพศหญิงมีการใช้การสนทนาแบบเกื้อหนุน (cooperative style) และการตอบสนองสั้นๆ ในการสนทนา (minimal reaction) อยู่บ่อยครั้ง ลักษณะการพูดแบบผู้หญิงมีจุดประสงค์หลักเพื่อสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ระหว่างกัน ให้การสนับสนุนกัน สร้างความใกล้ชิด ความเข้าใจซึ่งกันและกัน และให้กำลังใจกัน มีความพยายามในการประคับประคองการสนทนาไว้ โดยการชักจูงให้ผู้อื่นได้เริ่มต้นการสนทนา

และกระตุ้นให้คู่สนทนาได้ใช้ความคิด โดยมักจะใช้รูปประโยคคำถาม และในการสนทนาคู่สนทนา ยังมีการโต้ตอบ โดยมักจะกล่าวโต้ตอบสั้นๆ หรือใช้การสื่อสารทางสายตา การพยักหน้า โดยการโต้ตอบนี้สามารถแสดงให้เห็นถึงความห่วงใยผู้อื่น และยังแสดงถึงการเห็นคุณค่าและการมีตัวตนของผู้อื่น

6.1.3 การใช้คำหรือวลี hedging

จากการศึกษาพบการใช้คำหรือวลีเพื่อเลี่ยงหรือแสดงความไม่แน่ใจอย่างหลากหลาย เพศหญิงนิยมพูดเลี่ยงหรือใช้ภาษาที่อ่อนกว่าเพศชาย เมื่อเพศหญิงสนทนาในเรื่องที่ทำให้เกิดความอึดอัด หรือเมื่อเจอสถานการณ์ที่ทำให้ขาดความมั่นใจในการแสดงความคิดเห็นหรือไม่แน่ใจในเรื่องที่สนทนา ตัวอย่างคำหรือวลีที่พบในบทบรรยายต้นฉบับ คือ could, may, should like, maybe, perhaps, well, kind of, sort of หรือ you know นอกจากนี้ เพศหญิงมักขึ้นต้นประโยคโดยใช้วลี I think, I wonder, I guess หรือ I mean

6.1.4 การใช้รูปประโยคคำถามต่อท้าย (tag question)

จากการศึกษาพบลักษณะการใช้รูปประโยคคำถามต่อท้ายประโยค 5 แบบ คือ เพื่อยืนยันข้อมูล เพื่อสอบถามความคิดเห็น เพื่อให้การสนทนาราบรื่น เพื่อขอร้อง และเพื่อเสนอแนะ

6.1.5 การใช้คำวิเศษณ์ช่วยเพิ่มหรือลดความ (intensifying adverbs)

เพศหญิงมักใช้คำขยายเพื่อเน้นความมากกว่าเพศชาย เช่น คำว่า so, very, quite, really, terribly, awfully, such, just โดยเฉพาะคำว่า “so” “very” และ “really” ที่ปรากฏในบทบรรยายต้นฉบับจากภาพยนตร์เรื่อง “Sex and the City: the Movie” (2008), ภาพยนตร์เรื่อง “Sex and the City 2” (2010), และ ภาพยนตร์เรื่อง “How To Be Single” (2016) เป็นจำนวนมาก

6.1.6 การใช้คำคุณศัพท์ที่ไม่มี ความหมาย (empty adjective)

จากการศึกษาบทบรรยายภาพยนตร์ต้นฉบับพบว่า มีการใช้คำคุณศัพท์ แสดงความรู้สึกชอบพอทั้งคำคุณศัพท์ที่แสดงลักษณะเฉพาะเพศหญิง (sex-exclusive language) และคำคุณศัพท์ที่ไม่แสดงลักษณะเฉพาะเพศ (neutral language) ผู้วิจัยพบการใช้คำว่า “fabulous” และ “gorgeous” เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ผู้วิจัยยังพบคำคุณศัพท์ที่ไม่แสดงลักษณะเฉพาะเพศ (neutral words) ได้แก่คำว่า “good” “great” และ “nice” เป็นจำนวนมากตามลำดับอีกด้วย ซึ่งการใช้

คำคุณศัพท์ที่ไม่มีความหมายนี้ ผู้วิจัยพบว่าจะใช้แสดงความชอบหรือความพอใจของตัวละครที่มีต่อบุคคล หรือการบรรยายถึงสภาพแวดล้อมมากที่สุด

6.1.7 การใช้โอธิพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง

จากการศึกษาพบว่า การใช้โอธิพจน์ (hyperbole) หรือการใช้โวหารเกินจริง โดยเพศหญิงนิยมใช้ลักษณะการพูดแบบนี้ควบคู่กับการเน้นย้ำความสำคัญของเรื่องที่พูด เพื่อสร้างอารมณ์และความรู้สึกที่รุนแรงเกินจริง ทำให้ผู้ฟังเกิดมโนภาพ เกิดจินตนาการ ถ้ายทอดอารมณ์ ทำให้มีความรู้สึกตรงตามความปรารถนาของผู้พูด

6.1.8 การสร้างคำใหม่

ผู้วิจัยพบการสร้างคำใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง กลวิธีการแปลภาษาเพศชายของศุภกานดา ทองบุญรอด (2545, น. 19, 38-42) ซึ่งได้นำเสนอลักษณะการใช้ภาษาแบบเพศชายที่จะนิยมใช้คำศัพท์ที่สร้างขึ้นใหม่ จากการศึกษารายการโทรทัศน์ในบทบรรยายภาพยนตร์ ผู้วิจัยพบลักษณะการสร้างคำใหม่ ทั้งหมด 3 ประเภท คือ old words within new senses (คำเก่าในความหมายใหม่) collocation (คำที่ประสมระหว่างคำนามกับคำนาม หรือคำนามกับคำคุณศัพท์) และ eponyms (คำที่สร้างจากชื่อเฉพาะของคน สิ่งของ หรือสถานที่) โดยลักษณะของการสร้างคำใหม่เพื่อนำมาใช้ของเพศหญิงนั้น จะใช้คำศัพท์เพื่อสร้างความสุภาพและมีความหมายในเชิงบวก

6.2 การแปลภาษาเพศหญิง

จากการศึกษาแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City: the Movie*” (2008), ภาพยนตร์เรื่อง “*Sex and the City 2*” (2010), และภาพยนตร์เรื่อง “*How To Be Single*” (2016) ผู้วิจัยสามารถสรุปกลวิธีการแปลได้ดังนี้

ผู้แปลใช้กลวิธีการแปลภาษาเพศหญิง 2 ประเภทคือ การแปลแบบตรงตัว และการแปลแบบเอาความ

6.2.1 การแปลแบบตรงตัว

การแปลแบบตรงตัวเป็นการแปลที่พยายามรักษาความหมายและโครงสร้างของต้นฉบับไว้มากที่สุด มุ่งความถูกต้องแม่นยำเป็นหลัก ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลใช้การแปล

ประเภทนี้ในการถ่ายทอดบทบรรยายภาพยนตร์ในระดับคำ เช่น การแปลคำศัพท์เกี่ยวกับวงการแฟชั่นและความงาม และยังใช้ในการถ่ายทอดคำที่ใช้เพื่อการโต้ตอบแบบสั้นๆ อีกด้วย

6.2.2 การแปลแบบเอาความ

ผู้วิจัยพบว่าผู้แปลเลือกใช้การแปลแบบเอาความเป็นหลักในการแปลภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ โดยผู้แปลถ่ายทอดบทแปลโดยไม่ยึดติดกับโครงสร้างประโยค แต่จะถ่ายทอดความหมายของบทบรรยายต้นฉบับให้ออกมาอย่างเป็นธรรมชาติที่สุดในภาษาไทย ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

6.2.2.1 การปรับระดับคำ

ผู้แปลใช้การปรับคำศัพท์ในฉบับแปล เช่น การเปลี่ยนหน้าที่ของคำ การเติมคำอธิบาย

6.2.2.2 การปรับระดับโครงสร้าง

เนื่องจากโครงสร้างในภาษาอังกฤษและภาษาไทยมีความแตกต่างกัน ผู้แปลจึงใช้การปรับโครงสร้างให้มีความเป็นธรรมชาติ เข้ากับบริบทของภาษาไทย เช่น การทับศัพท์ การสลับตำแหน่งของคำในประโยค

6.2.2.3 การแปลแบบขยายความ

ผู้แปลใช้การแปลขยายความเพื่อให้ถ้อยคำในฉบับแปลมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

6.2.2.4 การแปลแบบตีความ

ผู้แปลใช้การแปลแบบตีความในการถ่ายทอดการใช้คำสร้างใหม่เพื่อตีความหมายของคำ

6.2.2.5 การละไม่แปล

ผู้แปลใช้การละการแปลถ้อยคำหรือไวยากรณ์บางส่วนในถ้อยคำนั้นๆ เช่น การละคำอุทาน หรือถ้อยคำเชื่อมความคิด และคำที่ใช้เพื่อการโต้ตอบแบบสั้นๆ

7. อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาภาษาเพศหญิงในบทบรรยายภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องนี้ ผู้วิจัยพบว่าผล การศึกษานี้มีทั้งส่วนที่สอดคล้องและแตกต่างไปจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาเพศหญิงของผู้ที่ได้ เคยศึกษาไว้ก่อนหน้านี้ โดยส่วนที่พบว่าสอดคล้องกัน ได้แก่ ในการสื่อสารของเพศหญิงมักจะใช้ รูปประโยคคำถามต่อท้าย (tag question) และหัวข้อในการสนทนาของเพศหญิงจะเกี่ยวข้องกับเรื่อง ส่วนตัว รวมไปถึงการใช้คำศัพท์บางคำที่เพศหญิงนิยมใช้มากกว่าเพศชาย และในส่วนที่แตกต่างกัน ได้แก่ ลักษณะการใช้โอริพจน์ (hyperbole) ซึ่งเพศหญิงจะใช้โอริพจน์หรือการใช้โวหารเกินจริงในการ เน้นย้ำถึงความสำคัญของเรื่องที่กำลังสนทนา

เนื่องด้วยสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา จึงอาจทำให้ภาษาที่ผู้หญิงใช้ใน ปัจจุบันนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไปจากอดีตด้วยเช่นเดียวกัน จากตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนในการใช้คำ บริภาษของเพศหญิง กล่าวคือ เพศหญิงมีการใช้คำสบถ คำหยาบที่มีความหมายรุนแรงเช่นเดียวกับ เพศชาย นอกจากนี้ ยังพบการใช้คำศัพท์ใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง กลวิธีการแปลภาษา เพศชาย ของศุภกานดา ทองบุญรอด (2545, น. 19, 38-42) ซึ่งได้นำเสนอลักษณะการใช้ภาษาแบบ เพศชายที่จะนิยมใช้คำศัพท์ที่สร้างขึ้นใหม่ แต่ลักษณะการใช้คำศัพท์ใหม่ของเพศหญิงจะใช้เพื่อ สร้างความสุขภาพและมีความหมายในเชิงบวก นอกจากนี้ การใช้ภาษาของเพศหญิงอาจขึ้นอยู่กับ สถานการณ์ คู่สนทนา สถานภาพทางสังคม และบริบท ดังนั้น การศึกษาภาษาเพศหญิง จึงควรนำ บริบททางสังคมข้างต้นมาพิจารณาไปด้วย เพราะฉะนั้น ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่า บริบทดังกล่าว สามารถเชื่อมโยงกับการศึกษาด้านสังคม เมื่อทราบว่าในปัจจุบันมีปัจจัยมากมายที่ส่งผลต่อการใช้ภาษา เช่น อายุ เพศ อาชีพ เชื้อชาติ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ช่วยให้เราสามารถเลือกใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องมากขึ้น

ผลการศึกษาครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ความแตกต่างด้านภาษาและวัฒนธรรมเป็น ส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อภาษาเพศหญิงที่ปรากฏในภาษาต้นฉบับ เมื่อถูกถ่ายถอดเป็นภาษาฉบับแปล อาจไม่หลงเหลือแก่นยะของความเป็นภาษาเพศหญิงอีกต่อไป แม้ว่านักแปลจะรับรู้และเข้าใจข้อความ ในต้นฉบับเป็นอย่างดี และการใช้กลวิธีการแปลแบบตรงตัวเพื่อรักษาถ้อยคำภาษาเพศหญิงใน ต้นฉบับเอาไว้ ก็อาจทำให้ได้ภาษาฉบับแปลที่ไม่เป็นธรรมชาติและไม่เข้ากับบริบทของวัฒนธรรม ปลายทาง หรืออาจเป็นเพราะลักษณะความแตกต่างกันในด้าน ไวยากรณ์ในภาษาต้นฉบับและภาษา ฉบับแปล ทำให้ลักษณะความเป็นภาษาเพศหญิงถูกลดหรือตัดทอนออกไป

หากนักแปลที่ทำงานอยู่ในวงการต่างๆ มีความตระหนักในเรื่องการใช้ภาษาที่แตกต่าง ของแต่ละเพศนี้ ก็จะทำให้สามารถเลือกใช้คำในการถ่ายถอดข้อความในฉบับแปลได้อย่างมี ประสิทธิภาพ และตรงกับเป้าหมายของสินค้าและบริการนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ในสภาพสังคม ปัจจุบันที่ผู้หญิงถือเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาดของผลิตภัณฑ์และสินค้านานาชนิด หาก

ผู้แปลเป็นเพศหญิงจะสามารถทำงานแปลในด้านนี้ได้ง่ายกว่าผู้แปลเพศชาย เนื่องจากนักแปลเพศหญิงจะมีวงคำศัพท์หรือมีความรู้ความสนใจที่แตกต่างจากนักแปลเพศชาย และข้อสำคัญอีกประการก็คือ นักแปลเพศหญิงจะเป็นผู้ที่ใช้ลักษณะภาษานั้นๆ อยู่ในชีวิตประจำวันอยู่แต่เดิม ดังนั้น นักแปลจึงต้องเพิ่มพูนวงความรู้ของตนอยู่เสมอให้เท่าทันกับกระแสต่างๆ ของโลก รวมถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของภาษาเพศหญิงและเพศชายที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

นอกจากนี้ ภาษาเพศหญิงก็ยังมีความสำคัญต่อวงการสื่อสิ่งพิมพ์เช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น ในวงการธุรกิจนิตยสารต่างประเทศที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้หญิง เมื่อนิตยสารจากต่างประเทศเข้ามาเพื่อการจัดจำหน่ายในประเทศไทย การแปลจะเข้าไปมีส่วนในการส่งผ่านความรู้หรือความบันเทิงในนิตยสารนั้นๆ หากนักแปลสามารถถ่ายทอดความรู้หรือความบันเทิงนั้นๆ ได้อย่างครบถ้วนหรือตรงตามจุดประสงค์ของนิตยสารนั้นๆ ได้ก็จะทำให้นิตยสารนั้นสามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นอย่างดี หรือแม้แต่วงการวรรณกรรมเองก็ต่างต้องคำนึงถึงลักษณะภาษาเพศหญิงด้วยเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น การแปลนวนิยายที่มีตัวละครเป็นผู้หญิง ผู้แปลก็ควรเลือกใช้คำที่แสดงความเป็นเพศหญิง เพื่อให้บทแปลนั้นมีความถูกต้อง เป็นธรรมชาติ และได้รรถรสตรงตามต้นฉบับ

ส่วนในด้านวิชาการนั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ความรู้และความตระหนักเรื่องภาษาเพศหญิงจะสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนด้านการแปลได้อีกด้วย เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมให้กับนักแปลสามารถถ่ายทอดบทแปลได้อย่างถูกต้องทั้งด้านความหมายของคำ และเรื่องอรรถรสที่ปรากฏอยู่ในภาษาต้นฉบับด้วย ซึ่งถือว่าเป็นคุณสมบัติเด่นของนักแปลในการถ่ายทอดความหมายของภาษาที่จะต้องคำนึงถึงบริบทด้านสังคมและวัฒนธรรมควบคู่ไปกับการถ่ายทอดความหมายของภาษาตามความหมายที่แท้จริง

8. ข้อเสนอแนะ

ผู้วิจัยมีความเห็นว่ายังมีประเด็นอื่นๆ ที่น่าสนใจนำมาศึกษาเพิ่มเติมได้ ดังนี้

1. การศึกษาการแปลภาษาเพศในบทพากย์ (dubbed version) เปรียบเทียบกับการแปลภาษาเพศในบทบรรยายภาพยนตร์ (subtitles)
2. การศึกษาเกี่ยวกับการถ่ายทอดภาษาเพศหญิงในเชิงลึกเกี่ยวกับลักษณะของภาษาเพศหญิงในแต่ละประเด็น เช่น การใช้ tag question

3. การศึกษาลักษณะความเหมือนและความแตกต่างของภาษาเพศหญิงจากผลงานในยุคก่อนกับลักษณะภาษาเพศหญิงที่ใช้ในปัจจุบัน

4. การศึกษาการใช้ภาษาของกลุ่มเพศทางเลือก

TRANSLATION OF FEMALE LANGUAGE IN THE SUBTITLES FOR “SEX AND THE CITY: THE MOVIE”, “SEX AND THE CITY 2”, AND “HOW TO BE SINGLE”

THANITKAN SUWANNATHONG 5437804 LCCD/M

M.A. (LANGUAGE AND CULTURE FOR COMMUNICATION AND DEVELOPMENT)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: SUJARITLAK DEEPADUNG, Ph.D., SINGHANAT NOMNIAN, Ed.D., KANOPPORN WONGGARASIN, Ph.D.

EXTENDED SUMMARY

1. Rationale of the study

Since the first movie was introduced, foreign movies have been spread in Thailand to become an effective media for passing on knowledge and stories. Moreover, the audience can learn different languages and cultures that are not included in textbooks. Translation, therefore, can be compared to the main media playing a role in connecting knowledge of society, communication, languages, culture, idea, and different social values in order for people with limited perception to be able to understand the movie as much as the audience of the original movie. Both dubbing and subtitled translations are important in terms of providing convenience for the audience of different cultures to be fully entertained.

As most movies aim to entertain the audience, translators need to be able to convey the meaning and, at the same time, preserve the flavor of the original movie. Therefore, to translate the movie subtitles, the translators should not only select the appropriate words but also keep the main idea and the flavor of the movie as much as possible. This is because the subtitles allow the audience to have a better understanding of the whole story of the movie.

Apart from the content of the subtitles, it is necessary for the translators to be aware of social and cultural context such as gender, age, educational background, status, and relationship between characters. According to Pranee Kullavanich et al. (1997, p. 20), different sociological factors of the speaker in a society influence the change of language. Each speaker has different status due to, for instance, gender, age, educational background, career, race, social status, and place of residence. Having different status or social characteristics causes the change of language. From the study of the change of language with the speaker's gender, it is found that women have a higher tendency to use correct, standardized, and accepted language than men (Lakoff, R. T., 1975, pp. 3-8). Furthermore, the change of language with gender has different characteristics in different societies.

Studying the different use of language between men and women enables us to understand the language as well as the social characteristic of the speaker better. This difference allows us to understand why people use different languages. It shows different characteristics between the languages of men and women. However, most people do not recognize or notice that difference because we are used to using language. The study of gender and language is interesting as gender affects people's use of language.

Therefore, I see that the issue of gender and language as related to translation as it allows translators to choose different method in conveying the language of men and women appropriately. I am interested in studying the methods of translation of female language in the movie subtitles in order to find out how it is translated and how the female language in the translated text is different from or similar to the source text. The foreign movies chosen for the study are about women with women as the main characters. Their content reflects the lifestyles of people in the present day. The characters have different personalities. The methods of translating female language in the movie subtitles will be studied and analyzed to see whether or not translated text is accurate and provides the same flavor as the source text. Also, this study is to see if the translated text can make the audience understand the story better or not. The methods can serve as a guideline for those who are interested in learning and applying them in future movie translation.

2. Objective

To study female language translation of the movie subtitles from English into Thai.

3. Scope of the study

3.1 In this research, the English movies selected for study are in DVD form. The movies include:

3.1.1 “*Sex and the City: the Movie*”, a romantic comedy movie, first released in 2008. The DVD is produced by New Line Cinema and distributed by Catalyst Alliance (Thailand).

3.1.2 “*Sex and the City 2*”, a romantic comedy movie, first released in 2010. The DVD is produced by New Line Cinema and distributed by Catalyst Alliance (Thailand).

3.1.3 “*How To Be Single*”, a romantic comedy movie, first released in 2016. The DVD is produced by New Line Cinema and distributed by Catalyst Alliance (Thailand).

3.2 Strategies of female language translation are studied and analyzed based on context, situation, voice tone, and gestures of actors in the movies.

3.3 The data of English female language in the source text was collected according to theories proposed by Robin Lakoff (1975), Mary Ritchie Key (1996), and Julia T. Wood (2011).

4. Methodology

4.1 Research methodology

This research is a qualitative research which analyzes the Thai subtitles in English movies. In order to study the female language, theories proposed by Robin Lakoff (1975), Mary Ritchie Key (1996), and Julia T. Wood (2011) were

employed. As for theories related to translation, those of Eugene A. Nida (1964) and Sanchawee Saibua (2010) were used for analysis.

4.2 Movie selection

In this research, the English movies selected for this study are in the form of DVDs with Thai subtitles and distributed from 2008-2016. The movies were purchased from DVD stores in the business area of Bangkok and Pathum Thani Province, Thailand: Boomerang and Mangpong.

The language in the selected movies should be used in everyday life. The movies reflect the stories of the females and their lives, representing the relationship between language and gender. The three movies ultimately selected were: “*Sex and the City: the Movie*” (2008), “*Sex and the City 2*” (2010), and “*How To Be Single*” (2016), after having considered the need for a sufficient number and variety of female language usage.

4.3 Data collection

The three selected movies were watched and studied, and the English and Thai subtitles were also recorded. Then, the dialogues identified as female language were collected according to the criteria proposed by Robin Lakoff (1975), Mary Ritchie Key (1996), and Julia T. Wood (2011). The researcher studied the female language together with the contexts, situations and gestures of the actors in the movies.

4.4 Data analysis

The female language in the source text was first analyzed and then followed by an analysis of the translation strategies employed in the subtitles. The following factors were also taken into account: the context in the movies, situation, voice tone, and gestures of the actors in the movies.

5. Literature review

The theories related to female language translation reviewed in this study can be classified into three categories as follows:

5.1 Translation theory

Eugene A. Nida's equivalence theory (1964) and Sanchawee Saibua's translation techniques of adjustment theory (2010)

5.2 Film translation theory

Jorge Diaz Cintas & Aline Remael's subtitles translation theory (2007)

5.3 Language and gender theory

Female language theories of Robin Lakoff (1975), Mary Ritchie Key (1996), and Julia T. Wood (2011).

6. Results

In this research, two main topics of study were categorized: the study of female language in the source text and the study of female language translation

6.1 Female language

In terms of data categorization, the theories of Robin Lakoff (1975), Mary Ritchie Key (1996), and Julia T. Wood (2011) were employed. The features of female language are shown below:

6.1.1 Vocabulary related to fashion and beauty

In the original version, there is vocabulary related to fashion and beauty. According to Mary Ritchie Key's theory (1996), vocabulary selections are reflections of interests and roles of the user. Although vocabulary selection of men and women these days is very similar because of the behavior of the living is different from in the past but there are also differences in selecting vocabulary. The three

selected movies reflect the women's life and the story about fashion and beauty. The movies contain a high frequency of brand name items.

6.1.2 Cooperative style and minimal reactions

In the study, women frequently use the cooperative style and minimal reactions in communication mentioned by Julia T. Wood (2011). Women use communication as a way to establish and maintain relationships with others. They also use language to create relationships, proximity, understanding, and support. They also attempt to maintain conversations by inviting others to talk and reveal their ideas. Questions are frequently used in the conversation. In conversational maintenance work, women maintain communication by using minimal reaction or by making eye contact and nodding the head. This cooperative style of communication shows the attention of the hearer to make the speaker feel worthy and included.

6.1.3 Hedging words and phrases

In the study, the hedging of words and phrases as described by Robin Lakoff (1975) is used to soften or avoid the effect of strong statements. Women use this feature to avoid negative or undesirable responses from the hearers. Hedging makes the statements less absolute in meaning. The hedging of words and phrases found in the original version included: could, may, should, like, maybe, perhaps, well, kind of, sort of, you know, I think, I wonder, I guess, and I mean.

6.1.4 Tag question sentences

Tag questions are a female language feature identified by Robin Lakoff (1975) and Mary Ritchie Key (1996). In this study, tag question sentences can be classified into five functions according to the speaker's intention: to confirm information, to seek an opinion, to sustain a conversation, to make a request, and to give a recommendation.

6.1.5 Intensifying adverbs

Intensifying adverbs are a female language feature also mentioned by Robin Lakoff (1975) and Mary Ritchie Key (1996). Women use

intensifying adverbs to convey feelings by increasing or decreasing the meaning of the words that follow them. In the study, intensifying adverbs found in the original version included: so, very, quite, really, terribly, awfully, such, and just. In the three selected movies, “so”, “very, and “really” were found the most.

6.1.6 Empty adjectives

Empty adjectives are another female language feature noted by Robin Lakoff (1975) and Mary Ritchie Key (1996). In this study, empty adjectives found in the original version can be categorized into two groups: sex-exclusive words and neutral words. The findings show that “fabulous” and “gorgeous” were frequently used. In the neutral word group, “good”, “great”, and “nice” were most common respectively. Empty adjectives are used to express satisfaction with people or the situations concerned.

6.1.7 Hyperbole

Hyperbole, as characterized by Mary Ritchie Key (1996), was also found as a female language feature in the original version. According to the findings, female language demonstrates greater use of hyperbole, accompanied by strong emphasis patterns. Hyperbole is also used in instances of exaggeration for emphasis or effect. It emphasizes, strengthens strong feelings, and creates strong impressions depending on the usage context.

6.1.8 Neologism

Neologism, a feature of male language identified by Supakanda Tongboonrawd (2002), was also found in this study. The findings reveal three types of neologism: old words in new sense, collocations, and eponyms. Neologism in female language is used to create politeness and convey a positive meaning.

6.2 Female language translation

The strategies found in this study of female language in three English-subtitled films, “*Sex and the City: the Movie*” (2008), “*Sex and the City 2*” (2010), and “*How To Be Single*” (2016) in Thai translated versions can be shown as follows:

The translators used two main types of translation: formal-equivalence translation and dynamic-equivalence translation proposed by Eugene A. Nida (1964) and Sanchawee Saibua (2010).

6.2.1 Formal-equivalence translation

Formal-equivalence translation tends to abide by the original version in term of vocabulary and structure. The researcher found that in the subtitles, the translators used this strategy mostly at the lexical level such as with vocabulary related to fashion and beauty, and minimal reaction words.

6.2.2 Dynamic-equivalence translation

The researcher found that the translators mainly used dynamic-equivalence translation in translating female language in the subtitles. The translators did not generally follow the original version's sentence structure, and tended to adjust the subtitles to conform with the form of the Thai language. Dynamic-equivalence translation found in this study can be categorized into five types as follows:

6.2.2.1 Lexical adjustment

The translators used this strategy for the subtitles such as by changing parts of speech and adding the explanations.

6.2.2.2 Structural adjustment

The translators used structural adjustment due to differences in structure between English and Thai. They did this by modifying the subtitles to conform to the nature and context of the language such as transcription/transliteration and by changing word order in the target sentence.

6.2.2.3 Explanation

The translators used explanations to add details making the subtitles clearer or easier to understand.

6.2.2.4 Interpretation

The translators used interpretation in transferring the meaning of the neologism.

6.2.2.5 Omission

Some words, discourse, and grammatical structures were omitted such as interjections, conjunctions, and minimal reaction words.

7. Discussion

From the study of the female language used in these three movies, it was found that there are both similarities and differences compared to previous studies of female language. The similarities include the use of tag questions, private conversation topics, and some vocabularies that are preferred by women. The differences include the use of hyperbole which women use to emphasize the importance of the topic of conversation.

As the society changes through time, female language as used today may have changed from that used in the past. An obvious example can be seen in the use of invective. Women now use swear words including rude words, as men do. Moreover, there is the use of newly-invented words which is similar to the study of the translation of men's language by Supakanda Thongboonrowd (2002, pp.19, 38-42) in which she discusses the use of made-up words by men. However, women create new words for politeness and positive meaning. Furthermore, the use of female language depends on the situation, the interlocutors, their social status, and context. Therefore, in studying female language, it is necessary to also consider the social contexts mentioned above. In my opinion, those contexts are related to social study. Realizing that there are a numerous of factors that affect the use of language - such as age, gender, career, and race - we can make use of them to choose more appropriate or alternative language.

The result of this research allows us to appreciate that differences in language and culture plays an important part in the choice of particular female language in the source text. When translated into target text, the features of female language may be lost. Even though the translator recognizes and understands the source text very well, and uses word-for-word translation to preserve the female language in the source text, the translated text might still not be natural or consistent with the context of the target culture. This might be due to grammatical differences

between the source and target texts which diminishes or omits specific features of the female language used.

If translators working in different circles recognize the different usages of language according to gender, they can choose appropriate words to more effectively convey the original meaning in their translations and better target audiences for the promotion of products and services. For example, women are the main target of many products in modern society. A female translator may be capable to communicate directly with this market than men since they have better access to the right words to overcome gender differences than male translators do. One more important thing is that the female translator lives with that kind of language in daily life. Thus, translators need to expand their knowledge and keep up with current world trends to deal with dynamic changes in male and female language in the future.

Moreover, female language plays an important role to publication circle, for instance, foreign magazines. When foreign women magazines are brought to Thailand for sell, translation plays a part in transferring knowledge and entertainment. If the translator can completely transfer the knowledge and entertainment or serve the objective of the magazines, the magazine will be perfectly reach the target group. In the novel circle, it is also necessary to consider the women language. For example, to translate the novel with female characters, translators should choose the words representing femininity in order for the accuracy, natural, and flavor as the source text.

Academically, knowledge and recognition in female language can be used in teaching translation. This is the preparation for the translators to be able to translate the text accurately in terms of meaning and flavor of the source text. This will become a distinctive quality of the translators since the translation requires the consideration of social and cultural context together with the accurate meaning transfer.

8. Suggestions

1. The study of gender language translation in the dubbed versions, in comparison to the subtitles.
2. An in-depth study on female language feature and the translation such as tag question.

3. The study of similarities and differences compared to the related studies about female language in the past.
4. The study of language in use among homosexuals.

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กชมน ทองสร้อย. (2549). *กลวิธีการแปลภาษาเทศาณูิง: กรณีศึกษานวนิยายแปลเรื่อง คำสารภาพของสาวนักช้อปฯ และ สาวนักช้อปฯ ตะลุยนิวยอร์ก ของ พลอย จริยะเวช*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กฤตยา นาที. (2543). *การศึกษากลวิธีในการหลีกเลี่ยงภาวะแทรกซ้อนทางภาษาและวัฒนธรรมในการแปลบทภาพยนตร์จากภาษาอังกฤษแบบอเมริกันเป็นภาษาไทย: กรณีศึกษาบทบรรยายภาพยนตร์ภาษาไทยของจิระนันท์ พิตรปรีชา*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- จำเริญลักษณ์ ธนะวังน้อย. (2544). *ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์ไทย ตั้งแต่แรกเริ่มจนถึงสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นวลน้อย ตระกูลกิจไพศาล. (2541). *การศึกษาการถ่ายทอดความหมายของ Oh และ Well จากบทภาพยนตร์ ใน หนังสือ Vocabulary street และ Today's English*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนาบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปกรณ กฤษประจันต์. (2551). *การแปลภาพยนตร์เรื่อง "The Rainmaker" ของจอห์น กริชแฮมเป็นภาษาไทย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปราณี กุลละวณิชย์, กัลยา ดิงศภัทย์, สุดาพร ลักษณ์ยนาวิน, อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2540). *การแปรของภาษากับความแตกต่างของผู้พูดในสังคม. ภาษาทัศนาศนา .พิมพ์ครั้งที่ 6*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภรณี ภูศรี. (2555). *การศึกษาการแปลวรรณกรรมการแสดงความไม่พอใจในภาพยนตร์ไทย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.

- ศิริวรรณ ไยยะธรรม. (2553). *การศึกษาการเปลือยคำสื่ออารมณ์ในบทบรรยายภาษาอังกฤษของ ภาพยนตร์ไทยแนวตลก*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศุภกานดา ทองบุญรอด. (2545). *กลวิธีการแปลภาษาเพศชาย*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สัจฉวิ สายบัว. (2553). *หลักการแปล*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิทธา พิณีภูวดล. (2542). *คู่มือนักแปลอาชีพ: หลักการแปล งานทั่วไป งานวิชาการและงานอาชีพ*. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์.
- สุวจิ จันทรรักษ์. (2556). *ภาษากับเพศสภาพในการแปล: กลวิธีการแปลของนักแปลเพศหญิงและเพศชายจากบทประพันธ์เรื่อง "Windmills of the Gods" โดย Sidney Sheldon*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อการสื่อสารและการพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อมรสิริ บุญญสิทธิ์. (2548). *การศึกษาคำชมและการตอบคำชมในภาษาไทยที่ใช้โดยเพศชาย เพศหญิง และเพศชายที่มีจิตใจเป็นหญิง*. วิทยานิพนธ์อักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

American Heritage Dictionary. (4th ed.). (2000). New York: Houghton Mifflin Company.

Baranauskienė, R., & Adminienė, V. (2012). Gender Differences in the Language of E. Hemingway's Fiction. *Gender Studies & Research*, 10, 111-118. Retrieved from http://www.su.lt/bylos/mokslo_leidiniai/llyciu_studijos/2012_10/baranauskiene_adminiene.pdf

Cambridge University Press. (2016). *Cambridge English Dictionary & Thesaurus*. Retrieved from <http://dictionary.cambridge.org/>

Cameron, D. (1992). *Feminism and Linguistic Theory*. Hampshire: Macmillan.

Coates, J. (1993). *Women, Men, and Language: A Sociolinguistic Account of Sex Differences*. New York: Routledge.

Coates, J. (Ed.). (1998). *Language and Gender: A Reader*. Oxford: Blackwell.

Cholifah, Y. W., Heriyanto, & Citraesmana, E. (2013). Strong Expletives, Empty Adjectives and Tag Question Usage as a Gender Marker in a Serial Film "Friends", *International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World (IJLLALW)*, 4(4), 2289-2737. Retrieved from <http://www.ijllalw.org/finalversion4431.pdf>

Cintas, J. D., & Remael, A. (2007). *Audiovisual Translation, Subtitling*. Manchester: St. Jerome Publishing.

De Marco, M. (2006). Audiovisual Translation from a Gender Perspective. *The Journal of Specialised Translation*, 6, 167-184. Retrieved from http://www.jostrans.org/issue06/art_demarco.php

De Marco, M. (2009). Gender Portrayal in Dubbed and Subtitled Comedies. In J. D. Cintas (Ed.), *New Trends in Audiovisual Translation*, 176-194. Bristol: Multilingual Matters.

Eak-in, S. & Timyam, N. (2009). An Analysis of Thai-English Translation of a Historical Movie: The Case Study of The Legend of Suriyothai. *Humanities Journal (Thailand)*, 17(1), 145-158. Retrieved from <http://anchan.lib.ku.ac.th/kukr/handle/003/21575>

Glass, L. (1992). *He says, She says: Closing the Communication Gap Between the Sexes*. New York: Putnam.

Harper Collins Publishers (2016). *Collins English Dictionary & Thesaurus*. Retrieved from <http://www.collinsdictionary.com/>

- Key, M. R. (1996). *Male/Female Language: With a Comprehensive Bibliography*. N.J: Scarecrow Press.
- Lakoff, R. T. (1975). *Language and Woman's Place*. New York: Harper & Row. *Longman Dictionary of English Language and Culture*. (3rd ed.). (2005). Harlow: Pearson Education.
- Molina, L., & Albir, A. H. (2002). Translation Techniques Revisited: A Dynamic and Functionalist Approach. *Meta: Translators' Journal*, 47(4), 498-512.
- Newmark, P. (1988). *A Textbook of Translation*. New York: Prentice hall.
- Nida, E. A. (1964). *Toward a Science of Translating: With Special Reference to Principles and Procedures Involved in Bible Translating*. Leiden: E.J. Brill.
- Otto, J. (1968). *Language; Its Nature, Development and Origin*. London: George Allen & Unwin.
- Petchsuwan, M. (2007). Translation Techniques Used in Translating Television Series Subtitles. Master of Arts Thesis (English for Business and Technology), Graduate School, University of the Thai Chamber of Commerce.
- Shields, T. & Moritz, S. (2013). *Bragging Rights to 212 Won't Be a New York State of Mind*. Retrieved from <http://www.bloomberg.com/news/articles/2013-04-01/bragging-rights-to-212-won-t-be-a-new-york-state-of-mind>
- Smith, P. M. (1985). *Language, the Sexes and Society*. Oxford: Blackwell.
- Tannen, D. (1990). *You Just Don't Understand: Women and Men in Conversation*. New York: Ballantine.
- Trudgill, P. (1981). Linguistic Accommodation: Sociolinguistic Observations on a Sociopsychological Theory. In C. Masek, R. A. Hendrick, & M. F. Miller (Eds.), *Chicago Linguistic Society: Papers from the Parasession on Language and Behavior*, 218-237. Chicago: University of Chicago Press.
- Voegeli, F. (2005). *Differences in the Speech of Men and Women. Linguistic Construction and Performance of Gender: The German Subtitling of Gender-Specific English in the Documentary Venus Boyz*. Master Thesis. Zürcher Hochschule Winterthur, Switzerland. Retrieved from www.venusboyz.com/PDF/DissertationFVoegeli.pdf
- Webster's New World College Dictionary*. (4th ed.). (2005). New York: Webster's New World.

Wood, J. T. (2011). *Gendered lives: Communication, Gender, and Culture*. Boston: Wadsworth Cengage Learning.

Xia, X. (2013). Gender Differences in Using Language. *Theory and Practice in Language Studies*, 3(8), 1485-1489. Retrieved from www.academypublication.com/issues/past/tpls/vol03/08/28.pdf

ภาคผนวก

ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง *Sex and the City: the Movie* (2008)

และ *Sex and the City 2* (2010)

1. **แคร์รี แบริดชอว์** นักเขียนสาวผู้หลงใหลในแวดวงแฟชั่น เป็นสาวสังคมผู้ที่มีความชื่นชอบในสินค้าแบรนด์เนม เป็นนักเขียนคอลัมน์หนังสือพิมพ์ “Sex and the City” คบหาคู่ใจกับบิกเป็นเวลานานกว่า 10 ปี จนทั้งคู่ตัดสินใจแต่งงานกัน แต่เมื่อถึงวันพิธีแต่งงาน บิกกลับไม่ได้มาเข้าพิธี จนทำให้ทั้งคู่เลิกกันไป แล้วกลับมาคบกันจนบิกได้ขอเธอแต่งงานอีกครั้งและใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน

2. **ชาร์ลอตต์ ยอร์ก** เพื่อนสนิทของแคร์รี แบริดชอว์ แต่งงานกับแฮร์รี โกลด์แมนแบล็คมาเป็นเวลานานแต่ก็ยังไม่ตั้งครรภ์จนเธอและสามีตัดสินใจรับเลี้ยงเด็กผู้หญิงจากประเทศจีน และในที่สุดเธอก็ตั้งครรภ์หลังจากล้มเลิกความตั้งใจไป จึงทำให้เธอคิดว่าชีวิตครอบครัวของเธอสมบูรณ์แล้ว แต่เนื่องจากความคาดหวังในการเป็นแม่ในอุดมคติ จึงทำให้เธอประสบกับความวิตกกังวลในการเลี้ยงดูลูก และมีความคิดเป็นของตัวเองว่าครอบครัวที่สมบูรณ์จะต้องอยู่ด้วยกันเสมอ มีแนวทางในการดำเนินชีวิตตามแบบแผน

3. **มิแรนด้า ฮอบส์** ทนายความสาว เพื่อนสนิทของแคร์รี แบริดชอว์ แต่งงานกับสตีฟ เบรดี มีบุตรชาย 1 คน เป็นคนที่ตั้งใจทำงานจนลืมที่จะดูแลครอบครัวและสามี จนทำให้สามีออกไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น จนเธอขอแยกทาง แต่ในที่สุดก็กลับมาคืนดีกัน

4. **ซาแมนธา โจนส์** นักประชาสัมพันธ์ เพื่อนสนิทของแคร์รี แบริดชอว์ มีความสนใจในเรื่องความงาม ในบรรดาเพื่อนสนิทของแคร์รีนั้น ซาแมนธาเป็นคนที่มีความสนุกสนานและเปิดเผยในเรื่องเพศมากที่สุด

5. **จอห์น เจมส์ เพรสตัน (มิสเตอร์บิก)** คนรักของแคร์รี แบริดชอว์ ผ่านการแต่งงานมา 2 ครั้ง เป็นคนที่มีความกังวลในเรื่องการแต่งงาน

ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง *Sex and the City: the Movie* (2008)

และ *Sex and the City 2* (2010)

6. แฮร์รี โกลด์มันแบรด   สามีของชาร์ลลอตต์ ฮอร์ก

7. สตีฟ เบรดี   สามีของมิแรนด้า ฮอบส์ เคยนอกใจมิแรนด้า ฮอบส์ไปมีความสัมพันธ์กับหญิงอื่น จนมิแรนด้า ฮอบส์ยอมรับไม่ได้และขอแยกทาง แต่ในที่สุดก็กลับมาคืนดีกัน

8. สมิท เจอร์ราร์ด   คาราและนายแบบหนุ่ม คนรักของซาแมนธา เป็นคนที่ซาแมนธาให้การสนับสนุนจนเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง เป็นชายหนุ่มที่สนใจเรื่องการดูแลรูปร่างหน้าตา และสุขภาพของตน

9. สแตนฟอร์ด แบลซ   เพื่อนสนิทชายรักชายของแคร์รี แบริดชอว์ รู้จักกับแอนโทนี่ มาเรตินโน ซึ่งในตอนแรกทั้งคู่เป็นคู่ที่ชอบทะเลาะกัน แต่ในที่สุดก็ได้เข้าพิธีแต่งงานกัน

10. แอนโทนี่ มาเรตินโน   เพื่อนสนิทชายรักชายของชาร์ลลอตต์ ฮอร์ก ทำหน้าที่ดูแลและจัดพิธีแต่งงานให้กับแคร์รี แบริดชอว์และจอห์น เจมส์ เพรสตัน (มิสเตอร์บีก)

11. เอแดน ฮอว์   อดีตคนรักของแคร์รี แบริดชอว์ พบกันโดยบังเอิญที่อาบูดาบี

ข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง *Sex and the City: the Movie* (2008)

ประเทศที่ผลิต : สหรัฐอเมริกา

ผู้กำกับภาพยนตร์ : Michael Patrick King

ผู้เขียนบทภาพยนตร์: Michael Patrick King,
Candace Bushnell (book),
Darren Star (television series creator)

นักแสดงนำ: Sarah Jessica Parker, Kim Cattrall, Cynthia Nixon, Kristin Davis

แนว/ประเภท: Comedy, Drama, Romance

เวลา : 145 นาที

ภาษา : อังกฤษ

ประเทศที่ผลิต : สหรัฐอเมริกา

ผู้สร้าง/ผู้จัดจำหน่าย: New Line Cinema, Home Box Office (HBO), Darren Star Productions

วันที่เข้าฉายในประเทศไทย: 5 มิถุนายน 2551

เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง *Sex and the City: the Movie* (2008)

แคร์รี แบรดชอว์เล่าถึงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับเธอและเพื่อนๆ ในเมืองแห่งแสงสี แฟชั่น และความรักอย่างมหานครนิวยอร์ก

ชาร์ลोटต์ ยอร์กใช้ชีวิตแต่งงานอย่างมีความสุขกับแฮร์รี โกลเดนเบลต์ เธอและสามีพยายามอย่างหนักเพื่อให้ตั้งครรภ์แต่ก็ไม่เป็นผล จึงตัดสินใจรับอุปการะเด็กหญิงชาวจีน ชื่อว่า “ลิลลี่” มิแรนด้า ฮอบส์อาศัยในรัฐคลินกับสามีสตีฟ เบรดี และลูกชาย ส่วนซาแมนธา โจนส์ย้ายไปอยู่ฮอลลีวูดเพื่อให้ใกล้ชิดกับแฟนหนุ่มซูเปอร์สตาร์และนายแบบ สมิท เจอร์ราร์ด ในขณะที่แคร์รีก็กำลังคบหาอยู่กับบิกอยู่ และตัดสินใจจะใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน และบิกก็ขอเธอแต่งงานในที่สุด ในขณะที่มิแรนด้าทำงานเป็นทนายความก็ประสบปัญหาในเรื่องการหลับนอนกับสามี เธอมีความต้องการทางเพศลดลงซึ่งตรงข้ามกับสามี ในตอนนั้นเอง มิแรนด้าก็ได้ฟังความจริงจากปากสามีตัวเองว่า เขาเปลอนอกใจเธอไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงอื่นซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการที่สวนทางกันของทั้งคู่ สตีฟพยายามมาตามง้อขอคืนดีจากมิแรนด้า ทั้งคู่ได้เถียงกันสักพักก่อนที่เธอจะโมโหและไล่ให้เขากลับไป ซึ่งเป็นช่วงเวลาเดียวกับที่บิกเข้ามาถามอาการเธอพอดี มิแรนด้าโมโหและโทษว่าเป็นเพราะการแต่งงานที่ทำให้เกิดการนอกใจ และเกิดการทะเลาะกัน เธอจึงพูดใส่บิกด้วยอารมณ์โกรธ บิกได้ฟังดังนั้นก็เริ่มเกิดความวิตกกังวลเรื่องการแต่งงานขึ้นไปอีก เพราะตัวเขาเองก็ล้มเหลวในชีวิตคู่ถึงสามครั้งแล้ว

เช้าวันแต่งงาน บิกพยายามโทรหาแคร์รีเพื่อต้องการคำยืนยันในคำสัญญาของทั้งคู่ แต่ก็ไม่สามารถติดต่อแคร์รีได้ เขาตัดสินใจเลี้ยวรถออกไปไม่เข้าไปร่วมพิธีแต่งงาน เมื่อแคร์รีรู้ว่าบิกเปลี่ยนใจไม่เข้าพิธี เธอรู้สึกเสียหน้า จึงบอกเลิกบิก

แคร์รีเศร้าและตรอมใจ เพื่อนสาวทั้งสามพยายามทำให้แคร์รีร่าเริงขึ้นด้วยการพาเธอไปเที่ยว ในที่สุดแคร์รีก็ทำใจได้มากขึ้น แคร์รีได้ตัดสินใจซื้อห้องพักเดิมคืนจากเจ้าของใหม่ และจ้างผู้ช่วยส่วนตัวเพื่อมาช่วยจัดการชีวิตที่ยุ่งเหยิงของเธอ บิกพยายามติดต่อมาหาแคร์รีเพื่อขอโทษ แต่เธอก็ตั้งใจว่าจะไม่สนใจเขาอีกแล้ว

ชาร์ลोटต์ กลับพบว่าตัวเองกำลังตั้งครรภ์ ซาแมนธาก็มีปัญหาเกี่ยวกับแฟนหนุ่ม มิแรนด้าก็ยังคงไม่ยกโทษให้สตีฟเหมือนเดิม ในวันวาเลนไทน์ แคร์รีและมิแรนด้าก็ออกไปทานอาหารนอกบ้านด้วยกัน มิแรนด้าตัดสินใจบอกความจริงถึงสิ่งที่เธอพูดกับบิกในคืนก่อนพิธีแต่งงาน แคร์รีโกรธที่มิแรนด้าเลือกที่จะปิดบัง ไม่ยอมบอกเธอให้เร็วกว่านี้ แคร์รีพยายามหลบหน้ามิแรนด้า จนกระทั่งมิแรนด้าต้องไปดักเธอที่หน้าบ้าน มิแรนด้าขอให้แคร์รียกโทษให้เธอ แคร์รีตอบกลับมิแรนด้า

ว่าให้เธอยกโทษให้สติฟเช่นกัน มิแรนด้ายอมทำตามที่แครีร์ขอ จนในที่สุดทั้งคู่ก็ได้กลับมารักกันเหมือนเดิม

ชาร์ล็อตที่ท้องแก่ใกล้คลอดเต็มที บังเอิญเจอกับบ็ก และเธอก็เกิดอาการเจ็บท้องจะคลอดลูกพอดี บ็กจึงพามาส่งโรงพยาบาล และอยู่เฝ้าจนเธอคลอดเสร็จ ชาร์ล็อตและสามีพยายามพูดให้แครีร์ยกโทษให้บ็ก

วันนั้นเป็นวันสุดท้ายของสัญญาห้องพัก แครีร์กลับไปห้องและพบบ็กกำลังถือรองเท้าของเธอไว้ และตั้งใจจะเอาไปคืนเธอ แครีร์วิ่งเข้าไปกอดบ็ก บ็กขอโทษเธอกับสิ่งที่เขาทำ บ็กขอแครีร์แต่งงานอีกครั้ง ครั้งนี้เป็นการคุกเข่าขอแต่งงาน และแต่งงานเงียบในโบสถ์แค่สองคน หลังจากการเลิกรากันและกลับมาคืนดีกันอีกครั้งไปทำให้ความรักของบ็กและแครีร์ มิแรนด้าและสติฟ แน่นแฟ้นยิ่งขึ้นกว่าเดิม ซาแมนธายังคงเป็นสาวโสดวัย 50 ปีที่เปรี้ยวที่สุด ส่วนชาร์ล็อตก็สมหวังได้เป็นคุณแม่ที่มีความสุขที่สุดเช่นกัน

ข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง *Sex and the City 2* (2010)

ผู้กำกับภาพยนตร์ : Michael Patrick King

ผู้เขียนบทภาพยนตร์: Michael Patrick King,
Candace Bushnell (book),
Darren Star (television series creator)

นักแสดงนำ: Sarah Jessica Parker, Kim Cattrall, Cynthia Nixon, Kristin Davis

แนว/ประเภท: Comedy, Drama, Romance

เวลา : 146 นาที

ภาษา : อังกฤษ

ประเทศที่ผลิต : สหรัฐอเมริกา

ผู้สร้าง/ผู้จัดจำหน่าย: New Line Cinema, Home Box Office (HBO), Darren Star Productions

วันที่เข้าฉายในประเทศไทย: 3 มิถุนายน 2553

เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง *Sex and the City 2* (2010)

แคร์รี แบรดชอว์ ชาร์ลลอตต์ ยอร์ก มิเรนด้า ฮอบส์ และซาแมนธา โจนส์ เพื่อนรักสี่สาว มาร่วมพิธีแต่งงานของเพื่อนชายรักชาย และได้พบกับพี่เลี้ยงของลูกชาร์ลลอตต์ ชื่อเอริน เธอเป็นสาวที่มีรูปร่างสมส่วน ทำให้ซาแมนธาถามชาร์ลลอตต์ว่าทำไมถึงจ้างคนนี้ เพราะลักษณะรูปร่างของเธอ อาจทำให้เกิดเรื่องอื้อฉาว เป็นจุดเริ่มต้นทำให้ชาร์ลลอตต์เกิดความหวาดระแวงในตัวเอรินและสามีขึ้น ซาแมนธาได้ชักชวนแคร์รี ชาร์ลลอตต์ และมิเรนด้าไปเที่ยวด้วยกันที่อาบูดาบีโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเลย เนื่องจากเธอจะไปทำงาน แคร์รีและมิเรนด้าตอบตกลงทันที ส่วนชาร์ลลอตต์ยังคงลังเลใจ เนื่องจากเธอต้องดูแลลูก แต่ซาแมนธาที่พูดชักจูงจนเธอตอบตกลงที่จะไปด้วยกัน

เมื่อถึงเดินทางไปอาบูดาบี ทุกคนต่างตื่นตาตื่นใจกับความหรูหราของสายการบินที่ใช้เดินทางไป แต่ชาร์ลลอตต์ก็กลับเกิดความกังวลอีกครั้งเรื่องพี่เลี้ยงกับสามีเธอ เมื่อเดินทางไปถึงยังโรงแรมชาร์ลลอตต์มัวแต่สนใจโทรศัพท์ของเธอเนื่องจากต้องการติดต่อกับสามี แคร์รีได้เล่าเรื่องราวที่เธอได้ตกลงกับบิกว่าจะแยกกันอยู่กับบิกเป็นเวลา 2 วันต่อสัปดาห์ ซึ่งชาร์ลลอตต์ไม่เห็นด้วย

วันต่อมาแคร์รีและมิเรนด้าเดินทางไปยังตลาดในอาบูดาบี แคร์รีได้พบกับเอแดน ฮอว์ อดีตคนรักของเธอ และวันต่อมาพวกเธอก็ได้พบกับริคาร์ด สเปนซ์ สถาปนิกชาวเดนมาร์กที่มาพักที่โรงแรมเดียวกัน ซาแมนธารู้สึกชอบชายคนนี้นัก และได้ไปรับประทานอาหารค่ำด้วยกันและเปลอไปจูบกันในที่สาธารณะ จนถูกจับ ซึ่งผิดธรรมเนียมของประเทศนี้

แคร์รีได้นำรับประทานอาหารกับเอแดนในโรงแรมที่เขาพักอยู่ แต่ชาร์ลลอตต์บอกว่าไม่อยากจะไป แคร์รีจึงกล่าวกับชาร์ลลอตต์ว่าชาร์ลลอตต์กังวลเรื่องชีวิตคู่ และคิดว่าทุกคนจะเป็นคู่กัน ทำให้ชาร์ลลอตต์เสียใจ ในขณะที่แคร์รีและเอแดนกำลังรับประทานอาหารร่วมกัน ทั้งคู่ได้เล่าถึงชีวิตครอบครัวของกันและกัน และได้พูดถึงเรื่องอดีตของกันและกัน ทั้งคู่จูบกัน แต่แคร์รีรู้สึกผิด แคร์รีต้องการจะโทรไปสารภาพกับบิก แต่ซาแมนธากลับไม่ต้องการให้เธอบอก ในคืนนั้นแคร์รีกลับโทรไปบอกบิกจนทำให้เขาอึ้งไม่พอใจและวางโทรศัพท์ไป

แคร์รีมาปรึกษาปัญหาเกี่ยวกับชาร์ลลอตต์ เรื่องที่เธอได้โทรไปบอกบิก แต่เขากลับเงียบ และเธอก็กังวลว่าอดีตของเธอกับเอแดน จะมาทำลายชีวิตคู่ของบิกและเธอ ซึ่งชาร์ลลอตต์กล่าวว่า เป็นหนทางที่ดีที่จะแยกกันอยู่บ้าง เพื่อให้ชีวิตคู่ดำเนินไปอย่างมีความสุข

เนื่องจากซาแมนธาถูกยกเลิกนัดสำหรับคู่งาน เธอและเพื่อนๆ จึงต้องเก็บของออกจากโรงแรมภายในเที่ยงวัน เมื่อกลับมาถึงที่สนามบิน บิกเคยบอกว่าจะไปรับเธอที่สนามบินก็ไม่ไปรับ แคร์รีกังวลอยู่ที่บ้านทั้งวัน ตกเย็นบิกกลับมาบ้าน แคร์รีกล่าวขอโทษบิกครั้งแล้วครั้งเล่าเธอบอก

กับบีกว่าเธอยังเป็นมือใหม่สำหรับชีวิตคู่อยู่ และเธอต้องคอยมีเรื่องเตือนใจว่าตัวเองนั้นแต่งงานแล้ว ซึ่งบีกก็มอบแหวนเพชรสีดำให้แก่แครี่เพื่อเป็นเครื่องเตือนใจ

ในท้ายที่สุดเหล่าเพื่อนสาวก็ต่างมีหนทางของตนเอง มิแรนด้าได้ทำงานในที่ใหม่ซึ่งเธอมีความสุขกับงานที่เธอทำ ซาแมนธามีเสรีในการใช้ชีวิตในแบบที่เธอชอบ ในดินแดนที่มีเสรีภาพ ชาร์ลส์ก็คลายความกังวลเรื่องชีวิตครอบครัวและปัญหาเรื่องพี่เลี้ยงลูก เนื่องจากได้ทราบว่า แอริณมีความชื่นชอบเพศเดียวกัน และแครี่ก็มีชีวิตคู่ที่สมบูรณ์แบบขึ้น

ตัวละครในภาพยนตร์เรื่อง *How To Be Single* (2016)

- 1. อลิซ** ผู้ช่วยนายความในบริษัทด้านกฎหมายแห่งหนึ่ง เธอตัดสินใจบอกหยุดความสัมพันธ์กับชายคนรักที่คบหากันในช่วงมหาวิทยาลัย เพื่อค้นหาว่า แท้จริงแล้วเธอต้องการสิ่งใดกันแน่ เธอยังต้องการเขาไหม หรือเธอต้องการอะไรที่แตกต่างออกไป เช่น ต้องการหนุ่มคนใหม่ หรือต้องการใช้ชีวิตแบบอิสระไปเรื่อยๆ
- 2. โรบิน** เพื่อนสนิทของอลิซ ทำงานเป็นผู้ช่วยนายความในบริษัทเดียวกับอลิซ หญิงสาวรักสนุกกับความสัมพันธ์แบบชั่วคราวไม่ชอบผูกพัน เป็นคนที่ชอบงานเลี้ยงสังสรรค์
- 3. เม็ก** พี่สาวของอลิซ เป็นสูติแพทย์ หญิงสาวที่ต้องการมีลูกแต่ไม่ยอมมีสามี เธอจึงใช้เทคโนโลยีที่ช่วยในการตั้งครรภ์ (IVF) เม็กกำลังค้นหาว่าตัวเองต้องการมีใครสักคนในชีวิตจริงๆ หรือไม่
- 4. ลูซี่** สาวโสดที่กำลังตามหาหนุ่มในฝัน โดยเธอพยายามหาชายที่ตรงตามอุดมคติของเธอจากเว็บไซต์หาคู่ และถ้าหาได้เมื่อไหร่เป้าหมายก็คือ ต้องแต่งงานกับชายหนุ่มให้ได้ภายใน 18 เดือน

ข้อมูลภาพยนตร์เรื่อง *How To Be Single* (2016)

ผู้กำกับภาพยนตร์ :	Christian Ditter
ผู้เขียนบทภาพยนตร์ :	Abby Kohn (screenplay, screen story), Marc Silverstein (screenplay, screen story), Dana Fox (screenplay), Liz Tuccillo (Book)
นักแสดงนำ :	Dakota Johnson, Rebel Wilson, Leslie Mann, Alison Brie
แนว/ประเภท :	Comedy, Romance
เวลา :	110 นาที
ภาษา :	อังกฤษ
ประเทศที่ผลิต :	สหรัฐอเมริกา
ผู้สร้าง/ผู้จัดจำหน่าย :	New Line Cinema, Metro-Goldwyn-Mayer (MGM), Flower Film (II), Wrigley Pictures
วันที่เข้าฉายในประเทศไทย :	11 กุมภาพันธ์ 2559

เรื่องย่อภาพยนตร์เรื่อง *How To Be Single* (2016)

อลิซอาศัยอยู่กับจอร์จแฟนหนุ่มที่ห่อหุ้มแห่งหนึ่ง แต่แล้ววันหนึ่งอลิซก็ขอเลิกกับจอร์จ ชายคนรักแล้วย้ายออกมาเพื่อมาใช้ชีวิตคนเดียว ทำงานเป็นผู้ช่วยทนายความในบริษัทแห่งหนึ่งทีนิวยอร์ค อลิซได้พบกับโรบิน หญิงสาวร่างท้วมที่ทำงานในบริษัทเดียวกับเธอ โรบินเป็นคนที่รักชีวิตกลางคืน รักสนุก แต่ไม่ชอบความผูกพัน โดยหลังเลิกงาน โรบินพาอลิซไปเที่ยวที่บาร์ของทอม และได้แนะนำให้อลิซกับทอมรู้จักกัน ทอมเป็นชายรักสนุกและไม่ชอบการผูกมัด แต่ทอมก็ตกหลุมรักลูซี่หญิงสาวที่เพิ่งย้ายมาอยู่ใหม่ที่ห้องชั้นบน ลูซี่พยายามหาคู่เดทออนไลน์ เลือกคนแบบที่เธอต้องการมาเดทด้วย เพราะเธอเป็นคนที่อยากมีความสัมพันธ์แบบจริงจังมีจุดมุ่งหมายว่าถ้าเธอเจอใครสักคนที่ใช่ เธอจะต้องแต่งงานกับเขาภายในระยะเวลา 18 เดือน คินนี่อลิซได้มีความสัมพันธ์กับทอม อลิซได้ย้ายมาอาศัยอยู่กับเม็กพี่สาวของเธอที่เป็นสูตินรีแพทย์ เม็กอยากมีลูกแต่ไม่อยากมีสามี เม็กจึงตัดสินใจใช้เทคโนโลยีที่ช่วยในการตั้งครรภ์ โดยรับบริจาคเชื้ออสุจิจากผู้บริจาคที่ไม่เปิดเผยตัวตน และเมื่อเวลาผ่านไปอลิซได้ตัดสินใจกลับไปขอคืนดีกับจอร์จ แต่จอร์จกลับปฏิเสธเธอ เนื่องจากเขามีคนรักใหม่แล้ว ต่อมาเม็กก็ต้องขอให้อลิซย้ายออกไปอยู่คนเดียว เพราะเธอกับโรบินเมาและส่งเสียงดังรบกวนคนอื่นที่อาศัยที่นั่น อลิซจึงย้ายออกมาอยู่คนเดียว และจอร์จได้แวะมาหาเพื่อเอาของที่อลิซลืมไว้ที่ห่อหุ้มเก่ามาคืนและจอร์จบอกเรื่องแฟนของเขาให้อลิซรู้ว่าพวกเขา กำลังจะย้ายมาอยู่ด้วยกัน

อลิซได้ไปร่วมงานสมาคมศิษย์เก่าและเธอก็ได้พบกับเดวิด นักธุรกิจหนุ่มแต่เขามีลูกสาวแล้ว เธอจึงไม่ได้สานสัมพันธ์กับเดวิดต่อ คินน์คริสตมาส อลิซกับโรบินได้ไปร่วมงานเลี้ยงที่บ้านของจอร์จ และจอร์จได้บอกกับแฟนใหม่ของเขาว่าอลิซคือญาติของเขา อลิซทนเห็นจอร์จกับแฟนใหม่ไม่ได้เลยออกจากปาร์ตี้ไปเดินคนเดียวคืนคริสต์มาสคนเดียวและก็ได้พบกับเดวิดอีกครั้ง และเขาได้พาอลิซไปคู่อินครีสมาสจากบนเตียงของเขา จากนั้นอลิซก็ได้เริ่มต้นความสัมพันธ์กับเดวิดมาสเตอร์กระยะจนกระทั่งเขาพาอลิซมาที่บ้านของเขาเพื่อพบกับฟิบีลูกสาวของเขา อลิซได้ร้องเพลงกับฟิบีแต่กลับทำให้เดวิดโกรธมาก เพราะเพลงที่อลิซร้องกับฟิบีคือเพลงประจำตัวภรรยาของเขา เดวิดยังไม่พร้อมให้ใครเข้ามาแทนที่ภรรยาที่ตายไป

เม็กได้ไปร่วมงานปาร์ตี้ที่ทำงานของอลิซและได้เจอกับเคนเพื่อนร่วมงานของอลิซ และในคืนนั้นเม็กกับเคนก็มีความสัมพันธ์กัน เม็กและเคนก็คุยกันมาเรื่อยๆ ในตอนแรกเม็กพยายามปฏิเสธแต่เคนก็ตามติดจนเม็กยอมใจอ่อน แต่เม็กไม่ได้บอกเคนเรื่องที่เธอกำลังท้องจากการทำเด็กหลอดแก้ว

ลูซี่ได้ไปเล่นนิทานให้เด็กฟังแล้วมีโอกาสดูใจกับจอร์จ โดยจอร์จทำงานอยู่ที่นั่นและเริ่มก็คบหาดูใจกัน ในงานเลี้ยงวันเกิดของอลิซ โรบินชวนเควิดกับจอร์จมาร่วมงาน โดยที่ไม่ได้บอกอลิซ ทำให้อลิซโกรธ ทอมและลูซี่ก็ไปปาร์ตี้งานวันเกิดด้วย และทอมเริ่มรู้ใจตัวเองจึงสารภาพรักลูซี่ แต่ก็สายไปเสียแล้ว เพราะลูซี่กำลังจะแต่งงานกับจอร์จ คืนนั้นอลิซเกือบมีอะไรกับจอร์จ แต่เพราะว่าเธอรู้เสียก่อนว่าจอร์จกำลังจะแต่งงาน อลิซจึงออกจากปาร์ตี้เพื่อขึ้นแท็กซี่กลับบ้าน แต่เมื่อกำลังจะคลอด ทั้งอลิซและโรบินจึงพาเม็กไปโรงพยาบาล เม็กคลอดลูกสาว อลิซโทรบอกเคนให้รับรู้ เคนพร้อมจะดูแลเม็กกับลูก ทั้งคู่จึงตัดสินใจใช้ชีวิตร่วมกันเป็นครอบครัวเดียวกัน เมื่อเวลาผ่านไป อลิซได้ไปขอโทษโรบินทำให้รู้ว่าจริงๆ แล้วโรบินนั้นรวยมากเป็นเจ้าของอพาร์ทเมนต์ทั้งชั้น อลิซเริ่มคิดได้และใช้ชีวิตโสดทำสิ่งที่อยากทำ ได้ทำตามความฝัน ส่วนเควิดก็กล้าที่จะเล่าเรื่องราวที่ตายไปแล้วให้ฟิฟฟิงฟังทั้งที่เมื่อก่อนเลี้ยงที่จะพูดถึงภรรยาเสมอ โรบินก็ยังคงใช้ชีวิตปาร์ตี้สนุกสนานต่อไป ส่วนทอมเปลี่ยนตัวเองพร้อมจะเริ่มจริงจังกับใครสักคน

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล

นางสาวธนิตกานต์ สุวรรณทอง

วัน เดือน ปีเกิด

3 มีนาคม พ.ศ. 2532

สถานที่เกิด

นครสวรรค์

วุฒิการศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2550 - 2554

ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)

มหาวิทยาลัยมหิดล พ.ศ. 2554 - 2559

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาและวัฒนธรรม
เพื่อการสื่อสารและการพัฒนา)

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ

โครงการจัดประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัย

ระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 34

(The 34th National Graduate Research Conference)

ที่อยู่ปัจจุบัน

35/9 ถนนภูมิบาล ตำบลบางมูลนาก

อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร 66120

โทรศัพท์ 087- 4147414

E-mail: thanitkans@hotmail.com